

شانازلی مرقایہ

نوری نمر

۲

(نہمانت - تبلیغ - فہتانت)

شانازی مرقا پرنی

نوری نامہ

۲

(نہمانت - تبلیغ - فتانت)

محمد فتح اللہ گولہن

شانازی مروقیایی

نووری نیر

۲

(نهمانهت - تبلیغ - فتانتهت)

تووسینی

محمد فتح الله گولمن

بدرگترنی

دهستهی ودرگترنی دهزگای چاپ و پهخشی کانی عیرفان

.....

تهموز ۲۰۱۳

تیراز : ۵۰۰۰ دانه

ژمارهی سپاردنی (۲۳۶۸) ی سالی ۲۰۰۸ ی پییهخسراوه

شوینی چاپ

The logo for Neşe Basım-Yayımları features the word "Neşe" in a bold, black, sans-serif font. To the left of the letter "e" is a stylized graphic element consisting of three overlapping, curved shapes in blue, yellow, and red. Below "Neşe" is the text "Basım-Yayımları" in a smaller, black, sans-serif font.

Neşe Matbaacılık - İstanbul - TURKEY

+90 212 886 8330

www.nesematbaacilik.com

هه موو مافیکی چاپ و له بهرگرتنه وه و بلا و کردنه وه ی بارئیزراوه .

Copyright © Irfan Publishing 2013

دهزگای چاپ و پهخشی کانی عیرفان

www.irfanpublishing.com

پیرستی بابه ته کان

- پیشه کی ۱۰
- ئاکاری پیغه مبه ران
- دووه م: ئه مانه ت- ئه مینی ۲۴
- ئه منیه ت له پیغه مبه ری خوا دا ۲۷
- أ) ئه منیه تی سه روه رمان به رامبه ر ئه رکی پیغه مبه ری تی ۲۷
- ب) به رامبه ر هه موو بوونه وه ران ئه مین بوو ۳۱
- ج) بانگه یشت کردنی ئوممه ته که ی به ره و ئه منیه ت ۳۶
- د) ئه منیه ت له کاتی هیجره تدا ۴۲
- ه) ئه منیه ت له مه یدان ی جه نگدا ۴۳
- و) ته سلیمیه تی سه رسوور هین ۴۴
- ی) ئه ی خونچه کانی ئومید! ۵۲
- سییه م: ته بلیغ ۵۳
- أ) سی بنه مای ته بلیغ ۵۵
۱. گشتگیری ۵۵
۲. چاوه ری نه کردنی پادا شت ۵۸
۳. به جیه یشتنی ئه نجام بو خوی گه وره ۵۸
- ب) شیوازی ته بلیغ ۵۹
۱. بانگه واز به شیک بوو له سروشتی ۶۵
۲. سوور بوون له سه ر ته بلیغ ۶۸
- بانگه وازی ئه بوتالیب ۶۸
- بانگه وازی وه حشی ۷۰

۷۵ بانگه‌وازی عیگریمه
۷۸ ۳. دهردی ته‌بلیغ خه‌وی زړاندبوو
۸۱ ۴. عه‌شقی ته‌بلیغ لای هاوه‌لان
۸۴ (ج) په‌یام بۆ سه‌رۆک ده‌وله‌تان
۸۴ ۱. نه‌جاشی
۸۶ ۲. هه‌رقل
۸۹ ۳. ئه‌وانی تر
۹۰ (د) حوده‌ییبه له‌ روانگه‌ی ته‌بلیغه‌وه
۹۱ (هـ) تاك له‌ روانگه‌ی ته‌بلیغه‌وه
۹۳ (و) به‌هره‌مه‌ندیی لوتفی خوایی
۹۷ (ی) چه‌ند تاییه‌تمه‌ندییه‌کی گرنگی ته‌بلیغ
۹۸ ۱. باش ناسینی تاکه‌کان
۱۰۳ ۲. به‌کرده‌وه‌کردنی ئه‌و شتانه‌ی بانگه‌وازیان بۆ ده‌کریت
۱۰۷ ۳. چاوه‌پۆی نه‌کردنی پاداشت
۱۱۳ چوارهم: فه‌تانه‌ت
۱۱۵ (أ) فه‌تانه‌تی پیغه‌مبه‌رمان (حطیة/ذیط غمخطه‌تخه‌نطاط)
۱۱۸ (ب) چه‌ند نمونه‌یه‌ک
۱۱۸ نوژنه‌نکردنه‌وه‌ی که‌عبه
۱۲۰ چاک ناسینی دویتراوه‌کانی
۱۲۲ قسه‌کردن به‌گویره‌ی دویتراو
۱۲۵ وتاره‌که‌ی حونه‌ین
۱۳۲ (ج) گوفتاره‌کانی پیغه‌مبه‌رمان له‌ روانگه‌ی فه‌تانه‌ته‌وه

- شيكارى چه پكېك فەرموودە ۱۴۲
۱. چەند ترۆپكە پەيغىك سەبارەت بە تەوھىد ۱۴۲
۲. مەرۇف رېئوارە ۱۴۳
۳. سەرەنجامى راستى و درۆ ۱۴۴
۴. مەرۇف لە گەل ئەووداىە كە خۇشى دەوئەت ۱۴۷
۵. تەقوا ۱۴۹
۶. خۇتان چۆن بن، وەھا فەرمانرەواىى دەكرىن ۱۵۰
۷. كار و كردهوكان بە گوئىرەى نىيەتن ۱۵۴
- نىيەت ۱۵۵
- هيجرەت ۱۵۸
- هيجرەت لە گوناھ ۱۵۹
- هيجرەت بەرەو رەحمەتى ئىلاھى ۱۶۰
۸. بەللاى زمان و دەست ۱۶۲
- ئىماندارى نمونەىى ۱۶۳
- سىلم و موسولمان ۱۶۴
- بوچى دەست و زمان؟ ۱۶۵
۹. وازەينان لەوەى پەيوەندى پىتەوہ نىيە، ۱۶۸
- لە جوانى ئىسلامەتتىيەوہىە ۱۶۸
- جددىيەتى ناخ لە روالەتدا رەنگ دەداتەوہ ۱۶۹
- هەستى ئىحسان و جددىيەت ۱۷۰
- ئىتقان لە هەموو كارىكدا ۱۷۱
- "ما لا يعنى" چىيە؟ ۱۷۲

۱۷۳ ۱۰. نارامگری
۱۷۳ سەردانى گۆر
۱۷۴ جۆرەكانى نارامگری
۱۷۵ حالەت گۆرپین
۱۷۸ ۱۱. دەستى بالا (بەخشەر)
۱۸۰ ھەندى جار وەرگر باشتەر
۱۸۱ ئاموژگارپپەكان
۱۸۲ پپۆھرى نپۆدەولەتى
۱۸۲ ۱۲. ئەو سى تاقمەى لە قىامەتدا گرنگىيان پپنادرپت
۱۸۳ پوختەواتا رپۆلى رپوانىنگا دەپپىنى
۱۸۴ سى پپپەشى
۱۸۴ پپپەش بوون لە ئاخاوتن
۱۸۵ پپپەش بوون لە نەزەرى ئپلاھى
۱۸۶ پپپەش بوون لە تەزكپە
۱۸۷ عاقىبەت: سزايەكى بەسوى
۱۸۸ خۆ بەزلزانى و لووتبەرزى
۱۹۰ منەتكار
۱۹۱ سزايەك لە رپەگەزى كردار
۱۹۲ ۱۳. بەلاى زمان و عىففەت
۱۹۳ قسەكردن نپعمەتە
۱۹۴ ئەدەب لە قسەكردندا
۱۹۵ نپوان دامپن
۱۹۷ وپلاپەتى ستوونى

۱۴. ئەو كردهوانەى ھەلەكان دەسپنەوھ و پلەكان بەرز دەكەنەوھ ۲۰۰
- ئامانج نوپۆزە ۲۰۲
- ئامادەكارى بۆ نوپۆز ۲۰۳
- سپىنەوھى ھەلەكان ۲۰۶
- رېبىيا ۲۰۷
۱۵. مژدەگەلېكى چاوپرۋاننەكراو بۆ بەندە صالحەكان ۲۱۲
۱۶. بەھەشت بە نارەھەتى دەورەدراوھ و، دۆزەخىش بە شەھوھت ۲۱۶
۱۷. سى ماف: مافى خوا، مافى دەولەت، مافى دىن ۲۲۲
۱۸. دووجار گەستىران لە يەك كونەوھ ۲۲۴
۱۹. مەرۆفەكان وەك كانزان ۲۲۵
۲۰. ستەم بى سزا نامىننەتەوھ ۲۲۷
۲۱. ھەوت كۆمەل لە سىبەرى عەرشدا ۲۲۹
۲۲. دىنا سىبەرىكە ۲۳۳
۲۳. پىنج شت كە نەدراون بەوانەى پىشووتر ۲۳۴
۲۴. ئىماندار مەرۆفى بەرپرسىيارىتتە ۲۳۸
۲۵. چەند ھەرام و مەكروھىك ۲۴۰
- ياخىبوون لە داىك ۲۴۱
- زىندەبەچال كەردنى كچان ۲۴۱
- ناپاكىيى لە ئەمانەتدا ۲۴۲
- قسە و قسەلۆك ۲۴۳
- پرسىيارى زۆر ۲۴۴
- بەفەرپۇدانى سەرۋەت و سامان ۲۴۵
۲۶. ئىحسان ۲۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

پیشہ کی

باسکردنی کہ سایہ تیبی بہرز و ناوازی ہزرہتی محمد المصطفیٰ (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، زیاد لہ باسکردنیش، پیشکش کردنی وک چارہیک بو پزگاری مرؤفایہ تی و ٹیکسیریک بو دہردہ ناسورہ کانی.. ہرورہا ناساندنی ژبانی موبارہ کی بہ شیوہیک کہ شایستہی تہو زاتہ مہزنہ بیت، لہو بابہ تہ گرنگانہیک کہ وک زور کہ سی تر، دنیای ہزر و ہستی منیشی خستبووہ ژیر فشاروہ و لہ ہموو روویہ کہوہ بووہوہ خواست و خولیایہ کی بہرنہ گیراو...

تہو مایہی شانازی مرؤفایہ تیبہ. تہوہتا چواردہ سہدہیک لہ سہرانسہری دنیا د گہورہترین بیرمہند و کہلہ فہیلہ سوف و تہو زانا و روونا کبیرانہش کہ ہر یہ کہیان تہستیرہی گہشی ناسمانی ہزر و بیرمانن، لہ دوایہوہ دستہنہزہر و دستاون و لہ روویدا دلین: ”تو تہو مرؤفہیت کہ شانازی بہ شوینکہوتہیتتہوہ دہ کہین.“

بو گہورہیی تہو تہوہندہ بہسہ کہ سہرباری تہو ہموو تیئکان و کاولکاریہ ماددی و مہعنہو بیانہی لہم چہرخہدا کران، کہچی ہیشتا لہ منارہ کانہوہ زایہ لہی ”أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ“ دہیستین و، شابال گرتہی رؤحی رہوانی موحمہمدی بہ ہموو لایہ کدا دہبینین و، لہ گہل رؤحانیہ کاند رؤژی پینج جار نیمہش دینہ جو ش و خرؤش.. دیسانہوہ سہبارت بہ مہزنی و شکؤی تہو دہتوانین بلین: سہرہرای ہہولئ سہرومپی دوژمنانی دین لہ ناوہوہ و دہرہوہ لہ پینا و گومراکردن و لہری لادانی نہوہی نوئ، کہچی وا تہمرؤ چہندہا لای تازہ پیگہیشتو، ہرچہند لہ قوناعیکی زمہنی تہوتؤشدان کہ دہرککردنیان بہ ”حہقیقہتی تہحمہدی“ وک پیویست سہخت و دژوارہ، چہشنی بہرہو پیرچوونی پہروانہ بو رووناکی، بہرہو ہزرہتی موحمہمد بال دہگرن.

بەم كارەشيان ھەلۆستىك دەنۆينن كە لە دنياڧا ھاوتای نىيە. دەستى زەمەن كۆتاتر بو
لەوہى بتاويت ھىچ حەقىقەتىكى تايبەت بەو لە ناخماندا كۆن و رەنگپەر بكات. بەلى،
ئەو ھىشتا تەرۆ تازىيە لە سىنەماندا. ھەرۆك زۆرجار بە دۆستە كانىشم دەلىم، ھەركات
دەچمە مەدينەى مونەووەرە، بۆن و بەرامەى ئەو سەرورە بە جۆرى دەمپىچىت، ھەر
دەلىي ھەنگاويك لەولاترەو بەخۆى شاد دەبم و بە دەنگە ژيانبەخشە كەيەوہ پىم دەلى:
"مَرْحَبًا، أَهْلًا وَسَهْلًا" و بەخىرھاتنم دەكات. جا ئىتر پىغەمبەرى خواو(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
لە نىوماندا تا ئەو رادەيە زىندە و تازىيە، ھەر واش بە تازىيى و پاراويى دەمىننەوہ.

بەلى، زەمەن پىر دەبىت و بەسالآ دەچىت. ھەرۆك چۆن ھەندىك فيكر و بۆچونىش
پوچ و نابوود دەبن و لە بەھا دەكەون. كەچى حەزرتى موحمەد بە وىنەى ئەو
خونچەيەى كە رۆژ دواى رۆژ ئالتىر و پاراوتر دەبى، ھەمىشە لە نوپوونەوہدايە.

پىم وايە ئەگەر ھىندەى كەسانى دى كە شتانى تر باس دەكەن بمانتوانىبايە
پىغەمبەرى نازدار باس بكەين - كە بەداخەوہ نەمانتوانىوہ - بەو ئەندازەيەى كەسانى
تر باس دەكرىن و برەويان پى دەدرىت، زەمىنە بسازايە بۆ رۆشنايى خستنە سەر
لايەنەكانى كەسايەتتى ئەو سەرورە، ھونەر و گشت يە كە و دامەزراوہكانى ژيان بۆ
ناساندنى ئەو سەفەرەبەر بكرانايە، ئەوا ئەو كات لە دەروونى نەوہكانى ئەمروڧا تەنھا
ئەو تەختى دادەنا و دلە كانىش تەنھا بۆ ئەو لىيان دەدا.. سەرەراى ھەموو ئەمانە،
وا ئىستا لە خۆرھەلات و خۆرئاواى دنياڧا، رۆژ دواى رۆژ مروڧەكان ھەريە كە و
بە گۆزەكەى دەستىوہ بەرەو ئەو سەرچاوہ سازگار و خاويئە رادەكەن كە بە "منھل
العذب المورود" ناوى دەبەم و كۆششى ئەوہ دەكەن بگەنە مەنزلى ئەو سولتانەى كە
تاج لەسەرى خۆرەكان دەنىت.

بەلى، ئەمروڧ لە زۆربەى ولاتانى جىھاندا، لە پىشى ھەمووشيانەوہ ئەمريكا،
بەرىتانىا، فەرەنسا و ئەلمانىا تىبىنى بوژانەوہيەك دەكەين رۆوہ ئەو. لە زۆر جىشدا
موسولمانان بە تەشى دەستيانەوہ سەرگەرمى رىستنى بنەماكانى بەرنامەكەى ئەون
و، نەخش و نىگارى ناسك و دلرڧىن دەربارەى ئىسلام دەچنن. ھەر دەلىي رۆچىھەتى
"عەصرى سەعادەت" سەرلەنوئ لە نىو موسولماناندا زىندووبووتەوہ. بارودۆخى جىھانى

ئىسلامىش جىاوازييه كى ئەوتۆى لە گەل ئەمەدا نىيە... ئەوتەتا لەبرى ئەوانەى كە يەك دوو سەدە لەمەوبەر بەبى هېچ داوەرىيە كى ژىرىي و ھەروا بە ساكارى ھاتبەونە رىزى موسولمانانەو، ئەمەرۆ چىنكى رۆشنىر و خۆندەوار ھاتووتە گۆرۈ كە لىكۆلىنەوئى زانستىنەى لايەنە كانى ئىسلام دەكات و لە ژىر شەبەنگى پرشنگدارى زانستدا شوئىن ھەزرتى موھەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كەوتووە... ئەوانەش كە تا دوئى تويژى خۆندەوارانىان بۆ مەرامى خۆيان بە كاردەھىنا و، زانكۆ و مەلەبەندەكانى فېرەونىان كەردبوو شۆنكەوتەى تاقيمك... يىزم" و، دەزگا نىشتىمانىە كانىشيان بۆ بەرژەوئەندى كوفر وەگەر خستبوو، لەمەودوا ھەروەك تەوانەوئى شەختە سەھۆلىنەكان، يەك لەدوای يەك دەتويئەو و بەخىرايى بەرەو رسول اللہ (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمِ) دەكەونە رى.

ئەوانەى چەندەھا ساللە ھەزارەھا جار شوئىنەى گۆرۈ و وئىلى لىقنك كە خۆيانى پىوھ راگىرەكەن، ئەوانەش كە وا لەم سىستەم بۆ ئەو سىستەم و لەم رېباز بۆ ئەو رېباز لە ھەناسەبەركىدان، زوو بىت يا درەنگ، ماىەپوچى و بىع ئاكامىي كەرد و كۆششەكانىان دەبىنن و بە پرتاوا بەرەو مەكتەبە كەى ھەزرتى موھەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) رادەكەن. ئەو مەكتەبەى كە ھەرگىز نشوستى بەخۆيەو نەدەبوو. ئەوھ "مۆرىس بۆكەى" و "رۆجى گارودى" و چەندەھاى ترى نەناسراوئىش...

بەلام داخۆ ئىمە وەك پىويست ئەو "سولتانى دلان" ھەمان ناسىوھ كە سولتەنەكان فېرى سولتەندارى دەكات؟ جا بۆچى ئىوھ سەغلت بەكەم! ئايا منىك كە لە پىنج سالىيەوھ سەرم لە سوجدەدايە و خۆم بە "قظمىر"ى گەردن بەستراوى دەرگانە كەى دەزانم، تەوانىومە بە تەواوى بىناسىئىم؟ ياخود تا چەند سەركەوتوو بووم لە گەياندنەى ئەوھى كە دەيزانم؟ جا بۆيە لىرەدا پرووى گوفتارم دەكەمە ھەموو ئەوانەى وان لە مەقامى ناساندنى ئەودا و، خۆشم دەخەمە رىزيانەوھ و، دەلىم: ئايا تەوانىومانە ئەو سەرورەى كە شاھى تەختى دلانە بە شىوئەك كە شايانى قەدر و قىمەتى بىت، بە مەروقى ئەم سەردەمە بىناسىئىن و بلىسەى تاسە و شەيدايى لە ناخياندا تاو بەدەين؟..

۱ قظمىر ئەو ناوئە كە لە سەگەكەى "أصحاب الكهف" نراوھ.

نەخىر! ئەگەر مەرۇقايەتى ئەوى بىناسىيە، دەبوۋە مەجنونى و دەيدايە ئەو كەز و ھەردە. ھەر كاتىش يادى شىرىنى ئەو رۇحە كانى پىچابا، دلى دەكەوتە جۇش و چاۋە كانى ئەسرىنيان بۇ دەپشت. جا ئەو دەم، بۇ چۈنە نىۋ جىھانى پاكى پىغەمبەرايە تىبە كەيەۋە دەكەوتە پەرواز و لە پىناۋ گىيان بەبەردا كەرنەۋەى خۇلەمىشى دلى سوتواى كە لەتاۋ عەشقى ئەو گرى سەندبوۋ، خۇى دەدايە بەر شىنەى با تا بەرەۋ ھەۋارگەى ئەۋىنى ئەو راپىچى بكا...

لە كاتىكدا ئادەمىزاد ھىندەى ئاشنايى و ناسىنى، خۇشەۋىستى ئاراستەى شتان دەكات، بەرامبەر ئەو شتانەش كە نىزائىت و ئاشنايى نىيە، ھەردەم جۇرىك لە دوژمنايەتى نواندوۋە. ھەر بۇيە ئەو خالەى كە دوژمنان بە دىژايى تەمەنيان ھەۋلە كانىانى تىادا چەدە كەنەۋە، بىرىتە لە سىپىنەۋەى "نامى جەلىلى موحەممەدى" لە يادگە كاندە و، گۇشكردنى نەۋەى نوى لەسەر دوژمنايەتى كەرنى فەخرى كاتىنات و(عَلَيْهِ أَكْ صَلَاةٌ وَ سَلَامٌ). بەلام ئەۋە چە درەۋشانەۋەيەكى لوتف ئامىزە كە سەرەراى خواستى دوژمنان بۇ رىشە كەن كەرنى ناۋى ئەو لە دەروۋنە كاندە، كەچى وا ئەمپۇ تىكراى بەرەستە كانى گەيشتن بەۋ تەى كراۋن! نەخاۋەللا لاۋان، كە ۋەك دلخۇشىي ئەۋ كەسەى لە بىباباندا خەرىك بوۋىت لە تىنۋاندا بىرىت، كەچى لە پىچكدا و بە شىۋەيەك كە ھەرگىز چاۋەروانى نە كەردىت لە پەنا سەرىدا ئاۋىكى سازگارى كەۋسەرئاساى دەستكەۋىتت، ئاۋەھا بەۋ چەشەنە خۇيان ھەلدەنە ئامىزى پىر سۇزى ئەۋ نازدارەۋە. بىگومان ئەۋ سىنە پىر سۇز و مېھرەش لە ئامىزىيان دەگرىت و ھەرگىز ئەۋ كەسانە بىيەش ناكات كە بەرەۋ لای دىن.

نازانم، قەت سەرنجى ئەۋ كەسانەتان داۋە كە لە رۇژانى ھەينىدا مزگەۋتەكان سەرپىژ دەكەن؟ ئەگەر بەۋردى سەرنجتان داۋىت، ئەۋا بىنىۋتانه كە زۇربەيان لە گەنجان. داخۇ دەۋىت ئەۋ پالئەرە چى بىت كە لەبەرامبەر پەلكىشكارى بەرنامە بۇ دارپىژراۋى نەۋەكان بۇ نىۋ گىژاۋى ترسناكى گومپرايى و سەركەشىدا، واى لەۋ گەنجانە كەردىچ كە بەبى گۆيدانە ساردوسپى زستان و لەگەل ئەۋەشدا كە ھەلدەلەرزىن لە سەرمادا، دەستىۋىژ بگرن و لە ناھەۋارترىن ھەلومەرجدا بەرەۋ مزگەۋتەكان ھەنگاۋ

بنین؟ گەر پیتان باش بی من وهلام ددهمهوه: ئهوه جازیبه ی قودسیی حهزرتی موحه ممهدهو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ)...

ئه گەر عقل و ههسته کانیشمان هه رگیز پهیی پی نه بن، ئهوا دهرهونه کان بوونه ته په روانه ی دهوری ئه و شه معه، ئه و خوره.. له داهاتویه کی زور نزیکیشدا ئه و عقله دهره دهر و په ریشانانه ی که تا ئیستا نه یانتوانیوه به رهو ئه و بدنه پرتاو و به وینه ی میشی زستان له ملایو ئه ولادا په کیان که وتوه، بو ئه م حاله یان دهستی په شیمانی ده گه زن و به خویان ده لاین: ”ناخ و داخ! ئیمه بو نه بوینه په روانه و به رهو ئه و نه پوشتین؟“ به لام ئه و کات له وانیه بو هه ندیکیان زور درهنگ بوویت و هه موو شتیکی کۆتایی هاتیبت...

جیهان به هه له داوان به رهو لای ئه و دیت. ئه وه تا ناوهنده زانستی و ئه کادیمییه کان لیکولینه وه ی له سه ر ده کهن و، ئه و دهره و نانه ش که به رووی جیهانی فیکردا و الان، شوینی ده کهن و زوریکیش له وانیه که تا رپوژانیک له به ره ی دهره مانیدا بوون، وا ئیستا دهنه دوستی زور نزیکی و ده چنه دالده ی ئه وه وه، هه روه ک به راستیش چوون... ئیدی ئه مرپو ته نانه ت به پوانه و کیشانه کانی به ره ی به رامبه ریش حهزرتی موحه ممه د (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سه نگی خوی هه یه و ئه وانیش دان ده نین به قه در و گه وره ییه کهیدا... پیغه مبه ری خوا له فه رموودیه کدا ده فه رموی: ”به ده کس له ئومه ته که م کیشرام، من سه نگیتر دهرچووم. ئه و جا به سه د، له پاشان به هه زار که س کیشرام، دیسان هه ر من سه نگیتر بووم. له به رامبه ر ئه مه دا، ئه و دوو مه لاییکه ته ی به م کاره راسپی رابوون، وتیان: وازیینه، خو ئه گه ر به هه موو ئومه ته که شی بکیشری، هیشتا هه ر ئه م قورستر ده بیئت.“^۱ جا خو ئه وه ش هاته دی. پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یه کیک له و خه و نانه مان بو ده گپرتنه وه که دیویه تی: ”له تاهه کی ته رازوودا من و له تاکه ی تریشیدا هه موو ئومه ته که م دانرا، من سه نگیتر بووم.“^۲

به لای، ئه گه ر سه رجه م ئه صحاب و تابعین و شوینکه وتوانی تابعین و ئه وانیه ی دوا ی

۱ الدارمی، المقدمة ۳؛ بزار، المسند ۴۳۷/۹؛ الهیثمی، مجمع الزوائد ۲۵۵/۸.

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۷۶/۲؛ الهیثمی، مجمع الزوائد ۵۸/۹.

ئەوانىش و ئەو كەسايەتتايە مەزنانەش كە تا رۆژى قىيامەت دىن و ئەو خواناسانەش كە رېچكەى چۈنە نىر دۇنيان دۆزىوئەتەو و تىكراى ئەوليا و ئەصفا و موقەپرەبىن، ھەر ھەمويان لە تاي تەرازوويە كدا دابنرېن، ئەوا ديسان سولتانى دۇلان، نوورى چاوان قورستر دەبىت. ئاخىر چۇن نا! لە كاتىكدا، بوون لەبەر حورمەتى رپووى ئەو بەدەيھىنراوہ.

پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھۆى بەدەيھاتنى بوونەوہرانە. لە وتەيە كدا كە وەك فەرموودە ناوبانگى دەر كەردوہ، بەم جۆرە باسكراوہ: لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ مَا خَلَقْتُ الْأَفْلاكَ "ئەگەر تۆ نەبوويتايە، بوونم بەدى نەدەھىنا." بەلئى وايە، نووسىنى كىتەبىك كە تىگەيشتنى مەھال بىت، كاريكى بېھودەيە. خواى گەورەش لە ھەموو كاريكى بېھودە و بەھەوانتە پاك و بىگەردە. بەم جۆرە، زۇر پىويست بوو كە رابەرىكى دەنگ زولالى وەك سەردارى زەمان و مەكان، ھەزرتى عالى مەقام (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) واتاى دىرەكانى گەردوون رپوون بكاتەوہ. ئەمە وىراى ئەوہى كە بوونى راقە كار و راقەيەنەرىك زۇر پىويست بوو تا ئەوہى بىت و راستىيەكانى پشت پەردەى بوون ئاشكرا بكات. ھەرۋەھا ئەو مرقۇفەى كە گەردوونى بى بن، بە خۇر و مانگ و ئەستىرەكانى ناويەوہ بو خزمەتى رام كراوہ، ئاگادار بكاتەوہ ئەوہى كە لە كويۇ ھاتوہ.. بو كوي دەروات.. و نامزەدى چ شتىكە... كەوابى، ئەگەر ئەو نەبوايە، گەردوونىش و مرقۇفەىش ھىچ مانايە كيان نەدەبوو.. بەلئى، ھەزرتى موھەمەدو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو مرقۇفەيە كە واتاى بو شتان گەراندەوہ. ئەو لە نازدارترىن خۇشەويست خۇشەويستەرە لامان.

لېرەدا - لەگەل دان نانم بەوہى كە خۇم بە گوناھبارترىنى باوہرداران دەزانم - ھەستىكە ھەيە بى باسكردنى تىناپەرەم. نىيازىش لە گىرپانەوہى ئەوہيە كە: ئەگەر من تا ئەو رادەيە پىغەمبەرى خوام خۇشبويت، كى دەزانى مەشخەلى ئەوينى ئەو لەو دۇلانەدا كە لىھانتىيان ھەيە تا چ پلەيەك بلىسەى سەندوہ!! بۇيە دەبىت لەم سۇنگەيەوہ برۋانرېتە ئەو ھالەتە رۇحىەى دەگىرپەوہ. دەنا، پىم شەرمە لە حوزورتاندا باسى شتىك بكام كە پەيوەندى بە خۇمەوہ ھەبىت.

ئەو كاتەى خواى گەورە بە نىسبى كەردم كە دەموچاوى گوناھكارم بسووم بەو خاكە

۱ علي القاري، الأسرار المرفوعة ۳۸۵؛ عجلوني، كشف الخفاء ۲۱۴/۲.

موباره که دا، شاره که ی پیغه مبهری خوا هیئنده دره وشاوه بوو له لام و چیژیکی رۆحی وام چهشت، که ئە گەر له و کاته دا - به فهرزی مه حال - له هه موو ده روزه کانی به هه شته وه بانگه یشت بکرامایه، باوهر بکه ن نه ده چووم بۆ هیچ کامیکیان و مانه وه م له شاره که ی رسول الله دا په سه ند ده کرد. له راستیدا به هه شت ئاوات و ئاره زووی هه موومانه. تاکه موسولمانیکیش نییه که ئەم ئاواته ی نه ییت. ئە ی مه گەر هه موو به یانی و ئیوارانیک له دو عا کانه ماندا له په روه ردگار ناپارێینه وه که په نامان بدات له دۆزه خ و بمانخاته به هه شته که یه وه؟ له گه ل دانانم به هه موو ئە مانه دا، ده لیم: ئە گەر له و کاته دا بانگ بکرامایه بۆ به ده ست هیئانی ئەو پایه به رزه ی که له دو ا رۆژدا به ده ست دیت، له وانیه مۆله تم له په روه ردگارم بخواستایه و عه رزی ئاره زووی مانه وه م بکرا دیه له ره زه ی پاک ی رسول الله دا. تکا ده که م وا گو مان نه به ن که به مانه شایسته یی و لیها تووی خۆم بۆ ئەو مه قامه به رزانه ده بر بییت. به لکو ته نها ویستوومه ئاماره یه ک بۆ ئەو خۆشه ویستیه بکه م که بۆ پیغه مبهری خوام هه یه. گه رنا، به درێژایی ژیانم له و که سانه بووم که دو عا ده که ن و ده پارێنه وه تا خوا ی گه وره شه ره فمه ندیان بکات به وه ی بینه کۆیله ی گه ردنبه ندی بچوو کترین ها وه لێ پیغه مبهری خوا. زۆر جار یشت ئەم دو عایه و یردی سه ر زوبانمان بووه: ”په روه ردگار، بۆ ساتیکیش ییت له خولیا ی ده موچا و سووین به تۆزی بهر پێیان به دوورمان مه گره.“ ئامین.

له "مالی خوا" شدا ناخم له هه مان جۆش و خرو ش ته ژری بوو. له وانیه ئە مانه هه ست و نه ستی ها وه شی هه موومان بن. ما وه ته وه بلیم، ئە وانیه ی پر او پر ی ئەم هه ستانه ده ژین، ته نها من و چه ند که سیکی هاوشی وه ی من نین، به لکو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شهیدا و ئەوینداری وای هه یه، ئەم حاله ته رۆحیه ی من گێر امه وه، به لای ئە وانه وه زۆر کرچ و کال و سه ره تای ی ده ییت.

جا ماده م باس گه یشته ئیره، پیم خۆشه بیره وه ریبه کی تر یشتان عه رز بکه م: له گه ل كاك "عارف حیکمه ت" که ئەو کات ئەندام په رله مان بوو، له حه ج پیکه وه بووین. كاك عارف په یمانی دا بوو که: ”ئە گەر بچمه مه دینه، شه رت بی وه ک گو یدرێژ له خۆ له کهیدا خۆم بگه وزینم.“ جا هه ر که پێی نایه خاکی مه دینه وه، په یمانه که ی هیئانه

جی. ئەو بوبو ئەو پۈخە بەرزە خۆی لە خۆلدا گەوزاند و تەپاوتلی تیا دە کرد. لێرە و لەوی هەركات ئەو دیمەنەم دیتەووە یاد، خۆم پیناگیرئ و چوانم پەر دەبن لە فرمیسک. حەزرەتی موخەمەد پیغەمبەرئکە. بەلام پیغەمبەرئکە گشت پیغەمبەرانی پیش خۆی لە منارە پیغەمبەراییەتیانەووە مزگینئ هاتنیان داووە. خۆی گەورە لە قورئانی پیروزدا ئەو پەیمانەمان بۆ تۆمار دەکات کە لە سەر جەم پیغەمبەرانی وەرگرتووە سەبارەت بە باوەر هینان و پشتیوانی کردنی ئەو پیغەمبەرە کە خۆیان مژدەئ هاتنیان داووە:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّن كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءَ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾﴾ (آل-عمران: ٨١)

” (یادیان بینە) کاتیک خوا پەیمانئ لە یەکە یەکە پیغەمبەران وەرگرت، کاتیک کتیب و دانایی پیبەخشین بەوئ کە ئەگەر: لە ئاین دەدا پیغەمبەرئکم بۆ رەوانە کردن و بەراستدانەری ئەوئ ئیووش بوو، ئەو دەبیت باوهرئ پین بهین و پشتگیرئ بکەن. ئینجا خوا فەرمووی: ئایا بریارتاندا و پەیمانئ منتان بەو جۆرە وەرگرت کە پیم راکەیاندن؟ وتیان: بریارماندا (و هەروا دەکەین). ئەوسا خوا پئی فەرموون: دە بەشایەت بن و منیش لەگەلتان یەکیکم لە شایەتەکان.“

ئیتەر ئەو پیغەمبەرانیەش لەو پەیمانەیاندا کە بە پەروردگار یان دابوو، راستگۆ بوون و لە هەموو جۆلە و کردەییەکیاندا لەو چوارچۆییەدا مانەووە. ئەو هتا کاتیک سەرورەمان میعراجئ کرد، هەموویان بە رۆحیانەت لەدوایەووە نوێژیان کرد. بەلئ، وەک بلئئ هەموو پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لە پیشەکی هەمووشیانەووە، حەزرەتی ئیبراھیم و حەزرەتی نوح و حەزرەتی موسا و حەزرەتی عیسا دەیانویست ببنە بانگییژ و قامەتخوینئ. حەزرەتی مەسیح لە ئینجیلدا ئەو پیغەمبەرە قەدر بەرزەئ دەخستە بەرچاو و، دەیوت:

”من دەرپۆم تا سەرداری زەمان بێت.“^۱ بەلج، ئەو دەمەى بەرەو ئاسمان بڵند بوووە، دامینی ئاسمانەکان پڕ بوون لە گەوهەر و، ئەستێرەکان بەوینەى بەردى سەرپى لەژێر پێیدا راخران. کاتیکیش خۆر گەیشته ئاسۆکەى حەزرتى موحەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خولیا و سەودای سەرى بوو بوو ئەوەى بێتە گەوهەریک لە تاجەکەى موستەفادا. بەلج، هەموو ئەمانە وەك پەروانە بەدەورى پێغەمبەرایەتییە کەیدا پەرواز بوو بوون و دەسوورانهوه. ئیتر لەمانەوه چى دەربجیت!

لەتاو شەمەى نوورى ئەحمەد جبریل بوو پەروانە

لەتاو جەمالی نوورى موحەممەد مەلەك پەروانەئاسا

سەرگەرمى سوورانه...

هاو دەم لەتەك ئەمانەشدا، لە پوانگەى خەسلەتە ئادەمییەکانیشەوه لە لوتکەدا بوو و رابەرایەتى و پێشەنگی ئیمەى ئادەمیی دەکرد. بۆ نمونە، پێغەمبەرى خوا سەرۆك خێزانیکى كالمى بچى هاوتا بوو. ئەوەتا لە ماوەى كى دیاریکراوى ژيانیدا نۆ دانە ئافرەت لە ژێر نیکاح و بەرپۆبەردنى ئەودا بوون.^۲ لەگەڵ ئەمەشدا بواری نەدا لە نیوانیاندا هیچ جۆرە دەمەقالب و بارگژییەك رۆوبدا. جا ئەگەر ئەو رۆلانەى لەو خانەیدا - كە ئیکسیری نبووتى تنۆك تنۆك لیدەچۆرى - گۆش و پەروەردە کران، هەریەكەو بەسەر سەدەیه كدا دابەش بکرانایە، ئەوا دەبوونە موحەممەد و موحەممەد دیدا نیک كە بەس بن بۆ رۆشنکردنەوهى ئەو سەدەیه. داخۆ دەبیت چەند كەس لەم رۆوهوه پێغەمبەرى خویان ناسییت!..

حەزرتى فەخرى عالەمو (عَلَيْهِ اَلصَّلَاةُ وَ السَّلَام) لە هەمان كاتدا سەرگەردەیه كى سەربازى بچى وینەش بوو. ئەوەتا بە مشتیک مەرۆقەوه كە وەك خەرمانەى مانگ دەوریان دابوو، جەنگى بەرووى جیهاندا راگەیاندا و تەخت و سەرای چەندین گەوره سولتانی یەكسانی خاك كرده و چەندینی تریشیانی كرده بەندەى بەردەرگانه كەى. ئەمە لە كاتیكدا كە بە

۱ یوحنا، باب ۱۶، رستەى ۷-۱۵.

۲ البخاری، النكاح، ۴، ۱۰۲.

رواالت هونەر و زانستی جهنگی له کهسهوه فیرنه بووبوو.

تینجا پیغه مبهری نازدار (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو مروڤه مهزنه بوو که زانسته کان لای ئەو دهگه یشتنه پایان. دهتوت له شاشیه کدا ته ماشای ئەو رووداوانه دهکات که تا روژی قیامت دینه سەر شانۆی بوون یان ههروهک ئەوهی له تو ماریکی غه یبیدا بیانخوینیتتهوه، ئاوا له یهک به یهکیان دهدوا. ته نانهت دواى تپه پربوونى ئەو هه موو سه دهیهش به سەر کوچکردنیدا بو خانەى جاویدانى، که چى وا ئە مرۆ هه موو لایه کمان لهو کو تا خالهدا که زانست و ته کنه لو جیای پیشکه وتووی سهردهم پپی گه یشتووه، ئەو بهیداخه شه کاوهیه ده بینین که رسول الله (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) چوارده سه ده له مه ویش هه لی کردووه.. ئیدی ئەوانه یان که خوی گه و ره هیدایه تی له چاره نووسیون، "که لیمه ی قودسییه ی ته ییبه" ده هیئن و هه ر یه کیکیان ده بیته ئەلقه یه کی نورین له زنجیره کاروانی موسولماناندا. ئەمهش نمونه یهک له نیو هه زاران نمونه دا:

له کاسیتیکى قیدیویدا ته ماشای دکتوریکی به ره گه ز که نه دیم کرد که ناوی "کیث مۆر" بوو. ئەم دکتوره، پسپۆری زانستی کو ره له زانی و پرۆفیسۆری تو یکاریه له کۆلیژی پزشکی زانکۆی "تۆرۆنتۆ". مۆر کاتیک له نایه ته کانی قورئانی پیروژه وه گو یبیسستی قۆناغه کانی گه شه ی کو ره له ده بیته له سکی دایکدا، که راستیه کی زانستییه و ته نها له ریگه ی ته کنه لو جیای پیشکه وتووی ئەم سهرده مه وه دۆزراوته وه، یه کسه ر "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ" ده لیته و ته سلیمییه تی خۆی بو پیغه مبهری خوا دهرده برپیت. ههروه ها زانیه کی فیسپۆلوجی یابانیش کاتیک نایه ته کانی قورئان سه بارهت به بواره که ی خویه وه ده بینیت، "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" - هه رچه نده له سه ر زاریشی گران بوو- ده لیته و بو ساتیکیش چیه دوودل نایته له وهی که بیته ناو ئیسلامه وه.

به لی، ههروهک ئاشکرایه لهو شوینه دا که زانسته کان ده چه قن و په کیان ده که ویته، قورئانی پیروژ چه ندین دهره زه یان به روودا والا ده کات. کۆتا خالیش که زانست و زانیاری پپی بگات، له گه ل خالی ده ستیکى پیغه مبهری خوادا یه کده گریته وه. باشه، به لام کی ئەمانه ی فیژ کردووه؟ ئەو، وانه ی له زاتی "العَلِيم" و "الْخَبِير" وه وه رگرتبوو

و، "موعه لیلی ئەزەلی" لەودیو رەحەلی تەدریسە کە یەوە بوو. هەربۆیە دەستی زەمەن نەگەشتە چمکی مەعریفەتە کە ی تا کۆنی بکات. بە لکو بە پێچەوانەو، بە تێپەربوونی رۆژگار پاراوتر و نوێتر دەبوو. هەتا دنیا دنیای بیت هەر لە تازەبوونەو دا دەبیت.

ئینجا حەزەرتی حیب اللہ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) بە شیوہیەك کە بۆ هیچ کەسیکی تر نەرەخساییت، لەلایەن هاوہلەکانیەو خۆش دەویسترا. بۆ نمونە: لە کۆتایی رۆوداوی "ماء الرجیع" دا، کاتیك کافرانی دل پر لە قین "خوبییی کوری عەدی" یان راپیچی پەتی سیدارە دەکرد، ئەم پرسیارەیان ئاراستە کرد: "ئایا پیت خۆش بوو ئیستا موحەممەد لە جینگە ی تۆدا بوایە و تۆش لەناو مال و منالی خۆتا بە ئاسوودەیی ژیان ت بەسەر ببردایە؟" وەلامی ئەم پرسیارە روون و یە کلایی و بی پەروا بوو:

"نەخیر، وەللاهی لە پای رزگار بوونی مندا، رازی نابم تەنانەت در کیکیش بچیت بە پیی پیغەمبەری خوادا."

جا لە پاش نواندنی ئەم تابلۆ مەردانە یە لەسەر سە کۆی سیدارە، حەزەرتی خوبەیب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) دەستەکانی بەرز دەکاتەو و، دەلیت: "خوایە گیان، بەبی مالئاوایی کردن لە خۆشەویستە کە ت هاتم بۆ ئیرە. دەسا سەلامی منی پی بگە یەنە." پیغەمبەری خوا کە لەو کاتە دا لەنیو ئەصحابدا دانیشتبوو و قسە ی دەکرد، لە پر هەستایە سەری پی و، فەرموی: "سەلامی خوا لە تۆش ئە ی خوبەیب." کاتیكیش هاوہلان پرسیارەیان کرد، پیغەمبەری نازدار (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە چاوی پر فرمیسکەو وەلامی دانەو: "موشریکە کان خوبەیبیان شەهید کرد. لە دواساتەکانیدا سەلامی بۆ ناردم، منیش وەلامی سەلامە کە ییم دایەو."^۱

دیمەنیکی تر کە تا ئیستاش دلگوشادی دەبەخشیتە دەروونی هەموو ئیمانداریک: کاتیك حەزەرتی "سومەیرا" لە غەزای ئو خوددا دەنگۆی شەهید کردنی پیغەمبەری خوا دەبیستیت، دەستبەجی خۆی دەگە یەنیتە دامینی چیا ی ئو خود... جا کە لەوی پی دەلین: "باوکت" .. "میردە کە ت" .. "کورە کانت" شەهیدبوون و تەرمەکانیانی پیشان

۱ سعید بن منصور، السنن ۳/۴۹؛ الطبرانی، المعجم الکبیر ۵/۲۶۰؛ ابن کثیر، البدایة و النهایة ۶/۶۶/۴.

دهدریت، ئەم شپۆرەژنە گوی بە هیچ کام لەمانە نادات و بەملاو ئەولادا هەر بەدوای پیغەمبەری خوادا دەگەریت و لەبەر خۆیەوه ورتەى دیت و، دەلیت: ”رسول الله چى بهسەر هاتوو؟“ ئینجا کە شوینى پیغەمبەرى خۆى پى نیشان دەدەن، بە راکردن بەرەو ئەو شویئە دەروات و لەبەردەم پیغەمبەرى خوادا خۆى دەدات بە زەویدا و، دەلیت: كَلُّ مُصِيبَةٍ بَعْدَكَ جَلَلٌ ”ئیتەر هەر ئەوەندەى کە تۆ لە ژياندايت، هەرچى بەلاو موسیبهت هەیه سووک و بیع ئەرزشە.“^۱ بەلى، رسول الله (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئا بەو شپۆهه جیى خۆى لە دل و دەروونه کاندایا کردبووه.

نمونهیه کى تر: مهردى ناسۆکان لەودىوى ئاسمانه کانهوه بانگهپشت کرابوو. ئیدی وادهى جیهپشتنى ئەو دۆستانه هاتبووه پيش کە بیست و سەح سأل پیکهوهبیان هەبوو. هەر بۆیه لە دوا رۆژهکانى تەمەنیدا کەمیک بە دلتهنگى و خەفتهوه دەچوو هەلاولانى. ئەم حالتهى پیغەمبەرى خوا هیئەندە کارى لە ئەصحاب دەکرد و هەستى دەبزواندن، کاتیک پیغەمبەر دەچوووه خانەى سەعادهتى، دەتوت لە سینەى هەر یه کیکیاندا شەهى خەزان هەلى کردوو. ئەوهبوو هاوهلى بەرپێژ موعاذاى کورپى جەبەل (رضي الله عنه) لە لایەن پیغەمبەرى خواوه راسپیرابوو کە بچیت بۆ یەمەن. ئیتەر ئەویش لەو نیوانەدا هاتوچۆى دەکرد. کاتیک دەرویشت پەيامه کانى پیغەمبەرى دەبرد. لە گەرانهوشدا ئەو مەسەله و گرفتانهى دەهینا کە چاوه‌رپوانى چاره‌سەر بوون. بەر لەوهى دوايه مین گەشتى ئەنجام بدات، چوو هەمەت پیغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داواى دوعاى لیدەکرد، ئینجا بەرپێدەهوت. بەلام ئەم جارەیان، هەزرت جیاواز لە جارانی پيشوو، پى فرموو: ”لەسەر خیر برۆیت ئەى موعاذا، بەلام ئەم جارەیان لە گەرانهوتدا لەوانهیه تەنها بتوانیت سەردانى مزگهوتە کەم و گۆرە کەم بکەیت.“ ئەم چەند وشەیه برووسکەیه کە بوو و دای لە هەزرتى موعاذا. لە پەلویۆ کەوت و فرمیسک لە چاوانى دابارین. دەتوت ئەژنۆى شکاوه. چوون بۆ یەمەن بە لایەک، تەنانهت توانای نەبوو لە شوینى خۆیشى هەستیت.^۲

۱ ابن هشام، الصراط النبوية ۵۰/۴؛ الطبري، تاريخ الأمم والملوك ۷/۲؛ الهيثمي، مجمع الزوائد

۱۱۵/۶

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۲۳۵/۵؛ الجزار، المسند ۹۱/۷-۹۲؛ ابن حبان، الصحيح ۴۱۴/۲؛ الطبراني،

له لایه کی ترهوه پیغهمبهری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههروهك موو له ماست ده ربینیت،
 ئاوهها به ئاسانی سه رجهم ئه و گرفت و کیشانهی چارهسهه ده کرد که تایبته بوون به
 ژبانی کۆمه لایه تبیه وه. "بیرنارد شو" که سیازده سه ده دواى ئه و هاتوه، ته نها یه کیکه
 له و سه دان مروفایهی به ره ی به رامبهه که به م وتانه ی خواره وه ی ئه م راستیه ی قبول
 کردوه: "مروفایه تی چه نده ئاتاجی ئه و چه زه تی موحه ممه ده یه که هه موو کیسه
 و گرفته که له که بووه کانی ئه م چه رخی به وینه ی سانایی خوارده وه ی کویک قاوه
 چاره سهه ده کرد." فه زیله ت و گه وه یی ئه وه یه که دوژمنیش دانی پیدا بنیت.

به لئ، ئه و کاته ی مروفایه تی بو لای چه زه تی موحه ممه دو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گه پیته وه،
 به ئاسوده یی و دلنیا یی شاد ده بیته وه. ئیتر ئه و کات ده ستی ده گات به ئاسو پرنسنگه کان
 و له دهر به ده ری و گالته جاری ده ستی روژگار و په ژموورده یی دنیا و ئاخیره ت رزگاری
 ده بی و به ره و ئاسمانی مروفایه تی به رزده بیته وه. ته نانه ت له گه ل کۆسپ و ریگری
 هه موو هیزه نه یاره کانیشدا، سه وه ی ئه م دووه مین بوژانه وه یه هه لیکردوه وه. ئه وه تا قورئانی
 پیروژ ده فه رمویت:

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ
 بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾﴾ (الصف: ۸-۹)

"ئه وانه ده یانه ویت به فوو، به قه له ی دهم نووری خوا بکوژیننه وه!! (خه یالیان
 خاوه) خوا نووری خوی (ئاینی خوی) ته واو ده کات و ده یچه سپینیت، هه رچه نده کافر و
 بن بر واکان پیی سه غله ت بن و پییان ناخۆش بیت. هه ر ئه و خوایه پیغهمبه ره که ی
 خوی ره وانه کردوه هاورئ له گه ل هیدایه ت و رینمووی و ئاینی حق و راستیدا، تا
 سه ری بخت به سهه هه موو ئاین و به نامه کاند، هه رچه نده هاوبه ش په یداکارانیش
 پییان ناخۆش بیت."

به لئ، خوی گه وه دینه که ی خوی سه ره ده خات. سینه و دله ئاتاجه کانیش
 که مه ند کیشی ده بن و به خته وه ری و دلنیا یی خویان له ودا ده بیننه وه و ده گه نه ئاستیک،

هەر له دنیادا وا دهزانن چوونه ته بههشتهوه. جا کافر و ستهمکارانی دنیای ئهولا و مونا فیکانی ئاسیاش که له پیناو بهرزه و هندی خویندا مرؤفه کان دهقۆزنه وه و، بیئاگیانی ناوخۆشمان، پیمان خوۆش بیّت یان نا، رۆژیک دیت که ئه و شاهی شاهانهی له لایهن پیغه مبه رانه وه به "سولتانی ئه نبیا" ناسراوه و، رۆژی پینج جار ناوی پرشکۆی به گوئی جیهاندا دهریت، دهچیتته نیو گشت دلّه کانه وه و ده بیته خوۆشه ویست و له دلدا هه لگی راوی هه موو لایه ک.

ئه و کانگای دلنیایی و ئارامیشه. ئیمه باوه ری ته واومان هه یه به وهی که ئه و په یامه ی ئه و هیناویه تی، له هه مان کاتدا سه رچاوه ی ناسوده یی و دلنیایی شه. میژووش که وه ترین شاهیدی ئه م راستیه یه. تاکه ریگه ی دووباره چه شتنه وه ی ئه م ئارامیه ش به مرؤفایه تی، بریتیه له ناساندنی ئه و سه روه ره و ئه و نووره ی که هیناویه تی. چونکه هه رکات مرؤفایه تی چاکتر ئه و پیغه مبه ره ی ناسی، خوۆشه ویستی بو ی زیاتر ده بی و له سایه ی ئه و خوۆشه ویستیه شدا سیمای کۆمه لگه ده گۆریت.^۱

جا له چوارچیوه ی ئه م پیشه کییه دا که پینان به "دیباچه" ناویان دهرد، پشت ئه ستوو به لوتف و که ره می په روه ردگار، هه ولماندا به کورتی چه ند شتیکی پپرست ئاسا دهراره ی ره هنده جیاوازه کانی سه روه ره ی هه ردوو جیهان، مایه ی شانازی بوونه وه ران عه رز بکه ین.

له راستیدا هه ر وته یه ک باس له و بکات جوان و شیرینه. ئه وه ش که جوان و په سه ند نییه، ده بیّت بدریتته پال دهربرین و شیوازه که ی. جا ئه گه ره له دهربرین و شیوازا که موکورتیه ک هه بیّت، ئه وا به ته واوته ی بو من ده گه رپیتته وه. ئه وه شی تاییه ته به پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ته نها و ته نها جوانیه.

۱ هه زه تی عه ل و (رضی الله عنه) به م شیویه باسی پیغه مبه ری خوی ده کرد: مَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ "هه رکه س - ئاکاره به رزه کانی - بزانیاه و تیکه لای بکر دایه، ئه وی - له هه موو شتیکی - خوۆشتر ده ویست." الترمذی، المناقب ۸؛ ابن أبي شیبة، المصنف ۳۲۸/۶؛ البيهقي، الشعب الأیمان ۱۵۰/۲.

ئاكارى پيغەمبەران

ئەمانەت - ئەمىنى

دووم ئاكارى پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) بريتە لە "ئەمانەت".

ئەم وشەيە، وشەيەكى عەرەبىيە و لە ھەمان چاوكى وشەي "ئيمان" ھو دروست بوو. "مؤمن" یش واتە ئەو كەسەي ئارامى و ئاسايش (ئەمنىەت) بەرقەرار دەكات. پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ھەرەك لە رووى ئيمانەو لە لوتكەدان، ئاھاش لە بەرقەرار كوردنى ئاسايش و ئەمنىەتدا پيشەنگن. قورئانى پېرۆز لە چەندىن ئايەتدا ئامازە بو ئەم تايبەتمەندىيەيان دەكات. ئىستاش با بچىنە گوئزارى چەند دانەيە كيان:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نُنْقُونَ ﴿۲﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۳﴾ فَانْقُوا

اللَّهُ وَأَطِيعُوا ﴿۴﴾ (الشعراء : ۱۰۵-۱۰۸)

"قەومى "نوح" یش بەرنامەي ھەر ھەموو پيغەمبەرانىان بە درۆ زانى. كاتىك "نوح" ي برايان پېى وتن: باشە ئەو ئەو ئىوھ ناترسن (لەوہى بن فەرمانى پەرورەدگار بکەن)؛ دۇنيا بن كە من نيرراوئىكى ئەمىن و دلسۆزم بۆتان. كەوابوو لە خوا بترسن و فەرمانبەردارىي من بکەن."

بەلئ، ھەزرتى نوح بەم جۆرە لە گەل قەومە كەيدا دەدوا: "ئايا ھىشتا ھەر "إتقاء" ناکەن و پارىژكار نابن؟ دۇنيابن كە من پيغەمبەريكم ئەمنىەت پەخش دەكەم و داراي سىفەتى ئەمانەتم و دانابزەمە پلەي خيانەت كوردنەوہ." ئىتر ھەرەك دەبينن، ئەم سىفەتە - سىفەتى ئەمانەت - كە يەككە لە تايبەتمەندىيە كانى پيغەمبەرايەتى، لە زمانى پيغەمبەريكەوہ بەم جۆرە باس دەكرىت. ھەرەوہا:

﴿كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نُنْقُونَ ﴿۲﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۳﴾

(الشعراء : ۱۲۳-۱۲۵)

”قهومی عادیش بهرنامهی هر هه موو پیغه مبه رانیان به درۆ زانی. ئه وه بوو
 "هود"ی بریایان پیی وتن: ئایا ئیوه (له پهروه دگار) ناترسن؟ بزانی که من به راستی
 نیرراویکی ئەمین و متمانە پیکراوم بۆتان.“

ئەم ئایەتە پیرۆزەش جەخت لەسەر هەمان واتا دەکاتەوه:

﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ ﴿١٤٢﴾ أَلَا نُنْقِوْنَ ﴿١٤٣﴾ إِيَّاكُمْ رَسُولُ آمِينَ ﴿١٤٤﴾ ﴾

(الشعراء : ١٤١-١٤٣)

”قهومی ئەموودیش بهرنامهی پیغه مبه رانیان به درۆ زانی. ئه وه بوو "صالح"ی
 بریایان پیی وتن: ئایا ئیوه (له خوا) ناترسن؟ به راستی من پیغه مبه ریکی ئەمین
 بۆتان.“

ههروهها:

﴿ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ ﴿١٦١﴾ أَلَا نُنْقِوْنَ ﴿١٦٢﴾ إِيَّاكُمْ رَسُولُ آمِينَ ﴿١٦٣﴾ ﴾

(الشعراء : ١٦٠-١٦٢)

”قهومی "لوط"یش بهرنامهی پیغه مبه رانیان به درۆ زانی. کاتیک "لوط"ی بریایان
 پیی وتن: ئایا ئیوه (له خوا) ناترسن؟ دلنیابن که من نیرراویکی ئەمینم بۆتان.“

دەتوانین نموونەى زیاتر لەم بارهیهوه بهینینهوه. ئەمە لەپاڵ ئەودا که چه ندىن
 ئایەتەى تر به واتای "ئیشاری" ئاماژە بۆ هەمان ناوهرۆک دەکەن. بەلام به مەبهستى
 دەستخستنى بیروکەیهک سەبارەت به بابەتەکە، تەنها بهوانەى سەرەوه وازدینین.

وهك چۆن "المؤمن" یه كيكه لهناوه پیرۆزه كانى خواى گهوره (جَلَّ جَلَالُهُ)، ههرواش
 له گرنگترین ناوی ئەو کهسانهیه که باوهریایان بهو زاته ههیه. جیی خۆیهتەى لیژدها ئەو
 پرسیاره بکریت که ئایا بۆچی به خواى گهوره (عَزَّ وَجَلَّ) دهوتریت "المؤمن"؟ بیگومان
 لهبەر ئەوهیه که ئەو زاته سەرچاوهى دلنیایى و ئارامى و متمانەیه. هەر ئەوهیشه
 دلنیایى و پروامان پى دهبهخشیت. ههمیشه دلنیایى و ئارامى لهوهوه، تنۆك تنۆك

یان له شیوهی تافگه‌دا به‌رهو ئیمه به‌خوړ دی. هر ئه و زاته‌شه که پیغه‌مبه‌رانی د‌لنیا و بر‌وادار ک‌ردووه و به سیفه‌تی ئه‌منیه‌ت سه‌رفرازی ک‌ردوون. جا که‌وایې ئه‌و شته‌ی ناوی ئه‌منیه‌ت و د‌لنیایی و ئه‌مانه‌ت و ئیمانمان لی‌ناوه، ئیمه به پیغه‌مبه‌رانه‌وه و، پیغه‌مبه‌رانیش - به را‌دیه‌کی مه‌زن - به‌ خ‌وای گه‌وره‌وه وابه‌سته ده‌کات. تا سه‌ره‌نجام تی‌ک‌رای ئه‌م وابه‌سته‌یبه به‌رهو په‌یوه‌ندی خ‌الق و مه‌خلوق ده‌مانبات. هه‌موو ئه‌مانه واتاگه‌لیکن له داتا‌شراوه‌کانی وشه‌ی ئه‌مانه‌تدا بوونیان هه‌یه. بی‌گومان لایه‌نیکی گ‌رنگی بابه‌ته‌که‌ش ده‌رک‌ک‌ردنه به‌م په‌یوه‌ندیبه.

هه‌روه‌ک گ‌رنگ‌ترین سیفه‌تی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) به‌ گ‌شتی و پیغه‌مبه‌ری نازدارمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌تایبه‌تی، ئه‌مانه‌ته، هه‌ر به‌و جوړه، گ‌رنگ‌ترین په‌س‌نی جو‌بره‌ئیلی ئه‌مینیش بریتیه‌ له ئه‌مانه‌ت. قورثانی پی‌روژ به‌م شی‌ویه بو‌مان باس ده‌کات: ﴿مُطَاعٌ تَمَّ أَمِينٌ﴾ (التکویر: ۲۱) ”ئهو گو‌پ‌رایه‌لیک‌راو و نی‌روایکی ئه‌مینه.“ به‌لی، جو‌بره‌ئیل (عَلَيْهِ السَّلَام) گو‌پ‌رایه‌لی په‌روه‌ر‌د‌گاره و له رو‌و‌گه‌ی فه‌رمان‌به‌ریبه‌که‌شیه‌وه نی‌روایکی متمانه‌ پی‌ک‌راو و ئه‌مینه. ئیدی به‌م چه‌شنه، قورثانی پی‌روژ له کان‌گای ئه‌م متمانه‌ پی‌ک‌راو و ئه‌مینانه‌وه هاتووه. ئه‌وه‌تا خ‌وای گه‌وره ”المؤمنه“، گو‌تاره‌که‌شی گو‌تاریکه‌ ئه‌منیه‌ت و د‌لنیایی لی‌وه په‌خش ده‌بی‌ت. ئه‌وجا قورثان له‌رپ‌گه‌ی جو‌بره‌ئیل‌وه - که خ‌وای گه‌وره به‌ ئه‌مین ناوی ده‌بات - هاتووه. د‌واجاریش ئه‌م قورثانه بو‌ ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ئه‌مینه (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّبَايَا) و له‌ویشه‌وه بو‌ ئوممه‌ته‌که‌ی نازل بو‌وه، که ک‌ومه‌لیکی قودسین و ده‌ستنیش‌ان‌ک‌راوی به‌ده‌سته‌پ‌نانی ئه‌منیه‌ته‌که‌ی ئه‌ون.

به‌د‌لنیاییبه‌وه هه‌رکه‌سه‌و به‌گو‌پ‌ره‌ی ئاستی خ‌وی سوودی له قورثانی پی‌روژ وه‌رگ‌رتووه. جو‌بره‌ئیل‌یش یه‌کیکه‌ له‌و سوودمه‌ندانه. ئه‌وه‌تا ر‌وژ‌یک‌یان خ‌وی به‌ پیغه‌مبه‌ری خ‌وای فه‌رمووه: ”هه‌تا ئه‌و کاته‌ی خ‌وای گه‌وره له قورثاندا به‌ ”ئه‌مین“ ناوی بردم، له عاقیبه‌تم ده‌ترسام. به‌لام د‌وای ئه‌و ئایه‌ته ﴿مُطَاعٌ تَمَّ أَمِينٌ﴾، سه‌رتاپا د‌لنیایی دای‌پ‌و‌شیم.“^۱

۱ قاضي عياض، الشفاء ۱/۱۷.

ئەمىنەت لە پىغەمبەرى خوادا

پىغەمبەرى سەرورەمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەر لە ھەموو شتێك لە بەرامبەر ئەو پەيامانەى كە لە پەروردگار يەوہ بۆى دەھاتن تابلێى ئەمىن بوو. ھەرگىز رېبى تىناچىت ھىندەى تۆز قالىك ناپاكي لە ئەمانەتە كەيدا كرديت. ھەر ئەمەندە نا، بەلكو بەرامبەر بە سەرجم بوونە وەرانىش ئەمىنە و ھەموان متمانەيان پىيەتى. ئاخىر چونكە ئەو لە سەرەتادا ئەمىنەتى خۆى بەرووى ھەموو لايە كدا پيشانداوہ و رېنمونى كر دوون بۆ متمانە و دلئىايى. دواتر رادەى گرنگى ئەم بابەتەى بۆ ئىمەش روون كر دوو تەوہ، تا واى لى كردين ئىمەش باوەر بەم راستىيە بكەين. جا با ئىستا يەك بە يەك ھەلوئىستە لەسەر ئەم لايەنانە بكەين:

أ) ئەمىنەتى سەرورەمان بەرامبەر ئەركى پىغەمبەرايەتى

خوای گەورە (عَزَّ وَجَلَّ) پىغەمبەرە كەيى وەك مروفئىكى سپاردە پارىز و ئەمىن ھەلبژاردووہ. جا ئىتر ئەويش بە درىژايى ژيانى لە خەم و پەرۇشى ئەمەدا بووہ. بە جوړىك، كاتىك وەحى دەھات، لە ترسى ئەوہى نەبادا وشەيە كى لە دەست دەرچى، دەكەوتە پەرۇشيبوہ و بەر لەوہى حەزرتى جوبرەئىل لە خوئىندەوہى ئايەتەكان بىتەوہ، ئەو بى وەستان دەبووتەوہ تاوہ كو بەتەواوى لەبەرى بكات. تەنانەت لەم بارەيەوہ ھىندە پەرۇش و خەمخورانە رەفتارى دەكرد، تا ئەوہى قورئانى پىروژ پىي فەرموو:

﴿لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۗ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۗ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحْ بِقُرْآنِهِ ۗ تُمِ إِنَّ

عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۗ﴾ (القيامة : ١٦-١٩)

”ئەى پىغەمبەر! بە دەم قورئانەوہ زمانى خۆت مەجوئىنە بۆ ئەوہى بەزووى (وەحى) لەبەر بكەيت. بىگومان كۆكردەوہى (جىگىر كرنى لە دلندا) و پىخوئىندەوہى لەسەر ئىمەيە. دەكەوايە. كە (بە زمانى جوبرەئىل) خوئىندمانەوہ، تۆش شوئىنى خوئىندەوہكەى ئەو بكەوہ. دواتر گومانە نەبن كە روون كرندەوہكەشى ھەر لەسەر ئىمەيە.“

به‌لج، قورئان وهك ئەمانه‌تێك به پێغه‌مبهری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سپێررابوو. بۆیه ئەو سه‌روه‌ره ده‌ترسا له‌وه‌ی كه نه‌توانی‌ت به‌رامبهر به‌و ئەمانه‌ته پیرۆزه ئەمین بی‌ت و له تاوا ده‌له‌رزى. تا ئەوه‌ی په‌روه‌ردگارى دلێ دایه‌وه و دلنیاى كرده‌وه له‌وه‌ی كه خواى گه‌وره پێغه‌مبهره‌كه‌ی له ئەمانه‌ته‌كه‌یدا ئەمین ده‌كات.

پێغه‌مبهری خواشو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته‌مه‌نى موباره‌كى له‌نیۆ ئەو كۆشش و په‌رۆشیه‌دا به‌سه‌ر برد. له‌هه‌موو كه‌س زیاتر هه‌ولێ ده‌دا ئەمین بی‌ت له ئەمانه‌ته‌كه‌یدا و هه‌میشه هه‌ستى به قورسایى ئەو ئه‌ركه سه‌نگینه ده‌كرد كه به هه‌موو قورساییه‌كیه‌وه له‌سه‌ر شانى بوو. هه‌ر بۆیه له "حِجَّةِ الْوُدَّاع" دا كه به واتای حه‌جى مالئاواى كرده‌وه له ئوممه‌ته‌كه‌ی، له‌و ساتانه‌دا كه خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو، ئەویش به‌و هه‌سته‌وه كه ژيانى پ‌رووی له ئاوابوون ناوه، جارى‌كى تر ئەو به‌رپرسیارێتییه‌ قوولێ به‌رجه‌سته كرده‌وه و، به‌ده‌نگێكى به‌رز به‌هاوه‌له راستگۆكانى فه‌رموو: "بەم نزیکانه دەربارەى من پرسیارتان لێ دەكەن" واته، به‌ر له‌و پرسیاره من پرسیارتان لێ ده‌كه‌م: "ئایا په‌يامه‌ كه‌م گه‌یاندوو؟" له‌به‌رامبهر ئەمه‌دا ئەوانه‌ی له‌ویدا بوون به‌ ده‌نگێك كه زه‌مین و ئاسمانى ده‌زنگاندوه، وتیان: "به‌لج، په‌يامه‌ كه‌ت به‌ته‌واوى گه‌یاند و ئه‌ركى سه‌رشانت بێ كه‌موكۆرى به‌جیگه‌یاند." له‌پاش ئەم شایه‌تییه، سه‌روه‌رى هه‌ردوو جیهان ده‌سته‌كانى به‌ره‌و ئاسمان به‌رزكرده‌وه و، فه‌رمووی: "په‌روه‌ردگارا به‌شایه‌ت به‌!"^۱

به‌لج، ئەمینی له ئەمانه‌تدا له خواى گه‌وره‌وه ده‌ستى پێ كرده‌وه. ئەوجا به‌هه‌زه‌تى جویره‌ئیلدا گوزهرى كرده‌وه و له پێغه‌مبهرى نازدارداو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَتَمُّ التَّسْلِيمِ) گيرساوه‌ته‌وه. پاشانىش له‌وه‌وه بۆ ئوممه‌ته‌كه‌ی گوازاوه‌ته‌وه. له حه‌جى مالئاواىبیشدا به‌شایه‌تییه‌ك له ئوممه‌ته‌وه جارى‌كى تر بۆ لای خواى گه‌وره‌وه گه‌رايه‌وه.

هه‌روه‌ك كتیبه‌ باوه‌رپێكراوه‌كانى فه‌رمووده بۆمان ده‌گێر‌نه‌وه، داىكى ئیمانداران هه‌زه‌تى عایشه (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) دهباره‌ى هه‌ست و شعورى ئەمانه‌ت له پێغه‌مبهرى خواداو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَتَمُّ التَّسْلِيمِ) ده‌فه‌رمووی: "ئەگەر پێغه‌مبهری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) -

۱ بخارى، حج ۱۳۲؛ مسلم، حج ۱۴۷؛ أبو داود، مناسك ۵۷.

به فهزى مه حال - نايه تىكى بشاردايه ته وه له و نايه تانه ي بوى نازل دهبون، نه و
به دلنيايييه وه نه م نايه ته ي دهشارده وه^۱:

﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ
اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ﴾
(الأحزاب : ۳۷)

هؤ كارى نازل بونى نايه ته كه ش نه م رو داوه ي خواره وه يه:

پيغه مبهري خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ستا به به ستنى هاوسه رگيرى له نيوان زهيدى
كورى حاريشى به نده ي نازاد كراوى - كه خوى گه وه ي كردبوو و كردبووى به
كورى خوى - له گه ل زهينه بى كچى جهش، كه كچى پورى خوى بوو. به لام
نه م هاوسه رگيريه به و جورى كه چاوه پروان ده كرا، ناسوده ي به دواى خويدا نه هينا.
دايكى نيمانداران، حه زه تى زهينه ب (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ته نها له بهر گوپرايه لى فه رمانى
پيغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَام) به م هاوسه رگيريه رازى بوو بوو. جا له بهر نه وه ي نه م خيزانه
هه ر له سه ره تاوه له سه ر بناغه ي نابه دللى دامه زرابوو، بويه خاتوو زهينه ب نه يده توائى
ريزى شايسته له مي رده كه ي بگري ت. جا خو خواى گه وه هه ر له زووه وه مورادى
فه رمو بوو كه له زه يد جيا بيسته وه و بچيته ريزى خيزانه پا كه كان (الْأَزْوَاجِ الطَّاهِرَاتِ)
ى رسول الله وه. به لام به گوپره ي نه وه نه رسته ي كه تا نه و كاته له نيو عه ره به كاندا
باو بوو، هه ر كه سيك به يه كيكي بوتايه: "كورم" نيدي نه و كوره هه ر وه ك كورى
راسته قينه ي نه و كه سه سه ير ده كرا. به م شيويه، هاوسه ره كه شى دهبوو به بووكى نه و
كه سه. جا خو پيش نه مه ش دايكى زهينه ب پيشنيازى نه وه ي بو پيغه مبه رى خوا
كردبوو كه كچه كه ي بخوازي ت. به لام سه ره وه رمان نه و پيشنياره ي قسوول نه كردبوو.
به لام نه م جاريان راسته وخو خواى گه وه فه رمانى نه م هاوسه رگيريه ي ددها.
هاوسه رگيرى له گه ل خاتوو زهينه ب به لاي پيغه مبه رى خواوه (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) زور
سه خت و گران بوو به لام فه رمانه كه له ناسمانه وه بوو...

۱ بخاري، توحيد ۲۲؛ مسلم، ايمان ۲۸۸

جا بۇيە ھەزرەتى عائىشەى دايىكمان (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ئامازە بەم لايەنە دەكات و، دەفەرمۇى: ”ئەگەر پىغەمبەرى خوا ئايەتتىكى لەو وەھىيە بشاردايەتەوہ كە بۇى دەھات، ئەوا ئەو ئايەتەى دەشاردەوہ كە ئەم ھاوسەرگىرىيەى لەخۆگرتبۇو.“ بەلام ئەو لە ئاست وەھىدا تا بلېى ئەمىن بوو. ھەرگىز بەخەيالېدا نەدەھات كە تەنانەت بچووكترىن شتىش - حاشا - بشارىتەوہ. واتاى ئايەتەكەش بەم جۇرەيە:

”يادى ئەوہ بگەرەوہ وەختى دەتوت بەو كەسەى كە خواى گەورە نىعمەتى (ھىدايەت و بوونە صەھابى رسول اللہى) پى بەخشيەو، تۆش - بەمامەلەى جوان و ئازاد كەردنى لە كۆيلايەتى - چاكەت لەگەل كەردوۋە: ھاوسەرەكەت لای خوت بەپلەوہ و دەرھەق بەو لە خوا بترسە! بەلام كە ئەمەشت دەوت، ئەو ھەقىقەتەت لە ناخدا دەشاردەوہ كە بەدلىيايەوہ خواى گەورە ئاشكرای دەكرد. (بەم ھۆيەوہ) لە خەلكى دەترسايەت (نەوہك كاردانەوہيەكى وایان ھەيىت كە زيان بەئىمانيان بگەيەنەت)، لە كاتىكدا ئەوہ ھەر خواى گەورەيە كە شايانى لىترسانە.“

بەلې، ئەگەر پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئايەتتىكى بشاردايەتەوہ - حاشا - ئەوا ئەم ئايەتە دەبوو. بەلام ەك وتمان، ئەو ئەمىن بوو لە ئەمانەتدا.. مەھالېش بوو ھەرگىز شتىك بە پەنھانى بەپلەتەوہ.

رۇوداويكى تر كە رۇشنايى دەخاتە سەر رەھەندى ئەمانەت لای سەررەمان:

ئەوہ بوو لە غەزاي بەدردا ھەندى لە كافرانى قورپىش بەدىل گىران. پىغەمبەرى خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سەبارەت بە چارەنووسى دىلەكان لەگەل ھەزرەتى ئەبۇبەكر و ھەزرەتى عومەردا (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) راويژى كەرد. ھەزرەتى ئەبۇبەكر راى وابوو كە لە بەرامبەر فېدەدا دىلەكان ئازاد بكرىن. ھەرچى ھەزرەتى عومەرىشە لەگەل ئەوہدا بوو كە ھەموويان بە سزاي خويان بگەيەنرىن. تەنانەت پىشنيارى ئەوہشى كەرد كە ھەر كەسەو خزم و نزيكەكانى خۆى بكوژىت. بەلام پىغەمبەرى خوا بۇچونەكەى ھەزرەتى ئەبۇبەكرى پەسەند كەرد و لە بەرامبەر فېدەدا دىلەكانى ئازاد كەرد. جا با پاشماوہى بەسەرھاتەكە لە ھەزرەتى عومەر خۆيەوہ بېيىستىن: ”بۇ رۇژى دواتر

کاتیک چوومه خزمهت پیغهمبهری خوا، دهبینم وا له گهَلْ ئه بویه کردا ههردووکیان پیکهوه دهگرین. بهلی، ههردووکیان سهریان کز کردبوو و به کولْ دهگریان. هو کاره کهیم پرسی. بهلام هیچ کامیان توانای وهلامدانهوهیان نهبوو. پیداکریم کرد و وتم: چی دهبی به منیش بلین! ئاخو گهر شتیک ههیه شایانی گریان بیت، با منیش له گهَلْ ئان بگریم. له کوْتاییدا پیغهمبهری خوا بهدهم گریانهوه فهرمووی: کهمیک پیش ئیستا ئه م ئایهته نازلبوو!

﴿ مَا كَانَتْ لِيَنَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْحَبَ فِي الْأَرْضِ تَرِيدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (الأنفال: ٦٧)

”بۆ هیچ پیغهمبهریک نهبووه که دیلی هه بیت، تا ئه و کاتهی به تهواوی پایه دار و جیگیر دهبن له زهویدا. ئیوه مال و شمهکی کاتیی دنیا تان دهوی، که چی خوی گهوره ئاخیرهتی دهوی (که ههتا ههتاییه بو تان). خوی گهوره عهزیز (بالادهست بهسهر هه موو شتیکدا) و ههکیم (خاوهن دانستی رهها)یه.“

خو ئه گهر بچوو کترین گریمانه ی ئه وه هه بوایه که پیغهمبهرو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شتیک له وهی بشاریته وه، ئه وا به هه رحال دووم ئایهت که ده بوو بشاریته وه، ئه م ئایهته ده بوو. بهلام پیغهمبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له ئاست وه چیدا به تهواوی مانا ئه مین بوو. له به شه کانی داها توودا کاتیک باس له پاکی و بیگوناھی (العصمة) ی پیغهمبهران ده کهین، سه ر ده دهینه وه له ههردوو ئایهته که و ههولْ ده دهین به درێژی باس له و لایه نانه بکهین که په یوهستن به باسه که وه.

(ب) بهرامبهر هه موو بوونه وهران ئه مین بوو

وهك چۆن پیغهمبهر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له ئه رکی پیغهمبهرایه تییه کهیدا ئه مین بوو بهرامبهر به و په یامانه ی له په روهرد گاریه وه بۆی دههات، هه ر به و جوړه شه ئه منییه ته که ی هینده له ناخیدا رهگ و بنجی دا کو تابوو، سه رانه سه ری بوونه وهرانی گرتبو وه وه.

١ مسلم، جهاد ٥٨؛ أحمد بن حنبل، المسند ٣٠/١-٣٣.

ئەو ھەتتا جارىڭيان كە لە ئىعتىكافدا بوو، داىكى ئىمانداران ھەزرەتى سە فىيە (زىي) اللہ غَنَّا) ھات بۇ سەردانى. لە پاش كەمىك دانىشتن، مۆلەتى خواست بچىتەو مالىھە. پىغەمبەرى خواش بە مەبەستى بەرپىكردى لە گەلدا چووە دەرەو. ھىشتا چەند ھەنگاوىڭيان نە نابوو كە يەك دوو سەحابى بى وەستان بە لاياندا تىپەرىن. پىغەمبەرى خواش و (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) دەستبەجى ئەو دوو سەحابىيەى وەستاند، ئەو جا رۇخسارى خاتوو سە فىيەى ھەلدايەو، و، فەرموى: ”بروانن، ئەمە سە فىيەى خىزانمە.“ ئەم ھەلۆيستە لە سەر دلى ئەو دوو ھاوھلە زۆر گران بوو. بۆيە يە كسەر و تيان: ”پەنا بە خوا، ئاخىر كى بە خەيالىشىدا دى گومانى خراب بە تۆ بەرى ئەى پىغەمبەرى خوا؟!“ بە لام پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە وینەى گشت رەفتارەكانى ترى، دەويست بەم ھەلۆيستەشى وانەيەك بلىتەو. بۆيە فەرموى: ”شەيتان بە نىو دەمارەكانى خويى ئادەمىزادا بەردەوام دىت و دەچىت.“^۱ مادام شەيتان تا ئەم رادەيە نزىكە لە مەروۇفەو، ئەوا بە ئاسانىش دەتوانى گومان و ختوورە بخاتە مېشكىەو. جا ئىستا ئە گەر گریمانەيەكى لە ھەزاردا يەك، يان لە ملوئىنكدا يە كىش بىت بە مېشكدا، وەك ئەوئى: ”داخۆ ئەو ئافرەتە كى بوو كە لە گەل پىغەمبەرى خوادا بوو؟!“ ئەوا خوا پەنامان بەدات ژيانى ئەبەدى مەروۇف لە ناودەبات و نوورى ئىمانىش لە دەروونىدا خامۆش دەكات. جا لە بەر ئەمە، ئەو پىغەمبەرە مەزنە كە نمونەى بەرجەستەبووى شە فەقەتە، دەستبەجى گەيشتە فرىا و، ئەستۆپاكى و ئەمىنەتى خۆى پىشان دا. لە ھەمان كاتىشدا ئىمانى ھاوھلە كانىشى پاراست.

ھەر وەك دەبينن، پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا ئەو ئاستە گرنكى بە ئەمىنەت و ئەمىنى دەدا. جا مە گەر بەر لە پىغەمبەرايەتىش ھەر بە "ئەمىن" نەناسرابوو؟^۲ مە گەر تەنانت ئەوانەش كە لە دواییدا بوونە دوژمنى سەرسەختى، ھەر بەو سىفەتەو نايان نەدەبرد؟ خەلكى ھىندە لە ئەمىنى ئەو دلنابوون، پىم وایە گەر بچويتايە بۇ لای ئەبوجەھل و پرسىارى ئەوئەت لى بگردايە كە بەنرخترىن شتەكانى، بە شەرەف و

۱ بخارى، إعتكاف ۸، بدء الخلق ۱۱؛ مسلم، سلام ۲۴-۲۵؛ طبراني، المعجم الكبير، ۷۲/۲۴.

۲ احمد بن حنبل، المسند ۴۲۵/۳؛ حاكم، المستدرک ۶۲۸/۱؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۳۳۳/۱؛ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱۲۱/۱.

ئابرووشيه وه به كې د سپيريت، له وهلامدا دهوت: "الامين". به لې، يه كه م كهس كه به بيريده دهات "موحه ممه دي ته مين" ده بوو. هر به و جوړهش بوو. هم مو ژيانيشي به م روحيه ته پر ته منيه ته وه به سه ربرد.

ته وهنده ته مين بوو ته وه تا كاتيك ئا فره تيك منداله كه ي بانگ ده كرد: "تو و ره، بزانه چيت دده مي!" يه كسر لېي ده پرسې: "ده تويست چي بدهيتي؟" ئا فره ته كهش له وهلامدا ده لې: "ته ي پيغه مبهري خوا، به نياز بووم هه ندي خورماي بده مي." له به رامبه ر ته مه دا سه روه رمان ده فرموي: "ته گه ر هيچ شتيكت پينه بوايه بيدهيتي، ته وا دروت له گه لدا ده كرد."^۱

پيغه مبهري خواو (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّعَايَا) دروي به يه كيك له نيشانه كاني دووړويي داده نا و تا ته و په پري سنوور خوې لي به دوور ده گرت. درو يه كيكه له نيشانه كاني مروثي دووړوو. دوو نيشانه كه ي تريش بريتين له: به لېن نه برده سه ر و خيانه ت كردن له ته مانه ت.^۲ نيفاق و دووړويي به چ جوړيك و تا چ راده يه كه له پيغه مبهري خواوه دوور بوون، ناپاكي و خيانه تيش به و ته ندازه يه دوور و په رگير بوون له و زاته وه...

روحيه تي ته منيه ت له پيغه مبهري سه روه ردا و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته نها له به رامبه ر مروثه كاندا رهنگي نه دابووه وه، به لكو ته واوي بوونه وه ران خو يان له هه ري مي ته منيه ته كه ي ته ودا ده بينيه وه. ته وه بوو جار يكيان يه كيك له هاوه لان بو ته وه ي ته سپه كه ي به ينيته وه واي پيشان دده كه شتيكي له ده ستدا بيت. پيغه مبهري خواو (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) به بينيني ته م دي م نه زور نار ه حه ت بوو. به راده يه كه، گه يشته ته وه ي ته وه هاوه له بانگ بكات و سه ر زه شتي بكات. به لې، پيغه مبهري سه روه رمان به م هه لويسته ي، ته وه وانه يه ي فيرده كردين كه ته مين بوون، با له به رامبه ر گيان له به رانيشه وه بې، خه سله تي كه هه رگيز نابې ده ستبه رداري بين. جار يكي تريشيان له كاتي گه رانه وه يان له يه كيك له غه زاك ان، يه كه دوانيك له هاوه لان بيچووه بالنده يه كيان له هيلانه كه ي هينا بووه ده روه و ده ستيان پياده هينا. له و كاته شدا دا يكه بالنده كه گه رايه وه. كه بيني وا بيچووه كه ي له

۱ أبو داود، أدب ۸۰؛ احمد بن حنبل، المسند ۴۴۷/۳.

۲ بخاري، إيمان ۲۴؛ مسلم، إيمان ۱۰۷.

هیلانە کەدا نەماوە، کەوتە بەلە فرکی و ئۆقرە ی لی برا. وەختی پێغەمبەری ڕەحمەت لەم حالەتە ئاگادار بوو، یە کسەر فەرمانیدا کە بپچووێت بگەرێنرێتەو هیلانە کە ی، تا چیدی دایکە بەلە کە ئازار نە چێژێت. وە ک بلیی پێغەمبەری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئاماژە بەو بەکات کە ئەو ڕەفتارە، ڕەفتاریک نییە شایستە ی ئەو کەسانە بی کە وان لە مەقامی نوێنەرایەتی کردنی ئەمنیەت لەسەر زەویدا...^۱

تریفە نوورانییە کە ی چوار دەوری شی هیندە بە نووری درەوشاوە ی ئەو مۆنەووەر بووبوون، هەر دەتوت ئەو. ^۲ ئەمینی ئوممەت، ئەبوعوبەیدە ی کور ی جەر ڕاح یە کیکە لەوانە! لە سەر دەمی خەلافەتی حەزرتی عومەر دا والی شام بوو. کاتی هەرقل ویستی بە خۆ ی و سوپاکە یەو و بیت و هەول ی داگیر کردنەو ی شام بەت، مۆسلمانان لەبەر کەمی ژمارەیان توانای بەرگری کردنیان نەبوو. لە بەرامبەر ئەم دۆخە نالەبارە دا، ئەبوعوبەیدە دانیشتوانی شاری کۆ کردەو و، پێی ڕاگەیاندن کە: ”تاوێ کو ئەم ڕۆ جیزیە مان لی وەرگرتوون، لە بەرامبەریشیدا ئەرکی پارێزگاری کردنتانمان گرتبوو ئەستۆ. بەلام لەم هەلومەرجە ی ئیستادا توانای بەرگری کردنمان نییە. بۆیە ڕەوا نییە ئەو جیزیانە مان لەلا بمینیتەو. “ دوابەدوای ئەم قسانەش، چی جیزیە هەیهن هەمووی گەرێنرایەو و بۆ خاوەنە کانی.

قەشە و ڕاھییە کان لە بەرامبەر ئەم دیمەنە دا توشی سەرسوورمان هاتبوون. بۆیە بەجاری وروژمیان بردە کلێساکان و بۆ سەرکەوتنی مۆسلمانان کەوتنە نزا و پارانەو. ئەو جا بە حەسرەتەو سوپای مۆسولمانان بەرپێکرد بە هیوای ئەو ی کە جاریکی تر بگەرێنەو، دەیانوت: ”پشت بە خوا دووبارە دە گەرێنەو و لە ستەمی هەرقل رزگارمان دە کەن.“^۳

ئەبوو عوبەیدە ڕەببانییە ک بوو ئەمنیەتی لی دەباری و سیفەتی ئەمانەتی کردبوو

۱ أبو داود، جهاد ۱۱۲، أدب ۱۶۶؛ احمد بن حنبل، المسند ۴/۱.

۲ ڕەحمەت لە عاریفی گەورە ی ئەتەو کە مان، مەحوی شاعیر، کە وتووێتی: بە نووری عەکسی پێغەمبەر ئەوەندە مۆنە کێس بووبوون... غەریبی تازه هاتوو دەیوت ئەمە پێغەمبەرستانە.

۳ بلاذری، فتوح البلدان ۱/۱۴۳.

كالای بالای خوی. تا ئو و رادهیهی که تهنانت جیی خوی له دلی گاوره کانیشتا کردبووه. جا ئه گهر ئه مرۆ رۆژئاوا گویمان بۆ نه گریت و بایه خ نه دات به بانگه وازی ئه وانهی سهرگهرمی بانگه وازن، ئه واه به دلنیا بیه وه ئه م که موکورتیه بۆ ئیمه ده گهر پیتته وه. گومانیش له وه دا نییه که گهره ترین ناته وازی ئیمه ههر له م خاله دایه. به هاتنی ئه و رۆژهش که تیایدا سهرله نوی خۆمان به م ئاکاره پۆشته ده کهینه وه، دهینه نمونهی ئه و نه ته وه بیهی که مرو فایه تی به بی دوودلی متمانه و دلنیا بی خویی پی ده سپییت. به مەش گهره ترین ههنگومان ناوه به پرووی به ده ست هینانه وهی پایهی شایستهی خۆمان له نیو هاو کیشه جیهانییه کانا.

ده کری له ئه زمونی ده سه لاتداریی و هو کمپانی خه لافه تی عوسمانیشدا کاریگهری هه مان فه زای ئه منیه ت به دی بکه ین. ئه وه تا له کاتی جهنگدا هه رکات به رو بوومیان یان میوهیه کیان لی بکر دایه ته وه له دره ختی ئه و باخ و بیستانانهی که پیدا تیده پهرین، یه کسه ر پاره که شیان پیدا هه لده واسی. ئیدی ئه و مرو فقه نه جیب و ره سه نانهی که بو بوونه نمونهی به رجه سته بووی ئه منیه ت، به ر له وهی ولاتان به شمشیر فته ح بکه ن، سه ره تا به م رۆحیه ته پر ئه منیه ت و ره فته ره مهردانانه یان دله کانیان فته ح ده کرد. گه رنا، نه ده یانتوانی له به رامبه ر ئه و زیهنیه ته ترسناکهی خاچه رستاندا بچه نه و روپاوه، نه دریزه ش به بوونی خویان بدن له و ناوچانه دا. هه مان ئه و هه لو یستهی ئه بو عوبه یده له شامدا نواندی، بۆ ماوهی چوار سه دهی ره به ق له هه موو ناوچه کانی به لقان و ناوه وهی ئه و روپادا به زیندوویی راگیرا. هه ر له به ر ئه م هو یه یه که له سه رده می هه لکشانه مه زنه که دا به که مترین قوربانی تا وه کو ده رازه کانی قیه ننا فته ح کرا. هه ر به وه شه وه نه وه ستان، به لکو له و شو ئینانهی که بۆی رۆیشته بوون، به دریزایی چه ندين سه ده ئه منیه ت و ئارامیه یان تیدا به رقه رار کرد. پیم وایه ئه و خو ئنه ی که له تورکیای نیوهی سه دهی رابردوودا به مه به ستهی به رقه رار کردنی ئاسایش و ئارامی رژاوه، به دریزایی پینچ سه ده و له نیوان ئه و هه موو نه ته وه و ره گه زه جیا وازانه دا نه رژاوه. به لی، تو یزینه وه و ئاماره کان جه خت له سه ر ئه و راستیه ده که نه وه که تی کرای قوربانیانی سه رجه م ئه و پیکدادانانهی که له ماوهی شه ش سه د سالی هو کمپانیی

خهلافه تی عوسمانیدا هاتونته کایه وه، ناگه نه ژماره ی ئه و که سانه ی که له نیوه ی دووه می سه ده ی رابردوو له تورکیادا بوونه ته سوتهمه نی توندوتیژی و پشپویه کان. که واته، بانگه شه ی ئه وه ی که فه تحه کانی ئه و سه رده مه ده رهنجاسی به کاره یانی زه بر و هیژ بووبن، بانگه شه یه کی بی بنه ما و دوور له راستیه یه. ئه مه وپرای ئه وه ی که ئه گه ره هۆکاره کانی گواستنه وه ی ئه و رۆژگاره له بهر چاو بگه یه یه، ده رده که ویت که به رپوه بردنی ده وه له تیکه ی له و جووره، که له جوگرافیه یه کی فراواندا فه رمانه وه بووه، شتیکنه نییه که ته نها به خو سه پاندن و هیژی سه ربازی ده سته بهر بوویته.

به لئی، ئه گه ره دل و ده روونه کانیان فه تح نه کردایه، چۆن ده یانتوانی ئه و هه موو خه لکه، که له چه ندین نه ته وه و نه ژادی جیاواز پیکه اتبون، بو ماوه یه کی درێژخایه ن و به بی سه ره له دانی گه رتیکنه که شایه نی باس بی، له ژیر سایه ی ده وه له تیکدا به رپوه ببه ن؟! هه ره بویه ئه و به رپرسیاریتییه ی ده که ویته ئه ستوی گیانفیدایانی خو شه ویستی له رۆژگاری ئه مرپوماند، په یه ره کردنی هه مان شیواز و رپوشوینه.

ج) بانگه یشت کردنی ئوممه ته که ی به ره و ئه منیه ت

سه ردار ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له نبو که شیکی پر دلنایی و ئه منیه تدا پارێژگاری له و په یامانه ده کرد که له په ره ره دگاره وه بو ی ده هاتن. ئه م بازنه یه شی هینه فراوان گه رتبوو، هه موو بوونه وه رانی تیدا جی ده بووه وه. له هه مان کاتدا ئه م پیغه مبه ره نازداره (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ)، بانگی ئوممه ته که شی ده کرد تا هه مان ئاکار بکه نه سه ره مشقی ژیانان و ئه منیه ت بیته پارچه یه کی دانه برای ژیا نی کومه لایه تییا ن. ئه سته م بوو له پالیدا بچوو کترین جووری خیانه ت، یان غه یبه ت بکریته. له وه ها حاله تیکشدا راسته وخۆ به رامبه ره که ی ئاگادار ده کرده وه و رپی نه ده دا تووز و گه ردی غه یبه ت له رۆحی بنیشیت.

جاریکیان دایکی ئیمانداران، چه زه ته ی عایشه وه (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) له ئاست دیمه نیکدا وتی: ”چمکی کراسی ئه و ئا فره ته چه نده درێژه!“ پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به بیستنی ئه م قسه یه، یه کسه ر دایکه عایشه مانی ئاگادار کرده وه و، فه رموی:

”ئەي عائىشە! غەيبەتى ئەو ئافرەتەت كۆرد و لە گۆشتە كەيت خوارد.“^۱ ھەرودەھا لە بۆنەيە كى تردا بە ھەمان شىوہ ئەو ھاوڤەلەي ئاگادار كۆردەوہ كە قسەي بە ماعيز وت.^۲ ھەموو ئەمانە لە كانگاي ئەمنىيەتى ئەو زاتەوہ سەرچاوەيان گرتبوو. ئەوہ بوو بەردەوام ئەم دوعايەي دەخويند و ئامۆژگاري ئوممەتە كەشي دەكرد كە بيخوينن:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يَنْسُ الصَّحِيحُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا
بُنْسَتِ الْبَطَانَةَ

”پەرودەگار، پەنات پێ دەگرم لە برسیتی، چونكە بەراستی ھاوڕێیە كى خراپە. پەناشت پێ دەگرم لە خیانەت، چونكە بەراستی ھاوڤەمەيكي بەدكارە.“^۳

بەلێ، پاراستنی ئەمانەت چەندە گرنگ بێ، دوورگيريش لە خیانەت ئەوئەندە گرنگە. لە راستیدا ھەر يە كينكيان داخوای ئەوي تریانە.

ئەم دەرپرینە داچلە كینەرەي خواریوہش ھەر تايبەتە بەو، دەرھەق بەو كەسانە فەرموویەتی كە پەيمان نابەنەسەر و دەستیان داووتە خیانەت:

إِذَا جَمَعَ اللَّهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لِكُلِّ غَادِرٍ لُؤَاءٌ فَقِيلَ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ
بْنِ فُلَانٍ

”لە پۆژی دواییدا كاتێك خوای بالادەست پێشینیە و پاشینیەكان كۆ دەكاتەوہ، بۆ ھەر خیانەتكارێك ئالایەك بەرز دەكۆتێتەوہ و، دەوتریت: ”ئەمە ناپاكییە كەي فلانی كۆری فیسارە.“^۴

پێغەمبەري سەرورەمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) داراي رۆحی كى ئەوتۆ بوو كە بە رۆوي ھەموو خراپە و چەوتییە كدا داخراو و سەرموۆركراو بوو. لە بەرامبەريشدا، بە رۆوي

۱ بروانە: ترمذی، قیامە ۵۱؛ أبو داود، أدب ۳۵؛ احمد بن حنبل، المسند ۱۸۹/۶.

۲ ابو داود، حدود ۲۳

۳ ابو داود، وتر ۳۲؛ نسائي، استعاذة ۱۹، ۲۰.

۴ بخاري، أدب ۹۹؛ مسلم، جهاد ۹-۱۶ (لە فزی فەرموودەكە لە موسلیمەوہ وەرگيراو)

بچوو کترین چاکه دا، تهنانت ئهوانهش که به لاهه کی داده نرین، دهروازه کانی ناخی خستبووه سهر پشت و هه موو ههستان و دانیشتنیکی تهژی بوو له ههستی چاکه خوازی. تهوای ژیانی موباره کی له نیو کهشی دلنیایی و متمانه دا به سهر برد. جا بویه مروفایه تیش متمانه ی پی کرد و پشتی پی بهست. ئه و به دبه ختانه شی پشتیان تی کرد، هه لئه له تان و ههر له ری دا په کیان کهوت. به لام ئه و، به وینه ی فریشته ی پاریزهر هه همیشه له خه می ئومه ته کهیدا بوو. ئه وه تا، ههر کی، ههر کاتی، له ههر هه لومه رجیکدا له ده رگای ئه و سه روه ری دا بی، هه موو جارنک دنگی "لَبَّ كُی لیوه بیستوهه.

ههروهك چۆن هه زهت مروفایکی متمانه پیکراو بوو، خویشی ههر به و جوړه متمانه ی ره های به خوی گه وره هه بوو و له هه موو جووله یه کیدا پشتی پی دبه ست. متمانه و ته وه ککول بریتییه له عوروج و بلند بوونه وه ی ئه مانه ت له پیغه مبه ره وه بو خوی گه وره. نازل بوونی ئه مانه تیش له لایه ن خوی گه وره وه له سهر شیوه ی ئه منیه ت و دلنیایی له پیغه مبه ری خوادا رهنگی ده دایه وه. جا به یه کگرتنی کو تاییه کانی ئه م دوو کهوانه یه، متمانه و دلنیایی هه مه کی و سه رتاسه ری به ریاده بوو.

سه رجه م پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) به م خه سه له ته - ته وه ککول و متمانه به په روه دگار - سه رفراز کراون. ئه مهش خوی له خویدا یه کیکه له تاییه ته مندییه دانه براره کانی ئه و که سایه تییه ناوازانه. قورنانی پیروز له م تاییه تانه ی خواره ودا ئامازه بو ئه م راستییه ده کات و، ده فه رموی:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِعَايَتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ﴾ (یونس : ۷۱)

”ئهی پیغه مبه ر (پوخته ی به سه رهات) و هه والی نوحیان به سه ردا بخوینه وه، کاتیک به قه ومه که ی خوی وت: ئهی قه ومه که م! ئه گه ر ئیوه سه غله تن به

مانهوهی من لهناوتاندا و، یادخستنهوهی ئایهتهکانی خواتان لا گرانه. ئەوا بزانی که من تهنه پشتم بهو بهستوو و متمانهم هر بهوه. دهما خۆتان و بتهکانتان و هاویبروباوهرهکانتان بکهونه خۆ و، رای خۆتان کۆبکهنهوه، نهبادا له دوایدا گریهکتان له دڵدا دروست ببی. ئینجا ئەو بریارهی داوتانه، جیهجیهی بکهن، هیچ باکم پیتان نییه. هیچ ماوهشم مهدهنی.

حهزرتی نوح(عَلَيْهِ السَّلَام) متمانه و تهوه ککولی تهواوی به خوی گهوره ههبوو. هر بۆیه له رووی تیگرای گرۆی بیباوهپراندا دههستهیهوه و، بوپزانه دهیفهرموو: ”ئه گهر مانهوه، ههلۆیست و پیگه کهم و گه یاندنی فرمانهکانی پهروهردگارتان به لاوه قورسه و پیتان قبول ناکری، ئەوا مهوهستن، چیتان له دهست دی بیکهن. وا منیش په نام برده بهر خوا و پشتم بهو بهست. ئیتر ئەوه من و ئەوهش ئیوه. ئیوه به خۆتان و ئاپۆرهی دهورتانهوه، منیش بهس خۆم. به لام دلیابین که خوی گهوره له بهرامبهر ئیوهدا زایم ناکات. جا ئیستا کۆبینهوه و بکهونه راپوێژ و پلانی جوراجور له دژم دابریژن. کاتیک بهم کارهش ههلههستن، گشت یاریدهدهر و هاویهش و ئەوانهش که به دهنگتانهوه دین، بانگ بکهن و له دهوری خۆتان کۆیان بکهنهوه. ئەمه بکهن، نهبادا دواتر له ناختاندا گریهک دروست بیت و، بلین: ’خۆزگه فلانه شتیشمان بکردایه!‘ چیتان به خهیاڵدا دی و له تواناتاندا به بیکهن. ئەمه منم، ههرچی له ئیوهوه دی با بی!

کاتیک ههزرتی نوح(عَلَيْهِ السَّلَام) ئەم فرمانیشتانهی دهفرموو، لهوپهری پلهی تهوه ککول و متمانهدا بوو به پهروهردگاری. دلیابوو که خوی گهوره دهپاریژیت. ئەههرچی به تهواوی نازانین ژمارهی ئەو که سانه چهند بوو که سواری که شتییه کهی بوون، به لام به دلیابییهوه دهزانین که چهندین پیغه مبهه - به ههزرتی ئیبراهیمیشهوه(عَلَيْهِ السَّلَام) - له وهجهی ئەوهوه هاتوون. چونکه قورتانی پیروز ههزرتی ئیبراهیم له نهتهوهی ئەو ههژمار دهکات و، دهفرموو: ﴿وَإِنَّ مِنْ شِعْبِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾ (الصافات : ۸۳) ”بیگومان ئیبراهیمیش له نهتهوه (له پهیرهوان و شوینکهوتووانی بووی نوح بوو.

رهوش و رووداوهکانی ژیانی ههزرتی ئیبراهیمیش (عَلَيْهِ السَّلَام) تهسلیمییهت و

تهوه ککولمان به م شیویه بو ویناده کات:

﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ (الممتحنة : ٤)

”به راستی له حهزرتی ئیبراهیم و ئەوانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون سه‌رمه‌شق و نموونه‌ی چاک هه‌یه بو‌تان. ئەوان به‌گه‌له‌که‌ی خو‌یانیان وت: به‌راستی ئیمه‌ له‌ ئیوه‌ش و له‌و شتانه‌ش که‌ جگه‌ له‌ خوای بالاده‌ست ده‌یانپه‌رستن، دوور و به‌رین، هه‌ر ناشتان ناسین. هه‌تا ئەو کاته‌ی باوه‌ر ده‌هینن به‌ خوای تاك و ته‌نها، له‌ نیوان ئیمه‌ و ئیوه‌دا دوژمنایه‌تی و رقیک‌ی به‌رده‌وام له‌ ئارادایه‌. جگه‌ له‌و به‌لینه‌ی که‌ ئیبراهیم دای به‌ باوکی و، وتی: بی‌گومان داوای لی‌خو‌شبوونت بو‌ ده‌که‌م. به‌لام توانای پی‌شگی‌ریم نییه‌ له‌ هه‌یج شتی‌ک که‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ به‌سه‌رتا بی‌ت. ئینجا وتیان: ئە‌ی په‌روه‌دگارمان! پشتمان به‌ تو‌ به‌ستوو و روومان کردوو‌ته‌ تو‌، گه‌رانه‌وه‌شمان هه‌ر بو‌ لای تو‌یه‌.“

به‌ل‌ی، حه‌زرتی ئیبراهیم و ئەوانه‌ش که‌ له‌ گه‌لیدا بوون، له‌ دژی کوفر یاخی بوون و له‌ رووی کافراندا وه‌ستانه‌وه‌ و، وتیان: ”ئیمه‌ فه‌رسه‌خ فه‌رسه‌خ له‌و شتانه‌ دوورین که‌ جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌یپه‌رستن. ئیمه‌، ئیوه‌ و سه‌رجه‌م مله‌وره‌ کانیشمان وه‌لاناوه‌. هه‌رچی دوژمنایه‌تی نیوانیشمانه‌ تا دیت په‌ره‌ ده‌سینی‌ت.“ جا خو‌ له‌ راستیدا ئە‌م دوژمنایه‌تییه‌ هه‌ر له‌ سه‌رده‌می حه‌زرتی ئاده‌مه‌وه‌ (عَلَيْهِ السَّلَام) تاوه‌کو رۆژگاری ئە‌م‌رۆ هه‌ر به‌رده‌وام بووه‌. ئیمان و کوفر هه‌ر له‌ یه‌ که‌م رۆژیانه‌وه‌ دوژمنی یه‌ کتری بوون و مه‌حاله‌ له‌ یه‌ک شویندا جی‌یان بی‌سته‌وه‌. بو‌یه‌ به‌ دل‌نسیایه‌وه‌ کوفر به‌رۆکی ئیمان ده‌گری و چاوی پ‌یی هه‌ل‌نایه‌ت. ئاخ‌ر نه‌یاری کردنی ئیمان له‌ سه‌روشتیدا بنجی‌ دا‌کوتاوه‌! به‌ل‌ی، دیدی شه‌مشه‌مه‌ کو‌یره‌ کو‌یرایی دادی به‌ رووناکی. جا له‌ به‌ر ته‌وه‌ی چاوی

کوفر پانه هاتوو به پروناکی، ئەوا به وینە ی شەمشەمە کوپرە بە نووری ئیمان و پیغەمبەرایەتی بێزار دەبێت.

هەر وەها راشیکە یاند کە: ”هەتا ئیوەش وەک ئیمە باوەر نەهین بە خۆی گەورە و پشت بەو نەبەستن، هەرگیز دوژمنایەتی نینانمان دوایی نایەت.“ هۆکاری ئەمەش دەگەرێتەو بۆ ئەوەی کە ماھییەتی کوفر لە گەڵ گومرایی و ساردوسپیدا شیلراوە. بابای کافر بە چاوی دوژمنایەتی یەو دەروانیتە بوونە وەرەن. هەرچی رۆحی مرقۆفی ئیمانداریشە کانگای مرقۆقیەتی و دۆستیایەتی یە. ئیماندار بە پێچەوانە ی کافر وە؛ گەردوون بە لانکە ی برایەتی بە دیھینراوان دەبیت. هەمیشە لە هەولێ گەراندا ی بەدوای دۆزینەوێ خالی پیکگە یشتن و، سازاندنی کە شیکێ گەتوگۆ ئامیز لە گەڵ هەمواندا. لە کاتی کدا کە ئەمە حالی ئیماندارە، کەچی کافر چێژ لە شەر فرۆشتن و تیکدان وەر دەگرێت. جا بە هاتنی ئەو رۆژە ی کە تیایدا هەموان باوەر بە خۆی گەورە دەهینن و مەشخەلی ئیمان لە ناخپاندا دادەگیرسێ، ناشتە وایی و ئارامییە کی گشتگیر بال بەسەر هەموو لایە کدا دەکشێ. چاوەر وانکردنی ئەم ناشتە واییەش لە کوفر و کافران جگە لە غەفلەت و ساویلکەیی چی تر نییە. چونکە کوفر بەدەر لە پیکدادانی گەل و نەتە وەکان شتیکی تری پێ نییە تا پێشکەشی مرقۆقیەتی بکات. هەر بۆیە قورئانی پیرۆز و تەکانی حەزرتی ئیبراھیم کە بە باوکی وتوو، وەک حالەتیکێ تاییەت باس دەکات. قسە کە ی حەزرتی ئیبراھیمیش تەنھا ئاوات خواستینک بوو لە بەزەیی و سۆزە یئەندازە کە یەو سەرچاوە ی گرتبوو. وێرایی ئەمەش، راستە و خۆ بەدوایدا زۆر بەروونی دەریسێ کە لە بارە گای پەروردگاردا هیچ شتیکی لە دەست نایە بۆ باوکی. لە پاش ئەمەش متمانە و تەوہ ککولی کاملی خۆی دووپات کردووە و، فەرمووی: ”پشتمان بە تۆ بەستوو و روومان کردووەتە تۆ.“ بەلێ، ئەگەر بە وردی بروانینە ژیا نی پیغەمبەران، ئەوا بۆمان دەر دەکەوێت کە تەوہ ککول و پشت بەستن بە خۆی گەورە لەواندا لە ترۆپکدا یە. تەوہ ککولی ئەوان هەرگیز هاوشیوە ی تەوہ ککول و پشت ئەستوریی کەسانی ئاسایی نییە. چ جایی ئەوە ی ئەم تەوہ ککولە تەوہ ککولی سەرداری پیغەمبەران بێ! بەلێ، تەوہ ککولی پیغەمبەرو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە

چاو پیغهمبه‌رانی تردا دارای فراوانی و قوولییی که تاییه‌تتره...

بهر له ههموو شتی، په‌روه‌دگاری فیزی کردبوو که بلی "حسبی الله"، ئیتر پیغهمبه‌ری خواش و (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمُّ التَّسْلِيمِ) سه‌رتاپای ژیانی له‌نیو دلنیایی و متمانه و ته‌وه‌ککولدا به‌سه‌ر برد. جیی تیرامانه کاتیک که‌سیکی قاره‌مان و به‌جهرگی وه‌ک حمیده‌ری که‌رپار، هه‌زرتی عه‌لی، ده‌فه‌رموی: "کاتیک له‌ جه‌نگدا زورمان بو ده‌هات و ترسمان لی ده‌نیشت، ده‌سته‌جی په‌نامان بو پیغهمبه‌ری خوا ده‌برد، ئیتر به‌م شیویه خومان له‌ دلنیاییدا ده‌بینیییوه."^۲

د) ئەمنیەت له کاتی هێجرەتدا

له‌ ده‌می هیه‌جره‌تدا و له‌و ساته‌ وه‌ختانه‌دا که‌ کافره‌ دل پر له‌ قینه‌کان به‌ مه‌به‌ستی کوشتنی پیغهمبه‌ری خوا و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوارده‌وری خانوه‌که‌یان ته‌نیوو، ئەم ئایه‌ته‌ی خویند: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ (یس: ۹) "له‌ به‌رده‌م و له‌ پشتیشیانه‌وه‌ به‌ربه‌ستمان دانا." و مشتیک خولی وه‌شانده‌سه‌ریاندا و بی هیچ شله‌ژانیک به‌نیویاندا ره‌تبوو.^۳ به‌لی، هه‌روه‌ک ده‌بینین هه‌زرتی موحه‌مه‌د تا ئەو راده‌یه‌ چاونه‌ترس و بی په‌روا بوو.

دواتر ریگه‌که‌ی به‌ ئەشکه‌وتی "ئه‌ور"دا گوزه‌ری ده‌کرد... شه‌ور له‌ لوتکه‌یه‌کدا بوو که‌ ته‌نانه‌ت گه‌نجه‌کانیش به‌زه‌حمه‌ت پیایدا سه‌رده‌که‌وتن. به‌لام وا ئەو سه‌روه‌ره له‌ ته‌مه‌نی په‌نجا و سی سالی‌دا به‌و لوتکه‌یه‌دا سه‌رده‌که‌ویت. جا خو تا ئەو کاته ژیانی پر بوو له‌ تابلوی ئازار و ناخوشی! ئەمه‌ش دواهه‌مینیکیان بوو. ئیستاش به‌ده‌م ئەو بانگه‌یشتیه‌وه‌ ده‌چوو که‌وا ئەو ئەشکه‌وته به‌خته‌وه‌ره به‌ زمانی تاییه‌تی خوی ئاراسته‌ی ئەو نازداری کردبوو. ئیدی شه‌ور به‌ میوانداری کردنی چهند روزه‌ی ئازیز، شه‌ره‌فه‌ندییه‌کی مه‌زنده‌نه‌کراوی به‌ده‌ست ده‌یینا...

۱ بروانه: سوره‌تی التوبه، ئایه‌تی ۱۲۹.

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۱/۱۵۶؛ أبو یعلی، المسند ۱/۲۵۸.

۳ ابن هشام، السیره النبویه ۳/۸-۹؛ طبری، تاریخ الأمم و الملوك ۱/۵۶۷.

لهو نیوهندهشدا موشریکه کانی مه ککه له بهره‌رگای ئەشکه‌وته که‌دا دهاتن و ده‌چوون. تهنها مه‌تریك له نیوانیاندا هه‌بوو یان نه‌بوو. یاری وه‌فاداری ئەشکه‌وت، صیددیقی ئە‌که‌رو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)، له‌تاو هه‌ستیا‌ری و ترسناکی ڕووداوه‌که تووشی دله‌راو‌کی و شله‌ژان بووبوو. ناخر ئەو وای بیر ده‌کرده‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئە‌مانه‌ته له لای، بۆیه له خه‌م و په‌رۆشی ئە‌وه‌دا بوو که: ”ئهی ئە‌گه‌ر خاوه‌خواسته به‌ر له‌وه‌ی ئەو ئە‌مانه‌ته بگه‌یه‌نمه شوینی خۆی، شتیکی لیبت...“ بۆیه له تاوا زه‌رد هه‌لگه‌را‌بوو. که‌چی خه‌نده‌ی شیرینی سه‌ر لیوی پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَام) تو‌زق‌لی‌کیش چیه‌که می نه‌کرد‌بوو. به‌رده‌وام دلنه‌وایی هاوه‌له‌که‌ی ده‌کرد و له ڕیژنه‌ی دلنیا‌یی و ئە‌منیه‌تی خۆیی به‌سه‌ردا په‌خش ده‌کرد و، ده‌یفه‌رموو: لَا تَخَفْ، إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ”خه‌م مه‌خۆ! خوی گه‌وره‌مان له‌گه‌لدایه.“^۱ ئینجا ئای که‌وسه‌رئاسای ته‌وه‌ککولی ده‌په‌رژاند به‌سه‌ر دلیدا و، ده‌یفه‌رموو: مَا ظَنُّكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ تَالِهُمَا؟! ”رات چیه‌به‌رامبه‌ر به‌ دوو که‌س که سیهه‌میان خوی گه‌وره‌بی‌ت؟“^۲

(ه) ئە‌منیه‌ت له مه‌یدانی جه‌نگدا

له سه‌ره‌تای غه‌زای حونه‌یندا په‌رته‌وازه‌یه‌که له ریزه‌کانی سوپای موسو‌لماناندا سه‌ری هه‌لدا. به‌ جو‌ریك، وه‌ک بلیی هاوه‌لان به‌ راست و چه‌پدا هه‌لده‌هاتن و باوه‌ریان وابوو که شکست و دۆ‌پان چاره‌نووسی چاوه‌روان‌کراویانه. ڕیک له‌و ساته‌وه‌ختانه‌دا بوو که ڕووداویکی چاوه‌روان‌نه‌کراو ته‌وژمی ڕووداوه‌کانی به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی تر گو‌وری. به‌لی، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ سواری ئە‌سپه‌که‌یه‌وه که حه‌زه‌تی عه‌بباس له هه‌ولی ڕا‌گیر‌کرد‌نیدا بوو، به‌ره‌و ناوجه‌رگه‌ی ریزه‌کانی سوپای دو‌ژمن هه‌لمه‌تی برد و هاواری ده‌کرد: أَنَا التَّيِّبُ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ”من نیراوی په‌روه‌رد‌گارم، هیچ درۆیه‌که له‌مه‌دا نییه‌ من نه‌وه‌ی عه‌بدولموته‌لیبم، هیچ درۆیه‌که له‌مه‌دا نییه.“ له سایه‌ی ئە‌م تازایه‌تی و بو‌رییه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ)، موسو‌لمانان له

۱ سوره‌تی التوبة، ئایه‌تی ۴۰.

۲ بخاری، تفسیر (۹) ۹؛ مسلم، فضائل الصحابة ۱.

ماوهیه کی که مدا خویان کۆ کردهوه و ریزه کانیان ریک خستهوه. بهم جوړه توانیان زالبن بهسهر ئه و چاره نووسه نه خوازوه دا و، هه لهاتن گۆرا به هه لهمهت بردن.^۱

(و) ته سلیمیه تی سه رسوور هین

له پاش گه رانه وهی له غه زای "ذات الرقاع"، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ژیر داریکدا ئیسراحه تی ده فهرموو. له و کاته دا ده شته کییه کی بیباور به ناوی "غه وره شی کورپه حاریت" هه ئه م هه له ده قوژیتته وه و پر ده کات به شمشیره که ی پیغه مبهری خوا دا (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) که به یه کی که له لقه کانه وه هه لی واسیبوو و له گه ردنی توند ده کات. ئینجا به گالته جار پییه وه ده لیت: "ئیستا کی له ده ست من رزگارت ده کات؟!" له به رامبه ر ئه م هه لویسته له رزۆ که دا، هه رچی ناوی ترس بیت له پیغه مبهری خوا دا دهر نه که وت. چونکه متمانه ی به په روه رد گاری له چله پۆپه ی که مالدا بوو. بۆیه بی په روایانه و به وپه ری متمانه وه به ده نگیک کی به رز هاواری کرد: "الله". شریخه ی ئه م ده نگه له گیانی کابرا دا زرن گایه وه و دلّی داخو ریا ند. له په شو کاویدا شمشیره که ی له ده ست که وته خواره وه و له شوینی خویدا وشک بوو. ئه م جار ه پیغه مبهری خوا شمشیره که ی هه لگرته وه و رووی کرده کابرا و، پیی فهرموو: "ئه ی ئیستا کی تو له ده ستی من رزگار ده کات؟" کابرای ده شته کی وه که سی که گه شکه ی گرت بیت، ده له رزی. له م نیوه نده شدا یارانی نه بی به بیستنی ده نگه ی پیغه مبهری خوا گه یشتنه شوینی روودا وه که. ئه وانیش تووشی سه رسوور مان هات بوون. کاتیکیش درێژه ی روودا وه که بیان بیست، متمانه و ته وه ککولیان به خودای گه وره ئه وه نده ی تر زیادی کرد. غه وره شیش به بیینی ئه م مامه له پر ئه من و ئه مانه ته، په یمانی ئه مینی به "الأمین" ده دات و ده روات به ریی خو یه وه.

بیرمه ندی ناوداری پوژئاوا بیژنارد شو، له م باره یه وه ده لیت: "حه زره تی موحه ممه د مرو فیکه چهنده ها تایبه تمه ندی مه زن و ناوزه ی هه یه که ژیری ئاده میزاد له ئاستیدا دۆش داده میئیت. مه حاله که به ته واوی مانا ده رکی ئه و که سایه تبیه رازداره بکه یین.

۱ بخاری، جهاد، ۵۲؛ مسلم، جهاد، ۷۶-۸۰.

به تاييه تي ٺه و لايه نهى كه تيگه يشتنى ٺهسته مه، متمانہ و ته وه ككوله ره ها كه يه تي به په روه رد گارى. “ شو راستى دهوت... ”

به شيويه كه ٺاويتهى ته تسليميهت و ته وه ككول بو بوو كه نه هه لسه نگاندى له تواناماندايه، نه پيوانه كردنيشى بو ٺيمهى ٺاده مى مهيسهر ده بى. پايه و قه در و به هاشى له لاي خوى گه وره، هيئدهى متمانہ و ته وه ككوله كهى بوو. ههر بو يه له شويى خويدا له بهر حورمه تي خواست و پارانه وهى ٺه، شه و گاره دهيجوريه كان ده بوونه رږڙگار، تاريخيه كانيش ده گوږان بو نور. ههر ٺه وهندهى ٺه و بيويستايه، خه لووزه كان ده بوون به ٺه لاس و، مولكى سولٺانه كانيش ده به خشرا به گه دا كان. ده مه ويٺ بهم بو نه يه وه رپوودا ويكتان عه رزيكه م كه گيږانه وه كهى ده دريٺه پال ٺيمام حه سه نى به صرى. پيم وايه ٺه م رپوودا وه له گوشه ي تيشك خستنه سهر گرنگيى وابهسته بوون به پيغهمبه رى خواوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَام) مايه ي تيږامانه. ده كرى له روانگه ي پيوره كانى زانستى فهرمووده وه ره خنه له به سه ره اته كه بگيريت، به لام هاوشيوه كانى هيئده زورن، وهك شتيكى ٺاسايى ليها توهه. هيچ گرفتنيكىش له گيږانه وهيدا نابيينم. پوخته ي به سه ره اته كه ٺه مه يه:

گه نجيكى خه لكى به صره له گه ل باوكه به سالآچوه كه يدا نييه تي حه ج دينن. له ريگه دا باوكه كوچى دوايى ده كات، به لام چ كوچر دنيك! ته رمى كابرا مه سخ ده بيت و شيويه ده گوږيت بو مه خلوقيكى ناشيرين. ٺه م حاله دژواره، هيئده كار له كوره به سه ته زمانه كه ده كات، له تاوا تووشى په شوكان ديٺ و دنياى ليديٺه وه يهك. ٺاخري ٺيستا هاوار بو كى به رى و ٺه م ته رمه سامنا كه پيشانى كى بدات؟! له م كاته دا كه گه نجه بيچاره كه له ناو ٺه م خه م و خه فه تانه دا ده تلتيٺه وه، له پر خه ويكى قورس زورى بو دينيت. كاتيڪ له حاله تي نيوان خه و بيداريدا ده بيت، ده بينيت كه وا ده رگاي چادره كه ده كريٺه وه و كه سيكى نورسيما خوى ده كات به ژوردا و له په نا سه رى ته رمه كه دا ده وه ستيت. ٺينجا ده ست ده هيٺ به ته واوى ته رمه كه دا و، ده ستيشى بهر ههر شويٺيك بكه وتايه، يه كسه ر ده گه رايه وه بو بارى پيشوى. تا له كوٺا ييدا ته رمه كه به جارى بوو به مرؤقيكى نورانى دره وشاوه. سه رسامى سه رتاپاي گه نجه كه ي

داگر تبوو. رېښه له و کاته دا که زاته نه ناسراوه که دهیوست بچیته دهره وه، گه نجه که بهری پی ده گریټ و، لپی ده پرسیت: ”بو خاتری خوا، پېم بللی تو کیت؟!“ ټه و زاته ش له وه لامدا پی ده لیت: ”بو نه تناسیمه وه؟! من پیغه مبهری خوا.“ هر که گه نجه که ټه مه ده بیستیت، له خوشیاند خریکه بال بگریټ. ”ټه پیغه مبهری خوا، چی روید او، بوچی شیوهی باو کم گورا؟!“ پیغه مبهری خوا وه لامی ده داته وه و، ده فهرمویت: ”باوکت به درټایی ژیانی به رده وام مهی ده خوارده وه. هوکاری مه سخ بوونه که شی هر ټه مه بو.“ گه نجه که خوی پی ناگریټ و، ده لیت: ”دایک و باو کم به قوربانن بن، ټه هوکاری ته شریف هینانی ټوه چی بو؟!“ پیغه مبهری خواش له وه لامدا ده فهرمویت: ”هر کاتیک نام بربایه، باوکت سه لاواتی له سه ر ده دام...“

جا هر وه ک بینیتان ته نانهت ټه و توزه په یونندیه ی ټه و کابرایه ش بی به رامبه ر نامینیته وه. له موحتاجترین کاتدا ده گاته هانای و به شه فاعه تی خوی له نامیټی ده گریټ و - به ئیزی خوا - رو حیانه ته که ی له وی ناماده ده بی.

پیغه مبهری خوا له نیو ته وای گروی ئاده میدا تاکه که سه که زورترین متمانه ی پی بگریټ و پشتی پی ببه سریت. هر بویه ده بی نوممه ته که شی شایانی هه مان متمانه ییت. له م سونگه یه وه قورثانی پیروز ده فهرمویت:

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۗ ﴾

﴿ إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعِظُكُم بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴾ (النساء : ۵۸)

”به راستی په روه ردگار فه رمانتان پیده دات که هه موو ټه مانهت و راسپارده کانتان به که ساننی شایسته بسپیټرن، هر کاتیکیش له نیوان مروقه کانددا دادوهریتان کرد، دادپه روه رانه بریار بدن. په روه ردگار چنده ناموژگاری جوان و به جیتان ده کات! بیگومان خودای گه وره بیسه ری هه موو شتیکه و به هه موو شتیکیش بینایه.“

سه رچاوه کانی ته فسیر هوکاری دابه زینی ټه م نایه ته مان به م شیوه ی خواره وه بو باس ده که ن: کاتیک فه تی مه که که کرا، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کلپه کانی

که عبهی له عوسمانی کورپی طه لحه، که زور نه بوو موسولمان بو بوو، وهرگرت و به دهستی موباره کی خوئی که عبهی کرده وه. له و کاته شدا هه زه تی عه بباس هات و داوای کلبله کانی کرد. له وانه یه عوسمانی کورپی طه لحه شایسته تر بوو ییت به و نه مانه ته و، له هه مان کاتیشدا بهم هه لویسته دلئی به پرووی ئیسلامدا نه رمتر ببوایه. جا خو هه رواش بوو... به لئی، به نازل بوونی ئەم نایه ته، کلبله کانی که عبه دووباره درایه وه به عوسمانی کورپی طه لحه. ۱ به لام حوکمی نایه ته که گشتیه، واته حوکم و بنه ماکانی نایه ته که له هه موو کات و شوینیکدا به کارن. ئەهتا پیغه مبهری سهروه زمانو (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) له شوینیکی تر دا نه مانی ئەمانه ته به یه کیک له نیشانه کانی قیامهت ناو ده بات و، ده فهرمویت: "هه ر کات ئەمانه ته زایی کرا، ئەوا چاوه پروانی قیامهت به." ئەصحاب ده پرسن: "ئهی پیغه مبهری خوا، ئەمانه ته چۆن زایی ده بی؟" ئەویش له وه لامدا ده فهرموئی: "ئه گه ر کاروبار سپیروا به که سی نه شیواو، ئەوا چاوه پروانی قیامهت بن." ۲

به لئی، ئەمانه ته زور گرنگه. سپاردنی کاروباریش به کهسانی شیواو خودی ئەمانه ته و له هه مان کاتیشدا یه کیکه له کۆله که کانی راگیر کردنی هاوسهنگی له جیهاندا. "نه مانی ئەمانه ته" و پشیوی له ریسا و هاوسهنگی گشتیدا، دوو پرووی جیاوازن بو هه مان حهقیقهت. دنیایه کی له و جوهرش بوون و نه بوونی یه کسانه. له فهرمایشتیکی شیرینی تر دا بهم جوهره تیشک ده خاته سهه ئەم لایه نه:

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. الْإِمَامُ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. وَ الرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَ هُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَ الْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا. وَ الْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

۱ ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم ۵۱۶/۱-۵۱۷.

۲ بخاری، علم ۲؛ أحمد بن حنبل، المسند ۳۶۱/۲.

”هەريەك لە ئيوە شوان (سەپەرەشتيار)ە و بەرپرسيارە لەوێ لەژێر دەستيدايە. سەرۆکی وڵات شوانە و لێپرسراوە لەوانەى لەژێر دەستيدان. هەر پياويك شوانى مالى و منداڵە كەيه تى و لێيان بەرپرسە. ئافرەت شوانى مالى مێردە كەيه تى و بەرپرسە لەو شتانەى لە بازەنى چاودێرى ئەودان. خزمەتكار شوانى مالى گەورە كەيه تى و لێپرسراوە لەو شتانەى لە بەردەستيدان. هەمووتان شوانن و هەمووشتان بەرپرسن لەو شتەى لەژێر دەستاندايە.“^۱

ئەو مەبەستەى لەم چوارچۆپە فراواندا ئاماژەى بۆ کراوە، بریتییە لە: لەم دنیایەدا هەر هەموومان ئەمانەتى یە کترین. بە جۆریك كە سەرانسەرى بوون ئەمانەتى پەروردگارە. قورئانى پیرۆزیش لە سەرەتادا ئەمانەتى حەزرتى جوبرەئیل و پاشانىش ئەمانەتى حەزرتى "سید الانام"ە. حەقیقەتە كانى قورئان و دەعوای نبووتى حەزرتى موحەممەدیش (عَلَيْهِ أَلْك صَلَاةُ وَ سَلَام) ئەمانەتى ئوممەتە. ئینجا دواجار تێکرای ئوممەتیش ئەمانەتى خۆای بالادەستە.

سەرچەم ئەو پایە و کۆڵە كانهى ژيانیان هیناوتە مەیدان و ژيانبەخشی ژيانى کۆمەلگاگانن، هەر هەموویان بە وینەى کۆمەلە بازەنیه كى هاوچەق، چون بەناو یە کدا و تێهەلکیشى یە کترین. بچووکترین هەلە و نارێكى لە هەر یە كێك لەم بازنانەدا، چەند قات دەبێت و بەو جۆرە دەگوازێتەو بەو بازەنە كانى تر. پیم وایە كە سیش گومانى لەم راستییە نییە. لە حالێكدا ئە گەر تاك تووشى هەر لادائیک بوو، وە شایەت لە كاتى خۆیدا چارەسەرى پێوستى بە هاناو نەخرا و فەرامۆش کرا، ئەوا كەس گومانى لەو نەبێت كە بە ماوهیه كى زۆر كەم ئەو لادانە بچووكە دەگۆرێت بۆ دەردیكى سامناكى وا كە هەتوانى مەحالی بێت. جا بۆیە پێوستە هەر بازەنیهك بە باشترین شیوه مافی ئەو ئەمانەتە بەدات كە پێى سپێراوە. تاوێكو دەروازەى هیچ ئە گەرێك بەرووى هەلە و لادانە كاندا بە كراوێى نەمینیتهو و دارمانە یەك لە دواى یەكە كان نەتوانن زە فەرمان پێ بەرن.

ئێتر بەم شیوهیه فەرمووده پیرۆزە كە ئاماژە بەم پەيوەندییه دەكات. جا ئە گەر لەم

۱ بخارى، جمعة ۱۱، وصايا ۹؛ مسلم، عمارة ۲۰.

چوارچیویه‌دا، هر له دەرگاوانه‌وه تا ده‌گاته سه‌رۆکی ولات و دانه دانە تا که کانی کۆمه‌لگا، له به‌رامبەر ئەمانه‌دا به‌ ئەرکی سه‌رشانی خۆیان هه‌ستن و له ئاستی هه‌ستی به‌رپرسیاریتیدا بن، ئەوا ئەو کات مرۆفایه‌تی ئەوه‌ی له یوتۆپیا کاندایه‌دا به‌دوایدا ده‌گه‌ریت، له‌م مه‌مله‌ که‌تی ئەمین نشینانه‌دا ده‌یدۆزیته‌وه.

هر له‌ روانگه‌ی ئەم خاله‌ جه‌وه‌رییه‌ی ئەمانه‌ته‌وه‌یه که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموی: لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ ”که‌سه‌ی ئەمانه‌تی نه‌یه‌، ئیمانیه‌ی نییه‌.“^۱ جا بۆیه‌ ئەو مرۆفایه‌ی که‌ ره‌چاوی ئەمانه‌تی ژێر ده‌ستی ناکات و له‌ ئاست ئەمانه‌دا ئەمین نییه‌، هه‌رگیز به‌ ئیماندارێکی کامل دانانریت.

واته‌ له‌ ڕوویه‌ که‌وه‌ ئیمان و ئەمانه‌ت وه‌ک هۆکار و ئەنجام وان بۆ یه‌ کتری. هه‌روه‌ک چۆن ئەو که‌سه‌ی به‌رامبەر ئەمانه‌ت هه‌ستیار و پارێزگار نییه‌، نایته‌ ئیماندارێکی کامل، به‌ هه‌مان شیوه‌، مه‌حاله‌ له‌ دهره‌وه‌ی ئیمانداره‌ کامله‌ کاندایه‌ت له‌ که‌سێک بکه‌ویت که‌ سیه‌تی ئەمانه‌تپارێزی له‌ ناخیدا ره‌گی داکو تایت. به‌لێ، ئەگه‌ر مرۆف ئیماندارێکی کامل بوو، ئەوا به‌ دلنیا بیه‌وه‌ له‌ ئەمانه‌تیشدا ئەمین ده‌ییت. خۆ ئەگه‌ر به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ئەمین نه‌بوو له‌ ئەمانه‌دا، ئەوا مانای وایه‌ که‌ هه‌شتا ئیمانه‌ که‌ی نه‌گه‌شتووه‌ته‌ پله‌ی که‌مال.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تریشدا کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که‌سایه‌تی مرۆفی ئیماندار ده‌خاته‌ پێش چاو، به‌م جو‌ره‌ پیناسه‌ی ده‌کات: الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمَنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ ”ئیماندارێ راسته‌قینه‌ ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ خه‌لکی له‌ به‌رامبەر سه‌ر و مالیاندا لێی ئەمین بن.“^۲

پیم خۆشه‌ لی‌زه‌دا، له‌ به‌ر په‌یوه‌ندی به‌ باسه‌ که‌وه‌، ئاماژه‌ به‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه‌ین که‌ له‌ باسی صیدقدا به‌ کورتی هه‌لۆیسته‌مان له‌ ئاستیدا کرد:

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۳/۱۳۵؛ طبرانی، المعجم الكبير ۸/۱۹۵؛ بیه‌قی، السنن الكبرى ۴/۹۷

۲ ترمذی، ایمان ۱۲؛ نسائی، ایمان ۸.

”ئىۋە شەش شتم لە خۇتاندا بۇ مسۆگەر بىكەن، مەن مەن چوونە بەھەشتان بۇ
مسۆگەر دەكەم.“^۱

(۱) ”كە قەستەن كۆر رەستگۆ بن!“ بەلئى، با رەفتار و گوڤارتان رېك و راست
بىت.. ھەرەك بىلئى لەم بابەتەدا تىرناسا رېك و رەوان بن.

(۲) ”كە بەلئىنتان دا بىبەنە سەر!“ جا خۇ پېچەوانەى ئەمە دوورۋويىيە و لە
بەرگە كانى پېشودا كەمىك لەسەرى وەستەين.

(۳) ”ئەمىن و سپاردە پارىز بن!“ ئاگادار بن! ئەگەر لە شوئىنىكدا لەبەر ئەۋەى كە
بە ئەمىن و دەستپاك ناسرابوون، ئەمانە تىنكىيان پېسپاردن ئەۋا نە كەن گومانى باشى ئەۋ
كەسانە بەدروۇ بخەنەۋە. تەنەت ھەۋلبدەن لە قىيامە تىشدا بەدروۇى نەخەنەۋە.

(۴) ”داۋىن پاك و بەعەففەت بن!“ شەرەف و ناموستان پيارىزن. شەرەف و نامووسى
خەلكىش ھەرەك ھى خۇتان پيارىزن. (دواتر لە باسى عەففەتدا بەدريزى باس لەم
لايەنە دەكەين.)

(۵) ”چاوتان لە ئاست ھەرامدا پېۋشن!“ بۇ ئەۋ شتانە مەرۋان كە ھى خۇتان
نەين. ھەرەھا چاۋ مەبەرنە ئەۋ شتانەش كە رېگە نەدراۋە سوۋدىيان لېۋەربەگرن.

رۋانىنى ھەرام دلى مەرۋف دەكاتە كاۋە و دايدەرمىنى. لە فەرموۋدەيە كى
قودسيدا بەم شىۋەيە ھاتوۋە: *إِنَّ التَّظْرَةَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ مَسْمُومٌ، مَنْ تَرَكَهَا مَخَافَتِي
أَبْدَلْتُهُ إِيْمَانًا يَجِدُ حَلَاوَتَهُ فِي قَلْبِهِ* ”رۋانىنى ھەرام تىرىكە لە تىرە ژەھراۋىيە كانى
شەيتان (لە كەۋانى ئىرادەتەنەۋە دەردەچىت و دەچەقئ بە دلئاندا. ياخود ئەم كەۋانەى
كە تايبەتە بە شەيتان، بە دەستى ئىرادەى خۇتانەۋەيە). ھەركى لەبەر ئەۋ رېزى
كە بۇ مەن ھەيەتى، ۋاز لەۋ رۋانىنە بىنى، ئىمانىكى ۋا دەخەمە دلىۋە كە پەر بە دلى
ھەست بەچىژەكەى بكات.“^۲

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۵/۳۲۳؛ طبراني، المجمع الكبير ۸/۲۶۲؛ المجمع الأوسط ۳/۷۷؛ البيهقي،
السنن الكبرى ۶/۲۸۸.

۲ الطبراني، المجمع الكبير ۱۰/۱۷۳؛ الحاكم، المستدرک ۴/۳۴۹.

۶) ”دەستان لە حەرام بە دوور بگرن!“ بە هیچ جۆرێك خراپە بەرامبەر هیچ كەس مەنۆینن.

جا هاتنە دی ئەم خالانە، كە مەرجی بوونە مرۆقی ئەمین و ئەمانبە خشن، وا لە مرۆف دەكات كە بە ئەمینی بژی و ئاخیرەتیشی مسۆگەر بكات. جا بۆیە هەر كەس لەسەر ئەم خالانە پەیمان بە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدات، ئەویش پەیمانی بەهەشتی پێدەدات.

بەلێ، بەردەوامبوونی ژيانێكى ئارام و پر دڵنیاى، پەيوەستە بە بەخاوەن برپيار بوونی مرۆفە ئەمینه كانهوه. خو ئەگەر جیهانى ئىسلامى بىدار بىیتەوه و سەرلەنوێ خوێ بكاتەوه بە خاوەنى ئەو ئەمانەتەى كە راسپاردەى كراوه و نوینەرايەتى ئەمنیەت و دڵنیاى بكات لەسەر زەويدا، ئەوا ئەو كات، دنیا بەو هاوسەنگییه شاد دەبیتەوه كە لەدەستى داوه. بە پێچەوانەشەوه، بارودۆخى جەرگبرى دنیا چۆنە، هەروا دەبێ. عاكیفى شاعیر كاتى وینای ئەم تابلۆ تەماوییه دەكات، دەلێ:

پەردەى حیا دراهه.. لابراوه، چ بێ ئابرووییه كە دنیای تەنیوه!
نای ئەو پەردە تەنكە چەندە روخسارى چەپەلى لەودىو خوێ حەشارداوه!
وهفا نەماوه، حورمەتى عەهەدیش كە مەپرسە، ئەمانەتیش لە فزى بێ مەدلوولە!
درو پرپرواج و خیانت حوكم فەرما و هەرچى حەقە، ون و مەجهولە!
تەزوو بەگیاندا دىتى.. یا رەب، چ گۆرانىكى سامناك قەوماوه!
نە دین ماوه، نە ئیمان. دین بووتە ویرانە و ئیمانیش پارچەیهك خاك و خۆلە!

ی) ئەی خونچەکانی ئومید!

ئێوەن که جارێکی تر بەیداخی حەقیقەتی دین لەسەر زەویدا دەشە کێننەو. ئێوە، گۆپکەیی رەگیکی ئەوتۆ و، چەپکی سەرچاوەییەکی رۆوناکی وەهان که لە قۆناغیکی نووتە کەشەوی میژوودا جیهانی نوقمی نوور کرد و بە وێنەیی درەختی توپا، پەلپۆیی بە گشت لایەکی دنیا دا پەرش کرد. جا بروانە شکۆی ئەم ئوممەتە، که سەردەمانێک هەر وتەییەکی بە فرمان وەردەگیرا و تەنانت نینگاکانیشی بەهای بۆ دادەنرا! بە پشتیوانی خوی گەورە، ئەم رۆژە تاریکانە - که بروام وایە زۆر زوو دەپەوێنەو - تەیی دەکەن و سەر لەنوی سەدە زێرینەکان دەبوژیننەو. نشینانی سەر زەوی و ژێر زەویش چاوەرێیی ئەمەن لیتان. چ جایی حەزرتی محمد المصطفی (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَكْثَمُ التَّسْلِيمِ) که بە رۆحیانەتی هەمیشە لەناوتاندا و، جار جار هەستی پی بکەن یان نا، بە نیگا ژیان بەخشەکانی و، خەندە پر سۆزەکانی بۆتان دەروانی.

ئەگەر ئێوە کەسانێک بن لە راستەری لاندەن و بەردەوام پەيامی ئەمنیەت و ئارامی بە دەورو بەرتاندا پەخش بکەن... بەلێ، ئەگەر ئەم ئەرکە دا سەرکەوتوو بن، ئەوا دەروازەیی دلی مرۆفایەتیتان بۆ دەخریتە سەر پشت و، هەروەک پێشینان، ئێوەش لە دەروونەکاندا تەختی خۆشەویستی دادەنن.

بیرتان نەچی که گرنگترین مەرجی گەشتن بەو ئامانجە، راستەر بلین، بەو لوتکەییە: ئەمین بوونە لە ئەمانەتدا. ئەگەر دەمانەوێت - دەشبیج بمانەوێت - ببینە پایەیی هاوسەنگی لە هاوکیشە جیهانییەکاندا و، ئەو دەمەیی بریارە چارەنووسسازەکان دەدرین بۆ چاومان بروانریت، ئەوا پێویستە ببینە نوینەری حەق و دادپەروەری و راستەرەویی و ئارامی...

ته‌بلیغ

سییه‌م تایبه‌تمه‌ندی پیغه‌مبه‌ران بریتیه له ته‌بلیغ. هه‌روه‌ك ده‌توانین به‌رپوون كرده‌وه‌ی راستیه‌كانی ئیسلام یاخود "فه‌رمان كرده‌ن به‌چاكه و نه‌هی كرده‌ن له خراپه‌ش" ناوی به‌رین. ده‌ره‌نجام هه‌ر یه‌ك شته. چونكه له هه‌ردوو باره‌كه‌دا تیشك ده‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه به‌رزهی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام).

ته‌بلیغ مه‌به‌ستی بوونی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه. چونكه ئه‌گه‌ر ته‌بلیغ نه‌بوایه، ئه‌وا ناردنی پیغه‌مبه‌رانیش ده‌بووه كاریکی هه‌وانته و بی مانا. خوای بالاده‌ست (عَلَّ جَلَلُهُ) به‌زه‌یی ومیهره‌بانیه ره‌هاكه‌ی خۆی له ناردنی پیغه‌مبه‌راندایه‌رجه‌سته كرده‌وه و له‌رپیی ژیانی ئه‌وانه‌وه ره‌حمانییه‌ت و ره‌حیمییه‌تی خۆی ده‌رخستوه. ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌مه‌ش له كه‌سانی تردا، ته‌نها و ته‌نها له‌رپیی ته‌بلیغه‌وه ده‌بیته.

وه‌ك چۆن خوای گه‌وره به‌داگیرساندنێ ئه‌و خۆره‌ی كه هه‌موو رۆژێك بزه‌مان به‌رپوودا ده‌نوین، جیلوه‌یه‌ك له ره‌حمانییه‌تی خۆیمان پیشان ده‌دات... ئه‌و خۆره‌ی كه ئه‌ركی ئاگردانیك ده‌بینیت بۆ ئه‌و شتانه‌ی پێوستیان به‌گه‌رمی هه‌یه و، وه‌جاخێك بۆ ئه‌و شتانه‌ی پێوستیان به‌پێگه‌یشتنه و، فلچه‌یه‌کی نه‌خشینه‌ریشه‌ روخساری جوانیه ره‌نگاوه‌رنگه‌كان ده‌رازینیتته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ش، پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) به‌وینیه‌ی خۆر، ره‌حمانییه‌ت و ره‌حیمییه‌تی كردگاری مه‌زمنان پێش چاوه‌ده‌خه‌ن. پیغه‌مبه‌ران، له سه‌روو هه‌مووشیانه‌وه‌ چه‌زهرته‌ی موحه‌مه‌د المصطفی (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كه به‌رجه‌سته‌كاری حه‌قیقه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الأنبياء : ۱۰۷) ”تۆمان وه‌ك ره‌حمه‌ت ناردوووه بۆ جیهانیان.“، له‌نیۆ مرۆفه‌كاندا نماینده و نمونه‌ی ره‌حمانییه‌ت و ره‌حیمییه‌تی په‌روه‌ردگاری میهره‌بانه. واته، ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌هاتایه و گیانیکی نوێی به‌به‌ر په‌یامی پیغه‌مبه‌راندایه‌ته‌وه، ئه‌وا ئه‌و كات ئیمه‌ی ئاده‌می هه‌رگیز به‌هه‌مه‌ندی به‌زه‌یی و ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره نه‌ده‌بووین و له بیابانی وه‌حشه‌تراری نه‌زانی و كوفر و گومراییدا بۆ هه‌میشه‌ بێكه‌س و سه‌رگه‌ردان و په‌ریشان ده‌ماینه‌وه.

كاتێك مرۆفایه‌تی له‌نیۆ نامۆیی و په‌ژمورده‌بییدا ده‌تلایه‌وه، له‌سایه‌ی هه‌ناسه

ژیان به خشه کانی پیغهمبهری سهروه‌رمان، له دوو توئیشیدا، پړوځیه‌تی په‌یامی گشت پیغهمبهرانی تر، گیانی به به‌ردا کرایه‌وه. له سایه‌ی ئه‌مه‌شدا خو‌ی له باخچه‌ی به‌ه‌ه‌شتیکدا بینبیه‌وه که جوانی هه‌زار و یه‌ک به‌هاری تیدا ده‌ره‌وشایه‌وه. خو ته‌گه‌ر وا نه‌بوايه، له‌تاو نامو‌یی و بیکه‌سی ژیری له ده‌ست دده‌ا و گیانی ده‌رده‌چوو.

ئیمه‌چین؟ له کو‌یوه هاتووین و بو کوی ده‌چین؟ ئه‌م پرسپاره سه‌رسوورپه‌ینه‌رانه به‌رده‌وام وه‌ک چه‌کوش می‌شکیان ده‌کو‌تینه‌وه و ئوقره‌یان لی ده‌برپین. به‌لی، ئوقره‌یان لی ده‌برپین و ئیمه‌ش نه‌مانده‌توانی وه‌لامیکي ساپړژکه‌ریان بو وه‌ده‌ست بخه‌ین و ته‌مه‌نیک ده‌سته‌وسانانه به‌و ئازارانه‌وه ده‌تلاینه‌وه. جا با دیمه‌نی سامناکی ئیسک و پرسکی ناو گور له‌ولاهه بوه‌ستیت... هه‌رکات به‌خه‌یالیش ئه‌م دیمه‌نانه‌مان به‌هاتایاته پیش چاو، دل‌مان راده‌چله‌کی و تاریکستانی ترس ناخمانی ده‌ته‌نی. له هه‌موو ئه‌مانه‌ش زیاتر، نه‌مان و ئه‌ندیشه‌ی "بوون به‌هیچ" و تالاولی ئه‌وه‌ی که تپه‌ربوونی هه‌ر خوله‌کینک هه‌نگاوئیک زیاتر نزیکمان ده‌کاته‌وه له نه‌مان، ژبانی لی ده‌کردین به‌ژه‌ر.

پیغهمبهران هاتن و مه‌به‌ستی هه‌ره‌بالای ژبان و حه‌قیقه‌تی مردنیان بو روون کردینه‌وه. له سایه‌ی ئه‌واندا تیگه‌یشتین که هه‌روه‌ک هاتنمان بو دنیا په‌یه‌سته به‌ئامان‌جیکه‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌رویشتنی‌شمان له‌سه‌ر بنه‌مای حیکمه‌تیکی مه‌زنه. به‌لی، تیگه‌یشتین که مردن پیناسه‌یه‌ک نیبه بو له‌ناوچوون و هه‌یچیتی، به‌لکو ته‌نها شوین گورپینیکه و کو‌تایی هینانه به‌ئهرک و کارمه‌ندی سه‌رشانمان. گورپیش ده‌روازه‌یه‌کی والایه به‌رووی جیهانی ئاخیره‌تدا و ویستگه‌یه‌کی چاوهرپوانیه. کاتیک ئه‌مانه‌مان له پیغهمبهرانه‌وه بیست، نامو‌ییمان ره‌ویه‌وه و گرژی و مو‌نی سه‌ر روخساری بوونه‌وه‌رانی‌ش سرايه‌وه و گورا به‌هاوده‌می و هاو‌رازی. هه‌موو ئه‌و ترس و گومانانه‌ش که بیروه‌وشیان داگیرکردبووین، باریان کرد و جینان بو شادی و دل‌نیایی چولکرد...

به‌م شیوه‌یه، پیغهمبهران ئه‌م په‌یامه و چه‌ندین په‌یامی تری هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌یان پین گه‌یاندووین. راپه‌راندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ش خو‌ی له خویدا ته‌وه‌ری بوونی ئه‌م که‌سایه‌تیه‌ کاملاً‌نه‌یه. له کاتیکدا ئیمه‌ته‌بلیغ وه‌ک حه‌ق و واجیکی سه‌ر شانمان ده‌بینین و له‌و گۆشه‌نیگایه‌وه به‌جی ده‌گه‌یه‌نین، که‌چی پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) وه‌ک مه‌به‌ست و

حیکمتهی هاتنه دنیایان لیی دهروان و بهم ههستهوه ئه رکه کانیاں راده په ریئن. ههروهک بلین:

”هیچ مه بهستیکی تر له پشت هاتنه دنیای ئیمه وه نییه. خوی گه و ره ئیمه ی نار دووه بو ئه م مرو فانه تاوه کو راست و چه پ، پیش و پاش و سه ر و ژیریان پرووناک بکه ی نه وه و له تاریکی رزگاریان بکه ی ن. تا سه ر نه جام ئه وانیش بتوان له م شارینگه نمونه یی ه دا به بی لادان ری بکه ن. به جو ریگی وا، شه ی تان نه توانیت له هیچ لایه که وه زه فیریان پی ببات و دزه بکاته ناو رو حیانه وه و له م ریگه دوور و دریزدها ماندوو نه بن و په کیان نه که ویت.“

به لی، دووباره ی ده که مه وه و ده لیم: ئیمه وه ک ئه ر و فه رمان به رییه ک ته بلیغ به جی دینین، له کاتیکدا پیغه مبه ران وه ک چه ق و مه به ستی به دیهاتنیان هه لدهستن به م فه رمان به رییه پیروزه.

أ) سی بنه مای ته بلیغ

گومانی تیدا نییه که بانگه واز و په یامی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) له بانگه واز و په یامداریی که سانی تر جیا وازه. خو ئه گه ر به ته نها له روانگی هی نانی په یامه وه بروانینه بابه ته که، ئه وا هیچ که سی له پیغه مبه ران ناچیت. پیغه مبه ران له په نا گه یانندی په یامه کانیاندا، ااتا و ماهییه تی ته بلیغمان بو پروون ده که نه وه و، ئه و شیواز و ریوشوینانه شمان فیژ ده که ن که پیویسته بانگخواز بیگریته به ر. ئه مه ش خوی له خویدا ره هندیکی تری بانگخوازی پیغه مبه رانه. ئیستاش با له روانگی سی بنه مای سه ره کییه وه بابه ته که شی بکه ی نه وه:

۱. گشتگیری

کاتیک پیغه مبه ران هه لدهستن به گه یانندی ئه و په یامانه ی له لایه ن په روه رد گاره وه بو یان هاتوو و، ئه و تاییه تمه ندییانه ش که پیغه مبه ریئی داخو زیانن؛ ئه وا به گویره ی

رېوشوپڼ و شپووازي تايبه تي خوږى و، وهك كه سيكي شارهزا له و بوارهدا، بهو ئهركه هه لدهستن. پيغه مبهران وهك يه كه يه كي هممه كي (كُلي) و گشتگير مامه له له گه ل مروفا ده كهن و په يامه كانيشيان هه ر له چوارچيوه ي ئه و گشتگيرييه دا پيشكه ش ده كهن.

هه ر بوږيه له ته بليغي پيغه مبهراندا هيچ كام له عه قل، مه نتيق، دل، هه سته كان و لايه نه ناسكه كانى مروفا به هيچ جوړيك فه راموش ناكړين و هيچ كاميان بييه ش ناييت له شه به نكي پرشنگدارى وهى... پيغه مبهران له ناست وهيدا وهك مردوو وان له ژير ده ستي مردوو شوړدا. وهى به ملا و نه ولادا هه لپانده گير پته وه و پرويان ودرده گير پته ئه و ئاراسته يه ي كه ده يه ويټ. به م شپوه يه ش ده يانگه به نيته لوتكه ي ئيستيقامه ت. به جوړيك، ته نانه ت له و بابه تانه شدا كه به بچووك و لاهه كي داده نرين، ويستي په روه ردگار چو ن بيټ، ئه وان ئاوا مامه له ده كهن. ئاخه ر پيغه مبهرايه تي ئه م جوړه ته تسليميه ته ي ده خواست. هه ر بوږيه پيغه مبهران به وپه رپى هه ستيار ييه وه ره چاوى ئه م خاله يان كرده وه.

جا بوږيه ئه وان ه ي بانگه وازيان ناچيټه وه سه ر بانگه وازى پيغه مبهران و ته بليغي شيان هاوشپوه ي ئه وان نييه، هه رگيز سه ركه وتوو نابن و ناگه نه نامانج. بو نمونه، ئه گه ر عه قل پشتگوي بخريټ، ئه وا ته بليغ ئه نجامى چاوه روانكراو نادات به ده سته وه. فه راموش كرده نى (حس) و هه سته كانيش هه مان ده رنه جامى نه خوازراو به ره هم ده هيټيت. چ جاى ئه وان ه ي چووونه ته دهره وه ي سنووره كانى وهى! ئه و جوړه كه سانه هه رگيز ناگه نه نامانج. سا برواننه حالى ئه و سيستم و نه زمونه مرويانه ي كه ده يانه ويټ له دهره وه ي وهيدا هه نكاو بنين. ئه وه خوږيان و نه وه ش ئه و مه ودايه ي كه برپويانه! كو مونيتم ده رنه جاميكي تالى ئه م نه زمونه يه! ئه وه تا سه رده مانيك بارسته يه كي فراوانى له خه لكانى هه لڅه له تاو و راپيچكراوى نيو زه لكاوى ئاره زووبازى و نه دارى دابوه به ر خوږى و له زوريك له ولاته هه ژاره كاندا بووبوه فريادرس و خه ونى خو شگوزهرانى. له گه ل ئه وه شدا كه چه ندين جار پينه وپه رپويان كرده و گوړانكاريان تيډا كرده، كه چى هه ر نه يتوانى له هه ررس و رووخان قوتارى بيټ. ئه مه له كا تيكدكا كه دامه زرينه رانى ئه م سيستمه و هاوشپوه كانيشى، هه ريه كه يان سه رده مانيك وهك

پيغەمبەرىڭكى درۋزىن خۇيان دەردە خست. ئىستاش ئوممەتە درۋزىنە كانيان بە دەم گەستنى
پەنجەي پەشىمانىيەۋە عەرزى پەرىشانىيان دەكەن و، دەلئىن:

ئەي ھاۋار! دۇراۋى گەمەي ئەمجارەش ھەر ئىمە بوۋىن!

زىان ئەۋەتا لەبەر چاۋدا، ئاخىر نازانم چى سوۋدەمەند بوۋىن!

ضياء پاشا^۱

ئەۋانەشى كە پىداگرى دەكەن لە جىبەجى كەردنى ئەۋ سىستەم و بەرنامانەي كە
لە خەۋپلاۋىي و خۇپەرستىيى مەۋقەۋە سەرچاۋەيان گەرتوۋە، لە كۇتايىدا دەگەن بە
ھەمان ئەنجام و ھەموۋيان ھەمان قەسە دوۋبارە دەكەنەۋە. بەلئى، زوۋ بىت يان درەنگ،
بە دلئىيانىيەۋە ئەۋ رۇژە دىتە پىش كە ئەۋانىش بەناچارى دان بنىن بە ھەلخەلەتاۋى
و چەۋاشەبوۋىياندا.

لە تەبلىغى پيغەمبەردا ئەقل و مەنتىق و ھەستە كان شانبەشان و ئاۋىتەي يە كترن.
ئەۋ ۋەك چۇن بىر لەۋە ناكاتەۋە كە سۆز و عاتىفەي خەلكى بقۇزىتەۋە و لەۋ رىيەۋە
راپىچى شەقامە كانيان بىكات، ھەر بەۋ جۇرەش، نايىتە تيۋرسازىكى رۋوت و خەلكى
بىكاتە چەند تاكىكى گۇشە گىر و بىبەش لە گىانىى بزاۋت و گروتىن.

دىسانەۋە ۋەك چۇن پيغەمبەر مەۋقە كان نارپۇزىتە نىۋ كۇلانەكان و نايانكات بە
گىرەشىۋىن و تىككەر، بە ھەمان شىۋەش نايانكات بە چەند لەپىچ و گۇ كەۋتوۋىيەك
كە تەنھا گىرنگى بە لايەنى ھەست و عاتىفە كانيان بەدەن. بەلكو دىت رىچكەيەك
بەرەۋ دلە كان لى دەدات و لەۋ رىيەۋە پەيامە كەي بەۋىنەي بارانى رەحمەت بەسەرياندا
دەبارىنىت و گىان و گروتىنى كار و بزاۋتىيان دەكات بە بەردا و بەرەۋ ئاسمانى
مەۋقايەتى بەرزىيان دەكاتەۋە و دەيانكات بە ھاۋشانى فرىشتەكان. قورئانى پىرۇز
تىشك دەخاتە سەر ئەم تايبەتمەندىيە و، دەفەرمۇئى: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى
اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ (يوسف : ۱۰۸) ”بلى: ئەمە رىبازى مەنە. مەن و
شۋىنكەۋتوۋانىشىم بە بەسىرەت و بەرچاۋ روۋنى بانگەۋازى مەۋقايەتى دەكەين

۱ ضياء پاشا (۱۸۲۵ - ۱۸۸۰) نووسەر و شاعىرىكى سەردەمى دەۋلەتى عوسمانىيە.

بهره و لای خوی گه وره.

ئەم ریبازە ریبازی نبووته. واتە ئەو ریباز و شارپنگەییە کە هەریەک لە عەقل و مەنتیق و داوهری و هەست و دڵ و ویزدان جیی خویان تیدا کردووته و هەبچ کامیکیان پشتگوئی نە خراون. رینگەییە کە پیغەمبەر و شوینکەوتوانی پیغەمبەر لەسەر بەسیرەت و بەرچاو روونیە کێ نا ئەم جوړە بانگی مرؤفایەتی دەکەن بۆ لای حەق و حەقیقەت.

۲. چاوهری نەکردنی پاداشت

پیغەمبەرەن چاوهری هەبچ پاداشت و چاکەییە کە ناکەن لە بەرامبەر بانگەوازه کەیاندا. چونکە ئەوان تەنھا بە مەبەستی ئەنجامدانی ئەرکی سەرشانیان بەم فەرمانبەراییە هەڵدەستن. جا بۆیە هەموو پیغەمبەرەن بە دووپاتکردنەوهی: **إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ** "پاداشتی من تەنھا و تەنھا لای خویە" ^۱ ئاماژەیان بۆ ئەم حەقیقەتە مەزنە کردوو.

۳. بەجیهیشتنی ئەنجام بۆ خوی گه وره

پیغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ السَّلَام) دەرئەنجامی تەبلیغ و قبوڵکردنی بانگەوازه کەیان لە لایەن خەڵکییەوه بۆ خوی گه وره بە جی دەهێلن و دەست وەرنا دەنە ئەنجامی کارمەندییە کەیانەوه. چونکە باش دەزانن کە ئەرکی ئەوان تەنھا بریتییه لە تەبلیغ. ئەنجامیش بەتەواوی پەییووستە بە ویستی خوی گه ورهوه.

پاش تیشک خستنه سەر ئەم سێ بنەمایە تەبلیغ، ئیستا با هەڵوێستەییە کە لەسەر چۆنیتی ئەو تەبلیغە بکەین کە یەکیکە لە تاییەتمەندییەکانی نبووت و، سەرئێک بدەین لەو بنەما و رینگا و شیوازانی کە بەجیهیشتنی ئەم ئەرکە لە هەموو کات و سەردەمی کدا پەیرهویان کردوو و پیووستیشە پەیرهوی بکەن. هەموو هیواشمان ئەوهیە

۱ پروانە: سورەتی هود، ئایەتی ۲۹؛ سورەتی شعراء، ئایەتی ۱۰۹، ۱۶۴، ۱۸۰؛ سورەتی سبأ، ئایەتی ۴۷.

که خوی گه وره به و جور دی که خوی ره زامه ندی له سهره، ئه رکی ته بلیغ به ئیمه ش راپهر پینیت. چونکه ته نها ئه و ده توانیت سهرکه و تنمان پی ببه خشیت و شهوقی ته بلیغ له ناخماندا تاو بدات، پشت ههر به و ده بستین و داوای کومه کیش ههر له و ده که یین.

ب. شیوازی ته بلیغ

وهک پیشتروتمان، پیغه مبه ران ته نها بیریان لای بانگه وازه که یانه. به لئی، پیغه مبه رانی وا هاتون که ته وای ژیانیان به هه ول و کوشش له پیناوی بانگ کردنی خه لکیدا به سهر بردوو و بو ساتیکیش سستییان له ئه رکی خویاندا نه نواندوو. که چی سهرباری شه و هه ش که س ئیمانی پینه هیئاون. ^۱ له گه ل شه و هه شدا ئه مه بچوو کترین شوینکاری له سهر دلنیایی ئه وان جینه هیشتوو. چونکه ئه وان ئه رکی سهرشانیان به ته وای به جیهیئاوو. له هیچ ساتیکی ژیاناندا ئه و "بوچی یانه ت بهرچاو ناکه ویت که بونی نارپه زایان لیدی: بوچی نه متوانی خزمه تی دینی خوا بکه م؟ بوچی که س باوهرم پیناکات؟ بوچی ئه م کاره شکستی هیئا؟ بوچی ئه م نشوستیانه یه ک به دوای یه کدا دین؟

به لئی، ههر پیغه مبه ریک بیر و هوشی ته نها لای چو نیه تی ئه نجامدانی ئه رک که که یه تی. بو ئه مه ش ته وای هو کاره کان ده قوزیتته وه و له م سو نگه یه وه فه رمانبه رییه که ی ئه نجام ده دات. ئیتر بر واپه یئان له ئه ستوی ئه ودا نییه و له ده ره وه ی باز نه ی فه رمانبه رییه که یدا یه. ده زانیت که حوکم له و مه یدانده ده گه رپته وه بو ویستی په روه ردگار. له ئایه تیکدا که رووی ده می له پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (القصص : ۵۶) ”به راستی (ئه ی پیغه مبه ر) تو ناتوانیت ئیمان و باوهر ببه خشیت به و که سه ی خوشت ده ویت، به لکو خوا ههرکه سیکی بویت، ده یخاته سهر ریگه ی راست و ئیمانی پین ده ببه خشیت.“

به م پییه، په یامی پیغه مبه ر خاوه نی تایبه تمه ندییه کی بی وینه یه. گهر هیچ که سیکیش نه بیست سینه ی بو والا بکات و هیئنده ی نرخ و به های خوی گرنگی پی بدات، ئه و هیشتاش بی شه وه ی بچوو کترین سارد بوونه وه ی به سه ردا ییت، بی هیچ شه لزان

۱ بخاری، رفاق ۵۰؛ مسلم، ایمان ۳۷۴-۳۷۵.

و دوودلّیهك و دوور له تۆمەتبارکردنی كەسانی دی، بەردەوام دەبیت له ئەنجامدانی ئەركە كە. هەر لەبەر ئەوەشە كە تەواوی پیغەمبەران سەرباری ئەو هەموو سووكایەتی و قەدرنەزانییە پووبەرپووی دەبوونەوه، هیندە هیندە گەردیلەیهك سستی و كەمتەرخەمییان بەرامبەر ئەركە كەیان نەدەنواند.

جا ئیتر ئەم شیوازە لە بانگەواز، حالەتیکە تەنھا لای پیغەمبەران دەبینریت. خەریكە بلیین بینینی شیوازیکی ئاوهە لە بانگەواز بە تەواوی تاییبەتمەندییە كانیەوه، لە دەرەوی بازەنی پیغەمبەران کاریکی مەحاله. لە وەها باریكدا، لای كەسانی دی زۆربە جار دلشكاوی و زویری دەبینین. ئەو جۆرە كەسانە هەرچەندیكیش تیگەیشتوو بن، كەچی هیشتا لە ئارەزووی گەیشتن بە ئەنجام رزگاریان ناییت. وەختیکیش مەبەستی چاوه‌روانكراو بە دەست ناهینن، بیزاری و توورپیی نیشان دەدن. ئەو تەنھا پیغەمبەران كە بیزاری و بییتاقەتی نازانن.. ئەمەش حالەتیکە تەنھا تاییبەتە بەوان.

تەماشاكەن، تەنانەت هەموو ئەو رووداوه جەرگبەرانە كە لە ئوحووددا بەسەر پیغەمبەری خوادا هات، توشی دلشكاوی و بیزارییان نەكرد. ئەو بوو دانی موبارەکی شكا و ئەلقەیی خودە ئاسنینە كە سەیشی چەقیبە دەموچاوی موبارە كی. بە رادەیهك، ئەبو عوبەیدە بۆ دەرھینانی ئەلقەكان لە دەموچاوی پیغەمبەر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) چەند ددانیکیی خۆی لە دەست دا.^۱ سەرباری هەموو ئەمانە، سەرەری هەردوو جیهان كە سەرتاپای جەستەیی خەلتانی خوین بوو، تەنھا ئەمەندەیی فرەموو: اَللّٰهُمَّ اِهْدِ قَوْمِيْ فَاِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ”خودایە پینوینی گەلەكەم بكە، چونكە ئەوان نازانن.“^۲ (نازانن، رەنگە گەر بیانزانیایە من پیغەمبەرم ئاویان نەكردایە.) جا هەر واش بوو، دواتر كە ناسیان، ئەوانیش گیانیان كرده گەردی بەر پپی ئەو دۆستە نازدارە. كەوابی ئەو كات نەیانەناسی. ئەم رووداوه و هاوشیوه كانی رادەیی سینە فراوانیی پیغەمبەری خوامان پیشان دەدن. ئەو و ئەوانی دیش وەك بلیی: ”بئ دەست بوون لە بەرامبەر دەست

۱ طیالیسی، مسند ۳؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۲۹/۴.

۲ قاضي عياض، الشفاء ۱/۱۰۵؛ بۆ فرەموودەیی هاوشیوه ئەمە برۆانە: بخاری، أنبياء ۵۴؛ مسلم، جهاد ۲۹/۴.

دریژ که ردا، بی گیان و زمان بوون له به رامبهر جوین دهردا. “نه گهر سه ریشیان بریندار بکرایه و ددانشیان بشکیترایه، هیشتا “توف” یکی ناره زایان به سهر زاردا نه دههات.

بشسوئیم گهر وه کو وه جاخ، قهت نایکه م بو غهیر ئیزهار

مه مسوئینه به ئاگرت چیترا، ئه ی چهرخی جه فاکار

به لئی، وهك بلیی سه رجه می پیغه مبه ران دروشمی: “بهس به ئاگری نه غیار مه مسوئینه، چیم لی ده که ی بیکه، ناله ی هیچ غه میکم لی نایستی” ده لینه وه و به رده وام دهن له ریگردن.

ئه وه تا حه زه تی نوح به دهر برینه قورئانیه که، رپو له قه ومه که ی ده کات و، ده فهرموئیت: ﴿ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (الأعراف : ٦١) ” (نوح) وتی: ئه ی قه وم و هؤزه که م، من هیچ گومراییه کم نیه، به لکو من پیغه مبه ریکم و له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانه وه ره وانه کراوم.

بیگومان ئه وه ی وای کردوه له حه زه تی نوح که به م شیویه بدوی، تو مه تبار کردنیه تی به گومرایی له لایه ن قه ومه که یه وه. ئه وان به رامبهر به و پیغه مبه ره مه زنه، بیپرئانه ره فتاریان ده کرد و، ده یانوت: ﴿ إِنَّا لَنُرْكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (الأعراف : ٦٠) ” به راستی ئیمه تو له نیو گومراییه کی ئاشکرادا ده بینین.

له مرؤشدا شتیکی ئه وتو نه گوراوه. تو مه ته کانی ئه مرؤش ههر هه مان تو مه ته کانی پیشوون.. ” تو سه رلی شیواویت، تو کو نه په رستیت، تو له سه رده مه تاریکه کاندا ده ژیت. “ وه چه ندان و چه ندانی تریش!

له ئایه ته که ی دواتردا حه زه تی نوح به م جو ره له گه ل گه له که یدا ده دوئیت: ﴿ أٰبَلِغْكُمْ رَسٰلَتِ رَبِّيْ وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴾ (الأعراف: ٦٢) ” په یامه کانی پهروه ردگارتان پن راده گه یه نم و ئاموژگاریتان ده که م. ههروه ها شتانیك ده زانم که خوی گه وره له رپی وه حیه وه فیتری کردووم و ئیوه نایزانن.

نهك سه رلی شیواو نیم، بگره ده مه وئیت ئیوه له سه رلی شیواوی و گومرایی رزگار

بکہم۔ چونکہ من لہ لایہن پەروەردگاری جیہانیانەوہ وەک رەحمەت و پەیامبەر بۆ لای ئیوہ رەوانە کراوم۔ پەیمای پەروەردگارتان بۆ دەھینم و ریتان بۆ روشن دەکەمەوہ۔ چونکہ من شتانیک دەزانم کہ ئیوہ نایزانم...

تییەربوونی ئەو ھەموو سەدەییە جیہانبینی کافری ھیچ نە گۆرپیوہ. ئەمجارە ھەزرتی ھوود بەرامبەر گەلی لەدین تەکاوەی وەھا دیتە گۆ: ﴿ قَالَ يَقَوْمِ لَیْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ﴿أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (الاعراف : ۶۷-۶۸) ”(ھوود) وتی: قەومینە! من ھیچ گیلی و نەفامییەکم تووش نەبووہ. بەلکو نیرراویکم لە لایەن پەروەردگاری جیہانیانەوہ؛ ئەو راستییانەتان پین رادەگەییەنم کہ پەروەردگارم ناردوونی، وە من ئاموژگاریکی ئەمینم بۆتان.“

شتیکی گۆراومان نییە: پیغەمبەران و گەلەکانیان.. ئەو تۆمەتانە گەلەکانیان دەیانویست بۆیان ھەلبەستن، ئەو شیوازەش کہ پیغەمبەران وەلامیان دەدانەوہ.. بەلێ، جیوازێ لہ یەک دوو ووشەدا ھەبیت یان نا، دەنا ناوەرۆکی قسە و رستەکان ھەمان واتا دەگەییەن.

پاش باسکردنی پیغەمبەرانێ تر لە ئیو ئەم یاسا گشتییەدا، با بیینەوہ بۆ لای سولتانی ئەنبیاء(عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّبَايَا) خوی گەورە روو لہو سەرورە دەکات و، دەفەرموی:

﴿ يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ قُرْآنُكَ زُرٌّ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴾ (المدر : ۱-۳)

”ئەئێ ئەو کەسەئ خۆت پیچاوہتەوہ! ھەستە و خەلکی بیدار بکەوہ و گەورەئیی بێ ھاوتا و ناخۆتای پەروەردگارت رابگەییەنە.“

﴿ يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ قُرْآنُكَ لِقَائِكَ إِلا قَلِيلًا ﴾ ﴿ نَصَفَهُ أَوْ انْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴾

﴿ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴾ (المزمل : ۱-۴)

”ئەئێ ئەو کەسەئ خۆت داپۆشیوہ! شەو ھەستە؛ نوێژ بکە. کەمیکی نەبیت. نیوہی، یان کەمتر لە نیوہی لێ کەم بکەرەوہ. یاخود زیاتری بکە و دەوری قورئان

واته، چیت زهمه نی خودا پۆشین و له جیدا نوستن نه ماوه. ههسته و به هانای تاریکیزه ده کانه وه برۆ. ههسته و مروڤایه تی رپی و نکر دوو و سه ر لیشیواو له چاره نووسی رپی چهوت و سه رته نجامی داچله کینه ری گومرایی ئاگادار بکه ره وه. به شیوه کیش که ئاسمان و زهوی بهینیه له رزه، بانگی گه وره یی په روه ردگارت بده به گوئی بوونه وه راندا. ههسته، تا ئاسمان و ریسمان له تاو چریکه ی ئاوازت بینه جو ش. ههسته تا په ری و مروڤه کان بهم هاوارت جاریکی تر گه وره یی په روه ردگارتیان بو دریکه ویت.

ئه ی ئه و دوسته ی له شه ودا خو ی پچاوه! باریکی قورسی وه ک پیغه مبه رایه تی چاوه ریته، ههسته و به ندایه تیت بنوینه! به راستی تو پیوستیت به وه هه یه که له لایهن خوی گه وره وه بارگای بکرییت. چونکه کارگه لیکی زور گه وره چاوه روانتن. پیوسته هه مو ئه و شتانه به خه لکی بگه یه نیت که پیت ده گات. پرۆسه ی بارگاو بکردنیکی له م جو ره ش، به بی پالپشتی و کۆمه کی خوایی، مه حاله بیته دی. ته نها شتیکیش که بتوانیت ئه مه ت بو دسته بهر بکات؛ به ندایه تییه کی قول و په رستشیکی به رده وامه.

به لی، ته وای پیغه مبه ران - به وینه ی سه روه رمان - رایانگه یاندوه که ته نها بو به جی گه یاندنی ئه رکی ته بلیغ هاتوون. له ده می راپه راندنی ئه رکه که شیاندا به بی هیچ چاوه روانی و وابهسته بوونیك به هیچ شتیکه وه، بی ئه وه ی دلّی خو یان به غه یری خوا بسپرن، بی ئه وه ی چوایان بترازیت بو روانینه شتیکی دی، وه به بی ئه وه ی هیچ کات بینایان لیل بیت، به رده وام خه ریکی گه یاندنی په یامی خوی گه وره بوون به خه لکی. ئه گه ر ئه و په یامه نووربه خسه ی ئه وان نه بوایه، ئه و هه مو مروڤایه تی له تاریکیدا ده مایه وه و جیاوازییه کی ئه وتۆی له گه ل ئاره لدا نه ده بوو.

قه ده ری مروڤایه تی و ناردنی پیغه مبه ران به جو ریک ئاو یزانی یه کدین، که ئه گه ر شوینیك پیغه مبه ری بو ره وانه نه کراییت، خه لکانی ئه و شوینه له وانه یه له سه ره هندی له کده وه کانیان لیپچینه و بیان له گه لدا نه کریت. به لام ئه گه ر پیغه مبه ریان بو نیراییت

و به گویان نه کردیبت، ئەوا هیچ گومانیک له لیبرسینه وه یاندا نییه. ﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾ (الاسراء : ۱۵) ”ههتاوهكو پیغه مبهریك (وهك ئاگادار كه ره وه) نه نیرین، (هیچ كهس و كۆمه لیک به هۆی گونا هه كانیانه وه) سزا نادهین.“

له ئایه تیکێ تردا ده فرمویت:

﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴾ (القصص : ۵۹)

”پهروهردگاری تۆ هیچ ولات و شارێکی کاول نه کردوه تا له پایتهخته کهیدا پیغه مبهریکی نه ناردیبت که ئایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینتته وه. وه نه بن ئیمه شار و ولاتانمان کاول کردیبت (به بن هۆ)، مه گهر کاتیک نه بیبت که دانیشتووانی سنه مکار بووبن.“

که واته خوای گه و ره له پیشدا پیغه مبه ر هوانه ده کات. جا ئە گهر پیغه مبه ران هه لسان به ئە نجامدانی کاری ته بلیغ، که چی له گه ل ئە وه شدا خه لکه که هه ر سووربوون له سه ر ئینکاری، ئیدی ئە و کاته شایسته ی سزای خوایی ده بن. له هه موو سه رده می کیشدا ئە مه هه روا بووه. خو ئە گهر له مر و شدا خوای بالاده ست که سانیك به سزا بگه یه نیت، ئە وا ئە مه ته نها په یوه سه ته به وه ی که باوه رداران ئە رکی سه رشانیان -که ته بلیغه- به ته واوی و وه ک پیویست ئە نجام داوه یان نا. ئە و که سانه ش که پاش بانگه وازیش هیشتا هه ر به رده وامن له یاخی بووبیان، ئە وانه که سانیکن شایسته ی ئە وه ن سزا بدرین.

هه ر له به ر ئە مه یه که ته واوی پیغه مبه ران دوور له کۆلدان و به بی نیشاندانی هیچ جوړه وه رسی و خه مساردیبه ک و به به کاره ی نانی سه رجه م شیوازه کانی ته بلیغ بانگه وازی خه لکیان کردوه. ئە وه تا قورئان له سه ر زاری چه زه ته ی نوحه وه ده فرمویت:

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿۱﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿۲﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْصِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ

وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَكْبَارًا ﴿٥﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٦﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٧﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿٨﴾

(نوح : ۵-۱۰)

”له كۆتاييدا له پاش چەندىن سەدە لە بانگەواز، حەزرەتى نوح بەم شىۋەيە موناجاتى لەگەل پەروەردگارىدا كرد: پەروەردگار! من بە شەوورپۇژ بانگى قەومەكەم كرد (بۆ يەكتاناسى و پارىزكارى). كەچى بانگەوازەكەم هېچى لى زياد نەكردن. هەلھاتن و دووركەوتنەوھيان نەبن. بەراستى ھەموو جارئك كە بانگم دەكردن تا لىيان خۆش ببىت، پەنجەيان دەخستە گوچكەيانەوھ تا نەبىستن و جلەكانيان دەدا بەسەر خۆياندا تا نەمبىنن، زۆر سوور بوون لەسەر بىن باوھرى و خۆيان بەزل دەزانى، چۆن خۆبەزل زانينيك! پاشان بە ئاشكرا بانگم كردن. ئىنجا بە روونى و بىن پەردە ھەموو شتىكم بۆ باس كردن، ھەندى جاريش بە نھىنى قسەم بۆ دەكردن. بەردەوام پىم دەوتن: داواى لىخۆشبوون لە پەروەردگارتان بكەن، چونكە بەراستى ئەو زاتىكى لىخۆشبووھ.“

وہك ئەوھى حەزرەتى نوح بلىت: ”پەروەردگار، شەوورپۇژ بەبى وھستان گەلەكەم بانگ كرد. بە بەردەوامى لە دەركى دل و مالىانم دەدا. كەچى بانگەوازەكەم تەنھا ھەلھاتن و دووركەوتنەوھيانى زياد كرد. ياخى بوون و گوپيان لى نەگرتم. بەس بۆ ئەوھى قسەكانم نەبىستن، وھك بلىنى شىۋازى تازە تازەيان دادەھىنا. جارى وا دەبوو گوپى خۆيان دەئاخنى و خۆيان لە گىلى دەدا. جارى واش دەبوو پۆشاكەكانيان دەدا بەسەر خۆياندا و بەلامدا دەرپۇشتن ھەروھك ئەوھى نەمبىنن.“

۱. بانگەواز بەشىك بوو لە سروشتى

بانگەواز لای سەرورەى جىھانيان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وھك خوويەك، وھك پارچەيەك وابوو لە بوونى. كاتىك گىيانىكى خاوينى بەرچا و دەكەوت و دەرڤەتى گەياندىنى بانگەوازەكەيى بۆ نەدەرەخسا، تووشى سەختىيەكى گىانسىنى وھك ئەو سەختىيانە

دېبوو که ئېمه له کاتې دەست نه کهوتنی پارچه ناینکدا، یان له کاتې دەست نه کهوتنی قومیک ئاوی خواردنه وهدا، یان تهنانهت له کاتې نه بونى هه وای پاکدا بۆ هه ناسه دان توشمان ده بیټ. ده توت باکی نییه له خواردن و خواردنه وه؛ جاری وا هه بوو چه ندین رۆژ به سه سه یه که وه به رۆژوو ده بوو.^۱ جاری واش ده بوو هه ر ئه وه نده ی که نه مریت خواردنی ده خوارد. وهک بلّی، خه می بانگه واز ئاره زوی خواردنی تیدا نه هیشته بوو. چون فریشته کان به زیکری خوا ده ژیان، ئاواش هه زه رته ی موحه مه د (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به ته بلیغ ده ژیا. جا هه ر رۆژیک سینیه کی خاوتنی بۆ په یامه که ی بدوزیا ته وه، ئه و ئه و رۆژه زینده و گه شاهه ده بوو. قورئانی پیروژ به م شیوه یه باسی ئه م حاله ته مان بۆ ده کات: ﴿لَعَلَّكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ تَلْمِزُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الشعراء : ۳) ”ئهی پیغه مبه ره که م! هه ر له بهر ئه وه ی ئیمان ناهینن، خه ریکه ده ستت ده چیته خۆت.“

دووباره له ئایه تیکى تر دا به م جوړه له گه لى ده دوى: ﴿فَلَعَلَّكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ تَلْمِزُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الكهف : ۶) ”ئهی پیغه مبه ره! له تاو خه م و په ژاره ی ئه وه دا که باوه ر به م قورئانه ناهینن، خه ریکه خۆت ده فه وتینیت.“

به لّی، ئه و له هه ر جیه ک ناوچاویکی بی سوجه ی ره شه لگه راوی بدیا یه، هه وری خه م به ری ئاسمانی ده روونی ده گرت و دلّی ده گوشرا. بینینی هه ر مرؤقیکی دوور له ئیمانیش، زریانی په ژاره ی له ناخیدا هه لده گیرساند. جا خو ئه مه له رۆجیدا هه ر هه بوو. پیغه مبه ریه تیش هات و قوولیه کی تری پیبه خشی و ره هه ندیکى دی خسته سه ر.

ئه مه ش نمونه ی یه کیك له قوتاییه کانی و ده رده داری سه رده مه که ی! ئه وه تا له گه ل ئه و په ری هه ستیاری و به ته نگه وه بوون له به جی هیئانی فه رمانه کانی شه ردا، که چی کاتیک لّی ده پرسن: ”بۆ هاوسه رگیریت ئه نجام نه داوه؟“ له وه لامدا ده لیت: ”له تاو بیر کردنه وه له و هه موو ده رد و مهینه تیه ی به سه ر ئومه ته ی موحه مه ددا هاتوو ه هه رگیز کات و ده رفه تی ئه وه م نه بووه بیر له هاوسه رگیری بکه مه وه.“ به لّی وایه، ئه مه یه حالی پیغه مبه ر و میراتگرانی پیغه مبه ر! وا ده زانم دنیا ش ئه مرؤ چاوه روانی

۱ بخاری، صوم ۲۰؛ مسلم، صیام ۵۵-۶۱.

ئەم چەشەنە دەردەدارانە دەكات.

جا مادام باسەكە گەيشتەيتتە ئىرە، پىم خۆشە نمونەيەكتان بۆ باس بىكەم كە لە زۆر جىيى تىرىشدا باسەم كىردوۋە. چۈنكە ئەم نمونەيە لە ھەمان كاتدا رەھەندىكى تىرىش بۆ باسەكەمان زىاد دەكات. لە ئەلمانىا بىرايەكى ئىماندارمان بۆ ماۋەيەك بە كرى لە گەل مالىكىدا دەمىنەتتەۋە. بەو رۇخە موخەمەدەيەي كە لە گەۋھەرىدايە، كارىگەرى لە ئەندامانى ئەو خىزانە دەكات كە لە گەلىان دەژى. خۋاى گەۋرەش ئەم دەكاتە ھۆكارى ھىدايەتبان و موسولمان دەبن. لە پىشدا پىاۋى مالىكە، پاشان خانمەكەي و بە دۋاشياندا مندالەكانىان ئىمان دەھىنن. بەم شىۋەيە، مالىكە گىانى زىانەۋەي بە بەردا دەكرىت و رەنگى گۆشەيەك لە گۆشەكانى بەھەشت دەگرىت.

رۇژىكىان خاۋەن مالى لە گەل ئەم بىرايەمان دەكەۋىتتە گىفتوگۆۋە. كىتوپر خاۋەن مالى كە نوۋرى ھىدايەت ھەر دەمەو دەلاقەي كۆمەلى ھەستى نوپى بەرۋوى مەيدانى رۇخىدا دەكردەۋە، بەم بىرايەمان دەلەيت: ”بىرام، تۆم زۆر خۆشەۋىت. بە جۆرىك كە ھەز دەكەم دىلم دووتوى بىكەم و لەناۋىدا بۆ ھەمىشە ھەلتىگرم. چۈنكە تۆ بوۋىتتە ھۆكارى ھىدايەتدانم و ژيانىكى ھەمىشەيەت دەست خۆم و خىزانەكەم خست. بەلام لە ھەمان كاتىشدا ئەۋەندە لىت توورەم، ھەز دەكەم ئىستا يەخەت بىگرم و تا ھىزىم تىدايە راتبەھىننم. ئەزانم ئىستا دەپرسى: ”بۇچى؟ ئاخىر لەبەر چى؟“ با بۆت باسكەم: بە ماۋەيەكى كەم بەر لە ھاتنى تۆ باۋىكەم ۋەفاتى كىرد. لە كاتىكدا ئەو زۆر لە ئىمە شايستەتر بوۋ بە موسولمانىتى. خاۋەن رۇخىكى خاۋىن و ژيانىكى بى خەۋش بوۋ. خۆ ئەگەر پىش ۋەفاتى ئەو بەھاتىتايە، دەبوۋىتتە ماۋەيە ھىدايەتى ئەۋىش و باۋكىشىم تاجى موسولمانىتى لەسەردەنا. ئىدى لەبەر ئەم دىرەنگ ھاتەتتە كە دەلىم زۆر لىت توورەم.“ ئەم سەر كۆنە كىردنە، ۋەك نالەي ھەموو ئەۋرۇپا، بىگرە ھەموو دىنيا دىتتە گۆپم. مەن ۋەك خۆم زۆر دەترسەم لەۋەي كە لەۋدىيا يەخەم بىگىرىت و لەسەر ئەۋە لىپرسىنەۋەم لە گەل بىكرىت. چۈنكە لەۋ باۋەرەدام كە ۋەك پىۋىست پەيام و بانگەۋازى ئىسلام پى نە گەياندوون...

۲. سوور بوون له سهر ته بليغ

پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زور به تنگ بانگه وازی خه لکييه وه بوو. نه دیده ويست
ته نها که سيکيش بميني له سهر زويدا که حق و حقيقه تي پي نه گيشتبي. هر
بويه وهختي که سيک دهاته لای، بي هيچ وهستايک و بهوپري جدييهت و تالو که وه
دهريای بووني وه شه پلان ده کهوت و به شيوازيکی ناوازه و گونجاو هه ولي ددها
په يامه که ی پي بگه يه نيټ. جا با ته ماشای حالی بکهين وهختي له دوا سته کاني
ژياني ماميدا له په نا سهريدا وهستابوو!

بانگه وازی نه بوتاليب

نه بوتاليب نهو که سه بوو که زياد له چل سال پيغه مبهري خوی له خوگرت و
پاريزگاري ليکرد. کاتيکيش سه رهرمان پيغه مبهرايه تيبه که ی راگه ياند، موشريکاني
مه که بويه که م جار وه که لايه کی سهر که شي نه به زيو، نه بوتاليبان له بهرامبه ر
خوياندا بينييه وه. هه تا نهو که لايه ش به پيوه بووايه به هيچ جوریک دهستان نه ده گيشته
نهو نازداره.

به لام وا ئيستا نهو نه بوتاليبه ی له بهر خاتري پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سنگي
بهرووی هه موو ناخوشي و تنگانويه کدا دهر په راند و، له پال پيري و نه داريبه که شيدا،
به رگه ی سي سالی ثابلو و قه ی گرت و پشتی له پيغه مبهري خوا نه کرد، له سهر
دوشه کی مهرگه و کوتا هه ناسه کاني ددهات. پيغه مبهري خواش هر بوی بره خسايه،
دهاته لای و داوی ليده کرد که بليټ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" و، پي دوت: "ته نها نه و شه يه
بلي، تا له قيامه تدا شه فاعهتت بو بکه م." به لام نهو روجه ره شانهي که له و
کاته دا چواردهوري نه بوتاليبان ته نييو، ريگر دهن له وهی به هيدايت به هره مه ند
بيټ. بويه کاتيک دوا هه ناسه ی ددها، ده ليټ: "له سهر ديني عه بدولموته ليب" و - خوا
باشتر ده زانيټ - که شتیه که ی له کيس ده چيټ. له بهرامبه ر نه ديمه نه خه منا که دا
پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهري هه نسکه کاني پي ناگيري و ددهاته پر مه ی

گریان و، دهلیت: ”مه گهر ریگریم لی بکریت، وه گهرنا، داوای لی خویشوونت بو ده کهم.“ به لام دواتر خوی گه وره له ری نیایه تی که وه پیغه مبه ره که ی قه ده غه ده کات له و خه م و په ژاره یی که ناخی هینا بو وه کولین.^۱ نایه ته که ده فهرمویت:

﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾

(التوبة: ۱۱۳)

”بو پیغه مبه ر و نهوانه ی باوه پیا ن هیناوه. رهوا نیه داوای لی خویشوون بو موشریکه کان بکه ن، هه رچه نده نهوانه (ئه و موشریکانه) خزمی نزیکیش بن، دوا ی نهوه ی که بو یان روون بو وه ته وه که به راستی نهوانه نه هلی دۆزه خن.“

باشترین که سیك که ده رکی به راده ی ویست و ناواته خوازی پیغه مبه ری خواو (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کردییت له بابته ی هیدایه ت وهرگرتنی نه بوتالییدا، هه زه ته ی نه بویه که ره. نه وه بو له پاش فه تحی مه که که نه بو قوحافه ی باوکی به ساللاچووی ده هی نیته خزمه ت سه رداری هه ردوو جیهان تا وه کو نه ویش ده ستی له نیو نه و ده سته موباره که بنی و له حوزووری پیغه مبه ری خوا دا موسولمان بوونی خۆی رابگه یه نیت. وه ختی ته م پیاوه پیره نابینایه ئیمان هی نانی راده گه یه نیت، نه بویه که ده خزیته گو شه یه که وه و قولپ قولپ ده گری. کاتیکیش پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هۆی گریانه که ی ده پرسیت، ها وه لی نه شکه وت به م شیویه وه لامی ده داته وه: ”یا رسول الله، زۆر به ناواته وه بووم باو کم به هیدایه ت بگات، وا ئیستا خوی گه وره نه و رۆژه ی به نسیب نه و و منیش کرد. به لام من هیدایه تی نه بوتالییم زۆر له هیدایه تی باو کم پی خو شتر بوو، چونکه تو زۆر ناواته خوازی نه وه بوویت. که چی هیدایه ت به نسیبی نه و نه بوو. نه مه م بیر که وته وه، بو یه که وتمه گریان.“^۲

۱ بخاری، جئاز ۸۱؛ مسلم، ایمان ۳۹-۴۰.

۲ طبرانی، المجموع الكبير ۴۰/۹؛ ابن حجر، الإصابة ۲۳۷/۷-۲۴۰.

بانگه‌وازی وه‌حشی

وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) په‌رۆشی هیدایه‌تی ته‌بوتالیبی مامی بوو و تابلایی به‌ته‌نگ ته‌م بابه‌ته‌وه‌ بوو، هه‌ر به‌و جوړه‌ش به‌رامبه‌ر هیدایه‌تدانی وه‌حشی، ته‌و وه‌حشییه‌ی که بکوژی مامی پیغه‌مبه‌ر و شی‌ری خوا بوو، هه‌مان په‌رۆشیی دهنواند و جار له‌دوای جار سووربوونی خو‌ی دوویات ده‌کرده‌وه. ته‌مه‌ش دیوی ناوه‌وی ته‌و رووداویه که میژوو تو‌ماری کردوه.^۱

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌حشی بکوژی مامی بو سهر ریگه‌ی راست داوه‌ت ده‌کات. بو ته‌م مه‌به‌سته‌ش نامه‌یه‌ک دهنوسیت و به‌یه‌کیکدا بو‌ی دهنیریت. پیغه‌مبه‌ری پی‌شه‌وا له‌نامه‌که‌دا بانگه‌یشتی وه‌حشی ده‌کات تا بی‌ت و ئیمان به‌نی‌ت. وه‌حشیش وه‌لامه‌نامه‌یه‌ک دهنوسی و، به‌و که‌سه‌دا که‌نامه‌که‌ی بو هی‌ناوه، ده‌سیریته‌وه. له‌نامه‌که‌دا ته‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی خواره‌وه‌ نو‌سراوه:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يَضَعُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾﴾ (الفرقان : ٦٨-٦٩)

”ته‌وانه‌ی هه‌چ جوړه‌ په‌رستراویک له‌گه‌ل خوادا نا‌په‌رستن، ده‌ستیشیان نا‌چیته‌ ته‌و گیانه‌ی که‌ خوا هه‌رامی کردوو، مه‌گه‌ر به‌ حه‌ق و ره‌وا نه‌بن. هه‌روه‌ها تو‌خنی زیناش نا‌که‌ون. جا هه‌رکه‌س ته‌و کاره‌ خراپانه‌ ته‌نجام بدات، ته‌وا تووشی سزا و ئازار و رسوایی ده‌بن. له‌ قیامه‌تیشدا ئازار و سزای بو‌ چهند به‌رامبه‌ر ده‌کری و، ده‌بی‌ت به‌ زه‌لیلی و خه‌جاله‌تی و شه‌رمه‌زارییه‌وه‌ بو‌ هه‌تاهه‌تایه‌ ژیانی تیدا به‌ریته‌ سه‌ر.“

وه‌حشی له‌ ژیر ئایه‌ته‌که‌دا نو‌وسینی ته‌م چهند دپ‌ره‌شی فه‌رامۆش نه‌کردبوو: ”تو

۱ طبرانی، المجمع الکبیر ۱۹۷/۱۱.

بؤ ئه وه بانگم ده كه يت كه موسولمان بيم، به لام من هه موو ئه و گوناهانم ئه نجام داوه كه له ئايه ته كه دا باس كراون. له ناو كوفردا ژياوم و زينام كردوو. سه بارى ئه مانه، بيلبيله ي چاوت و مامى له دلا شيرينيشتم كوشتوو. جا ئايا كه سيكى وهك من شايانى ليخوشبون ده بيت تا منيش بيم و موسولمان بم؟! ”

له بهرامبه ر ئه مه دا پيغه مبه رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نامه يه كى ترى بؤ ده نيريت. ئه م جاره يان له نامه كه دا ئه م ئايه ته ده نووسيت:

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ

بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْرَأَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾ (النساء : ٤٨)

” به راستى خوا هه رگيز له وه نابوورى كه هاوبه شى بؤ برپار بدرى، بيجه له وه، له هه موو گوناهيكى تر ده بوورى، بؤ هه ركه س كه خوى ويستى لى بن. “

وه حشى ئه مجاره ش به وه وه لامى ده داته وه كه ليخوشبونى ناو ئايه ته كه براره و به كلايى نى يه و، به جييلاره بؤ ويستى په روه دگار. دوا به دواى ئه مه، پيغه مبه رى شه فه قه ت بؤ جارى سييه نامه ي بؤ ده نيريته وه و تيايدا ئه م ئايه ته ده نووسيت:

﴿ قُلْ يِعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (الزمر : ٥٣)

” بلى، ئه ي ئه و به ندانه م كه دژ به نه فسى خوتان سنورتان به زاندوو... ئوميدبراو مه بن له ره مى خوا، چونكه خوا له ته واوى گوناهان ده بووريت. بن شك، ئه و زور به خشنده و به به زه ييه. “

ئيدى له دواى ئه م ئايه ته، وه حشى ديت و به يعه ت به پيغه مبه رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده دات. له وه به دوا ئه ويش له ريزى هاوه له به ريزه كان هه ژمارده كرا و به بى زياد كردنى ده سته واژه ي ”رَضِيَ اللهُ عَنْهُ“ ناوى نه ده برا. به لام هه ر چو نيك بيت دوا جار ئه و بكوژى چه زه رته ي چه مزه بوو، نه خوى ئه مه ي له بيه ده كرد، نه ده ورو به ره كه شى.

لهوانه بوو وه حشى و (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) له دواړو ژردا له سهر هم تاوانه ي سزا نه درايه. چونكه نهو رپوژدهي نهو كارهي نه انجام دابوو، هيشتا موسولمان نه بوو بوو، به هاتنه ناو ئيسلاميشه وه خواي گه وره له سهر جهم گوناوه كاني پيشووي خوښ بوو بوو.^۱ نهو له م رووه وه به خته وهر بوو.. به لام نهو كه سه ش كه هم دهستي چوو بووه خوښيښه وه، حه زره تي حه مزه بوو!..

نهو حه مزه يه ي كه پيشتر مروفيكي نه فسوناوي بوو و زيره ي به شيره كاني بيابانيش كړد بوو، له به رده م پيغه مبهري خوادا كه وتبووه سهر چوك و تاجي موسولماني له سهر نابوو. نهو لهو رووه وه كه له گه ل سهر وهر ي هه ردوو جيهاندا شيري هه مان دايه نيان خوارد بوو، به مه قامي براي شيري پيغه مبهريش شه ره فمهند بوو بوو.^۲ تا نهو رپوژدهي نه هاتبووه ئيسلامه وه حالي موسولمانان سهر گوزه شته يه ك بوو له ترس. به لام به موسولمان بووني حه مزه هي ممه تي موسولمانان جوښي سهند و زايه له ي بانگه وازيان له گوښي ته و او ي دوور گه ي عه ره بدا زرن گايه وه. ده ي وه حشى له سهر ده مي سهر گر دانيدا دهستي چوو بووه خوښي هم حه مزه يه وه! له ئو حوددا رپه شوومه كه ي چه فاند بووه سينه ي نهو شيره نه به رده. نهو حه مزه يه ي كه به درپژاي ژيان ي له غه يري خوا به رامبه ر هه موو شتيكي تر وتويه تي نا "لا"، وه ختي به سهر رپه كه ي سهر سنگيدا ده كه وت، "لا" يه كي تري ده ينيايه مه يدان و له سهر شيوه ي "لا" دا ده كه وته سهر زه وي. كاتيكيش پيغه مبهري خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جه سته ي پارچه پارچه كراوي ده بيني، له په نا سهريدا داده نيشي و به كول فرمي سكي بو دهرپژي. راسته شه هيدان نه ده شو رران، به لام پيغه مبهري خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حه زره تي حه مزه ي شوشت. له بري تاو يش، وهك بليي به شه سته باراني نه شكي گه شي شوشتي. نهو نه شكانه ي كه له ئاوي كه وسهر به نرختر بوون.^۳ به لې، پيغه مبهري خواو (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّبَايَا) تا نهو راديه بو حه زره تي حه مزه گريا. به لام وا ئيستا بكوژي حه مزه دهستي خوښاويي درپژكردووه و به يعه تي پي ده دات. جا ته ماشاي فراوانيي ئاسوي ته بليغي نهو سهر وهره بكهن! نه وه تا ده ست له ناو نهو ده سته

۱ إِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ "ئيسلام" گوناوه و كوفري پيش ئيسلام بوون ده سپرته وه و لايدبهات" (أحمد بن حنبل، المسند ۱۹۹/۴)

۲ بخاري، شهادت ۷؛ مسلم، رخصة ۱۱-۱۴؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۴/۴۵.

۳ طبراني، المجمع الكبير ۳/۱۴۲؛ حاكم، المستدرک، ۲/۱۳۰، ۳/۲۱۸-۲۱۹

دەنى و پيرۆزبايى موسوّلمان بوونى لى دەكات. جا مەگەر ھەر خۆى نەبوو كە پىداگرى دەگرد لەسەر موسوّلمان بوونى وەحشى؟! پاش ئەوھى وەحشى موسوّلمان بوو، ھەزردەت خۆى لە گوئى نزيك كردهو و ئەم وشانەى بە گویدا چرپاند: ”ئەگەر بگرى زۆر خۆتم پى نیشان نەدى. چونكە بە بينىنت ھەمزەم بىر دەكەوتتەو و لەوانەى نەتوانم وەك پىويست شە فەقەتت بەرودا بنوئىم. ئىتر بەم جۆرە تۆ مەحكومى بەدبەختى دەبىت و منىش بە تەواوى مانا فەرمانبەرئى سەرشانم بەجى ناگەيەنم.“^۱

ھەزردەتى وەحشى بە گيانئىكى صەحاييانەو بۆ تەنيا جارئىكىش بى ئەم خواست و فەرمانەى پىغەمبەرى خاوى (صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) نەشكاند. بەردەوام خۆى لە پىغەمبەرى خوا بە دوور دەگرت و ھەولئىدەدا نەچئتە بەرچاوى.^۲ بەلام ھەموو خولەك و چركەساتەكانى لە چاوەرپوانى ئەو بانگەئىشتەدا بەسەر برد كە لە پىغەمبەرى خواو پى دەگەئىشت و بانگى دەگرده حوزوورى. لەپشت كۆلەكەيەكەو دەوئەستا و بە بىدەنگى تەماشائى پىغەمبەرى خاوى دەگرد و ھەولئى دەدا نىگاكانى بكاتە سوّمائى چاوانى. لەبەر خۆيەو ھەر دەيوت: تۆ بلىئى رۆژئىك بىت و پىم بفرموئىت: ”ئىتر دەتوانىت خۆتم پىشان بەدەيت.“ لە رۆژئىك لە رۆژەكانى ئەم چاوەرپوانىيە جەرگبەردا بوو كە ھەوالە دلتەزىنەكەى پىگەئىشت. ئىدى پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاوا بووبوو و لىمان جيا بووبوو. ھەزردەتى وەحشى بە جارئىك لە جىئى خۆى تەزىبوو. چونكە ئەو ئومىدەشى لەدەست دابوو كە ھەيبوو بۆ چوونە حوزوورى.

ئىدى ھەزردەتى وەحشى رۆژەكانى تەمەنى ھەر بە گەران بەدوائى كە فارەتى گوناھەكەيدا بەسەربرد. تا لە كۆتايىدا جەنگى يەمامە ھاتە پىش. ھەر زوو چووە ناو سوپاكەى ھەزردەتى خالىد و بەرەو مەيدانى جەنگ بەرئى كەوت. ئەمە ئەو دەرفەتە بوو كە بە ھىچ شىوئەك نەدەبوو لە كىسى بدات. ئەو گەرەترىن قارەمانى ئىسلامى شەھىد كرددوو و دەستى چووبوو ئەو گوناھە سامناكەو. ھەرچەندە گوناھەكەى

۱ طبرانى، المجمع الأوسط ۲/۲۲۲؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۴/۲۰؛ ابن عبدالبر، الاستيعاب ۱۵۶۵/۴.

۲ ابن هشام، السيرة النبوية ۳/۱۶-۱۷۷؛ ابن حجر، فتح الباري ۷/۳۷۰.

بەر لیخۆشبوون کەوتبوو، بەلام لەتاو کاریگەریی نازارە کە، ویزدانى هەرۆك دۆزەخ قەرچەى دەهات. دەى ئەمەش هەلیکە و بۆى رەخساو: هەلى لەناو بردنى دۆژمنى هەرە گەرەى ئیسلام، موسەیلەمەى کەززاب.

حەزەرەتى وەحشى، هەمان ئەو رەمە ژەنگاویبەى کە لە سینەى حەزەرەتى حەمزەى چەقاندبوو و وەك یادگاریبەك لای خۆى هەلیگرتبوو، گرتە دەست و بەرەو جەنگى یەمامە کەوتە رۆى. جەنگ دەستى پیکرد و چەندین رۆژ درێژەى کیشا. موسەیلەمە و سوپاکەى شەرى مان و نەمانیان دەکرد. موسەیلەمە لە یەکیک لە رۆژە سەختەکانى جەنگدا، بە مەبەستى هەلھاتن، لە قەلاکە دیتە دەرەو. لەم کاتەشدا لە لایەن یەکیک لە پاسەوانە موسولمانەکانەو دەبینریت. ئەویش یە کسەر هاوار دەکاتە حەزەرەتى وەحشى و، دەلیت: ”ئەو، ئەو، ئەو دۆژمنى خوا، دەیهوێت هەلیت!“ حەزەرەتى وەحشى هەر کە گوێی لەمە بوو، لە جیبى خۆى راپەرى و پرى کرد بە رەمە ژەنگاویبە کەیدا. وەك چۆن چەندین سال پێشتر بەو رەمە، شیری خوا، حەزەرەتى حەمزەى شەهید کرد، وایستا هەمان ئەو رەمە دەچەقیبیتە سینەى دۆژمنى خوا، موسەیلەمەى کەززاب و لە خوینی خۆیدا دەیگەوزیتیت. ۱ هەر کە کەوتنى موسولمانەى لەسەر ئەسپە کەیهوە بىنى، لە شوینی خۆیدا چووە سوجدەو. لەئینو فرمیسکەکانیدا وەك بلیى لەگەڵ رۆحیانەتى پیغمبەرى خوادا دەدوا و، دەیوت: ”یا رسول الله تايان ئیستا دەتوانم بيمە حوزوورت؟!“

ئیمە نازانین پیغمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چ وەلامینكى حەزەرەتى وەحشى داووتەو. بەلام کى دەزانى، لەوانەى رۆحیانەتى پیغمبەرى خوا لە یەمامەدا نامادە بووبیت و لە بەرامبەر ئەم نالە و نیازە پر لە ئینکیسارەى حەزەرەتى وەحشىدا دلی نەرم بووبیت و، وەك پیرۆزبایبەك بەرامبەر بەو جوامیریبەى ئەنجامى داو، حەزەرەتى وەحشى لە ئامیز گرتیبت و، پىی فرموویى: ”ئیتەر دەتوانى بە کامى دل وەبەرچاوم کەوت.“ ئیمە هیچ کام لەمانە نازانین. چونکە ئەم بابەتە، رەهەندى خوپیوگرتووی ئیمە تیپەر

۱ ابن عبدالبر، الاستيعاب ۱۵۶۴-۱۵۶۳/۴؛ ذهبى، سير أعلام النبلاء ۱/۱۷۸؛ ابن كثير، البداية و النهاية ۶/۲۶۸، ۳۲۵.

دهكات. گيڙانه‌وي ئهم رږوداوهش به مه‌به‌ستي پيشكه‌شكردني بهرچاو رږونيه‌ك بوو
سه‌بارت به حقيقيه‌تي ته‌بليغ لاي پيغه‌مبه‌ري خوا(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)...

به‌لې، ده‌بينين پيغه‌مبه‌ري خوا ته‌نانه‌ت ده‌بيته ره‌حمه‌ت بو بكوږي رږوحيكي
مه‌زني وهك هه‌زرتي هه‌مه‌زه، كه به‌لايه‌ني كه‌مه‌وه هينده‌ي باوكي خو‌شيده‌ويست و به
ئه‌ندازه‌ي براي خو‌ي به ده‌ميه‌وه بوو. ئينجا له‌پيناو موسولمان بوونيدا چه‌ندين ريگه
تاقى ده‌كاته‌وه. تا ئه‌وه‌ي له كه‌سايه‌تبييه‌كي وه‌كو وه‌حشى، سه‌حاييه‌ك دئيتته كايه‌وه. جا
ئه‌گه‌ر بي‌ري ته‌بليغ پارچه‌يه‌ك نه‌بووايه له رږوحي و، له فيتره‌تيدا ره‌گي دانه‌كوتابوايه
و، له گه‌ل سرووشتيديا يه كانگير نه‌بووايه، چو‌ن ده‌كرا پيداگري بكات له‌سه‌ر موسولمان
بووني كه‌سيكي وهك هه‌زرتي وه‌حشى؟ نا.. له‌م په‌روشي و هه‌مخورييه‌يدا حقيقيه‌تيك
په‌نهان بوو. ئه‌و حقيقيه‌ته‌ي كه ته‌بليغ سيفه‌تيكي لي‌جيانه‌بووه‌وي پيغه‌مبه‌رانه (عَلَيْهِمُ
السَّلَام). هه‌ر بويه نه‌ده‌كرا جياواز له‌مه ره‌فتار بكات.

بانگه‌وازي عيكريمه

دوژمنايه‌تي عيكريمه زور له هي وه‌حشى زياتر بوو. ئه‌و راسته‌وه‌خو دوژمني ئيسلام
خوي بوو. واته دوژمنايه‌تبييه‌كه‌ي ئه‌و، دوژمنايه‌تبييه‌كي به‌ئه‌نقه‌ست و هوشه‌كي بوو.
له بونيادي دانه‌دانه‌ي ئه‌نداماني ئه‌و خانه‌واده‌يه‌ي عيكريمه‌ي تي‌دا گه‌وره بووبوو،
دوژمنايه‌تبييه‌كي سروشتي به‌رامبه‌ر به ئيسلام هه‌بوو. سه‌رگه‌وره‌ي مال ئه‌بووجه‌هل
بوو. جه‌هاله‌تي باوك ريشه‌ي به هه‌موو سوچيكي مالدا داكوتابوو و ئاسماني ئه‌و
خانه‌واده‌يه‌ي به تاريكييه ره‌شه‌كه‌ي رږوحي كرڊبووه چالنيك له چاله‌كاني دوزه‌خ. خو
ئه‌گه‌ر بهاتايه ئه‌نداميكي ئه‌و خيزانه باوهرې به‌ينايه و موسولمان بووبوايه، ئه‌وا
رږوږي رږوناكي لي ده‌كرايه شه‌وه‌زه‌نگ و ئاراميي لي زه‌وت ده‌كرا و به‌سه‌خترين
شيوه بازار ده‌درا.

عيكريمه وهك ئه‌وه‌ي له دوژمنايه‌تي كردني ئيسلامدا له‌گه‌ل باوكي پيشبركي
بكات ودها بوو.^۱ له هه‌موو جموجو‌له ناپاكه‌كاني باوكيدا به‌شداري ده‌كرد و ده‌ست

۱ ابن عبد البر، الإستيعاب ۱۰۸۲/۳؛ ابن حجر، الإصابة ۵۳۸/۴.

لهسەر سنگ ئاماده ده‌بوو. كوفر په‌رده‌ی به‌سه‌ر بیناییدا دادابوو. ته‌نانه‌ت دوا‌ی فه‌ت‌ح‌ی مه‌ك‌ك‌ه‌ش ئه‌و ه‌یشتا ه‌ه‌ر له‌ یا‌خ‌ی بوونی خو‌ی نه‌كه‌وت. به‌ل‌ی، زۆر بوون ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل فه‌ت‌ح‌ی مه‌ك‌ك‌ه‌دا د‌ل‌یان فه‌ت‌ح‌ بوو و هاتنه‌ ناو بازنه‌ی نوورینه‌ی ئیسلامه‌وه. به‌لام عیكریمه‌ دوژمنایه‌تییه‌ كه‌ی ه‌ه‌ر به‌رده‌وام بوو. ئه‌مه‌ و‌پ‌رای ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ كاتی فه‌ت‌ح‌ی مه‌ك‌ك‌ه‌دا شمشیری له‌ موسولمانان هه‌لك‌یشابوو و هه‌ول‌ی به‌ره‌ه‌ل‌ستی دابوو، دواتریش به‌ره‌و یه‌مه‌ن هه‌له‌هات‌بوو...^۱

ئوم‌ حه‌كیم هه‌م خ‌یزانی عیكریمه‌ و هه‌م كچه‌ مامیشی بوو. ئافره‌تی‌ك‌ی ژیر و به‌فام بوو و پ‌یشت‌ر موسولمان بووبوو. ئه‌م ئافره‌ته‌ مه‌رده‌، ته‌نها له‌به‌ر وه‌فای هاوسه‌ر‌یت‌ی ده‌روا تا یه‌مه‌ن و می‌رده‌كه‌ی قایل ده‌كات كه‌ بگه‌ر‌پ‌ت‌ته‌وه‌. به‌لام عیكریمه‌ رووی هاتنه‌ حوزووری پ‌یغه‌مبه‌ری خوای نه‌بوو. ئاخ‌ر دوژمنایه‌تی و زولم و سو‌كایه‌تییه‌ك‌ نه‌مابوو دژ به‌و سه‌روه‌ره‌ ئه‌نجامی نه‌دا‌ی‌ت. گه‌ر بریار بوایه‌ د‌ر‌ك‌ و دال له‌ ر‌پ‌ی دابن‌ر‌یت، ئه‌و پ‌ی‌ش هه‌مووان هه‌له‌پ‌ه‌ی ده‌ك‌رد. گه‌ر بریار بوایه‌ خو‌ل به‌سه‌ریدا بكه‌ن، پ‌ی‌ش هه‌موو كه‌س ئه‌و خو‌ی ده‌ك‌رد به‌ خاوه‌نی ئیشه‌كه‌. به‌لام پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ته‌نگ هیدایه‌تی عیكریمه‌شه‌وه‌ بوو. بۆیه‌ هه‌مان ئه‌و مامه‌له‌ هه‌ستیاره‌ی له‌ به‌رامبه‌ر وه‌حشیدا نواندی، له‌گه‌ل ئه‌میشدا ك‌رد‌ی.

وه‌خت‌ی عیكریمه‌ هاته‌ خزمه‌ت سه‌روه‌ری جیهانیان، ئه‌و گیانی گیانانه‌ به‌ گو‌فتار‌ن‌ك‌ كه‌ شایانی گه‌وره‌ییه‌كه‌ی بوو، پ‌ی‌شوازی ل‌ی‌ك‌رد و، فه‌رمووی: مَرْحَبًا بِالرَّاكِبِ الْمُهَاجِرِ "سلاو له‌ سواری كو‌چبه‌ر!" راسته‌ ه‌یجره‌ت به‌ واتا ئیسلامییه‌كه‌ی كو‌تایی هات‌بوو، به‌لام پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌ك‌ ئاماژه‌یه‌ك‌ بۆ له‌ دووره‌ه‌ هاتوویی عیكریمه‌ وه‌های فه‌رموو. ته‌نها ئه‌م ر‌سته‌یه‌ به‌س بوو بۆ توانده‌وه‌ی ك‌یوه‌ به‌فرینه‌كانی سینه‌ی عیكریمه‌. ئیتر خو‌ی له‌ ده‌وری ده‌ستی پ‌یغه‌مبه‌ر ده‌گ‌ی‌راو داوا‌ی دو‌عا‌ی ل‌یده‌ك‌رد و، ده‌یوت: "ئه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا! داوا‌ی ل‌ی‌خو‌شبوونم بۆ بكه‌ له‌سه‌ر هه‌ر دوژمنایه‌تییه‌ك‌ ك‌ردوومه‌، یان هه‌ر كاروان و ده‌سته‌یه‌ك‌ به‌شداریم ت‌ی‌دا ك‌ردووه‌ و مه‌به‌ستم سه‌رخستنی شیرك‌ و بت‌په‌رستی بووه‌!" پ‌یغه‌مبه‌ری خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌ستی ن‌زای به‌رزك‌رده‌وه‌

۱ طبري، تاريخ الأمم و الملوك ۱۵۹/۲-۱۶۰.

و، فەرمووی: ”خوایە گیان، لە ھەر دوژمنایەتییەکە کە عیكریمە کردووویەتی، یان ھەر کاروان و سوپایەك کە بە مەبەستی بەرھەڵستی کردنی رێبازەكەت رێکی خستوو، ببوو و لێی خۆش بە!“ ھەر کە عیكریمە ئەم نزایەییست، وەخت بوو گەشكە بیگرێ. چونکە ھەرگیز چاوەرێی پیشوازییەکی لەو جۆرە نەدەکرد. بەلێ، چاوەرێی نەدەکرد، ئاخەر تا ئەو کاتە وەك ھەر کەسیکی تری ئاسایی تەماشای پیغەمبەری خۆی دەکرد و چاوەرێی مامەڵە ی کەسیکی ئاسایی لێدەکرد. جا کاتێك ئەو ھەموو گزنگی پێدانە ی بینی، تیگەیشت کە لە گومانە کەیدا بەھەڵدا چوو. بۆیە وتی: ”کەواتە ئە ی پیغەمبەری خوا بەلێن دەدەم کە ھەرچیم خەرج کردییت بۆ بەرھەنگار بوونەوی رێبازی خوادا، دەبی دوو ئەوەندە لە پیناوی خوادا خەرج بکەم. چەندیکیش شەرم کردییت بۆ بەرھەڵستی کردنی رێبازی خوا، دەبی دوو ھیندە ی ئەو لە رێبازی خوادا خەبات و کۆشش بکەم...“ ئیدی لە ”یەرموک“ بەلێنە کە ی بردە سەر... ئەوەندە ھە یە لێرە لە نێو ئەو شتانە ی کە بە خشی، گیانیشی تیدا بوو.^۱

ھەزرتی عیكریمە بە خۆی و خا و خێزانێوە بە شدار ی غەزای یەرموک دەکەن. لە مەیدانی جەنگدا بریندار دەبی و دەییەنە ناو چادریکەو. کاتێك ھاوسەرە کە ی بە سەریوە دەگری، رۆوی تێدە کات و، پێی دەلێت: ”مەگری! تا سەرکەوتن نەبینم نامرم.“ ئەمەش بۆ خۆی کە رامە تیکی تاییەتە بەو. پاش تاویك حارس ی کور ی ھیشامی مامی دێتە ناو چادەرە کەو و، دەلێت: ”مژدە بی، خۆی گەورە سەرکەوتنی بە نسیب کردین.“ ئیتر لەو کاتەدا ھەزرتی عیكریمە داوا دەکات ھەلێ بسیننە سەر بی: ”ھەلمسین، چونکە وا پیغەمبەری خوا دێتە ژووری.“ ئینجا لە گەل رۆحیانە تی پیغەمبەری خوادا بەم شیوایی دەدوی: ”یا رسول اللہ، ئایا بەلێنە کەم بردە سەر؟ پەیمانە کەم ھینایە جی؟“ لە دوا ھەناسە شیدا ئایە تی ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف : ۱۰۱) ”بە موسولمانی گیانم بکیشە و بمخەرە ریزی بیاوچا کەنەو.“ ی خویند و گیانی بە خۆی بالادەست سپارد.

بەلێ، بە راستی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر سووربوو لە سەر ھیدایە تی

۱ حاکم، المستدرک ۳/۲۶۹-۲۷۲.

خەلكى. لە تەبلىغدا سىماي نەسرەوتنى تىدا نەخشابوو و ھىمايەك بوو بۇ ئاسۆيەكى چاونەپر. دەستى موبارەكى بۇ ھەزاران و سەدان ھەزار كەس درېژ دەكرد و، بە سەدان و ھەزاران كەسى بۇ جىھانە رۆشنەكەي رادەكىشا، كەچى ھىشتاش تىرېوونى نەدەزانى. ئاخىر دەيوست ھەموان لە رەحمەتە فراوانەكەي بەھرەمەند بكات. بەلى، ئەو دەستى بۇ ھىدايەتى سەرسەختتەين دوژمنەكانىشى درېژ دەكرد. بەم شىوھىەش، قولبى چەمكى تەبلىغ و، بەرزى ئاسۆي ئەم سىفەتەي لە پىغەمبەراندا پىشان دەداين.

۳. دەردى تەبلىغ خەوى زراندىبوو

لە تەواوى ژيانىدا رۆژىك نەبوو پىغەمبەر و (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمِّمُ النَّسْلِيمِ) خەويكى رېكويكى لى كەوتبىت. ئاخىر ئەو دەردەدارى دەردى ھەموو مەرفاھەتى بوو. بەلى، رستەي "بە درېژاي ژيانى نەبوو رۆژىك چاو لىكىنى و خەويكى ئارامى لى بکەويت" تەنھا وەختىك راستە كە بۇ سەرورەي جىھانىان بەكاربىت. چونكە تەنھا ئەو بوو كە ھەموو ژيانى لە پىناوى تەبلىغدا بەسەبرد.

سالانى بەرايى دەورانى مەككە كۆلان بە كۆلان و چادر بە چادر دەگەرا و، لە كوئى بازارىك دابىرايە و خەلكى كۆبوو بوونايەتەو، مسوگەر پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوى دەگەياندە ئەوى و بانگى خەلكەكەي دەكرد بۇ سەر دىنى حەق. لەم رېيەشدا تووشى سووكايەتى بى شومار و، بىرېزى بى ئەندازە دەبوو. خاك و خۆليان دەكرد بەسەردا. كەچى ئەو بى باكانە بەردەوام دەبوو لە رۆشتن بەرەو ئامانجەكەي. وەرە بىيەنە ئەو سىمايەي كە فرىشتەكان دليان نەدەھات لى بروان، وا موشرىكانى مەككە تفى لىدەكەن! وەرە بىيەنە ئەو رۇخسارە درەخشانەي كە بە خاترى روى ئەو گەردوون بەدېھىتراو، دەم دەم خۆر لە ترسى ئەوئەي نەبادا بە تىنەكەي ئازارى بدات، پەلە ھەورانى دەكردە پەچەي سەر روى، وا رۇوبەر روى ناسرىنتەين سووكايەتى دەبىتەو!

ھەر كە فەرمانى "خزمەكانت ھۇشيار بکەو" لە رېي ئايەتى ﴿ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ

الْأَقْرَبِينَ ﴾ (الشعراء : ۲۱۴) ھو دابەزى، پىغەمبەرى خواو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمِّمُ النَّسْلِيمِ)

دەستبەجى تەواوى خزمەكانى لە ھۆز و تىرەكان كۆكردەو، بەم جۆرە لە گەليان

دوا: ”خوای بالآدهست فرمانی پیدام که نزیکتترین که سه کانم ناگادار بکه مه وه. شیوهش نزیکتترین که سانی منن. به لّام هه تا وه کو نه لّین (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ناتوانم له حوزووری په روهرد گاردا هیچتان بو بکه م. تهنه مه گهر ئه م وشه به بلّین، ئه و جا ده توانم له دوا و ژردا گه واهیتان بو بده م.“

ئهو سه روهره به م شیوه به له گه لّیان دوا، به لّام ئه وان وهك بلی بی گیان بن، وشه به کیش چیه له زاریان نه هاته دهر بو وه لّامی ئه و نازداره. تهنه ئه بوله هه بی مامی قسه ی کرد -بریا له گو بکه وتایه و قسه ی نه کردایه-: ”حه یف بو تو، بو ئا ئه مه ئیمهت کو کردو هت مه وه؟!“ دوا به دوا ی ئه و قسه به ش خه لکه که بلا و بیان لی کرد.^۱

هه موو سه روهرت و دارایی حه زه رته ی خه دیجه و (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) بو ری کخستنی خوانی سه رانی مه ککه به خه رج چوو. پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) داوه تی ده کردن و خواردن و خواردنه وه ی بو سازده کردن و سفره ی بو دهر ازاندنه وه و به باشترین شیوه میوانداری ده کردن، سا به لگو له نیوان ئه م شتانه دا بتوانیت وشه به ک یان شتیک بدات به گو یاندا. به لّام هه رچو ئیک بی ئه مه نه ده لوا.

حه زه رته ی عه لی و (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) باسی یه کیك له و مه جلیسانه ده کات و، ده فه رموی: ”جاری له و جارانه ی که پیغه مبه ری خوا و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) میوانداری سه رگه وره کانی مه ککه ی کردبوو، پاش نانخواردن باسی راستی پیغه مبه ری خوی بو کردن و وهك داخوازی به کی خزمایه تی، داوا ی کو مه کی له که سه هه ره نزیکه کانی کرد. له کو تایی قسه کانیشیدا فه رموی: ”کهستان تیدا نیبه له م بابه ته دا بیته یارمه تیده رم؟!“ ئه و ده مه من مندالیکی لاوازی حهوت سالانه ی رهنگ په ریوو بووم. گو زه به کم پیوو ئاوم ده گیپا. کاتیک بینیم که س وه لّامی قسه کانی پیغه مبه ری خوا ناداته وه، خو م پینه گیرا و گو زه که م دانا و هه لم دایه: ”من هه م.. من پشتگی ریت ده که م یا رسول الله.“ پیغه مبه ری خوا سی جار داوا که ی دووباره کرده وه. به لّام له هه ر سی جار که دا جگه له من که سی تر وه لّامی نه دایه وه.“^۲

۱ بخاری، تفسیر (۱۱۱) ۱؛ مسلم، ایمان ۳۴۸-۳۵۶؛ ابن سعد، الطبقات الکبری ۷۴/۱

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۱۵۹/۱.

سالان ھات و سالان رۆيشت. پيغەمبەرى سەرورەمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بى ھىچ سەرھوت و ۋەرسىيەك بەردەوام بوو لە بانگەواز بۆ رپى ھەق. خزمە نزيكە كانى تەنھا ساتيكيش نەھاتن گوى بۆ وتە كانى شل بکەن. ئيتىر ئەويش بەرپى كەوت سا بەلكو لە دوور كەسانىك بدۆزيتتەۋە دلەستەى ھەق بن و، ئەميش بە خۆرى پەيامە كەى رۆشنيان بکاتەۋە. بەلام دۆزىنەۋەى مرؤفى دل زىندوو، ھەرۋەك ئەۋەى چاۋەرۋان دەكرا، ئاسان نەبوو. ئەۋەتا لە طائيف بەردباران كرا و گالتهى پيكر. ۱ لە زۆرەى ئەۋ چادرانەى بۆى دەرۋشت، دەردەكرا. ۲ بەلام ئەۋ خواست و ويستە جددىيەى ھەرۋا بەھەۋانتە دەرنەچوو. ۋەك بلپى خواۋەندى ميبەرەبان بەرەو دنيايەكى چاۋەرۋاننەكراۋ كەمەندكىشى دەكرد. ھەرۋاش بوو.

ئەۋە بوو قەدەر بەرەو عەقەبە رينمونى كرد و بە كۆمەلىك مرؤفى سىنەپاكى ناساند. ليرەدا شەش كەسى ناسى. سالى دواتر ئەم شەش پياۋە بوون بە دوانزە. پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چەند بابەتتىكى پى راگەياندن. لە حالىكدا ئيمانپان بەينايە، دەبوو لە چوارچيۋەى ئەۋ مەرجانەدا ئيمان بەينن. ئەۋانيش فەرمايشتە كانى پيغەمبەرى خويان بى ھىچ دوۋدلىيەك قبوول كرد. ئيتىر ئەۋە بوو ھەزرەتى موصەبى لە گەل ناردن تا موسولمانيتىيان فير بكات. سالى دواتر ھەزرەتى موصەب بە خۆى و ھەفتا و دوو كەسەۋە ھاتەۋە بۆ عەقەبە. ئەمانيش بەيەتتەيان دا بە پيغەمبەرى خوا. لەم نيوەندەشدا ھەزرەتى عەباس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) نامۆزگارى دەكردن بەۋەى كە پيش برپاردان، ۋا باشە چاك بىربكەنەۋە. ئەۋەى بۆ روون دەكردنەۋە كە چۆن بە قبوولكردنى ئەم پەيامە، ھەموو جىھان لە بەرامبەريان دەۋەستيتتەۋە و دەيىتە دۆرمنيان. لە بەرامبەر ئەم قسانەدا ھىچ كاميان پەشيمان نەبوونەۋە. ئيتىر بەم شيوە بەيەتتەياندا كە تەنانەت لە سەختتەين حال و بارىشدا پيغەمبەرى خوا بەسەر خوياندا پيش بخەن. ۳

۱ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۲۱۱-۲۱۲؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۶۶-۲۶۷.

۲ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۷۰.

۳ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۷۶-۲۹۲.

۴. عەشقى تەبلىغ لای ھاۋەلان

موصەب تاقانەى دەۋلەمەندترىن خىزانى مەككە بوو. كاتىك موسولمان بوو، تەمەنى ھەقدە سالان بوو. ۋەختى بە كۆلاناندا رەت دەبوو، كىچانى گەرەك بە جارى ھەلپەيان دەكرده بەر پەنجەرى مائەكانيان و بو ۋەدەست خستنى دلى، دەسمالى خۆشەويستىيان بو درىژ دەكرد. كەسىك بوو زور گىرنگى بە خواردن و پۆشاك دەدا، بەلام ھەر كە ھاتە ناو ئىسلامەۋە، چىتر لە خىزانە كەى رويە كى خۆشى نەدىيەۋە. ۋەختىكىش ھىجرەتى كىرد بو مەدىنە، جگە لە دەستە جە كەى بەرى ھىچى تىرى نەبوو. لەۋەدۋاش ھەر وا ژيا. تەنانت لە ئوحددا يەك بە يە كى ئەندامە كانى لاشەى لە پىناوى خوادا بەخت كىرد. بەلى، لەو رۆژەدا ۋەك ئەۋەى لەسەر تەختەى قەصابى پارچە پارچە كرايىت ۋەھابوو. ۋەختىكىش ويستيان ئەسپەردەى خاكى بكن، پارچە قوماشىكان دەست نەكەوت تا كفىنى پى بكن.^۱

ئەم ھاۋەلە پاىبەرز و نەجىبەى مامۇستاي مروقاىەتى، ھەر ئەۋەندەى گەيشتە مەدىنە، راستەۋخۇ دەستى كىرد بە بانگەواز و تەبلىغ. ۋەك بلىى دەرگايەك نەمابوو لە مەدىنەدا تەقەى لى نەدايىت. ھىندە بەئىخلاص و ھەسبى و ناخگۇيا بوو، ئەۋەى گويى لى بگرتايە و لە مەجلىسىدا دانىشتايە، لە نىزىكتىن كاتدا كاژى كوفرى فرى دەدا و بەرگى نورىنى ئىمانى دەپۆشى. ھاتنى ئەو شەپۇل ھەژانىكى لە مەدىنەدا بەرپا كىرد. شەپۇلىك، خاشاكى كوفرى رادەمالى و ياقوت و مەرجانى ئىمانى دەكرده ديارى كەناراۋى دلان. دەتوت چاۋگىكى نورىنە و دەروونە تارىكەكان رۆشن دەكاتەۋە. بەدرىژايى مانەۋەى لە مەدىنە ميانى مالى ئەسەدى كورى زورارە بوو. ئەم زاتە، تەنانت بەر لە تەشرىف ھىنانى پىغەمبەرى خوا بو مەدىنە و فەرزبونى نوپىژى جومەش، باۋەردارانى كۆدە كىردەۋە و بە كۆمەل نوپىژى جومەى پى دەكردن.^۲

ھەرچى پىاۋ ماقولى مەدىنە ھەبوو، ھەموويان دەھانتە مالى ھەزرتى ئەسەد و گويان بو ھەزرتى موصەب رادەگرت. ھاتوان بە كۆلى خەشم و قىنەۋە خۇيان

۱ بخارى، جئاز ۲۸؛ مسلم، جئاز ۴۴.

۲ أبو داود، صلاة ۲۰۹؛ ابن ماجة، إقامة الصلاة ۷۸.

ده کرد به مالدا. به لَام کاتی ده گه پانه وه، به کۆمه لَی ههستی زۆر جیاوازه وه ده گه پانه وه. سه عدی کورپی موعادیش یه کیک بوو له وانه. ئه ویش رۆژیکیان به تورده ییه وه به ره وه مالی ئه سعه ده به ریکه وت. رایگه یاند که ری نادات ههچ که سیک له مه دینه دا ناشوب بنیته وه. ئاخو وایان دابوو به گویدا که چه زه تهی موصعه ب بۆ ئازاوه گیپی هاتوو. بویه ئه ویش به ئه رکی خۆی ده زانی که وه ک سه رگه وریه کی مه دینه ئه م ئاشووبه له ناویه ری ت. خۆی کرد به مالدا. چه زه تهی موصعه بیش وه که هه میشه، به زوبانه شیرینه سه وسه ن ئاساکه ی خۆی رازی سه فه ری ئه به دیی له گه ل ئه وانه ی چواره وریدا تاووتوی ده کرد. له سه ره تادا سه عد زۆر به ره قی ره فتاری کرد. به لَام چه زه تهی موصعه ب ئه م دلنیا ییه ی پیدا: "له پیشدا دانیشه و گویم لیبگره. ئه گه ر ئه و شتانه ی باسیان ده که م به دل ت نه بوون، ئه و کۆتایی به م کاره م دیئم و چیتر نار هه تت ناکه م." ئه م قسانه به س بوون بۆ نه رمکردنی دل ی سه عد. زۆری نه برد سه عد یه که م ههنگاوی نا به ره وه ئه و ده رگایه ی که لییه وه به رز ده بووه بۆ ئه و پایه یه ی فریشته کان به خاکی بسپیرن. ئیتتر له ناخی دل ییه وه شایه تمان ی هیئا. ۱

به لَی، سه عدی کورپی موعاد له به رده م چه زه تهی موصعه بدا که وته سه ره چۆک و موسولمان بوونی خۆی راگه یاند. موسولمانبوونی سه عد له مه دینه دا جۆش و خرۆشیکی وه های هیئا یه مه دانه وه، رۆژی موسولمانبوونی چه زه تهی عومه ری له مه ککه دا ده خسته وه یاد. ده نگدانه وه ی موسولمانبوونه که شی له که مترین ماوه دا به ناو سه رجه م هۆزه کانی ده وره به ردا وه ک رووداویکی مه زن بلا بووه وه.

جا هه ره که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیوچان به رده وام سه رگه رمی بلاو کردنه وه ی حه ق و حه قیقه ت بوو، هه ر به و شیوه یه ش، شاگرد و قوتاییه راستگۆ کانی به هه رچه ر لای دنیا دا بلاوه یان کرد و ئه رکی گه یاندنی بانگه وازی حه قیان به کاملترین شیوه به جی گه یاند. ئیتتر جیهان له سایه ی مه شخه ل ی ئه و دل ه نوورانیانه دا بۆ هه میشه رووناک بووه وه. مه گه ر ئه و پالنه ره ی موصعه بی بۆ مه دینه و، ته لحه ی به ره وه "دومة الجندل" و، سالانیک دواتر به راء و خالیدی به ره وه یه مه ن راپیچکرد، هه ر هه مان

۱ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۸۵.

ئەو رۆڭھىيەت و شعورە نەبوو؟

خۆ ئەگەر بەھاتايە يە كىڭ سەرکەوتتو نەبووايە لەو شوئىنەى بۆى نىراو، پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ عَلَىٰ آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) كەسىڭى تىرى دەناردە جىيى. بىڭگومان ئەم جىڭگور كىيەش بەرھەمى خۆى دەبوو. بۆ نمونە: خالىدى كورپى وەلىد، كە بە مەبەستى ئىرشاد و بانگەواز نىرابوو بۆ يەمەن، زۆر سەرکەوتتو نەبوو. بۆيە پىغەمبەرى خواو (عَلَيْهِ أَلْفَ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) ھەزرتى عەلى نارد بۆ يەمەن و ھەزرتى خالىدىشى نارد بۆ لاي گاۋرەكانى نەجران.

بەرائى كورپى عازب و (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) ئەم رووداۋەمان بەم شوئىيە بۆ دەگىرپىتەو: ”لەگەل خالىددا چەندىن رۆژ لە يەمەن ماينەو. تا كاتى عەلى نەھات، كەس باوهرى پىچ نەكردىن و نەھاتە رىزمانەو. جا ھەر كە ھەزرتى عەلى ھات، ھەموو شتىڭ لەپەر گۆرانى بەسەردا ھات. ئىتر خەلڭى پۆل پۆل دەستيان كرد بە ھاتنە ناو ئىسلامەو و موسولمان بوونى خۆيان راگەياند.“^۱

بەلى، بەشى ھەزرتى عەلى و (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) لە يەمەن سەرکەوتن بوو. ئاخەر ئەو رابردوويەكى درىژى لەگەل پىغەمبەرى خوادا ھەبوو. ئەمە جگە لەوھى كە لە پەلى باوكايەتى ئەو زنجىرە زىرپىنەدا بوو كە لە ھەزرتى ھەسەن و ھوسەينەو (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا) بەردەوام دەبوو و، سەرچەم ئەو قوتب و موقەررەبىن و ئەوليا و ئەصفىيانەى دەگرتەو كە تا قىيامەت دەھاتن. ئەمپروشى لەگەلدا بىت، ھەق و ھەقىقەت ھىشتا لە ژىر بالى پەنابەخشى ئەواندا نوئىنەرايەتى دەكرىت. ئىدى ئەم ھەزرتى عەلىيە، بە وتە شىرىنەكانى دلې تەواۋى خەلڭى يەمەنى فەتھ دەكرد. تا ئەوھى رۆژ بگوزەرى و ئەوانىش ھەموو بەدەستە جەمعى لە ھەجى مائناۋايدا بىنە ناو ئىسلامەو.^۲

۱ طبري، تاريخ الأمم و الملوك ۱۹۷/۲؛ بيهقي، السنن الكبرى ۳۶۹/۲.

۲ ابن كثير، البداية و النهاية ۱۲۰/۵.

ج) په یام بو سهرۆک دهوله تان

له کاتیکدا پیغه مبهری خوا و (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَنْتَ الْمُسْلِمِ) سهرگهرمی ناردنی نهو که سایه تیبه به توانا و لیها توانه بوو بو ناوچه کانی دهرو بهر به مه بهستی به جیهینانی ئه رکی ته بلیغ، له هه مان کاتیشدا نامه ی بو پاشا و سهرۆک دهوله تان دهنارد و بانگی ده کردن بو سهر ئایینی حق. ئەمەش خۆی له خۆیدا روویه کی تری ته بلیغی پیک دههینا.

۱. نه جاشی

نه جاشی فه رمان پره وای حه به شه بوو. جا له بهر نه وهی پیغه مبهری خوی نه بینیبوو، به سه حابی هه ژمار نه ده کرا، به لام له گه ل ئه وه شدا مرۆفیککی مه زن و لیها توتوو. پیغه مبه رمان و (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) هه زه رته ی عه مری کورپی ئومه ییبه ی نارد بو لای نه جاشی. په یامه که ی سهر وه رمان به م جو ره بوو:

مَنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى التَّجَاشِيِّ الْأَضْحَمِ مَلِكِ الْحَبَشَةِ: سَلَامٌ
عَلَيْكَ فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمِنُ، وَأَشْهَدُ
أَنَّ عَيْسَى رُوحَ اللَّهِ وَ كَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ الْبَتُولِ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ
الْحَصِينَةِ... وَإِنِّي أَدْعُوكَ إِلَى اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

"له موحه ممه د، پیغه مبهری خواوه بو نه جاشی نه صه مه، پاشای حه به شه: سه لامت لیبت! به م بو نه یه وه سو پاس و ستایشی په روه رد گاری "المَلِكِ و "الْقُدُّوسِ" و "المُؤْمِنِ" و "المُهَيِّمِنِ" ده که م. وه شایه تی ده دم که هه زه تی عیسا "رُوحُ اللَّهِ" یه و که لیمه ی خودایه که دایبه زاندووته سه ر مه ریبه می داوینیاک و پاکیزه ی به تمول... بانگت ده که م بو لای خودای تاک و ته نه ای بیع هاو ه ل."۱۴

سه روه ری مرۆفایه تی هه ر له سه ره تاوه راسته وخو دهسته واژه ی "سَلَامٌ عَلَیْكَ" ی ئاراسته ده کات و به مه ش ئامازه یه کی په نهان ده کات بو نه وهی که شتیکی له

۱ طبري، تاريخ الأمم و الملوك ۱۳۱/۲-۱۳۲؛ ابن كثير، البداية و النهاية ۸۳/۳.

نه جاشیدا به دی کردوو. به لئی، وه بلیی سهروه رمان به چاوه غیب بینه کانی هیدایه تی نه جاشیی بینوه، بویه وا بهم شیویه له گه لئی ددهویت. سه ره رای نه مهش، شیواز و دهسته واژه کانی ناو نامه که تا بلیی ناوازن. نه وه تا ده بینین کاتیک پیغه مبهری خوا دهیه ویت بچیتته ناو بابه ته که وه، له ریگه ی حه زره تی مه ریه مه وه نزیک ده بیتته وه که به ها و قد ریکی بی پایانی لای نه جاشی هیه. جا خو له راستیدا حه زره تی مه ریه م لای نیمه ش خاوه ن قدر و پیگه به کی مه زنه. چونکه حه زره تی مه ریه م نه و نافرته هیه که پیغه مبهری کی مه زنی هیئاو ته دنیاوه و مه زه ری ئیلهامه.

لیره دا لایه نیکی گرنگ هیه که ده بیت به وردی سه رنجی بدهین.. نه جاشی مرو فیکی مه سیحیه. پیغه مبهری خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له نامه کهیدا نه و ئایه تانه ی قورئانی پیروزی به کارهیناوه که په یوه ندیبا ن به م بابه ته وه هیه. نه مه کاریگه رترین و سه لامه تترین ری بوو بوو چوونه ناو دلئی نه جاشیه وه. له راستیدا هه رواش بوو.

نه جاشی بوو پیشوازی کردن و وه رگرتنی نامه که له ته خته که ی دیتته خواره وه. ئینجا نامه که ماچ ده کات و دهیخاته سه سه ری. هه ر که له خویندنه وه ی نامه که ش ده بیتته وه، راسته و خو و وه لامی بانگه وازه که ی رسول الله ده داته وه و موسولمان بوونی خو ی راده گه یه نیت. ئینجا بی نه وه ی کات به فیرو بدات، وه لامی نامه که ده داته وه. نه جاشی له نامه کهیدا ده لیت:!

إِلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ مِنَ النَّجَاشِيِّ الْأَصْحَمِ... أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ...
فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَإِنْ شِئْتَ أَنْ آتِيكَ فَعَلْتُ. يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنِّي
أَشْهَدُ أَنَّ مَا تَقُولُ حَقٌّ

”بو موحه ممه د، پیغه مبهری خوا، له نه جاشی نه صحه مه وه... شاهیدی دده م که تو پیغه مبهری خوات... نه گه ر بفرموون هه ر ئیستا دیمه خزمه تان. به لام من ته نها

۱ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۲۵۸-۲۵۹؛ حلبی، إنسان العيون ۱/۶۶۱.

نه فسی خۆم به دهسته و دهسه لاثم به سه شوینکه وتوووه کاندما ناشکیت. دیسانه وه شایه تی ددهم که هه رچی تو دهللیت حق و راستیه^۱“

نه جاشی خاوه نی هه ست و شعوریککی ئیمانی دامه زراو بوو. ده گپ نه وه جاریکیان به ده ور به ره که یی وتوووه: ”بریا له بری ئه م هه موو سه لته نه ت و فه رمانه ر ه واییه خزمه تکاری پیغه مبه ری خوا بوومایه.“^۲

ئیدی رۆژان یه ک به دوا ی یه کدا هاتن و تیپه رین. تا ئه وه ی رۆژیکیان پیغه مبه ری خواو (عَلَيْهِ اَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) دیته مزگه وت و به ئاماده بووان ده فه رمویت: ”هه ستن، نوێزی جه نازه له سه ر نه جاشی برامان ده که یین.“^۳

ئه نجامدانی نوێزی جه نازه به غایب (واته به بی ئاماده بوونی ته رمی مردوو) بابه تیکه له نیو زانایانی فیه د رای جیاوازی له سه ره. له کاتی کدا که ئیما مه کانی مه زه به بی شافیعی و حه نه لی ئه م جو ره نوێزه یان به لا وه دروسته، که چی ئیما مه کانی مه زه به بی حه نه فی و مالیکی پیچه وان ه ی ئه مه یان ده بر پروه.^۴ چونکه به رای ئه وان، له ئه نجامی موع جیزیه که وه خوا ی گه وره تابو تی نه جاشی له به رده م پیغه مبه رماندا به رجه سه ته کردوو ه. ئیتر به م شیویه ئه نوێزی جه نازه یه به حازری کراوه.^۵ ئه مه بابه تیکی فیه هییه و ئیره ش شوینی لیکدانه وه ی ورده کارییه کان نییه ...

۲. هه رقل

پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نامه ی دووه می بو هه رقلی ئیمپراتوری رۆم نارد. ئه م ئه رکه شی به ها وه لی پایه به رز، دیحیه ی که لبی سپارد. ئه مه ش ده قی نامه که یه:

- ۱ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۲۰۷/۱؛ الطبراني، تأريخ الأمم و الملوك ۱۳۲/۲؛ ابن حبان، الثقات ۹/۲.
 - ۲ بروانه: أبو داود، جنانز ۵۶؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۴۶/۱.
 - ۳ بخاري، جنانز ۴، ۶۵؛ مسلم، جنانز ۶۲-۶۷.
 - ۴ ابن قدامة، المغني ۱۹۵/۲؛ جزيري، المذاهب الأربعة ۵۲۲/۱.
 - ۵ سرخسي، مبسوط ۶۷/۲؛ قرطبي، الجامع لأحكام القرآن ۸۲/۲؛ ابن همام، الفتح الكبير ۲۲۷/۲-.
- .۱۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هِرْقَلٍ عَظِيمِ الرُّومِ: سَلَامٌ عَلَيَّ مِنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.
 أَمَا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ ، أَسْلِمْتَ تَسَلَّمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ. فَإِن
 تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيَّكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ. وَيَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ
 بَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

”له موحه ممهد، بهنده و پیغه مبهری خواوه بو هرقلی گه وره ی روم: سه لامی خوا
 له وانه بیت که ریگه ی هیدایه تیان گرتووته بهر. له پاشان، بانگت ده کمه بو ثایینی
 نیسلام. موسولمان به، بیوهی ده بی. بهم جو رهش خوی گه وره دووچه ندان پاداشتت
 ده داته وه. خو نه گهر پشت هه لیکه ی، نهوا سه رباری گوناھی خو ت، توبالی هه موو
 نهو که سانه شت له سه ر ده بیت که پشت هه لده که ن.

”نه ی نه هلی کیتاب، ورن با له سه ر وشه ی هاویه شی نیوانمان ری کیکه وین (نهو
 وشه یه ی که له نیوان نیمه و نیوه دا هه مان واتای هه یه) جگه له الله هیچی تر
 نه په رستین، شهریک بو خوا بریار نه دین و جگه له خوا که سمان که سی ترمان نه کات
 به په رستراو. خو نه گهر نه وان دیسان روویان وهر گیرا، نهو کات نیوه ش بلین: به شایه ت
 بن نیمه موسولمانین؛ (ال عمران : ۶۴)“

نه م وتانه کاریگه ریبه کی قولیان له سه ر هه رقل به جی هیشت. لهو ماویه شدا
 نه بوسوفیان له شام بوو. له نیوان نه بوسوفیان و نیمپراتوردا نه م ناخاوتنه هاته کایه وه:
 هه رقل:

- بنه چه و نه سه بی چونه؟

- خاوه ن بنه چه و نه سه بیکی ره سه نه.

- ثایا پیشتر هیچ کام له باوویا پیرانی بانگه شه ی له م شیویه یان کردوه؟

- نه خيڙ، شتى وا نه بووه.

- هيچ كام له باووباپيراني فەرمانرہوا بوون؟

- نه خيڙ، تياياندا هه لنه كه وتووه.

- شويټكه وتوانى له هه ژارانن يا خود دهوله مهنده و دسترپوشتووه كان؟

- زورينه يان له هه ژاره كانن.

- شويټكه وتوانى زياده كهن، يا خود كه مده كهن؟

- روژ به روژ زياده كهن.

- هه رگيز بووه دروي كرديټ؟

- نه خيڙ، هه رگيز درومان لي نه بيستووه.

- هيچ ناپاكيه كتان لي بينيوه؟

- تاهم مرو شتى واي لينه بينراوه. به لام دواى تهمه نازانم چون دهيت.

بهم شيويه ده بينين ته بوسوفيان، كه تاهم كاته موسولمان نه بووبوو و جه مسه ريكي ديارى نه يارى كردنى پيغه مبهري خوا بوو، مه گه رته نها له كوټا رسته ي قسه كانيدا ئينجا توانى گومان و دوو دلييهك بترنجيټته قسه كانيه وه.

هه رقليش وه لامه كانى ته بوسوفيان دووباره ده كاتوه و رايده گه يه نيټ كه هه موو ته وانه به لگهن له سه ريساله تي پيغه مبهرو (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا). پاشان پرس و را به ئوسقوفه كه ي ده كات، ته ويش هه مان بوچوونى دهيت. به گوږه ي يه كيټ له رپوايه ته كان، له ويدا ئيمانى خو ي ئاشكرا ده كات و، ده لي: ”زور نابات هه موو تهم ناوچانه ي له ژير پيمدان ده بن به مولكى تهو.“^۱ تهمه ده ليټ و له دوايشدا قسه كانى وهك خو ي دينه دى.

به لام كاتيټك توورپه بوون و پيش خواردنه وه ي قه شه كان ده بينيټ، رپر هوى قسه كانى ده گوږيټ و، ده ليټ: ”من ئيوهم تاقي كرده وه، تاكو بزنام تا چ راده يهك پابه ندى

۱ بخاري، بدء الوحي ۶.

ثابینه که ی خوتانن...“ به لّام ئوسقوفه که ی ئیمان دهیئیی و به شیوه کی غهییی به یعت ددها به پیغه مبهرو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).^۱

۳. ئەوانی تر

سهروه رمان په یامی بو چه ندین کهس و شوینی تریش ناردوه. هه یانبوو ریژی راستی ده گرت و ئیسلامی قبول ده کرد، هه شیانبوو له گه لّ شه وهدا که موسولمان نه ده بوو، که چی ریژ و حورمه تی شایسته یان به رامبه ر به پیغه مبهری خوا دنواند. مقه و قه سی فرمانه روه ای قبتیه کان یه کیئک بوو له وانه. پیغه مبهری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) په یامیکی به حاته بی کوری ئه بی به لته عه داو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) بو نارد. ئه گه رچی مقه و قه س نه بوو به موسولمان، به لّام به در یژی ماوه ی مانه وه ی حاته ب له میسر، به وپه ری ریژ و خۆشه و یستیه وه میوانداری کرد و له دواییدا چه ندین دیاری نارد بو پیغه مبهری سهروه رمان. دایکی ئیمانداران، هه زه تی "ماریه" ش یه کیئک بوو له و دیاریانه. پیغه مبه رمان به خیزانی خوی قبولی کرد و مندالیکیشی به ناوی "ئیبراهیم" وه لیبوو.^۲ جگه له مهش، له ناو دیارییه کاندایستریکی سپی تیدا بوو به ناوی "دولدول".^۳ ئه م ئیستره، یه که م ئیستر بووه که عه ره بی ئه و زه مانه بینییتی.

یه کیئکی تریش له و پاشایانه ی که پیغه مبهری خواو (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) نامه ی بو نارد، کیسرای پشای فارس بوو. به لّام هه لویستی کیسرا له وانی تر جیاواز بوو. کیسرا نامه که ی پیغه مبه رمانی دراند و فری دایه سه ر زوی.. سه رهنجاسی ئه م ره فتارهش له پارچه پارچه بوونی مولک و دهسه لاته کهیدا ته جه للی کرد. ئه وه بوو زوری نه خایاند که ئیران پارچه پارچه بوو و له به ریه ک هه لوه شا.^۴

پیغه مبهری خواو (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) به گه یاندنی بانگه وازه که ی به فرمانه روه و

۱ بخاری، بدء الوحي ۶.

۲ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۲۶۰؛ طبري، تاريخ الأمم و الملوك ۲/۲۱۸.

۳ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۱۳۴، ۲۶۰، ۴۹۱؛ طبري، تاريخ الأمم و الملوك ۲/۲۱۸.

۴ بخاری، علم ۷؛ ابن حجر، فتح الباري ۱۳/۳۴۲؛ نووي، شرح مسلم ۱۸/۴۲.

سەرۆك دەولەتان و سەرگەورەى ھۆزە جىاوازەكان، دەستى دابووە تەبلىغىكى جىھانى و گشتگىر. ئەو ھەر رۆژەو ھەنگاويك زياتر دەچووە دلەكانەووە و تەختى خۆى دادەمەزاند. دەتوت جازىبەىھەكى قودسى تىداىھە و لە رىگەى چەند پەتەىكى رازنامىزەووە ھەموان بەرەو لای خۆى كەمەندكەش دەكات. ھەر تاك و كۆمەلەىكىش كەوتەتتە بازەنى كەمەندكەشىي ئەووە، لە ھەمان كاتدا دەبوو بە بەشىكىش لە جىھانى نور. لە پاش ئەوھى سەلتەنەتى ئەوینى لە دلەكاندا دانا، ئىدى بەرەنگارىبوونەووە و بەرەبەرەكانى كردنى بووبووە مەحالىك، جىاوازىبەكى ئەوتۆى نەبوو لە گەل بەرگرتنى خۆر بە بىژنگ. ئەمە پەلەقارزىبەكى بى ھوودەشى پىدەوترا.

جا خۆ ھەرواش بوو. زۆرى نەبرد كە بەشىكى زۆر لەوانەى تا ئەو رۆژە لە بەرەى نەياردا بوون، ماىھەپوچى و رەنجەرپۆى كرد و كۆششەكانىيان بۆ دەر كەوت و، ئەوانىش دەخىلى رسول اللہ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) بوون.

د) حودەبىيە لە روانگەى تەبلىغەو

حودەبىيە نمونەى شىوازى سوودەرگرتنە لە دەرفەت و ھەلە رەخساووەكان لە پىناو تەبلىغ و بانگەوازدا. رىككەوتننامەى حودەبىيە داراى پىنگە و باىھەخىكى تايبەتتەىھە لە بوارى تەبلىغدا. ئەو بوو رەزامەندى دەرپرینى پىغەمبەرى نازدار بەو رىككەوتننامەىھە، سەربارى ئەو مەرچە دژوارانەى لە خۆى گرتبوو، ھەر لە سەرەتاووە لە لايەن چەند كەسىكەووە رۆوبەرپووى چەند كاردانەوھەيك بوووە كە بۆنى رەخنەيان لى دەھات. ئەوانەش حەزرتى عومەر، كە بە وابەستەىي بە پىغەمبەرى خواوہ ناسرابوو. ئىدى بەم چەشنە، چەند چركەساتىكى تەمومژاوييان لە لىواری خەسارەتمەندىدا بەسەردا تىپەرى. ^۱ راستە چەند ساتىكى لەو جۆرەيان بەسەردا تىپەرى بەلام تەنھا سالىك دواتر موسولمانان بەوپەرى سەربەستىيەووە چوونە ناو مەككەووە. ئەم رۆوداووەش بەدرىژاىي سالىكى رەبەق بووہ باس و خواسى كۆر و دانىشتنى مەككەىيەكان. بەمەش ھىدى ھىدى دلەكان بۆ ھاتنە ناو ئىسلام نامادە دەكران. ئەم سەروپەندەشدا

۱ بخارى، شروط ۱۵؛ مسلم، جھاد ۹۴.

چەند كەسايەتییە كى ناسراوى نىو سەرانى قورەيش، هاوشیوهی خالیدی كورپی وهلید و عەمرى كورپی عاص، بە ئیرادەى ئازادى خۆیان باوەرپیان هیئا و هاتنە نىو پرزى موسولمانانەوه.^۱ موسولمان بوونى ئەم كەسايەتییە ناوازانە بىع ئەوهى عیززەتیان زامدار ببیت، لە سۆنگەى ئەو خزمەتانەوه كە لە داها تودا پێشكەشیان دەكرد زۆر گرنگ بوو. لە راستیشدا هەروا بوو...

لەلایە كى ترهوه، ئەو دیمەنى وابەستەبى و دلەبەندییهى كە هاوولان لە كاتى بەیعه تدا بەرامبەر بە پێغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نواندییان، لە چاوى بالادەستانى مەككە و ننبوو،^۲ ئەمەش خۆى لە خۆیدا گروتنیكى تری دا بە پرۆسەى نەرمبوونى دلى مەككەبیه كان بە رووى ئیسلامدا.

هـ) تاك لە روانگەى تەبلیغەوه

پێغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەنانەت لەو كاتانەشدا كە لە لوتكەى فەتح و سەرکەوتنەكانیدا بوو، ئەوپەرى گرنگى بە تاك دەدا و بە بایه خەوه بوى دەروانى. خۆ ئەو باش دەیزانى كە چەند سالیك نابات و هەموو خەلكى مەككە دین بە دەنگ پەيامە كەیهوه. كەچى و پراى ئەمەش بایه خىكى تايبەتى دەدا بە هاتنى خالیدی كورپی وهلید و عەمرى كورپی عاص (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا). ئەوه بوو پێشوازی لىكردن و لىزمەى ریز و ستایشى بەسەردا باراندن. بەلى، پێغەمبەرى خواو (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) چەند هاوولێكى نارد بو پێشوازی كردن لەم دوو كەسايەتییە بلیمەتە. كاتىكیش حەزرتى خالید بو پێشاندانى تەسلىمییەتى خۆى دەستى بەرەو رسول الله درێژ كرد، ئەم دەرپرینە ستایش ئامیزانەى پێغەمبەرى خوا دلێان هیئایە جۆش: ”بەراستى منیش زۆرم بەلاوه سەیر بوو، دەموت ئاخىر چۆن دەبیت مروفىكى ژیرى وهكو خالید لە چنگى كوفردا بمىنتەوه. دلنیایى تەواوم هەبوو كە رۆژێك دیت موسولمان دەبیت.“

ئەم وتانە بە رووى كەسێكدا كە لە حالەتێكى رۆحى وها ناسكدا بىت، خۆى

۱ ابن هشام، السيرة النبوية ۴/۲۳۸-۲۴۰.

۲ بخارى، شروط ۱۵؛ أحمد بن حنبل، المسند ۴/۳۲۹-۳۳۰.

له خۇيدا ئەوپەرى پىزانىن و رېز لىنگرتنه. كى دەزانىت ئەم ستايش و كەرەم نوينىيه له روانگەى ژيانى داها توويه وە چ شه پۆلىكى مەعنەوى و، قۇناغبرىيه كى رۇحى تىدا تاوداىت؟

له م نيۆندهشدا عەمرى كورپى عاص دەستى پىغەمبەرى خوى گرتبو و بەرى نەدەدا. تۆقرەى نەدەگرت و جەختى دەكرده وە كه پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له خوى گەورە بوى بپارپتەوه: ”يا رسول الله، دوام بۆ بكه و له خوا بپارپتەوه بەلكو له گوناھە كانم خۆشپىت.“ پىغەمبەرى خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) يە كسەر رووى كەرەمبەخشى خوى دەكاتە ئەم هاوئلە و، پىي دەفەرموئت: ”ئەى نازانىت ئىسلام گشت گوناھە كانى پىشو دەسپتەوه و هەمووى لادەبات... كاتىك مرؤف دىتە ناو ئىسلامەوه، وەك ئەوهى تازه لەدايك بووئت ئاوهها پاك و بىگوناھ دەبىتەوه.“^۱

بەلى، ئىدى دلەكان له تاو شەيدايى ئەو لىيان دەدا و نىگاكانىش بۆ بىنىنى ئەم چاويان هەلدەبىرى. ئەو رووتىكردن و ھۆگرىبەش كه خەلكى بۆ كه سايه تىبە شكو دار و بەرپتە كەى هەيانبوو، ئەم له پىناو تەبلىغ و بانگەوازه كەيدا بە كارى دەھىنا. مرؤفە كانىش پۆل پۆل بەرەو ئەو دەياندايه پرتا و بەدەم بانگەوازه كەيه وە دەچوون. تەنانەت هەر ئەو شەپۆل و گوروتىنەى ئەو سەردەمەيه كه تا ئەمەروش بەردەوامە. بپرواشمان وايه كه پەيامە پىرۆزە كەى پىغەمبەرمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەتاو كو رۆژى پەسلان بە شكۆمەندى و مەزنىيه كەى خۆيه وە بەردەوام دەبىت له رۆشن كردنەوهى رپى مرؤفایەتى.

گەر تەنها له روانگەى ئەو ئەندازەيه شەوه بى كه له میدياكانەوه پىشانمان دەدرىت، ئەمەرو له ئەوروپادا ملیۆنان كەس له موسولمان بووندان و دنياش له هەنگاواندایە بەرەو ئىسلام. بەلى، ئەوروپا سكى بە ئىسلام پپه و بەم نزیكانە سكه كەى دادەنىت. له جىهانى ئىسلامىشدا لەدايك بوونە كه له تەواو بووندايه. ئىنجا تەماشایە كى ئەم خۆرەلاتەى جىهان بكەن! واتە ئەو شوئىنەى كه هزرى نىفاق چرنووكى خوى تى گىراندووه. سەرەراى تپپەربوونى زیاد له نىو سەدە و، كەوتنە بەر زنجیره شاللاوى

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۲۰۵/۴.

دردانه‌ی پاکت‌وای نه‌ژادی، که‌چی دانیش‌توانه موسولمانه‌که‌ی ناویان، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی ئه‌وتویان له‌ دنیای هزر و رۆحیان له‌ده‌ست نه‌دای، به‌ تاسه‌وه‌ به‌ره‌و دنیای هزری و رۆحی ره‌سه‌نی خۆیان ده‌گه‌رینه‌وه‌. هه‌ر ئه‌مه‌نده‌ش نا، به‌لکو له‌ داها‌تویه‌کی نزیک‌دا بانگی موحه‌مه‌دی له‌ ناوچه‌رگه‌ی ئه‌و شوێنا‌نه‌شه‌وه‌ ده‌بیستین که‌ به‌ مه‌حال ده‌بینرا و له‌ویش خه‌لکی ده‌سته‌ ده‌سته‌ دینه‌ ناو ئیسلامه‌وه‌. نوینه‌ر و میرات‌گرانی ده‌عوای نبوه‌ت کونجیک‌ ناهیلنه‌وه‌ له‌ دنیا‌دا که‌ ته‌بلیغی پینه‌گه‌یشتیبت. له‌ سه‌روه‌به‌ندی ئه‌نجام‌دانی هه‌موو ئه‌مانه‌ش‌دا، بۆ ساتیکیش بیریان ناچیت که‌ ئه‌وان گیان‌فیدا‌یانی شه‌فه‌قه‌ت و خۆشه‌ویستین.

(و) به‌هرمه‌ندی لوتفی خوایی

خوای گه‌وره (جَلَّ جَلَالُهُ) له‌ ئایه‌تیکی قورئانی پیرۆزدا به‌م شیویه‌ له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ده‌دویت:

﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

(المائدة : ٦٧)

”ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! هه‌رچی په‌یامیکت بۆ دابه‌زیوه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه‌، رایبگه‌یه‌نه‌. خۆ ئه‌گه‌ر به‌م کاره‌ هه‌لنه‌سایت، ئه‌وه‌ مانای وایه‌ په‌یامه‌که‌یت (به‌ ته‌واوی) نه‌گه‌یاندوو. (دلنیا‌ش به‌ که‌) خوا ده‌تپاریزیت له‌ شه‌ر و خراپه‌ی خه‌لکی. به‌راستی خوا هه‌رگیز هیدا‌یه‌ت و رینه‌مووی گرۆی کافران ناکات.“

خوای گه‌وره (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ) له‌گه‌ڵ هه‌یج کام له‌ پیغه‌مبه‌رانی‌دا به‌م شیویه‌ نه‌دواوه‌. هه‌ر وه‌ختی گو‌فتاری ئاراسته‌ی ئه‌وان کردبێ، به‌ ناوی که‌سیی خۆیا‌نه‌وه‌ له‌گه‌لیان دواوه‌. ئه‌وه‌ ته‌نها هه‌زه‌تی موحه‌مه‌ده (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) که‌ له‌ کاتی دواندیدا

دهسته واژه‌ی به‌گه‌وره زانینی له‌م شیویه‌ی بو به‌کار دیت.

مه‌به‌ست له "یا أَيُّهَا الرَّسُولُ" ئەو که‌سه‌یه که له کرد‌گاری مه‌زنه‌وه په‌یام ده‌هینیت و هه‌وآل ده‌دات و شاره‌زای جیهانه‌کانی ئەودیه‌وه. به‌م شیوازه له گو‌فتار، خوای بالاده‌ست تاییه‌تمه‌ندییه‌کی پر شکۆ و، پایه‌یه‌کی بلند ده‌به‌خشیتته پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی. له هه‌مان کاتیشدا قه‌در و قیমে‌تی ئەو پی‌غه‌مبه‌ره نازداره وه‌بیر ئی‌مه ده‌هینیتته‌وه. ده‌شکرێ ناوی بنین ر‌ا‌گه‌یاندنی پایه و شه‌ره‌فی پی‌غه‌مبه‌رو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمِّ السَّلَامِ). ئیدی ئەو له ژیر سایه‌ی ئەم شه‌ره‌فدا په‌یامه‌کانی په‌رو‌رد‌گارمان پ‌ی‌ی ر‌اده‌گه‌یه‌نیت. واته، ئەو زاته‌ی که‌وا ئیستا له‌گه‌لتان ده‌دوێ، یاخود ئیوه‌ی له مه‌قامی دو‌ینراودا قبول کردووه، زاتیکه په‌رو‌رد‌گار ر‌یژ و ستایشی ل‌یناوه. جا ئە‌گه‌ر دروست بیت ب‌ل‌ین، خوای گه‌وره به ناوی خۆیه‌وه "ئە‌ی ئە‌حمەد، ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د، ئە‌ی مص‌ط‌فی، ئە‌ی مه‌حموود" بانگی ناکات، به‌ل‌کو به ده‌سته‌واژه‌ی "ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری پایه‌به‌رز" له‌گه‌لیدا ده‌دوێت. واته، ئە‌ی ئە‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ی که به په‌یامیک‌ی ژیا‌نه‌خشه‌وه گه‌یشتوویته فریای مر‌و‌ف‌ایه‌تی و هه‌ست و هزر و ده‌روونیان ده‌بووژنیته‌وه! ئە‌مه‌ش له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که خوای گه‌وره به‌رزی کردبووه‌وه بو‌ لوتکه‌ی حه‌له‌زۆنیک‌ی نوورانی و، سه‌رفرازی کردبوو به پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و، هینابوویه ئاستی دو‌ینراویک که رووبه‌روو گو‌فتاری ئاراسته بکات.

به‌ل‌ی، هه‌روه‌ک له نمونه‌ی ئە‌م ده‌رپرینانه‌وه بو‌مان روون ده‌بیتته‌وه، خوای گه‌وره (جَلَّ جَلَالُهُ) ده‌یهینیتته حوزووری زاتی موقه‌ده‌سی خو‌ی و رووبه‌روو له‌گه‌لیدا ده‌دوێت. شایانی باسه هه‌ندیک له ل‌ین‌کو‌له‌ره‌وان ر‌ایان وایه که پی‌غه‌مبه‌ری نازدار (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له میعراجدا هه‌ر به‌راستی به‌و شیویه له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا ئاخواتنی ئە‌نجام داوه.^۱ وه‌ک چۆن وه‌حیییه‌کانی تری هه‌ندی جار له پشتی په‌رده‌وه به‌لام هه‌ر له لایه‌ن زاتی خوای گه‌وره خۆیه‌وه بو‌ ده‌هات، ئاواش، له میعراجدا ئە‌م کاره راسته‌وخۆ و به‌ب‌ی په‌رده روویداوه.

جا ئیدی حه‌زهره‌تی محمد المص‌ط‌فی ئا ئە‌م زاته‌یه. خوای گه‌وره (جَلَّ جَلَالُهُ) ئە‌م زاته‌ی به‌رز کرده‌وه بو‌ ئاستیک که کو‌تا ئاست و مه‌قامه. ئە‌وجا گو‌فتاری خو‌ی ئاراسته

۱ قاضي عياض، الشفاء ۲۰۲/۱.

دهكات و، ده فەرموئى: ”ئەو پەيامانەى بۆم ناردوويت، پيويستە بى سەرەت، بى وەستان بىيانگەيەنيت بە مرؤفايەتى. نايت هيچ شتيكيش لەم کارەدا بيته ريگر و کۆسپى سەر ريت. بەلى، دەبى بە هيچ شتيکەوہ گير نەخويت. نە ترس و نيگەراني، نە برسيتى و تينويتى، نە پلەوپايەى دنيایى نايت لە تەبليغەکەت دوورت بخەنەوہ.“

تيمەش لە لايەن خۆمانەوہ شايبەتى دەدەين کە بەراستى رەسولى ئەکرەم(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە بەرامبەر هيچ کام لە تەگەرە و ئاستەنگەکانى بەردەميدا نشوستى نەهيئا و، بۆ تەنھا ساتيکيش لە ئەنجامدانى فەرمانبەرييەکەى خاوەن بوووە. ئەو تە دەرگايەکى ريسالەتى بەرودا والا کرا، ئيتەر ئەويش بە جۆريک ئەو دەرگايەى خستە سەر پشت، دەتوت بە چوارچيۆکەيەوہ لە بنى دەردينيت. ئيتەر بەم جۆرە گەيشتە ئاستيک کە هيچ کەسيکى تر پيى ناگات. بۆيە لەم رۆووە دەکرى يەکيک لە رۆووەکانى ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ (النجم : ٩) ”بە جۆريک، لە نيوانياندا بە ئەندازەى ماوەى نيوان دوو کەوان (کە لە تەنيشت يەکەوہ دانرابن) مايەوہ، بگرە کەمتريش.“ برۆاينتە ئەم راستيە. بەلى، سنوورپکى ديارپکراو بۆ بلنذبوونەوہى تەقدير کرابو، بەلام پيغەمبەرى خوا(صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) ئەو سنوورەى زۆر لە دوای خۆيەوہ جيھيشتبوو. تا ئەوہى گەيشتە خاليک کە ئيدى حەزرتى جوبرەئيل پيى فەرموو: ”برۆ ئەى موخەممەد! ئيتەر ليژە بەدواوہ خۆت شاسوارى ئەم مەيدانەيت. گەر تۆزقاليکى تر بيمە پيش، نوورى عەزەمەت و گەورەبى پەرەردگار دەمسووتينيت.“

بەمە دەوترت تەنگ پيە هەلچينينى سنوورى بازنەى ”ئيمکان“، بگرە تپيەراندنيشى. ئەم قسانە هەردەم ”ئۆگيست کۆمت“م (Auguste Comte) بىر دەخەنەوہ. فەيلەسووفى فەرەنسى، ئۆگيست کۆمت (١٧٩٨-١٨٥٧)، يەکيکە لە دامەزرينەراني فەلسەفەى پۆزيتيفيزم^١. کۆمت سەرتاپاي ژيانى لە دژايەتپکردنى ئاييندا بەسەر بردووە. چونکە ئەو لای وابوو هەر شتيک نەچيئە ناو بازنەى ئەزمونە زانستبيەکانەوہ و لە بيژنگى

١ Positivism: ئەو رپچکە فەلسەفەيە مادديەيە کە پيى وايە سەلماندى حەقيقەت تەنھا لە رپگەى ئەزمون و بيينەوہ دەيت. بەمەش، شيواز و گۆرەپانى سەلماندى حەقيقەتى تەنھا لە شتاني مادديدا بەرتەسک کردووتەوہ.

پيوره زانستيه كان نه دريټ، جگه له سه فسه ته چي دي نيه. كه چي له كتيبى (تاريخ المراد) دا چاومان بهم به سهرهاته ده كه ويټ:

كومت له سهردانى كيدا بو ټه نده لوس چاوى به شوينه وارى هونه ره ئيسلاميه كان ده كه ويټ و تووشى سهرساميه كى زور ده بيټ. به ده ست هيټانى زانبارى دهر باره ټه ټاينه ى كه ټه ټه هم مو هه ست ناسكى و شاكاره ى بهرهم هيټاوه، ده بيټه ماخولانى سهرى. ههر بو ټه ټه مه به سته بهر و كى چند كه سيك ده گريټ و پرسياريان ليده كات... له ناو ټه وه لامانه دا كه ده ستى ده كه ويټ، نه خوينه وار بونى سهر و هرمان له هه مو ى زياتر سهر سامى ده كات. ههر چييه كه ده كات باوهر ناكات. بو ټه ده چيټ بو روټما و چاوى به پاپا ى نويهم ده كه ويټ.، سو ټدى ده دات كه وه لامى كى راستى بداته وه. جا كاتيك پاپا قسه كانى پشتراست ده كاته وه، كاكى فهيله سووف خو ى پينا گيريټ و، ده لى: ”راسته موحه ممه د خوا نييه، به لام مروټيش نييه...“

مه گهر بوسه يري خوشمان ناليت:

فَمَبْلُغُ الْعِلْمِ فِيهِ أَنَّهُ بَشَرٌ
وَأَنَّ خَ رُخْلُقِ اللَّهِ
كُلَّهُمْ

”كوټا خال كه زانست پي گه يشتوه سه باره ت به و زاته ټه وه ټه كه ټه مروټ بووه. به لام چ مروټيك؟ باشتريټ و بهر پزترينى ته وا ى خه لقى خوا ى گه و ره ټه.“

واته، راسته ټه له ټا مينه له دا يك بووه و كور ى عه بدوللا و كور ټزاي عه بدولمو ته لييه. به لى، ټه و يش وهك ههر مروټيكي تر دا يك و باو كينك و لايه نيكي ماددى هه ټه. به لام ههر گيز ناگونجيت له م رووه مادديه وه بو ى بر وانين و لي ټي ټيگه ين. ټه تاو سيكه به ټاسمانى پيغه مبه رايه ټيدا پهروز ده كات. ههر چي قسه كانى ټيمه شه به به چوار ده و ى ټه وه ټيلكه ټه دا ده سوور ټنه وه كه ټه تاو سه ى لي بووه. ټه وه تا له مي عراجدا گه يشته خال يك، ټاسو ى ده ركى ټيمه زور له وه كو له وار تره ههر بشز انيت پي موباره كى له كو ى دانا وه. چونكه ټه مه با به ټيك نييه ټيمه ټتوانين به هه ست و ټيدرا كى مروټانه ى خو مان په ټي پي بهرين.

ئىدى ھەروەك دەبىنين، تەبلىغ فەرمانبەرىيەكى ئەۋەندە پىۋىست و گىرنگە، ئەۋەتا پەرۋەردگارى مەزن بەندە نىزىك و خۆشەۋىستەكەى خۆيى بەم فەرمانبەرىيە راسپاردوۋە و، ئاگادارى كر دوۋەتەۋە كە ئەگەر ئەركى تەبلىغ بەجى نەگەيەنى، ئەۋا بە تەۋاۋى مانا فەرمانبەرىيى رىسالەت و پىغەمبەرايەتئىشى بەجى نەھىئاۋە.

كەۋابى، گىرنگىتىن و پىۋىستىتىن فەرمانبەرىيى سەرشانى ئىمەى ئوممەتئىش ھەر تەبلىغە. بىرمان نەچىت كە سەرلەنۇى ژياندەۋەى تىكراى مروڧاىەتى لە ھەموو كايەكانى ژياندا، تەنھا و تەنھا لە رىگەى ھەناسە ژيانبەخشەكانى ھەزرتى موھەممەد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، پىشتەستەن بەۋ كەسانە دەپىت كە ھەناسەكانى ئەۋ پىغەمبەرە نازدارە گىيانى بە بەردا كر دوۋنەتەۋە.

ى) چەند تايبەتمەندىيەكى گىرنگى تەبلىغ

چەند تايبەتمەندىيەكى گىرنگ ھەيە لە تەبلىغدا كە پىشتەر تىشكىمان خىستەنە سەر ھەندىكىان. با ئىستاش بە باسكردنى پوختەيەك سەبارەت بەۋانە و تىشك خىستەنە سەر ئەۋ بابەتەنەش كە لىيان نەدۋاۋىن، بابەتى تەبلىغ بە پايان بگەيەنن.

يەكەم: تەبلىغ دىۋىكى ھەيە كە بەسەر فەتانەتدا دەروانىت، دەتۋانىن ناۋىشى لى بنىين "مەتئىقى پىغەمبەرانە".

دوۋەم: دەپىت ئەۋ شتانەى تەبلىغكار خەلكى بۇ بانگ دەكات، سەرەتا لە ژيانى خۇيدا بەجۋانى رەنگى دايتتەۋە. ئەۋ شتانەى باسىان دەكات، دەبى ئەۋ شتانە بن كە لە ژيانى رۇژانەى خۇيەۋە نمونەيان گرتبىت. بەلى، پىۋىستە بانگخۋاز قسەكانى ئاۋىنەى ژيانى بى و خەلكى بۇ ئەۋ شتانە بانگ بكات كە لە ژيانى خۇيدا بە كر دەبى بوۋىيان ھەيە. ئەۋەك بەردەۋام باس لە شتانىك بكات كە پىۋىستە لە ژيانى كەسانى تردا ھەبى.

سىيەم: دەپىت دەرەنجامى چاۋەرۋانكراۋ لە تەبلىغ تەنھا رەزامەندى خۋاى گەۋرە بىت. تەنانەت بەھەشتىش نايىت ەك ئامانجى تەبلىغ تەماشبا كرىت. ئەمەش بە واتاى فىداكارى دىت لە تەۋاۋى فەيزە ماددى و مەعنەۋىيەكان.

۱. باش ناسینی تاکه کان

یه که م: بریتیه له فه تانه تی ناوه کی. پروویه کی تری ته بلیغی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەو پروویه که به سەر فه تانه ت (الفِطْنَةُ) دا دەر وانیت. به لام ده بیع ئەوه بزاینن که فه تانه ت نه نا بریتی نییه له کایه یه کی مه نتیقی وشک. به لکو بریتیه له پرۆسه یه کی مع عنه وی وه ها، که له پروکه شه وه بو قولایی ناخ و، له دنیا وه بو دوا رۆژ درێژ ده بیته وه. مرۆف وه ک چۆن خاوه ن ر هه ندیککی عه قلا نییه، وه هاش خاوه نی ر هه ندی هه ست و سۆزه. ئەوانه ی ته نه نا روو به عه قل و مه نتیقی مرۆفه کان ده دوین و ژیریان به تاکه لیک ده ره وه ی ته واوی کایه کانێ ژیان قبول کردوو، ده بینی توشی په ری شانی و بیچاره یی ده بن کاتیک پرووه پرووی بچوو کترین که لین ده بنه وه له دنیا ی هه ست و سۆزدا. له ولا شه وه، ئەوانه ی به ته نیا له روانگی هه ست و سۆزه وه هه لسه نگان دن ده کن، ده بینی به رام به ر لیک دانه وه عه قلییه کان توشی نشوست دین. به لام ئەوه ته نه نا حه زه رته ی موحه ممه ده و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له یه ک کاتدا له گه ل مو شاهه ده و مو حاکه مه و هه سته وه ره ناوه کییه کاند ا ده وی و، له چوار چۆیه بانگه وازه که یدا جیی هه موویانی کردو وه ته وه. مامه له ی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سه ره تا له روانگی ئەو شتانه وه بوو که به چاو ده بی نران. ئەوجا نمونه ی له سه ر ده هی نانه وه و له م ریگه یه وه ریچکه ی به ره و رۆحه کان لیده دا.

عه قلی به کار ده ینا و عه قلی به رام به ره که شی ده خسته کار. گرنگی به داوه ری ژیری ددا و به شیوه یه کیش و یژدانه کانێ ده داوند، هه ر که س ده نگی ئەوی له ویژدانیدا بیستایه، به جاریک بازی ده دایه پیش ئەوانه شه وه که دیانویست ته نه نا له ری ویژدانه وه بگه ن به حه قیقه ت و، خۆی له پال کانیاه ساز گاره که ی حه قیقه تدا ده بی نییه وه. که سانیککی وه ک پاسکال و بی رگسۆن که له ری حه دس^۱ (intuition) وه هه ولکی دۆزینه وه ی خویان داوه، سه ره رای ئەوه ی که ئەم بابته کایه ی پسپۆری خۆشیانه، که چی هیشتا به چه ن دین قوناغ له دوا ی ئەو ها وه لانه ون که پیغه مبهری خوا و (عَلَيْهِ الْآلُف

۱ حه دس: تی به ری نیکی خیرایه له به لگه وه بو ئەنجام. یا خود ئەو زانسته یه که به بی بیر کرده ی چر و، پیوستی به به لگه ی زۆر به ده ست دیت.

صَلَاةٌ وَسَلَامٌ) ههناسهی ژيانی بهبهردا کردوون و پئی گهیاندوون. ئەوه با لهولاه بوهستیت که بهراورد کردنیان له بواری فهزلهتی رهها و گشتییدا، تهناهت له گهڵ بچووکتیرین ئیمانداریشدا هه رگیز نهبووه و ناشییت.

بهلّی، ههروهک چۆن له هیچ مهیدانیئکدا هه رگیزاو هه رگیز ناگهینهوه به جیئیکانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له بواری فهتانه تیشدا بههه مان شیویه. سهههتا به پیشچاوخستنی راستیی شته کان نه یارهکانی ددها به چۆکدا... ئەوهتا به په نجه ئاماژهی بۆ بته کان ده کرد و عهقلی ده دواندن و، دهیوت: ”ئیه چ ئاواتیئکتان بهو دار و بهرد و خۆلهوه بهستوه؟ دواتریش به ماهیهته بی وینه کهی، یان به په رجوو (موعجیزه) یهک، دهستی ئەو کهسهی ده گرت که کهمیئک پیشتر عهقلی دواندبوو و بهرهو هه ریئمی دلّ کیشی ده کرد. دواتریش له سایهی رهنگ گرتیهی به رهنگی حوزووری نه بهوی، قۆناغیئکی تر به رزی ده کردوه. تا ئەوهی ئوخروهیی بوون له سهههتا پای گیانیدا دهنه خشا.

با سهیری رۆحانی (السیر الروحانی)ی هه زههتی عومهرو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) به نمونه بهینینهوه: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم شیویه له گهڵی داوه: ”بهلامهوه سهیر بوو چۆن که سیئکی خاوهن عهقلی وهک تۆ له دهرهوی بازنهی هیدایه تدا ژیان ده گوزه ریئتی؟! هه رگیز نه ده چوهه عه قلمهوه که مرۆقیئکی وهک تۆ چاوه ریئ شتیئک لهو دار و بهرد و خۆله بکات.“ پیشهکی لهم قسانه دا نرخاندن و ریژلیئنانی هه زههتی عومهرمان بهرچاو ده که ویئت. ئەمه سههههاری ئەوهی که مامه لهیه کی ریژدارانهش له گهڵ مهنتیق و ژیریدا کراوه. لهم ریئه شهوه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آله وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) له روهه مهنتیقییه کهوه به تهواوی مانا هه زههتی عومهری به دهست هیناوه. به دواشیدا به شیوازه بی وینه کهی خۆی، که له وهتهی هه بووه کانگای متمانه و دلنیایی بووه، چوهه ته دلئییهوه. له قۆناغی سیئهه میشدا قوولی به ندایه تییه کهی ئەوی گه یانده ئاستیئک، ئەو عومههاری جاران و شترانی دنایه ژیر بالّی و دهیدان به زهویدا، وا ئیستا له بهردهم پیغه مبهری خوا (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) به ئەه ده بهوه چۆکی داواوه و، بۆ نواندنی ریژی شایان بهرامبهه رهو سههههههه، وهک شوهره بی خۆی چه ماندووتهوه.

بهه له کۆتایی هاتنی ئەم بر گهیه، نمونهیه کی بهرجهسته دهینینهوه و دهچینه

گەنجیک دیتە خزمەت پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هاوولان بە راشکاوێ ناوی ئەم گەنجەیان نەبردوو. بەلام بە یە کخستنی چەند رپوایەتیەک دەگەینە ئەو ئەنجامە ی کە ئەو گەنجە جولەبیب بوو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ). ئەم گەنجە دیتە حوزووری پیغەمبەری خوا و، دەلیت: ”ئە ی پیغەمبەری خوا، مۆلەتم بدە زینا بکەم! چونکە بەراستی توانای خۆگرتنەوهم نییە.“ بیگومان کاردانەوێ ئامادەبووانی مەجلیس جۆراوجۆر دەبیّت. ه ی وایان تیاوو دەبووێست دەمی بگریّت و ئامارێ ئەوێ بۆ بکات کە: ”تۆ چۆن لە بەرامبەر پیغەمبەری خوادا وها قسە یە ک دەکەیت؟!“ لەولاشەووە یە کیکێ تریان چمکی کراسە کە ی بەری رادە کیشا و، یە کیکێ تریش گوری دەخواردووە لی بدات. لەم نیوئەندەدا تەنھا کەسیک کە دەنگ ناکات و چاو لە هەموو شتیک دەپۆشیّت، پیغەمبەری بە شان و شەو کەت و کانیاو کە ی شەفەقەت و بەزەبی دەبیّت. گوێی لی دەگری، دواتر بانگی دەکاتە لای خۆی و دای دەنیشینی. خۆ هەر تەنیا ئەم تۆزە مامەلە یە بەس بوو بۆ ئەوێ ئەو گەنجە مەست بکات، ئینجا لی دەپرسیّت:

- نایا رازی دەبووێت گەر کەسیک هەمان کاری لە گەل دایکت ئەنجام بدایە؟

- دایک و باوکم بە فیدات بن پیغەمبەری خوا، نەخیر هەرگیز رازی نەدەبووم.

- دە ی هیچ کەسیش رازی نییە کاری وا لە گەل دایکیدا بگریّت.

ئە ی ئە گەر کچیکت هەبوایە، رازی دەبووێت کاری وا لە گەل بگریّت؟!

- گیانم بە فیدات پیغەمبەری خوا، نەخیر هەرگیز رازی نەدەبووم.

- دە ی هیچ کەسیکیش بە کاریکی وها رازی نایت بۆ کچە کە ی.

ئە ی رازی دەبووێت کاریکی وها لە گەل پورت ئەنجام بدیّت؟!

- نەخیر پیغەمبەری خوا، رازی نەدەبووم.

-ئە ی رازی دەبووێت کەسیک لە گەل خوشکە کەت ئەو کارە ئەنجام بدات؟!

- نه خيبر، هرگيز رازی نه ده بووم.

وه کو تا قسهی پیغه مبه رمان:

- ده كهواته باش بزانه كه هيچ كه سيكيش نيه رازی بيټ به وهی كاريكي وا له گه ل دايكي، كچی، پوری يان خوشكي نه نجام بدریت.

به لي، به م گفتوگو مه نتيقيه، پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه م گه نجهی خسته مشتیه وه و، ده توت له سهر ته ختهی مردووشور پالی خستوه و وه ك مردوی لی كردوه. نيتر هر شور دنی مابوو. نه و جا ده ستی موباره کی ده خاته سهر سنگی گه نجه كه و، نه م دو عايه ی بو ده كات: **اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ وَطَهِّرْ قَلْبَهُ وَحَصِّنْ فَرْجَهُ** ”خوايه له گوناھی خوش به، دلی پاك بكه ره وه و داميني پاريزراو بكه!“^۱

له پاش نه م دو عايه وه جوله ييب بوو به نمونهی داوين پاکی و عيفهت. به لام له بهر شيوازی ژيانی پيشوی، كه س كچی خوی نه ده دايه. تا نه وهی پیغه مبه ری خواو (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) میانگیری كرد و له کوتايدا جوله ييبيش خيترانی پيك هينا.^۲ دواي هاسهر گيريه كه شی، له يه كه م غه زادا شه هيد ده بيټ. دواي ته واو بوونی غه زاكه، پیغه مبه ری خواو (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) له هاوه لان ده پرسیت: ”كهستان كه م نيه؟“ نه وانيش ده لين: ”نه خيبر نهی پیغه مبه ری خوا، كه سمان كه م نيه.“ به دواي نه م وه لامه دا پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) ده فرموی: ”به لام من كه سيك م ديار نيه!“ نينجا ده گه ریت تا جوله ييب ده دوزيته وه. ده بينن ههوت كه سی كوشتوه و خوشی شه هيد كراوه. پیغه مبه رو (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) سهری جوله ييب ده نيته سهر رانی و، ده فرمویت: **هَذَا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ** ”نه م جوله ييبه له منه و منيش له وم.“ نيتر به م شيويه جوله ييب به دهم گه يشتن به م پايه بلنده وه به ره و ناسوی روهی له شه قه ی بال ده دات.^۳

به لي، فه تانه تی هره مه زنی پیغه مبه ری خواو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَنْتُمْ التَّسْلِيمِ) بوو كه

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۲۵۶/۵؛ الطبراني، المعجم الكبير ۱۶۲/۸، ۱۸۳.

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۴۲۲/۴.

۳ مسلم، فضائل الصحابة ۱۳۱؛ أحمد بن حنبل، المسند ۴۲۰/۴، ۴۲۱، ۴۲۵.

گەنجىكى زىناكارى لەو ماوه كەمەدا بەرەو ئاستىكى وا بەرزكردوه كه ژيرى له ئاستيدا دۆش دابىنىت. جا با ئىستا تەواوى پەرورەشيار و پىنگەيەنەرانى دنيا كۆبىنەوه و بېرۆنە نيوه دورگەى عەرەبى، بزائين داخۆ دەتوانن ئەو پەرورەدە و كەمەل بوونە ئەخلاقىيەى پىغەمبەرى خوا(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ماوهيه كى زۆر كەمدا بەرپاى كرد، تۆ واز له پەرورەدە و كەمەل بوونى ئەخلاقىيەى، بگرە تەنها يەك دوو بنەماى ئەخلاقىيەى بچەسپىنن؟

واقىيەى حال بە هەموو رۆونىيەكەيهوه پىمان دەلەيت كه وهلامىكى ئەرىنيمان دەست ناكەوێت.

بەلەى، ئەو سەرەدەمەى پىغەمبەرى خواى تىدا دەژيا، سەرەدەمەىك بوو هەموو جۆرەكانى بى رەوشتى له مەروفي ئەو رۆژگارەدا وهك فیتەرتى لىهاتبوو. پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تەنيا بەهوه نەهوستا كه بىخى ئەو رەوشتە خراپانە له دەروونياندا دەرىنيت، بەلكو لههەمان كاتدا بە جوانترينى خوورەوشتەكانيش رازاندنيهوه. بەجۆرىك، مەروفايهتى نه له پيش ئەوان رەوشتىكى لەو جۆرە و مەروفاگەلىكى بەرەوشتى لەوجۆرەى ديوه، نه له پاش ئەوانيش. جا وهك چۆن مېژووى ئىسلامى بە هەزاران نمونەيهوه راستگۆترين شاهيدى ئەم راستىيهيه، هەر بەو جۆرەش، بى ئاكامى هەموو ئەو هەول و كۆششەى لەمەروفا دەدریت بۆ قەلاچۆكردى هەندىك خوى خراپ، سەلماندىكى ترى ئەم راستىيه حاشاهەلنەگرهيه.

ئەمەش نمونەيهك: ئەو تەدەلەتەك بەتەواوى مەزنىيەى خۆيهوه هەلمەتى بەرەنگارى دژ بە جگەرە رادەگەيهنيت. وهزارەتەكان بە چەندىن پەرۆرەوه دینه مەيدان، بە سەدان زانا بە شىواى جۆراوجۆر لەسەر ئەم بابەتە كۆنفرانس و مېژگرد سازدەكەن، چەندىن كتيبي لەسەر دەنوسریت و له رىنگەى جۆرەها دروشمەوه وهك بلىيە جەنگى نىشتمانى دژ بە جگەرە رادەگەيهنيت. كه چى هيشتاش ئەنجام هەر سفره و هيچ بە دەستەوه.

ئىنجا ئىستا رۆوتان وەرپچەرخينن و سەرنجىكى ئەو كۆمەلگەيه بەدەن كه پىغەمبەرى خوا(عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) پىي گەياندوو. بە چاوى خۆتان بىينن كه چۆن هەرچى

ده فەرمویت، یە کسەر دە کەوێتە بواری جیبەجی کردنەوه. فەرموون ئیوه و ئەم نموونەیه:

حەزرەتی ئەنەس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) بۆمان دەگێڕێتەوه: ”لە مالى تەلّحە بادهی شەرابنۆشانم پرده کرد و ساقیتیم دەکرد. لەو کاتەدا لە دەرەوه دەنگیک هات. دەنگە کە دەیوت: ‘ئاگادار بن، مەى قەدەغە کرا!’ هەر بە بیستنی ئەمە، ئەوهی کاسەى مەى بە دەستەوه بوو داينا. ئەوهشی دەمی بۆ بردبوو، تفییهوه و هەموو بە جارێ هەرچییهک لە کوبەلەکانیاندا هەبوو رژاندىانە کۆلان. بە چەشنیک، بە دەرژایى چەندین رۆژ شەراب لە کۆلانەکانى مەدینهدا جوگەلەى بەستبوو...“^۱

بەلێ، ئەو پێغەمبەرە مەزەنە (عَلَيْهِ أَكْمَلُ الْحَايَا) هەموو ئەم کارانەى بە سەرکەوتووی ئەنجامداوه. ئەوانەش کە چاویان بەرایى نایەت، نیوه دورگەى عەرەبییان پیشان دەدەین و، پێیان دەلێن: ”فەرموون ئیوه لە ملیۆنیکدا یەکی ئەو کارانە ئەنجام بەن کە پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەنجامى داوه! هەرگیز بۆتان ئەنجام نادریت.“

۲. بەکردهوه کردنى ئەو شتانەى بانگەوازیان بۆ دەکریت

دووم: یەکیکی تر لەو بزوینەرانی کە حەزرەتی موحمەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە تەبلیغدا بەکارى دەهینا، گونجاویى تەواوی ژیاى بوو لە گەل ئەو مەقامەى نمایندەى دەکرد. بەلێ، بە شیوهیەکی وا گوفتار و قسەکانى بەکردهوه کرد، هەرکەسێ تەماشای بکردایە، بێ ئەوهی پێوستى بە هیچ بەلگەیهکی تر بێ راستەوخۆ باوەرى بە خۆی گەوره دەهینا. تەنانەت زۆر جار تەنها بینینیکی بەس بوو بۆ ئەوهی باوەر بەینی کە پێغەمبەرى خوایه. عەبدوللای کورێ رەواحه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) چەند جوان فەرموویهتی:

لَوْلَمْ تَكُنْ فِيهِ آيَاتٌ مُّبِينَةٌ لَكَانَ مَنْظَرُهُ يُنَبِّئُكَ بِالْخَبَرِ

”خۆ ئەگەر ئەو بەلگە و نیشانه روون و ئاشکرایانەش نەبوایه کە لەودا هەبوون، ئەوا هەر دیمەنەکەى بەس بوو بۆ ئەوهی باوەرێ بێ بەینیت.“^۲

۱ بخاری، المظالم ۲۱، تفسیر (۵) ۱۰؛ مسلم، الأشربة ۳-۹.

۲ قاضي عياض، الشفاء ۲۴۹/۱.

ئەوانەى ئىمانىيان پى ھىنا و دلبەستەى بوون و بە "يا رسول الله" بانگيان دە کرد، كەسانىك بوون دواى خۆى جلەوى بەرپۆدەردنى دىنايان گرتە دەست. واتە تەنھا لای سى چوار كەسى ساویلکەى سادە خۆى پەسەند نە کردبوو. بەلكو لەنىو ئەو كەسانەدا كە پى گەياندن، ئەبوبەكر و عومەر و عوشمان و عەلىيەكى تىدابوو (رضي الله عنهم أئفم أئفم) كە ھەر يەكەيان بەتەنیا خۆى تواناى بەرپۆدەردنى ھەموو جىھانى ھەبوو. ھىچ كامىشيان ئەوئەندە لاواز نەبوو ھەروا بەئاسانى تەسلىم بىت و مل بو فەرمانى يەككى تر كەچ بكات. ئەگەر ئەو زاتە پىغەمبەرى خوا نەبوايە، دلنايان ھىچ كاميان تەسلىمى نەدەبوون. جا ئەگەر كەسايەتییەكى خاوەن بەسیرەتى وەك ھەزرتى عەلى (رضي الله عنه) كە لە پلەى "حق اليقين" ئىماندا بوو، فەرموويەتى: "ئەگەر پەردەش لابدرایە، يەقینم زیادى نەدەکرد." ^۱ پىغەمبەرايەتییى ئەوى قبول كەردىت، ئەوا ئەمە بەتەنھا بەسە بو ئەوى بىتتە بەلگەيەكى درەخشان لەسەر پىغەمبەرايەتییەكى.

ھەر ھالىكى بگرت و ھەر پەنگى دوارپۆزى گرتبوو، ئەوئەتا زانايەكى جوولەكەى وەك عەبدوللاى كورپى سەلام، بەيەكجار بىنين ئىمانى ھىنا و، وتى: "ئەم سىمايە سىماى درۆزن نىيە. خاوەنى ئەم سىمايە ھەر دەبىت پىغەمبەرى خوا بىت." ^۲

بەلى، وايە، تەنھا بىنينى بەس بوو بو ئەوى باوهرپى پى بىتت. ئەو كەسانەى خۆيان و ژيانيان تەرخان كەردوو لە پىناو گەياندننى ھەق و ھەقىقەت بە كەسانى دى، لە ھەموو كەس زياتر دەك بە دژوارى و نارەھەتى و ھەر قبول كەردنىك دەكەن. ئەوئەتا زۆرىك لەوانە بەدريژايى تەمەنىك رەنج دەكىشن و كۆشش دەكەن، كەچى ناتوانن كارىگەرييان لەسەر ھەشت نۆ كەس ھەبىت و لە ھەوارى رۆحياندا دەوارىك ھەلبەدن. ئەوجا تەماشايەكى پىغەمبەرى خوا بكەن. مەگەر كەسىك ھەيە لە ئىستادا لەنىو دللى زیاد لە ملىارىك مروقتا تەختى ئەوينى دانابىت؟ ئايا كەسىكى تر شك دەبەن رۆزى پىنج جار، بە ئاوازيك كە تەواوى دنيا بىنیتتە جۆش و خرووش، ناوى لە منارەكانەو ھە شابال بگرى؟! !!

كەوايى مروقتايەتى ئەو سەرورەى خۆش دەويت و رۆزى چەند جار كىش وابەستەيى

۱ علي القاري، المصنوع ۱۴۹.

۲ ترمذى، قيامة ۴۲؛ ابن ماجة، إقامة الصلاة ۱۷۴.

خۆیی بۇ دوویات دەکاتەوہ. ئەمە سەرباری ھەموو ئەو کەس و سیستەمە ناحەزانەش کە چاویان پێ ھەلنایە. بەلێ، سەررەپای ھەموو شتیئک، حەزرەتی موحمەد(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەردەوامە لە پروناک کردنەوہی دلان بە نووری خۆشەویستی خۆی. چونکە ئەو شتانەیی خەلکی بۆ بانگ دەکرد، سەرەتا لە خۆیدا پەیرەوی دەکرد و ھەمیشە نمونەییەکی زیندووی گوفتارەکانی بوو. ھەر بۆیە ھەرچیەکی فەرمووە، راستەوخۆ کاریگەری لەسەر کۆمەلگەکان جێ ھێشتووہ و، ھەمیشە فەرمایشتەکانی جیبەجێ کران و لە رییاندا گیان بەختکراوہ.

کاتیئک مەرۆفەکانی بۆ بەندایەتی و پەرستشی پەروردگار بانگ دەکرد، خۆی ھەردەم لە بەرزترین ئاسۆی بەندایەتیدا جوانترین تابلۆی بەندایەتی پیشکەش دەکرد.

دایکمان حەزرەتی عائیشە(رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) دەگێرپیتەوہ:

رۆژئیکیان پیغەمبەری خوا ھاتە لام و، پێی فەرمووم: ”ئەی عائیشە، مۆلەتم دەدەدە ئەمشەو لە گەل خۆی خۆمدا بەسەر بەرم؟“ ئەمە ی وت و، دەستی کرد بە نوێژ.

ئەو شەو تا بەرەبەیان ئایەتی ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ ظُهُورِهِمْ لِحُجُجٍ﴾ (آل عمران : ۱۹۰) خۆیند و فرمیسکی رشت. ئەو ھەندە گریا، ئە گەر بەرمالە کە ی بگوشرایە، دلۆپ دلۆپ فرمیسکی لێ دەتکا.^۱

ھەتاوہ کە پێیەکانی دەئاوسان نوێژی دەکرد. رۆژئیکیان ئەو ھیان بیرخستەوہ کەوا خۆی گەورە لە گوناھی رابردوو و داھاتووشی خۆشبووہ و، وتیان: ”بۆچی ھیندە خۆت دەخەیتە نارەحەتییەوہ؟“ ئەویش لە وەلامدا فەرمووی: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا ”ئە ی بەندەییەکی سوپاسگوزار نەبم؟“^۲ بەلێ، دەرگای شوکری بە روودا والا کرابوو. ئیدی ھەموو ئەم رەنج و کۆششەیی لەبەر ئەوہ بوو.

دوو بارە دایکی ئیمانداران حەزرەتی عائیشە(رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) بۆمان دەگێرپیتەوہ: لە نیوہشەودا بەخەبەر ھاتم و دیتم کەوا پیغەمبەری خوا لە لام نەماوہ. دلّم خورپەییەکی

۱ ابن حبان، الصحيح ۳۸۶/۲.

۲ بخاری، تہجد ۶؛ مسلم، صفات المنافقین ۷۹-۸۱.

کرد و، وتم: ”تۆ بلیی چوویت بۆ لای یه کینک له خیزانه کانی تری؟!“ وهختی ویستم له جی راپهرم، دهستم بهر قاچی کهوت. که سه رنجمدا، بۆم دهرکهوت له سوجده دایه و سه رگه رمی نزا و پارانه وهیه. ئیتر منیش گویم دایه دوعا و پارانه وه کانی. ئەم دوعا یه ده خویند: سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ”پهروهر دگارا! تۆ له هه موو ناته واوی و که موکورپیه ک پاک و بیگه ردیت، سوپاسگوزارم. هیچ په رستراویک نیه جگه له تۆ.“^۱

خۆ ئە گه ر بیویستایه وه ک پاشایان ده یخوارد و ده یخواردوه و که یفی له ژیان دهبرد. جا هه ر ئەو کاته ی له مه ککه بوو -به مه رچی واز هینان له بانگه وازه که ی- ژیانیکی له و جو ره یان خسته به رده می،^۲ به لام پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیناو بانگه وازه که یدا ژیان ی چه ره سه ری هه لبژارد به سه ر ژیان ی ئاسوده یی دنیا یدا. چونکه به راستی ئەو وه فاداری دهر گانه ی حق ته عالا بوو. رۆژی برسی دهبوو و په نای بۆ خوا دهبرد، رۆژیکی تر تی ر دهبوو و شوکرانه ی دهبژارد.^۳ بوونه پیغه مبه ریکی به نده ی به سه ر پیغه مبه ریکی پادشادا په سه ند کرد.^۴ هه ر ئەم ساده ییه شی گه و ره ترین ئە فسوونی که مه ند کیشی کۆمه لانی ده وری بوو.

هه رچه نده چه زره تی عومه رو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) خۆشی ژیانیکی ساده ی به سه ر دهبرد، که چی ژیان ی پیغه مبه ری خوا ته نانه ت ئاوی له چاوی ئەویش دهینا. رۆژیکیان پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لیبی برسی: ”عومه ر بۆ ده گریت؟“ چه زره تی عومه ر له وه لامدا فه رموی: ”یا رسول الله، پاشاکان له سه ر دۆشه کی په ر ده چه وینه وه. که چی تۆ له سه ر پارچه چه سیریک دهنویت. کاتیکیش هه لده ستیت، جیی چه سیره که له سه ر لاشه ت دهر چوه. له کاتیکیدا تۆ پیغه مبه ری خوات و له هه مووان زیاتر شایسته ی ژیانیکی ئاسوده ییت.“ پیغه مبه رو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) له وه لامدا پیی ده فه رموی: ”أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمُ الدُّنْيَا وَلَنَا الْآخِرَةُ؟“ ”مه گه ر رازی نابیت دنیا

۱ مسلم، صلاة ۲۲۲؛ ترمذی، دعوات ۷۵؛ أبو داود، صلاة ۱۴۷.

۲ ابن کثیر، البداية و النهاية ۶۲۳-۶۳.

۳ ترمذی، زهد ۳۵؛ أحمد بن حنبل، المسند ۲۵۴/۵.

۴ أحمد بن حنبل، المسند ۲۳۱/۲؛ أبو یعلی، مسند ۴۹۱/۱۰.

بۇ ئەوان بىت و پاشەرۈژىش بۇ ئىمە؟^۱

بەلغى، دەبوو جەلەوى دنيا بە دەست موسولمانانەوہ بىت. پىغەمبەرى خواشو(عَلَيْهِ أَكْمَلُ
التَّحَايَا) لە ھەموان زياتر داخووزى ئەمە بوو. بەلام كاتىك دەھاتە سەر ژيانى كەسىي
خۆي، سادەترىن ژيانى بەسەر دەبرد. راستتر بلىين، ئەو بۇ خۆي نەدەژيا، بەلكو لە پىناو
ژياندى كەسانى تر دا دەژيا. مەگەر نەينى چوونە نىو تەواوى رۇحەكان و دانانى
تەختى خۇشەويستى لە دلاندا، ھەر لەم جۇرە شىوازي ژيانەوہ سەرچاوى نە گرتبوو؟!
جا بۇيە ئەو كەسانەي بانگەواز و تەبليغيان كرووہتە ئەركى خۆيان، لەم ھەلسوكەوت
و رەفتارانەي پىغەمبەرى خوادا وانەگەلىكى زۆر ھەن كە ليۆهى فيرين. بەلغى، تاكە
مەرجى كارتىكردنى كەسانى تر و چوونە نىو دلانەوہ، برىتيە لە: شتانىك باس بكە كە
لەژيانندا ھەن. ئەو شتانەشى باسيان دەكەي با لە ژيانندا ھەبن. ئەمەش زۆر بەروونى
لە ژيانى ئەو سەرورەدا دەبينریت.

ئەگەر ويستت باس لە گرنگى گريان لە ترسى خواي گەورە بۇ يە كىك بكەيت، ئەوا
سەرەتا پىويستە خۆت لە نيۆهى شەودا ھەستيت و ئەوئەندە بگريت ھەتا بەرمالەكەت تەر
دەبىت. ئىدى ئەوكات ئەو قسانەي كە لە رۇژى ئەو شەوہدا دەيكەيت، بە شىوہەك كە
خۆشت پىي سەرسام دەبىت، شوئىنكار لە ناخى بەرامبەرەكەتدا جى دەھيلن. وەگەرنا، بەر
زللەي ئايەتى: ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَأَنفَعُنَا﴾ (الصف : ۲) ”بۇچى شتىك دەلين
كە خۆتان ئەنجامى نادەن؟!“ دەكەون و بىراي بىرا كاريگەرئيتان نايىت.

۳. چاوەرى نەکردنى پاداشت

سپەھم: پىغەمبەرى خواو(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە بەرامبەر بەجى گەياندى ئەركى تەبليغدا
ھىچ داخووزىيە كى دنيايى يان ئاخىرەتى نەبووہ. ئەمەش بۇ خۆي بەلگەيە كى ترە
لەسەر پىغەمبەرايەتییە كەي. چونكە رەفتارىكى لەم جۇرە رەفتارىكى پىغەمبەرانەيە
و ھەر لەو مەرۇفە بژاردانە دەوہشیتەوہ. ئەوانەش كە لە پاش خۆي لەسەر ئەم رەوشتە

۱ بخارى، تفسير (۶۶) ۲؛ مسلم، طلاق ۳۱.

رہفتار دہ کھن، ئا ئوانہ بانگخوازی راستہ قینہ و مہردی مہیدانی پھیامدارین۔ قورثانی پیروز فرمان دہکات بہ شوین کھوتنی ئو کھسانہی کھ چاوپروانی ہیچ پاداشت و کریبک نین لہ ہیچ کھسیک و، دھفرمویت: ”شوین ئوانہ بکھون!“^۱

ھموو سھروھت و سامانہ کھی حھزرتی خھدیجھو (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) لہ رپی بلاوکردنھوی حھق و حھقیقھتدا بہ خھرج درا، کھچی پیغھمبھری خوا سھرباری ھموو ئھمانہ، داوای ہیچ شتیکی لہ ہیچ کھسیک نھکردوھ بؤ خوی۔

حھزرتی ئھبوبھ کرو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ھاورپی پیغھمبھری خوا و ھاودھمی ھیجرتی بو۔ ئھوھبوو لہ کاتی ھیجرتدا حھزرتی ئھبوبھ کر و شتریکی نامادھ کردبوو بؤ پیغھمبھری خوا۔ کھچی لھو ھلومھرجھ دژوارھدا کھ ھموو بیر و ھوشیکی مروث لای ئھوھبھ داخو دژمن بہ دوایھوھبھتی یان نا، پیغھمبھری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھھتاوھکو نرخی و شترھکھی نھدا، نامادھ نھبوو سواربھی و بکھونھری۔^۲

دھی ھھر ئھمھ بھس نبیھ تاوھکو ببیئھ بھلگھی سھلمینھر لھسھر ئھوی کھ ئھو پیئھوا سھروھرھ چھندھ لھ کارھ کانیدا حھسبی بووھ؟ ئایا دھکریت کھسیک کھ لھ کاتیکی وھا ناسک و ھھستیاردای بیری لای بابھتیکی وھا بیت، لھ کاتی ناساییدا فھراموشی بکات؟! وا دھزانم تھنھا ئھم رووداوھ وانھبھ کی سھروزیدای بیت بؤ بانگخوازان۔

ئھبوو ھورھیرھو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) بوّمان دھگیرئتھوھ: رۆژیکیان پیغھمبھری خوام بینی بھدانیشتنھوھ نوپژی دھکرد، پرسیم: ”ئھی پیغھمبھری خوا نھخوشیت؟“ پیغھمبھری خواش (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) لھ ولّامدا فھرمووی: ”نھخیر ئھبوھورھیرھ، برسیتی... لھتاو برسیتی ھیژی ھھستانھ سھر پیم نھماوھ“ ئیتر منیش دھستم کرد بہ گریان، ئھوجا فھرمووی: ”مھگری، سھختی لیپرسینھوھ کھسانی برسی ناگریئھوھ۔“^۳

جا خو برسیتی مھینھتی بھردھوامی پیغھمبھری خوا بوو...

۱ ﴿ اَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلِكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ (یس : ۲۱) ”شوین ئو کھسانھ بکھون کھ ہیچ کړ و پاداشتیکیان لیٹان ناویت، خویشیان لھسھر ری راستن۔“

۲ بخاری، مناقب الأنصار ۴۵؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۹۸/۶.

۳ أبو نعیم، حلیة الأولیاء ۱۰۹/۷.

ديسان جاريكيان له گۆشه يهك له گۆشه كاني شاري مه دينه دا له گه ل حه زه رته ي
 شه بوبه كر و حه زه رته ي عومهر بيج شه وه ي ناگايان له يه كترى بيت، به يه ك ده گهن و
 له يه كترى ده پرسن: ”چ شتيك نيوي به م دره نگانه شه وه له مال هي ناوه ته ده ر؟“ وه لام ي
 هه رسيكيان هه ر هه مان شت بوو: ”برسي تي!“ به لي، هه رسيكيان هه رچييه كيان هه بوو
 له پيناوي خوادا به خشيبويان و له بهر نه بووني پارووه نانيك كه برسي تييان بشكي ني تي، خو
 نه چوبووه چاويان و هاتبوونه ده روه.^۱

به لي، له و روزه دا، شه باره قورسه ي ته بليغ له سه ر ده ستي شه خاوه ن مه چه ك و
 بازووه به هي زانه به رزكرايه وه. جا بوي هه مر وشدا، شه وانه ي شانيان داوته بهر هه مان بار
 و، ده ستنيشانكراوي هه لگرتني هه مان گه نجينه ن، هه ر چوني بيج ده بي خاوه ني هه مان
 هي ز و بازوو بن.

شه وه تا فاطمه ي كچي، شه فاطمه نازداره ي كه ده رباره ي فه رمويه تي: ”فاطمه
 پارچه يه كه له من. هه ركه س دلي شه خو ش بكات، دلي مني خو ش كر دووه.
 هه ركه سيش شه بره نجيني تي، مني ره نجاندووه.“^۲ كه سيك نه بوو له كاروباري ناو مالدا
 يارمه تي شه كچه نازداره ي بدات. له تاو ناو هه لگرتن و ده ستار سووران دن پي ستي
 ده ستي شه ستور و قليشاو بو بوو و، شانيشي يه ك پارچه بو بووه برين. حه زه رته ي عه لي
 زور خه مباري حالي هاوسه ره كه ي بوو، به لام له گه ل شه وه شدا هي چي له ده ست نه ده هات.
 هه رچونيك بيت ده وراني به چه رمه سه ري شه شه نازاره وه ژيانيان برده سه ر.

ئاخر شه هه لگري خو وره وشتي باوكي بوو. شه خه سله ته ش شه نه جامداني كاري
 خوي به ده ستي خوي له باوكيه وه به ميراتي بوي ما بووه وه. به لي، هه ر له هه ستان و
 دانيشتنيه وه بيگه ره، هه موو شتيكي له باوكي ده چوو.^۳

دواي سه ركه وتن له يه كيك له غه زا كاندا، كاتي ك غه نيمه ت و ديله كان هي ترانه وه بو

۱ مسلم، الأشربة ۱۴۰؛ موطأ، صفات النبي ۱۰.

۲ بخاري، فضائل الأصحاب ۱۲؛ مسلم، فضائل الصحابة ۹۳-۹۴؛ حاكم، المستدرک ۱۷۲/۳. (شيوي ته واوي حه ديشه كه له مستدركه وه وه رگيراهه)

۳ ترمذي، مناقب ۶۰، أبو داود، أدب ۱۴۳.

مه‌دینه. ئەو‌هی پێویستییه‌کی هه‌ب‌وایه‌ ده‌هاته‌ لای سه‌روه‌رمان و به‌ گوێره‌ی حال و باری خۆی شتیکی وهرده‌گرت و ده‌گه‌راییه‌وه. هه‌زهرتی فاطمه‌ش به‌ هاندانی هه‌زهرتی عه‌لی، بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌ره‌و مالی باوکی که‌وته‌پرسی. به‌لام باوکی ئازیزی له‌مال نه‌بوو. ئەویش مه‌به‌ستی هاتنه‌که‌ی بۆ یه‌کی له‌ هاوسه‌ره‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا روون کرده‌وه و گه‌راییه‌وه‌ ماله‌وه.

هه‌ر که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌واله‌که‌ی بیست، بچ و هه‌ستان به‌ره‌و مالی کچه‌که‌ی به‌رپیکه‌وت. له‌و کاته‌دا هه‌زهرتی فاطمه‌ پراکشابوو. کاتی که‌ بینی پێغه‌مبه‌ری خوا دیته‌ ژوره‌وه‌ ویستی هه‌ستیته‌وه. به‌لام ئەم مروّقه‌ فیتره‌تناسه‌ یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر که‌ناری جیگه‌که‌ی دانیشته‌، به‌ جوړیک که‌ هه‌زهرتی فاطمه‌ هه‌ستی به‌ ساردی قاچی پێغه‌مبه‌ر ده‌کرد له‌ سینه‌یدا. ئەوجا فه‌رمووی: ”کچی شیرینم! هه‌تاوه‌کو پێداویستییه‌کانی ئەصحابی صوفه‌^۱ دا بین نه‌که‌م، ناتوانم هیچ شتی که‌ بده‌م به‌ تۆ. به‌لام با شتیکی له‌مه‌ باشترت فیریکه‌م.. وه‌ختی چووینه‌ سه‌ر جیی نوستن، سی و سی جار سُبْحَانَ اللَّهِ و، سی و سی جار الْحَمْدُ لِلَّهِ و، سی و سی جار(له‌ رپوایه‌تیکی تر دا سی و چوار جار) اللَّهُ أَكْبَرُ بخوینه‌. ئەمه‌ بۆ ناخیره‌تت زۆر له‌و شته‌ باشتره‌ که‌ داوای ده‌که‌ی.“^۲ هه‌روه‌ها رۆژیکیان که‌ ده‌سته‌بندیکی ئالتوونی له‌ ده‌ستی هه‌زهرتی فاطمه‌دا بینی، یه‌کسه‌ر ئاگاداری کرده‌وه‌ و، فه‌رمووی: ”کچم، ئایا پیت خۆشه‌ بلین کچه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌سته‌بندیکی له‌ ئاگر کرده‌وته‌ ده‌ست؟ که‌واته‌ خیرا دا بیکه‌نه‌!“ ئەمه‌ی وت و رۆیشت. هه‌زهرتی فاطمه‌ش به‌م ده‌سته‌بنده‌ به‌نده‌یه‌کی کپی و له‌ رپی خوادا ئازادی کرد. پاش که‌می که‌ی بۆ باوکی گێراییه‌وه... خۆزگه‌ ده‌تازانی پێغه‌مبه‌ری خوا چه‌نده‌ به‌م هه‌واله‌ دلخۆش بوو!^۳

۱ ئەصحابی صوفه‌: ئەو هاوه‌له‌ به‌رپزانه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا بوون که‌ ژبانی خۆیان بۆ خزمه‌ت کردنی قورئان و سوننه‌ت ته‌رخان کردبوو. له‌ لایه‌کی سه‌رداپووشراوی به‌رکراوه‌ی ناو مزگه‌وتی نه‌به‌ویدا ده‌مانه‌وه. ئەم هاوه‌له‌ به‌رپزانه‌، له‌ پیناو فیربوون و فیرکردن و بلاوکردنه‌وه‌ی ئیسلامدا ده‌سته‌بهرداری هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی خۆیان بووبوون.

۲ بخاری، فرض الخمس ۶، دعوات ۱۱؛ مسلم، ذکر ۸۰؛ ترمذی، دعوات ۲۴؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱/۱۰۶-۱۰۷.

۳ نسائی، زینة ۳۹؛ أحمد بن حنبل، المسند ۵/۲۷۸-۲۷۹.

دیونگی تری ئەم بەشی سېهه مه ئەوهیه که پیغه مبهری خواو (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) نەك هەر هیچ داواکارییه کی له دوینراوه کانی نەبووه، بەلکو بەرگه گری کۆلنەدەری ئازار و مەینەتییه کانی دەستیشیان بووه. چەندین جار سەرتاپا خۆلبارانیان کردوو و جگه له زەینەب و فاتیمە ی کچی، کەسی تر نەهاتوو بە لایەوه.^۱ چەندەها جاری تریش رپی هاتوچۆی دەرکریژ دەکرا و پێیه پیروژه کانی خەلتانی خوین دەبوون.

جاریکیان له کەعبەدا نوێژی دەکرد. کاتیک بیباوەران چاویان پپی کەوت، لپی کۆ بوونەوه و دەستیان کرد بە لیدان و ئازاردانی. حەزرتی ئەبوبەکر که له و کاتەدا له و ناوه بوو، خیزا گەیشته فریای. روهی کرده بی باوەران و، پپی وتن: **أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ** "ئایا دەتانەوی پیاویک بکوژن هەر له بەر ئەوهی که دەلی پەروردگارم "الله" یه و له لایەن پەروردگارێشتانەوه چەندین بەلگە ی بو هیناون؟! " ئیتر بەم شیوهیه گیانی خۆی کرده قەلغانی پارێزگاری له خۆشەویستە کە ی.^۲ هەموو ئەمانەش بەبی هیچ وچان و پچرانیک روهی دەدا. بەلام هیچ کام لەم روهداوه گیان هارینانە نەیاتوانی ئەو سەرورە له رینگە کە ی بگەریننەوه. بە کچە کە یی دەفەرموو: "مەگری کچم، خوی گەورە باوکت بە زایە نادات."^۳ هەرواش بوو، خوی گەورە هیچ کات دەستبەرداری پیغه مبهره کە ی نەبوو. دلی ملیۆنانی بو فەراهم کرد و بو هەمیشە ناوی له دلاندا زیندوو راگرت.

با ئیستا بو دواجار چاویک بە بابەتی تەبلیغدا بخشیینەوه و بەدوایدا برۆینە سەر بەشیکێ تر.

وهك له سەرەتاوه هەولماندا روهی بکەینەوه، تەبلیغ مەبەستی بوونی تەواوی پیغه مبهران و پیغه مبهری خۆشمانە. ئەوان بو تەبلیغ بەدیھینراون. کاتیک ئیمە ئەم ئەرکە بەجی دەھینین، تەنها وهك لپرسراوییهک بەو ئەرکە هەل دەستین. کەچی پیغه مبهران وهك

۱ بخاری، صلاة ۱۰۹؛ مسلم، جهاد ۱۰۷؛ طبرانی، المجمع الكبير ۳/۲۶۸؛ ابن عبد البر، الإستيعاب ۳/۱۳۸۱؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۶۴؛ طبري، تاريخ الأمم والملوك ۱/۵۵۴.

۲ بخاری، فضائل الصحابة ۵؛ أحمد بن حنبل، المسند ۲/۲۰۴، ۲۱۸.

۳ طبرانی، المجمع الكبير ۳/۲۶۸؛ ابن عبد البر، الإستيعاب ۳/۱۳۸۱؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۶۴؛ طبري، تاريخ الأمم والملوك ۱/۵۵۴.

ئامانچ و مەبەستى بە دىھاتتىيان دەرواننە تەبلىغ و بەو رۇحىيەتەو رايىدەپەرېنن.

لەلايەكى ترەو، ھەرەك چۆن ھەولماندا لەسەرۋەندى شىكارکردنى ئەم بابەتەدا نەخشاۋىيى دروشمى وَمُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ" بەسەر دىۋى رۋونى پەيامەكەى پىغەمبەرى خواۋە(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىشان بەدەين، ھەر بەو جۆرەش، كۆمەلە سەرەداۋىكمان خستە بەردەست كە دەكرى بە ھۆيانەو بەگەينە ئەو راستىيەى كە ئەو شىۋاز و مېتۇدانەى پىغەمبەرى خوا(عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَتَمُّ التَّلِيمِ) لە دەمى بانگەواز كرنىدا بۇ پەيامەكەى بەكارى ھىناون، لە رۋويەكەو دەبنە بەلگەى گومانېر لەسەر پىغەمبەرايەتییەكەى، لە رۋويەكى تریشەو، راستترين و دروستترين نەخشەى رېن بۇ ئەو كەسانەى دەيانەوئېت ئەركى تەبلىغ بەجى بېنن.

ئىمە تا سەر ئىسقان برۋامان وايە كە بى پەپرەو كرنى شىۋازى تەبلىغى پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، باسكردن لە سەر كەوتنىكى راستەقینە و بەردەوام نامومكینە. ھەزاران نمونەش لە واقعیدا راستىي ئەم قسەيە دوۋپات دەكەنەو. لەبەر ئەو بە قەناعەتتىكى تەوا و ئىمانتىكى پرىيەقینەو جارىكى ترىرى خۇمان و ھەموو لايەكى دەخەينەو كە: ئەوانەى دەيانەوئېت بىنە پىشەوا و ئىمامى خەلكى، ئەوانەش كەوان لەو مەقامەدا، پىۋىستە لەسەريان كە گوپرايەلى ئىمامى ئەبەدىي ئەم مىحراپە، ھەزرتى محمد المصطفى (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بن. رېبەرى راستەقینە ھەر ئەو و، رېيى ھىدايەتى راستەقینەش ئەو شاپرېگەيەيە كە ئەو كرۋويەتيەو. ئاخىر چونكە ئەو "ھەر لە خۇو قسە ناكات و ھەرچى دەلى لە وەحىيەوئې..."^۱

فەتانەت

۱ برۋانە: سورەتى النجم نايەتى ۳-۴.

فەتەنەت تېپەراندنی عەقلە بە عەقل. پېشتیش عەرزم کردبوون که دەکریت ناوی "مەنتیقی پیغەمبەرانه" شی لی بنیین. هەرۆک چون ئەم مەنتیقە ناوی ئەو جۆرە تیزوانینەیه که تیایدا: رۆح و دل و هەست و لایەنە ناسکە کانی مرۆف که بە (لَطَائِف) ناسراون، گشت پیکهوه کارا دەبن و تیکرا بە ئاراستەیی ئەو بابەتەیی تاووتوی دەکریت، دەخرینە گەر.

فەتەنەت هەرگیز کایەیه کی وشک و رەقی فەلسە فی نییه. هەر بۆیه لکاندنی ئیسلام بە وها عەقل و مەنتیقیکەوه و، بانگەشە کردنی ئەوێ که "ئیسلام دینیکی عەقلانییه"، یان "ئیسلام دینیکی مەنتیقییه"، نەک هەر له بی ناگاییهوه بەرامبەر بە ئیسلام سەرچاوهی گرتووه، بە لکو زیاد له بیئاگایی، بە هەنگاوی یه کهم دادەنریت بەرەو شیواندنیکی گەوره. نەخر، ئیسلام نە دینی عەقلە و نە دینی مەنتیق، بە لکو راستە و راست دینی وهحییە.

دژ یه که نەهاتنەوهی کایە ئیسلامییه کان له گەل عەقل و مەنتیقدا، له رۆویه کهوه ده گەرپیتەوه بۆ ئەوێ که ئەم په یامه له (عیلمی موحیط)ی خوا ی گەوره وه هاتووه و سەرجه م بابەتە کانی به دەروازی تە صدیقی عەقلدا تێپەر دەکات. له رۆویه کی تریشه وه ده گەرپیتەوه بۆ دەورەدان (الإحاطة) و شمولیه تی مەنتیقی پیغەمبەر که به جۆرکی وا رافەیی کردووه، که هاوشانی ئاسمانی بوونی په یامه که ی بیّت. واتە شتیکی تر نییه جگه له ئیلهامی پیغەمبەرانه و مەنتیقی پیغەمبەرانه. ئەو مەنتیقە ی که له ئاستیکی وادا بە دیه پێراوه توانای وەرگرتنی وه حی هەبیّت. هەرۆه ها ئەو مەنتیقە ی که کراویه به رۆوی هەست و داوهری عەقلانی و دل و لایەنە ناسکە کان و ئەو فەلسە فیه دا که به واتای دانایی (الحِکْمِيَّات) دیت. ئەو، مەنتیقیکی سەرۆو مەنتیقە، یان بەتەنها دەستەواژیه که: "فەتەنە تی ئە عظم ه".

گۆزەر کردنی هەر وهحییە که له لایەن خوا ی گەوره وه دی، به م مەنتیقە دا و رەنگدانە وه (أنعکاس)ی تیایدا، پێوستی و ناتاجییە که. به لام ئەم ناتاجییە، ناتاجییە که رۆوی له مرۆفه کانه. تیگەیشتنی مرۆفه کان داخواری وها پرۆسه یه که. چونکه ئە گەر له پێشدا وه حی به مەنتیقیکی وها دا تینە په رپایه و له ویدا ریکخستنی بۆ

نه کرایه، یاخود گۆرانکارییه کی چه شنی گۆرینی ته زووی گۆراو (AC) بۆ ته زووی نه گۆر (DC) ی به سهردا نه هاتایه و ههر راسته وخۆ بگه یشتایه به مروّفه کان، ئەوا ئەو کات مروّفایه تی له بهردهم ئەو وهی و ئیلها مانه دا که له فهیزی ئەقدهس و موقه ددهسه وه به "مه شینه تی عاممه وه" دهاتن، دهسووتا و دهبووه ره ژوو و خو له میش. وهک چۆن ئەگه خوای بالادهست پهرده له سهر سوپوحتی وهجهی خو ی لابادات ته وای بونه وهران دهبنه سوتوو، هه مان شتیش له بابه تی ناردنی وه حیدا راسته.^۱

به لای، ئەوه فهتانه تی پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ السَّلَام) که ئەرکی بهرگه ههوا (الغلاف الجوي) ده بیئت له بهرامبهر نه یزه که سووتینه ره کانی وه حیدا. جا خو دینیش ههر ئەمه یه. واته، دابه زاندنه ئیلاهییه کان بۆ ئاستی ئیدراکی مروّف. ئەوه شی بهم کاره هه لدهستیت مهتتیقی تایبته به پیغه مبه رانه، واته فهتانه ته. ههر بۆیه فهتانه ت تایبته مه ندییه که که پیوسته له هه موو پیغه مبه ریکدا هه بیته، مهتتیقی کیشه ته نها لای پیغه مبه ران هه یه. له بهر ئەوه ئاماره کردن بۆ ئەم مهتتیقه به وشه ی "بلیمه تی" راست ده رناچیت. واته مهتتیقی پیغه مبه ران له سهرووی هه موو مهتتیقی که وه یه، به مهش دهوتریت فهتانه ت.

ئاخر ئەگه ئەم فهتانه ته له پیغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ السَّلَام) نه بوایه، چۆن ده گونجا له بهرامبهر سه رجه م ئەو پرس و بابه تانه ی که روویه رووی ده بوونه وه، له ره خنه و گومان ی نه یاره کانیانه وه بیگه ره هه تاکو پرس یاری دوسته کانیان، راقه و وه لامی ساریژ که ره و گومان بر پیشکهش به دویتراوه کانیان بکهن؟ بینگومان وه ها ئەگه ریکیش ناروونی و ئالوژی تیگه یشتنی ئایینی لی ده که وته وه. له وه ها باریکیشدا واتایه ک بۆ داواکارییه کان (التکالیف) ی ئایین نه ده مایه وه. وهختی کیش داواکارییه کانی ئایین خالی ده بوون له واتا و ناوه روک، به دیه ینانی مروّفیش واتایه کی بۆ نه ده مایه وه و سه ری له بی هوده ییه وه ده رده چوو. جا بۆیه سه ره له نه دانی سه رجه م ئەم ده رنه جامه نه رینییانه، به ستراره ته وه به پرچه ک کردنی پیغه مبه ران به وه ها مهتتیقی کی ده راسا و له عاده ت به دهر. به لای، پیغه مبه ران سه رفراز کراون به فهتانه تی ک که زۆر به ئاسانی بتوانیت به سه ره هه موو کیشه

۱ حَجَابُهُ الثُّورُ (و فی روایة النَّازِ) لَوْ كَشَفَهُ لَأَخْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ. (مسلم، أیمان ۲۹۳-۲۹۴؛ ابن ماجه، مقدمة ۱۳؛ أحمد بن حنبل، المسند ۴۰۱/۴).

و نارده حه تيبه كدا زال بيئت.

أ) فه تانه تي پيغه مبه رمان و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

با ئەو سه رده مه بينينه پيش چاومان كه پيغه مبه ري خواي و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تيدا ژياوه: له كاتي كدا كه هاوه لان ئەو بابه ته شه رعيسانه ي كه بويان شيكار نه ده كرا ده يانه يتنا بو لاي پيغه مبه رو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و داواي ريگه چاره يان ده كرد، له هه مان كاتيشدا گومان و دوو دلييه كاني ئەو كه سانه ي تازه كي ده يان ويست بينه ناو ئيسلامه وه چاوه پرواني وه لاميان له پيغه مبه ري خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَام) ده كرد. ئينجا با ئەو گومان و دلهر او كيبانه ش له لاوه بوهستن كه په پيره واني شه هلي كيتاب له شه نجامي سه سوو دييانه وه به پيغه مبه ري خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَام)، ده ستيان دابوويه و بانگه شه يان بو ده كرد. جا وه ستانه وه له رووي هه موو شه مانه دا، وه لامدانه وه ي دروست و گومانپر بو ئەو هه موو پرسيار و گومانانه، تهنه ا و تهنه ا له ريگه ي مه نتيقى پيغه مبه رانه وه، واته له ريي فه تانه ته وه ده كرا به ديبى .

بى له مه ش، ئەو كه سانه ي كه پيغه مبه ري خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَام) فه رمان و ئاموژگارييه كاني ئاراسته ده كردن وهك يهك نه بوون. به لكو له ئاست و پله ي جياوازدا بوون. تا قميك له مانه پياوي ئاينين. ئەم كه سانه به قولاييه كاني رۆحدا رۆچوون و له كليسه و خه لوه تگا كاندا هه ر هيچ نه بيت له چه ند مه يدانيكي دياريكراودا شه زموونيان په يدا كرده وه و قول بوونه ته وه. تا قميكى ترى دوينراوه كاني كه سانينكن له كايه فه لسه فييه كاندا به ته واوي رۆچوون و وهك بلئي سه رتاپا كه سانينكي مه نتيقى و عه قلائين.. هه روه ها له نيوياندا بازرگان و ئابووريناسى گه وره و، سه ركرده ي سه ربازى به توانا و، سياسه تمه دارى بليمه تيش هه بوون.. ئيتير هه روا بروات تا ده گاته ئەو ده شته كييه ي كه ئاستى فه ره هنگى نزيك له هيچه . هه ر يهك له مانه ش به گويره ي خوئ پرسيارانيكي هه يه كه چاوه ريي وه لاميان بو ده كات. له وه ها باريكدا ده بوو پيغه مبه ري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قسه كاني به جوړيك بكات و، روونكرده وه كاني به ته رزيك بخاته روو، كه هه ر له ده شته كيترين كه سه وه تا شه ويان كه وا له لوتكه دايه،

بتوانن به شی خوځان له قسه کانی هه لښکوزن. ههروهها پښوېست بوو هم کاره وهک یه کینک له تابه تمه ندیبه کانی تاینیکی گشتگیری جیهانی، ههتا رږوژی قیامت ههروا بهردهوام بووايه...

مروښ بوونه وهریکی گوځایه و توانای بیرکردنه وی خه لاتکراوه. له م روه شه وه بووه ته تاوینهی دره وشانه وه یه کینک له سیفاته کانی کردگاری مه زن. گهر بیرکردنه وه کان بسپیرین به گوftarه کان و، گوftarه کانیش رادهستی نووسراوه کان بکړین، نهوا نه وکات بهردهوامی و مانه وه به دست دینن. هه ر بوځیه نه و هزر و بیرانه ی که خوځان له چوارچیوهی گوftar و نووسیندا نابیننه وه، ناتوانن له ژاندا جیی خوځان بکه نه وه و له گه ل خاونه کانیندا دهنیزرینه نیو خاکی نه مان و فهوتان. ههروهک چوځن توانست و بههری بیرکردنه وه لوتفیکی گه وری خوايیه، به هه مان شیوهش، قسه کردن و توانای دهربرینی نه و شته ی بیری لی ده کهینه وه، به خششیکي مه زنی په روه رد گاره. تا له بهر نه مه یه که قورثانی پیروژ له گو شه نیگای باسکردنی ره حمانیه تی خوی گه وروه، پاش باسکردنی خه لقی ناده میزاد، راسته وخو سه رجه کان راده کیشیت بو لای نه و راستییه ی که خوی گه وره "دهربرین"ی فیری ناده میزاد کردوه. نه و هتا ده فهرموی: ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ (الرحمن : ۴) "هه ر نه و مروښی فیری دهربرین کردوه." هه ر له سه رده می حه زره تی ناده مه وه مروښه کان بیرده که نه وه و ده بیژن.. هه تا دنیاش دنیا بیت ههروا بهردهوام ده بیت. له گه ل نه وه شدا، نه بیرکردنه وه، نه دهربرین، نه قسه کردنیش هیچیان دوايیان نایه ت. نه مه ش له سوژ و میهره بانیی بی سنووری په روه رد گارمانه وه یه.

به لی، له نیو گرو ی ناده میدا که سانیک که وا له فراوانترین و گشتگیرترین ناستدا به هره مه ندی دره وشانه وهی هم ره حمه ته بوو بیتن، پیغه مبه رانن، له سه روو هه مووشیانه وه خاته می نه نبیا، حه زره تی محمد المصطفی (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). نه گه ر بمانه وی له م به هره مه ندییه ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام)، له پیشی هه مووشیانه وه پیغه مبه ری سه روه رمان و (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَنْتُمْ التَّمْلِيمِ) تیبگه یین، نهوا پښوېسته له روانگهی فه تانه ته وه بوو هم بابته بروانین. وه گه رنا، مه حاله به بی بوونی فه تانه ت هم پاییه به ده دست بیت. که واته فه تانه ت تابه تمه ندیبه کی زور گرنگی پیغه مبه رانه.

هممو پيغهمبەرىك خاوهنى هيژيكي ئيدراكي بەرز و مەلەكەي گوزارشت كردنه لەو ئيدراكانە. بە جورىك، تەنانت ئالۆزترين و گرفتاورترينى بابەتەكان بەوپەرى ئاسانى چارەسەر دەكەن. كاتىكيش دىن و مەبەستەكانيان روون دەكەنەوه، ھەمان شەقلى سانايى و ئاسانى بە روخسارى دەرپرینەكانیانەوہ ديارە. ھەموو دەرپرینىكيشيان وەك بلىي "سەھلى مومتەنع"ە. واتە ئەوانەي گوييان لە قسەكانيان دەبي، وا گومان دەبەن كە خوڤشان بە ھەمان شيوہ بتوانن قسەي لەو جورە بكەن. بەلام كاتىك دەست دەدەنە ئەم كارە، بويان دەرەكەويت كە قسە و گوفتارى ھاوشيوہي ئەوان ھەرگيز لە توانادا نيە. چونكە ھەر لەسەرەتاوہ باسكردنى ئەو مەسەلە زور گرانانەيان لە لايەن خواي گەورەوہ بۆ ئاسان كراوہ. بەلى، ئەو رەونەق و جوانيەي گولي پشكوتووي گوفتارى پيغهمبەران ھەيەتى، ھەرگيز لاي كەسانى دى بەدى ناكريت!

ئەوہتا ھەر كيشەيەك بەھاتايەتە بەردەم پيغهمبەرى خوا (صلى الله تعالى عليه وسلم)، بي شك چارەي بۆ دەدۆزرايەوہ. جا كيشەكە ھەرچەنديكيش سەخت و گيرخواردو بوايە، پيغهمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) وەك يەكئەك كە تەمەنيك شارەزايى لەو بواردە ھەييت، قسەي دەكرد و كيشەكەي چارەسەر دەكرد. ھەر لەبەر ئەمەشە كە بيئرنارد شو ناچارى وتنى ئەم وشانە بووہ سەبارەت بە پيغهمبەرى خوا (عليه الصلاة والسلام): "لەم سەردەمەدا كە كيشەكان بەسەريە كدا كەلەكە بوون و چاوەرپي چارەسەرىك دەكەن، لە ھەموو كاتىك زياتر پيوستمان بە ھەزرتى موخەمەدە، كە بەدەم خواردنەوہي كويك قاوہو تەواوي كيشەكاني چارەسەر دەكرد." ئەوہتا ئەم سەدەيەي تيايدا دەژين، جەنجالە بە گرفت و قەيرانى ئابوورى و كۆمەلايەتى و سياسى و، ھەمووشيان چاوەرپي چارەسەرىكن. جا بويە ئەمپرو ھەموو لايەك بە دۆست و دوژمنيشەوہ بويان دەرکەوتووہ كە بەبي گەرانەوہ بۆ كانياوہ سازگار و روونەكەي پەيامى نەبەوي، ئەستەمە شەوگارى گرفت و كيشەكان رۆژگارى چارەسەر بەخويانەوہ بيينن.

قسەگەلى زور ھەن سەبارەت بە فەتانەتى ئەو سەرورە. گەر ھەموو ئەو قسە و وتانە بەدەينە دەم يەك، كتيبيكي قەبارە گەورەي لى دەرەدچيەت. بويە بە ئامارەدان بە يەك دووانىكيان ھەول دەدەين خالى كوتايى ئەم باسەش دابنيين.

هزرهتی عه‌دوللای کورپی عه‌باس و (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) که به "زاناترینی ئوممهت" و "فه‌قیه‌ی ئوممهت" ناسراوه، ده‌فه‌رموئیت: "فه‌زیله‌تدارترین و ژیرترین که‌س له‌نیو مرؤقه‌کاندا، پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان هزره‌تی موحه‌ممه‌ده‌و (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا)".^۱

"وه‌بی کورپی مونه‌ییسه‌"یش که له‌ تابعینه و دیر به دیر شاره‌زای ته‌ورات و ئینجیل بووه، سه‌باره‌ت به فه‌تانه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌م چه‌ند دیر ده‌فه‌رموئیت: "ئیدراک و فامی ته‌واوی مرؤقه‌کان له‌چاو ئیدراک و فه‌تانه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا، هه‌روه‌ک ده‌نکه‌ لمیکه‌ له‌چاو ته‌واوی لمی دنیا‌دا...".^۲

ب) چه‌ند نمونه‌یه‌ک

نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی که‌عه‌به

مرؤقی سه‌رده‌می جاهیلی وه‌ک بلیی رۆله‌ی فیتنه و ئاشووب گیران بوو. ده‌توت تاکه ئه‌رک و مه‌به‌ستی بوونیان بریتییه له‌ نانه‌وه‌ی ئاشووب و گێچه‌ل. گه‌ر سیانیان له‌ جیه‌ک کۆ ببنایه‌ته‌وه، بی شک ئاشوویکیان هه‌لده‌گیرساند. جا یه‌ک‌خستنی ئه‌مانه و پیگه‌یانندیان به‌ جوړیک که‌ ببنه مامۆستای ته‌واوی شارستانییه‌ته‌کانی سه‌ر زوی، مو‌عجیزیه‌یه که‌ ته‌نها تایبه‌ته به‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌و (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ). هه‌موو ئه‌مانه‌شی به‌و فه‌تانه‌ته ئه‌نجام ده‌دا که‌ ره‌ه‌ندیکی ئاسمانی هه‌بوو. نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی که‌عه‌به‌ی پیرۆز به‌ر یه‌کیک له‌ ساله‌کانی پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌که‌وئیت. ئه‌وه‌بوو که‌عه‌به‌ بنیاد نرایه‌وه، به‌لام دانانه‌وه‌ی به‌رده‌ره‌شه‌که‌ (الحجر الأسود) له‌ جیی خۆی، بووبوه جیی ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی له‌ نیو هۆزه‌کاندا. هه‌موان ده‌یانویست ئه‌م شه‌ره‌فه‌ به‌ بالایی خۆیاندا بپه‌ریت. وه‌ک وتمان، هزره‌تی موحه‌ممه‌د (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئه‌وده‌م هیشتا به‌ پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی سه‌رفراز نه‌کرا‌بوو. به‌لای، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ ئه‌م ئه‌رکه‌ - ئه‌رکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی - هه‌تا ئه‌و کاته چه‌که‌ره‌ی نه‌کرد‌بوو و نه‌که‌وت‌بووه میوه‌ به‌خشین، به‌لام له‌ شیوه‌ی تۆ‌ویکدا له

۱ ابن حجر، المطالب العالیة ۲۱۴/۳.

۲ قاضي عیاض، الشفاء ۶۷/۱.

رؤحیدا ھەر ھەبوو. تەنھا بەھاریک مابوو بێت و نەش و نما بەو تۆو بەدات.

ئەو بوو تەم و مژیکێ بارگایێ خوێنرەنگ ئەو ناوێ تەنبوو. شمشیرەکان لە کێلان دەرھێنرابوون و تیر لە جێ تیران راکیشرابوو و لەسەر کەوان دانرابوو، پۆژ بۆنی عەرەفەیی جەنگی لێ دەھات. ئەگەر پێگەچارەبە کە نەدۆزرایەتەو، مەگەر خوا بزانی ت شەرپێکی ناوخۆیی چەندە درێژ خایەن و گیان خەراش ھەلدەگیرسا و، چ قوربانییەکی گیانی و مالی لێ دەکەوتەو! ھەرچۆنێک بێت یەکیک لەناویاندا بیروکەبەکی بۆ ھات و، وتی: ”با یە کەم کەس کە لەو دەرگایە کە عەبوە دیتە ژوورەو، بیکەین بە نیوژیوان و ھەرچی وت پێی رازی بین.“ پێشنیارە کە قبوڵ کرا. نیتەر ھەموان چاوەدەرگا، بە پەرۆشییەو چاوەرپێ ئەو بوون کە کێ یە کەم کەس دیتە ژوورەو. ئەو نەندە نەبرد کە حەزرتی محمد المصطفی و (عَلَيْهِ أَكْمَلُ التَّحَايَا) خۆی کرد بە ژووردا. بە بیینی حەزرت و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ وَحْبِهِ وَسَلَّمَ) ھەموو بە جارێک وتیان: ”وا ئەمەین ھات!“ ئەو جە لە گرتە کە ئاگاداریان کردەو. پێغەمبەری خوا و (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمُّ السَّلَامِ) ھەر بیریشی لێنە کردەو. گورج وتی: ”پارچەبە کە پەرۆی گەورەم بۆ بینن.“ ھینایان و ئەویش بەردەرەشە کە ی لە ناوہراستییدا دانا. سەرگەرەو ھەر ھۆزیکیش چمکیکی پەرۆکە ی بە دەستەو گرت و تا جیگە کە ی خۆی بەرزیان کردەو. ئەو جە پێغەمبەری خوا و (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە دەستی موبارەکی خۆی بەردە کە ی ھەلگرت و لە جێی خۆی داینایەو.^۱

بەم شیوہیەش رێگری کرد لە بەرپابوونی جەنگێکی ناوخۆیی ترسناک. ناخەر چارەسەر کردنی کێشەبە کە ی وا ئالۆز و گەرە کراو، بەبێ بیرکردنەو لەوہی چی بکات و، لە کورترین ماوہدا و ھەرە ک ئەوہی موو لە ماست دەرینیت، گەر نەدریتە پال مەنتیقی پێغەمبەرە، بە چی تر لێک دەدریتەو؟ خۆ ھیشتا نەبوو بە پێغەمبەر تا بلیین وەحییە. ئەو تەنھا مەنتیقیکی خەلاتکراوی خوایی و، فەتانەتێکی تاییەت بە پێغەمبەرە کە توانای ھەلگرتنی بارێکی گەرەو وە ک پێغەمبەراییەتی ھەبە و بەئاسانی ئەو کێشەبە کە ی چارەسەر کردووە. بە لێ، ئەو خاوەنی مەنتیقیک بوو لە سەر ووی خودی مەنتیقیشەو. دارای داوہیبە ک بوو بالاتر لە خودی داوہری و، ئیدراکێک تیایدا

۱ ابن ہشام، السیرة النبویة ۱۸/۲-۱۹؛ طبری، تاریخ الأمم والملوک ۵۲۶/۱.

شەپۇلى دەدا كە خۇدى ئىدراكىشى داپۇشېبوو.. جا خۇ لە راستىدا بۇ مرۇقنىك كە بىر يار بىت قورئان بگرېتتە خۇى، ئەمە مەرچىكى بنەرەتى بوو...

چاك ناسىنى دوئىراوھكانى

حوصەين جارىككىان دېتتە خزمەتى پىغەمبەرى خوا. نىبەتى وابوو پىنمىي پىغەمبەرى خوا بكات. داينابوو قەناعەتى پىيكات و لە بانگەوازه كەى پاشگەزى بكاتەوھ. سەرورەرى ھەردوو جېھان توانايەكى ناوازه و دەراساى ھەبوو لە ناسىنى دوئىراوھكانى و دىيارىكردنى ئاستىاندا. بىچ ئەوھى ھىچ بىرى لىبكاتەوھ، بە وتەگەلېكى وھا بەرامبەرەكەى دەدواند، كە ئەگەر بىت و جىي يەك دوانىك لەو وشانە بگورپىت، ياخود ئەو وشە و دەربىرېنانه لە بەرامبەر مرۇقنىكى تردا بەكار بىننىت كە كەسايەتتەكى جىاوازى ھەبىچ، ئەوا ھەموو شتىك تىك دەدەيت بەسەرىەكدا و ھەرگىزىش ناگەيتە ئامانج. پىغەمبەرى خوا(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەم لە ھەلبىزاردنى وشەكان، ھەم لە دەستنىشانكردنى حال و مەقامى دوئىراوھكەيدا بېھواتايە. مەھالە كەسىكى ھاوشىوھى ئەوت بەرچا و بگەوئىت. لەگەل كى و لە كوئى و چوئىتتى قسەكردنەكەى بە جورىكى وھا خىرا رېككەخست، كە تەنانتە بۇ ساتىكىش بىرى لى نەدەكردەوھ. ھەرچى دەوت، دەرنەجام دەردەكەوت كە ھەموو ئەو شتانەى وتوونى، ئەو شتانە بوون كە دەبوايە بوترانايە. وەك چوون لە ھىچ گوفتارىكىدا ئامانج نەپىكان بەدى ناكرىت، ھەر بەو جورەش، وتەيەكت بەرچا و ناكەوئىت كە ناپوئىست بىت، ياخود ھەروا لە زىادە وترايىت. بىرۇن لە وشە بە وشەى بكوئىئەوھ و بچنە بنج و بناوانىەوھ، ھەرگىز رېئان لە دەربىرنىكى زىاد لە پىوئىست ناكەوئىت. ئەگەر ئەمە فەتانەت نەبىچ، ئەدى چىيە؟ جا بىروان ئەم فەتانەتە چوون حوصەينى تواندەوھ!

كاتىك حوصەين لە قسەكانى دەبىتتەوھ، پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە دەربىرنىكى پر لە وبقار و ئەدەب لى دەپرسىت:-

- ئەى حوصەين! تۆ چەند خوا دەپەرسىت؟

- ههشت خواوه‌ند، ههوت دانه له‌سه‌ر زه‌وی و یه‌کی‌کیش له‌ئاسمان.

مه‌به‌ست له‌وه‌ی ئاسمان، (الله) یه‌که‌ نه‌یانتوانیوه‌ به‌هیچ‌جۆرێک له‌ده‌روونه‌کاندا بیسپرنه‌وه‌. بوونی‌خوای‌گه‌وره‌ بیروباوه‌ریکی له‌ویژدان‌ره‌گ‌ داکوتای‌ئهو‌تویه‌، ته‌نانه‌ت سه‌رده‌می‌جابه‌یلیش به‌هه‌موو‌تاریکی و درێژ‌خایه‌نی‌خۆیه‌وه‌ نه‌یتوانیوه‌ بیسپرنه‌وه‌. ویژدان‌درو‌ ناکات. هه‌ینده‌ به‌سه‌ که‌ زوبان‌به‌راست و ره‌وانی‌ته‌رجه‌مه‌ی نه‌وای‌ویژدان‌بکات.

په‌غه‌مبه‌ری‌خوای‌(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌رده‌وام‌ده‌بیت له‌پرسیار‌کردن:

- ئایا‌کاتێک‌تووشی‌زیانی‌ک‌ده‌بیت، روو له‌کامیان‌ده‌که‌یت و لێی‌ده‌پارێتته‌وه‌؟

- له‌وه‌ی‌ئاسمانیان.

- که‌مالت‌تیا‌ده‌چی‌ت له‌کامیان‌ده‌پارێتته‌وه‌؟

- له‌وه‌ی‌ئاسمان.

په‌غه‌مبه‌ری‌خوای‌به‌م‌شێویه‌ به‌رده‌وام‌ده‌بیت له‌پرسیار‌کردن و وه‌لامی‌ش هه‌ر هه‌مان وه‌لام‌ده‌بیت. ده‌رباره‌ی‌هه‌رچی‌پرسی‌ت، حوصه‌ین له‌وه‌لامدا‌ده‌لێت: "له‌وه‌ی‌ئاسمان." حوصه‌ین‌بێ‌ئاگایه‌ له‌و‌رسته‌یه‌ی‌که‌ له‌دوای‌هه‌موو‌ئهمانه‌وه‌دیت. سه‌روه‌رمان‌(عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کۆتا‌قسه‌ی‌خۆی‌ده‌کات و، ده‌فه‌رموی:

- ئه‌و‌زاته‌هه‌ر‌خۆی‌به‌ته‌نها‌وه‌لامی‌هه‌موو‌نزاکان‌ده‌داته‌وه‌، که‌چی‌تۆ

ده‌چی‌هاوبه‌شی‌بو‌بریار‌ده‌ده‌یت‌بێ‌ئهو‌ی‌هیچ‌په‌یوستیه‌کی‌پێی‌بێ‌. ئه‌ی‌بو‌من‌چی‌ده‌لیم؟ موسوڵمان‌به‌هه‌، رزگارت‌ده‌بیت!

له‌بنه‌رته‌دا‌رسته‌کانی‌ئهم‌گفتو‌گۆیه‌ له‌وه‌په‌ری‌ساده‌یدان. وه‌ک‌ده‌بینین، ئاستی‌فیکری‌دوینراو‌به‌جۆرێک‌هه‌له‌سه‌نگینراوه‌، ئه‌وه‌تا له‌کۆتایی‌گفتو‌گۆ‌که‌دا حوصه‌ین‌شتی‌کی‌پێ‌نامینی‌ت‌بو‌وتن. به‌لێ، پاش‌کۆتا‌وته‌ی‌په‌غه‌مبه‌ری‌خوای‌، ته‌نها‌یه‌ک‌دی‌ر ده‌مینیت‌که‌ دوینراو‌بی‌لێت، ئه‌و‌یش "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ" به‌واتایه‌کی‌تر،

کەسی دوینراو یان ئەم دێرە دەلیت و بە سەرفرازی ئەبەدی شاد دەبێ، یان لە یاخی بوون و سەرکەشیی خۆی بەردەوام دەبێت و بێ ئەوەی وشەیه کیش لە زاری بێتە دەر، پشت هەڵدەکات و دەپوات. لەم نۆیەندەدا هەڵبژاردە ی سێبەم بوونی نییە.

قەسەکردن بە گوێرە ی دوینراو

مروۆفی دەشتەکی مروۆفیکە لە بیاباندا ژیان بەسەر دەبات. زۆر جار وشترەکە ی لێ ون دەبێت، یان کۆل و بارەکە ی لەبیر دەچێت، یان لە ناکاو تووشی دەبێت بە تووشی گێژەلووکە یەکی لمینەو و دەست دەکات بە هاوار و فوغان. جا بێر لە حالەتی پوۆچی کەسیکی لەم جوۆرە بکەنەو. وەختی ئەم مروۆفە تووشی نەهامەتی و تەنگانە دی چی دەکات؟ هەبێ و نەبێ شتیکی جیاوازتر لەو قسانە ی حەزرەتی حەمزە نایەت بەسەر زاریدا کە جارێکیان عەرز ی پیغەمبەری خوا (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) ی کرد...! حەزرەتی حەمزە لەو کاتەدا کە موسوڵمان دەبوو، بە پیغەمبەری خۆی وت: "ئە ی موخەممەد! لە تاریکی نۆتە کە چاوی شەوانی بیاباندا تیگەیشتم کە خوا زۆر لەو گەورەترە کە قەتیبسی نیو چوار دیواران بکریت."

بەلێ، نزیکە ی هەموو ئەوانە ی بێ کەلکی و دەستەوسانی لات و عوززا و هوبەلیان بوو دەرکەوتبوو، هەمان شتیان دووپات دەکردهو. چونکە ئەو وە یژدان بوو کە لە دەروونی ئەواندا نەعەرەتە ی ئەم حەقیقەتە ی دەکیشا. وێژدانیس راستی دەوت. ئەو تا چەندین کەس بەم چەشنە حالەتە پوۆچیەو هاتوونەتە خزمەت پیغەمبەری خوا و پرسیارە دەشتەکیانە کانی خۆیان یان کردوو و لە پێی وەلامە نایابەکانی پیغەمبەری خواوە (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) کە پراپوپی دنیای پوۆحیان بوو، بە هیدایەت سەرفراز بوون و شوینی خۆیان لەنیو ئەستێرەکانی ئاسماندا کردوو تەو.

ئەحمەدی کوپی حەنبەل لە ئەبو تەمیمەو، ئەویش لە هاوێلکی ترهه (پەحمەتی خوا لە هەمویان بێت) دەگێرێتەو کە وتیەتی: پوۆژیکیان لە خزمەت پیغەمبەری خوادا دانیشتبووین، پیاوێکی دەشتەکی هات و راستەوخو پووی کردە پیغەمبەری

خوا و، پرسى: ”تۆ موحه مەدیت؟“ پیغەمبەرى خواش بە دەربرینیکی نەرم و لەسەرخۆ وەلامى دایەو: ”بەللى من موحه مەدم.“

- بانگەواز بۆ چ شتیک دەکەیت؟

- بانگەواز بۆ لای خواى عزیز و جەلیل دەکەم. بە تەنها بۆ لای ئەو خوايەى کە تاك و تەنیايە و هیچ شەرىک و هاوێکی نییە. ئەو "الله"یە کە ئەگەر تووشى زیان بوویت و داوات لێکرد، لەسەرتى لادەبات. ئەو خوايەى کە ئەگەر تووشى قاتى و وشکەسالى بوویت و هانات بۆ برد، وەلامت دەداتەو و پاراو و تیراوت دەکات. ئەو خوايەى کە ئەگەر لە زەویبەکی سارای تەختدا بوویت و رینگە و تویشووت لى ونبوو و تۆش لى پارایتەو، بە دەمتەو دەیت و پۆت دەگیریتەو.

ئای لە ناوازیی ئەو وتانەى بەو دەشتەکییە وتران! بزنان چۆن تەواوى رسته کان پەيوەندیان بەو لایەنانەو هەبە کە لەگەڵ خوینى ئەو دەشتەکییەدا تیکەل بوون! برسیتی، وشکەسالى، نەهامەتى و مەینەتى ناو بیابان، هەموو ئەمانە چى دەگەینەن؟ ئەو تەو ئەو دەشتەکییەى کە چاک شارەزای ئەم شتەنە، وایستە باسى ئەو خاوەن توانستە رەهەبەى بۆ دەکریت کە لە تەواوى ئەو حال و بارانەدا دەبیتە تاکە دەرەتان و پەناگەى. جا خۆ ئەو هەستانەش کە لە ویزدانى ئەووە هەلەدەقولان، هەر هەمان ئەم واتایانە بوون. بەلام بابای دەشتەکی هیشتا نەگەشتبوو ئەو ئاستەى لە زوبانى ئەو واتایانە تیبگات. وەك بللى پیغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بەم دەربرینانەى، ئەلفویى زوبانى ناخ و ویزدانى فیربکات، وەها بوو. قسەکان بە جوړیک کاریان لە کابرای دەشتەکی کرد، بە چەشنىک رەگى گومانەکانى دەروونیان وشک کرد، جگە لە خۆ تەسلیم کردن بە پیغەمبەرى خوا و هاتنە ناو ئیسلامەو رینگەبەکی تری بۆ نەمایەو. ئەو بوو بەیەتیدا و شەرفى بوونە صەحابى پیغەمبەرى خواى بە دەست هیئا. ۱ وشەکان زۆر سادەن. شیوازی قسەکردنەکە هیچ گەمەبەکی رەوانیپژى و زمانەوانى تیدا نەکراو. بەلام راستییەکی حاشاھەلنەگر هەبە، ئەویش ئەویە کە دوینەر بە جوړیک

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۶۵/۴. (هەمان فەرموودە بە جیاوازییەکی کەمەو لە أبو داود، اللباس ۲۵ یشدا هاتوو)

دواوه که کتومت هاوتای داخواییه کانی حالته تی دوینراو بیټ. ئیتر دواى ئەمه کابرای دهشته کی به چۆکدا هات...

جا ئایا جگه له حهزرتی موحه ممه دو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَتَمُّ التَّسْلِيمِ) بۆ کیی تر لئاوه له سهززهویدا که له کۆمه له مروفیکی دل بهردین ئوممه تیکی فریشته ئاسا به رههم بهینیت؟ ئه و وه و توانایه ی کردگاری مهزن پیی به خشیبوو، وهها وه ستایانه و له جیی خۆیدا به کاری هیناون، که ئه وه تا ئه و وه چهرخانه بچ وینه یه ی له هه موو بواره کانی ژیاندا به پرای کردوو، تا ئیستاش میژووناس و کۆمه لئاسانی به خۆیه وه سه رقآل کردوو و، وه ک ته لیسیمیکی سه یر ماوه ته وه لاین. ئه و گه وه ره انه ی حه زرتی موحه ممه د (عَلَيْهِ الصَّلَاةِ وَالسَّلَام) هه لیدانه ده ریای ژیانى کۆمه لایه تیبه وه، کۆمه له شه پۆلیکی وایان هینایه مه یدان، که به که نارای هه موو سه رده مه کانی دواى خۆیدا درژبوونه وه و ئه م چه رخره ی ئیمه شیان خسته ژیر کاریگه ری خۆیانه وه. هه یچ گومانیکیش له وه دا نییه که ئه م کاره تا قیامه ت هه روا به رده وام ده بیټ.

ئه مروف که له هه موو لایه کی دنیاوه خه لکی به لیشاو دینه ناو ئایینی ئیسلامه وه. ئه مه ش جگه له به ریه ککه وتنی رۆخی ئه م سه رده مه مان له گه ل ئه و شه پۆلانه ی که له ئه نجامی شه لقانی ده ریای ژیانى کۆمه لایه تیبه وه به گه وه ره به نرخه کانی پیغه مبه ری خواوه ها توونه ته مه یدان، چی دی نییه. جا ئایا که سیکی تر هه یه ئه م جازیه قودسییه ی بدریته پآل که به درژیایی چه ندین سه ده هیژی کاریگه ریبه که ی له کاردایه. مه گه ر جگه له حه زرتی موحه ممه دو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که سیکی تر هه یه که خاوه نی وهها جازیه یه ک بیټ تا بلین هی ئه وه؟ بپرای بپرای، هه ر ئه وه که دانه ی دانسقه و فه ریدی که ون و زه مانه .. هه موو شه تیکیش له به ر خاتری روى ئه وه.

وتاره که ی حونه ین

وه ک چۆن سولتانی ئه نبیا و (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّبَايَا) سه ختترین کیشه کانی به وه پهری ئاسانی چاره ده کرد و به خیراییه کی بچ وینه گریکویره ی ئه و گه رفته نه ی ده کرده وه که به مه حال ده بینران، هه ر به و جو ره ش، له به رامبه ر ئه و رووداوه چاوه رواننه کرا و کتوپرانه دا که ته نانه ت زرنگترین مروفه کانی راپیچی گێژای دوودلی، بگره تۆقان ده کرد،

ئەم بى ئەۋەى ھىچ شىئىك لە وىقار و ھىمىنىيەكەى لە دەست بەدات، يەكسەر دەكەوتە جوولە و بەگورجى ئەو گرفت و ئالۆزىيەى چارەسەر دەکرد و دەستى دەگرت بەسەر بارودۇخەكەدا. ئەگەر چاۋى وردىنىمان ئاراستەى ورد و درشتى بزوتەكانى ژيانى موبارەكى بىكەين، واتە، ئەگەر لە ھەر جوولەيەك كە پىي ھەستاۋە، لە ھەر ھەنگاۋىك كە ھەلى ناۋە، يان لە ھەر رستە و بگرە ھەر وشەيەكەش كە لە زارى شىرىنىيەۋە ھاتوۋەتە دەر بىكۆلىنەۋە، ئەۋا بۆمان دەردەكەۋىت كە ھەموو جوولە و ھەنگاۋ و وتەكانى بەگۆرەى تەرازوو و پىۋانەيەكى زۆر ھەستىار بەرنامەپىژكراۋە. تەنانت رەھەندە زەمەنىيەكانىشى ھەر لە چركەۋە بىگرە تا عاشىرە، بەۋەپەرى ھەستىارى و لىھاتتويىيەۋە رەچاۋكراۋە. خۆ ئەگەر چركەيەك دواكەوتن پرووى بدايە، ياخود رستەيەك لە قسەكانى فەرامۆش بىكرادايە، ئەۋا ئەۋكات مەبەستى چاۋەرۋانكراۋ نەدەھاتە دى و بەۋ ئەندازىيە سەرکەوتن بەدەست نەدەھات. لە كاتىكدا ئىمە دەزانىن كە پىغەمبەرى خوا(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىۋانە و كىشانەى ھەلسوكەوتەكانى نەكردوۋە، چ جاي ئەۋەى دابنىشى و بە دوور و دىرژى لەمەر كارەكانى بىرىكاتەۋە! جا كە ھالۋاۋو، ئەۋا جگە لەۋەى كە راقەى ئەم رووداۋانە بسىپىرىنە فەتانەتى ئەغزەمى پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ھىچ رىنگەيەكى تر ھەيە بۆ لىكدانەۋەيان؟!

بەلى، ئەۋ پىغەمبەر بوو. مەنتىقەكەشى مەنتىقى پىغەمبەرەنە بوو. پىغەمبەرەنە بىرى دەكردوۋە و پىغەمبەرەنەش ھەنگاۋى دەنا. بۆيە لە ھىچ كام لە كارەكانىدا نشوستى نەدەبىنرا. نەك نشوستى نەدەبىنرا، بەلكو بەىداخى سەرکەوتنەكانى ھەردەم لە لوتكەدا دەشەكايەۋە. واتە مەھال بوو كەسىكى تر بىگاتە ئەۋ شۆئەنى كە ئەۋ سەرۋەرە پىي گەشىتتوۋە. بە سەدان رووداۋ و بەسەرھاتىش ھەن كە پەيۋەندىيان بەم بابەتەۋە ھەيە. بەلام ئىمە تەنھا ئەۋ دانەيەيان ھەلدەبىژىرىن كە بەلامانەۋە لە ھەموۋيان گىرنگىرە:

كاتى رووداۋەكە پاش غەزاي حونەينە. ئىمامى بوخارى و موسلىم و ئىبن ئىسحاق رووداۋەكەمان بۆ دەگىرەنەۋە:

غەزاي حونەين لەپاش فەتھى مەككە روويدا. ئەۋ غەنىمەت و دەستكەوتانەى لە

۱ عاشىرە: واتە يەك لەسەر دەى چركەيەك.

جەنگە كەدا بە دەست هاتبوون، پېغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە زۆرى بە خەشىنى بەو كەسانەى كە دەيوست دليان بەرەو ئىسلام نەرم بكات. زۆرىك لەمانەش سەرگەرە و پياوماقولى ناو تيرە و ھۆزەكانى خويان بوون. لەپاش فەتخى مەككە، سەقامگىر بوونى ئيمان لە دلى ئەو جۆرە كەسانەدا لە روانگەى بەردەوامى فەتخەكانەو جېى بايەخ و گرنگى بوو. چونكە زۆرىكيان بەبى وىستى خويان موسولمان بووبوون. خۆ ئەگەر بە تېپەر بوونى كات شەختەسە ھۆلەكانى ناو دەروونيان نەتوینرايەتەو، ئەوا زۆر لەو كاتە مەترسیدارتر دەبوون كە لە بەرەى كوفردا بوون. بەلى، تەنانەت ئا لیرەشدا فەتانەتى پېغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زۆر بەروونى دەردەكەوئت.

دەستكەوتەكان برىتى بوون لە: شەست ھەزار دىل، بیست و چوار ھەزار و شتر و چل ھەزار سەر مەر و بزى لەگەل چوار ھەزار ھۆقە ئالتوون و زیو. لە كاتى دابەشكردنى دەستكەوتەكاندا ەك بلیى پېغەمبەرى خوا (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) زیاتر رەچاوى مەككەییەكانى كرد و زۆر بەى دەستكەوتەكانى بەسەر ئەواندا دابەشكرد. ئەمە بەدەر لەوہى كە چەند كەسایەتییەكان پشكى تاییەتییان پیدرا. ئەم كەسانە، ەك وتمان لەوانە بوون كە پئویستییەك و سوودىكى گەرە ھەبوو لە وابەستەبوونيان بە ئىسلامەوہ. بۆ نمونە: سى سەد و شتر و سەد و بیست ھۆقە زیوى بەخشی بە ئەبوسوفیان و خێزانەكەى، دوو سەد و شتر بۆ كە كىمى كورپى حیزام، سەد و شتر بۆ نەصیری كورپى حاریس، سەد و شتر بۆ قەیسى كورپى عەدى، سەد و شتر بۆ صەفوانى كورپى ئومەییە، سەد و شتر بۆ حوئیتیى كورپى عەبدولعووززا، سەد و شتر بۆ ئەقرەعى كورپى حابس، سەد و شتر بۆ عویەینەى كورپى حیصن و سەد و شتریش بۆ مالیکى كورپى عەوف. جگە لەمانەش یەكى چل تا پەنجا حوشتى بەخشی بە ھەندىك لە گەرە پياوانى دیکە.^۱

ئەوہى دابەشكرا و شتر و ئالتوون و زیو بوو. بەلام لە بەرامبەرىدا دین دەپارێزا و ئىسلام لە دلەكاندا دەچەسپێنرا. ئاخى ماوہیەكى زۆر نەبوو مەككە فەتخ كرابوو. بۆیە تا ئەو كاتە جۆرىك لە دلشكاوى لای ھەندىك لە مەككەییەكان ھېشتا ھەر مابوو.

۱ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۲/۱۵۲-۱۵۳.

ھەر ھېچ نەبى، غرور و شكۆى ھەموويان، با كەمىكىش بى، شكابوو. لە چاوى خەلكى مەككەشدا شان و شكۆ ھەموو شتىك بوو. ھەر بۆيە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە چاكتىن شىو ھەم دەر فەتە ئىلاھىيەى قۆستەوھ. بەم جۆرەش ھەم زامانە تىماركران كە دەكرا لە داھاتوودا نازارى گەورە بە جەستەى ئوممەت بگەيەنن. بەلام ھەم دابەشكردنە بوو بە ماىەى نىگەرانى ھەندى لە ئەنصار، بەتايىھەتى گەنجەكانيان. بگرە ھەندىكانيان دەيانوت: ”ھىشتا خوئىيان لە شمشىرەكانمان دەتكى، كەچى ئەوانىش لە ئىمە زىاتر وەر دەگرن.“ ئەمەش خۆى لە خۆيدا دەستپىكى فىتنەيەك بوو. كەمى ژمارەى ئەوانەى ھەم قەسەيەيان دەكرد گرنگ نەبوو. ئەگەر لە كاتى خۆيدا ھەم فىتنەيە چارەسەر نەكرايە، ئەوا دەكرا بىتتە ئاگرىك كە بەرگرتنى مەحالى بىت. با ئەوھش لەلاوھ بوەستىت كە بچووكتىن رەخنە لە بەرامبەر رسول اللہدا مروّف لە دىن و ئىمان دەكات و خەسارەتمەندىي ھەمىشەيى دەكاتە بەشى. ئەمەش بۆ خۆى بەلايەكە كە زۆر لە فىتنەى يەكەم گەورەترە.

دەستبەجى سەعدى كورپى عوبادە (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ھەوالى بارودۆخەكەى گەياندە پىغەمبەرى خوا. ئەگەرچى ھەم قسانە ھەر لەنىو گەنجەكاندا دەماودەمى دەكرد و بەتەمەنەكان شتى وايان بە مىشكىشدا نەدەھات، بەلام ھەلومەرچەكە واى دەخواست كە رپوشوئى بەپەلە بگىرئتە بەر و رپئ لە تەشەنەسەندى بگىرى.

بۆيە راستەوخۆ پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمانىدا كە ئەنصار لە شوئىنكىدا كۆبىنەوھ و جگە لە خۇشيان رپگە بە ھاتنە ناوھەى كەسى تر نەدەن. ئەنصار كۆبوونەوھ و پىغەمبەرى خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) ھەم وتارەى ئاراستە كردن:

”ئەى كۆمەلى ئەنصار! پىم گەيشتووھ كە دلشكاويىەكتان بەرامبەر بە من لە دلدا دروست بووھ...“

دەستپىكىكى لەم جۆرە، لە روانگەى ساىكۆلۆژىاي كۆمەلەوھ بە دەستپىكىكى زۆر سەرسوورھىنەر دادەنرئت. چونكە بەكارھىنانى ھەم چەند وشەيە لە سەرەتاي قەسەدا بەرامبەر بە كۆمەلئك كە چاوەرپى شتى وايان نەكردووھ، بگرە زۆرىكيان بىئاگاش بوون

له ھۆكاری كۆبۈنۈنە ۋەكە، بەۋىنەى ۋەشاندى زللىھەكى كىتۈپ، ھەموویانى دەھىنايەۋە ھۆش خۆ. له راستىشدا ھەروا بوو...

ھاۋەلە بەرپۆزەكان ھەرگىز بە خەيالېشېاندا نەھاتوۋە رەخنە له رسول اللہ بگرن. ئەگەر ئەۋپەرى شتىكىش ببوايە، ئەۋا تەنھا دلیان زویر دەبوو. له ۋەھا حالەتېكىشدا راستەوخۆ بە رەفتارىكى پېغەمبەرەنە دلیان دەھىنرايەۋە جېى خۆى. وا ئىستاش ھەر بەم دەستېپكە تەمى دلشكاویى له دەروونى ھەموواندا رەۋىيەۋە. بەلى، ئەم يەكەمىن رستەيەى پېغەمبەرى خواۋ(عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا)، كاریگەرىيەكى سەرسامكەرى له دلى ئەۋانەدا جېھېشت كە ئەۋ حالەتەيان لا دروست بوۋبوو. دەمودەست ھەموویان خۆيان كۆكردەۋە و چاویان برېيە پېغەمبەرى خواۋ(صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئىدى ھەر وتەيەك له پاش ئەم ئامادەكارىيە دەروونىيە، بەدلىنايەۋە دارای بايەخ و گرنگىيە خۆى بوو. ھەمووان گوئیان شل كرددبوو و پەرۋشى ئەۋە بوون كە دەوترى. ئەم يەكەمىن ھەلمەتەى پېغەمبەرى خواۋ(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شوئىنى خۆى گرتبوو بەلام پېۋىست بوو زنجیرە ھەلمەتېكى تری يەك لەسەر يەكى ئەنجام بدايە. ئەگەر ئەم ھەلمەتەنە ئامانجى خۆيان نەپېكايە، ئەۋا زیاد لە سوود، زيانیان بە دواى خۆياندا دەھىنا و پېچەۋانەى ئەنجامى خواززاویان دەدا بە دەستەۋە. ھەر بۆیە پاراستنى ئەم ھاۋسەنگىيە زۆر گرنگ بوو. ئەمەش ھەلمەتە وتەكانى پېغەمبەرى خوا بوون:

”ئایا كە من ھاتم ئېۋە له گومرپايدا نەدەژيان؟ ئەى خاى گەۋرە بە ھۆى منەۋە ھىدايەتتى نەدان؟“

”ئایا كاتېك من ھاتم بەدەست ھەژارى و نەدارىيەۋە گىرتان نەخواردبوو؟ ئەى خاى گەۋرە بە ھۆى منەۋە دەۋلەمەندى نەكردن؟“

”ئایا كە من ھاتم ئېۋە دوژمنى يەكترى نەبوون؟ ئەى خاى گەۋرە بە ھۆى منەۋە خۆشەۋىستى نەخستە نىۋانتانەۋە؟“

له كۆتايى ھەر پرسىيارېكىشدا ئەنصار بە يەك دەنگ دەیانوت: ”بەلى، بەلى، منەت ھى خوا و پېغەمبەرەكەيەتى.“

پيغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) رېڭ له كات و شوينى خۇيدا رېچكەى قسه كانى گۆرى. له م ساته ناسكه دا كه ههسته كان هاتبوونه جۆش و كوئين، هەر خۆى، به لام ئەمجاره به ناوى ئەنصاره وه دهستی كرده وه به قسه كردن. ئەههتا پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خۆى ئەو قسانى ده كرد كه له وانه بوو ئەنصاريه كان له خراپترين ئەگهردا بيانكردايه. جا خۆ ئەگه هەر موسولمانيك به و شيويه قسهى له گهه پيغەمبەره كهى بكردايه، ئەوا به رهو كهنده لائى تياچوون گلۆر ده بووه وه. سه رههرى ههردوو جيهان (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) به ردهوام بوو له سهه ره ماريشته كانى:

”ئەى كۆمهلى ئەنصار! ئەگهه ربتانويستايه ده تانتوانى به شيويه كهى تريش وه لامم بدهنه وه. بۆ نمونه ده تانتوانى بليين: به دهر به دهرى و بى كهسى هاتى بۆ لامان، ئيمه ش ئاميزمان بۆ كرديته وه و په نامان دايت. به هه ژارى و بينه وايى هاتيت، ئيمه دلمان دايتته وه و پشتمان گرتيت. به ترسه وه هاتيت و ئيمه دالده مان دايت. بى پشت و په نا بوويت و ئيمه سه رمانخستيت! خۆ ئەگه به م شيويه وه لامتان بدامايه ته وه، راستگۆ ده بوون له قسه كاتناندا و كه سيش به درۆى نه ده خستنه وه.

ئەى كۆمهلى ئەنصار! ئەگه به وه دلته نگ بوون كه كه ميك مالى دنيا م داوه به كه سائيك كه ده مه وي ت ببن به موسولمان، ئەوا ليتان ده پرسم كه ئايا ئيوه ههز ناكهن له كاتيكدا كه هه مووان به وشتر و مه ر و بز نه وه به رهو مال ده گه رينه وه، ئيوه به رسول الله وه بگه رينه وه؟ سويند به و خوايهى كه نه فسى منى به دهسته، ئەگه هه موو مرو قايه تى بچنه دؤليك و ئەنصاريش بچنه دؤليكى تر، بى هه چ دوو دلييه ك به رهو ئەو لايه ده چم كه ئەنصاري بۆ چوه. ئەگه هه جره ت نه بوايه، ئەوا زۆر هه زم ده كرد يه كيك بم له ئەنصار. خوايه! ره حم به ئەنصار و رۆلهى ئەنصار و رۆلهى رۆلهى ئەنصار بكه.“

له به رامبهه ر ئەم وتانه دا تاكه كه سيكيش نه مابوو كه نه گرى. هه مووان پر مهى گريانيان ده هاتى و، به هه موو دهنگيانه وه ده يانوت: ”خوا و پيغەمبەره كهى بۆ ئيمه به سن. هه چ شتيكى تر مان ناويت.“^۱

۱ بخاري، مناقب الأنصار ۱-۲، المغازي ۵۶؛ مسلم، الزكاة ۱۳۲-۱۴۰؛ أحمد بن حنبل، المسند ۳/۷۶-۷۷؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۵/۱۶۹-۱۷۷؛ ابن كثير، البداية و النهاية ۴/۳۵۵-۳۶۰.

ئەم وتارە پوخت و پړ ناوەرۆكەى پيغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، دەستبەجى رەواندەنەوى ئەو فیتنەيەى كە ئەگەرى سەرھەلدانى ھەبوو، ھەروەھا پلەيەك زياتر چوونە نيۆ دلى گويگرانييەو، رۆوداويكى ھيئدە بى وئە و سەرسوورھيئەرە، پيئم وايە گەر بمانەويئ لىكدانەوى بۆ بكەين، جگە لە پەنا بردن بۆ دەستەواژەى فەتانەت ھيچ رىگەيەكى ترمەن لەبەر دەمدا نايئت...

يەك بە يەكى رستەكان شى بكەنەو... سەرنجىك لە رەھەندى وەخت و كاتر پيژيى وتارەكە بەن.. ئەوجا پيوانەى ئەو ماويە بكەن كە ھاوولان لە جيهانى رۆحياندا لە نيوان يەكەم رستە و كۆتا رستەدا برپويانە... پاشان ھەر بەمەو مەوەستن و ئەو ھەشى بخەنە سەر كە ھەموو ئەمانە بى ھيچ بىر كەردنەو و خەملا ندينك و ھەروا راستەوخۆ وتراون. ئەوجا لە دوایيدا رۆو بكەنە ويژدانان و لىي پيرسەن كە داخۆ دەبى ئەو سولتانى گوفتارە كى بى؟ بيگومان ئەو وەلامەى بە دەستى دىن: محمد رسول الله دەبيئ. لە راستيدا ھەر مەروفيك ناخ و ويژدانى نەگەنيئت، ئەم وەلامە لە ويژدانى خويدا ھەست پيئدەكات. تەنھا ئەو ھەندە بەسە كە سەركيشى و بىر تەسكىي وەلاو نايئت و بە چاويكى بابەت ييانە بۆ رۆوداوەكان بروانيئت...

ئيمە ليرەدا تەنھا لىكدانەويەى كى كورتى رۆوداوەكە دەكەين و دريژەى بابەتەكەش بۆ كۆمەلناس و دەروونناسە بەختەو ھەرەكانى داھاتوو جيديلين.. بەلى، با بۆ ئەوانى جيبيلين، تاكو لە گۆشەنيگاي تايبەتيي خويانەو لىي بكۆلنەو و رەھەنديكى ترى دەرك كەردن بە فەتانەتى پيغەمبەرو (عَلَيْهِ أَلْفَ صَلَاةٍ وَ سَلَام) بخەنە سەر مەلۆى مەعريفەى مەروفايەتى...

يەكەم: وتارەكە تەنھا رۆوى لە ئەنصار بوو. چونكە نە مەكەيى و نە موھاجيرەكانيش نياز و رەفتاريكى وايان نەنواندبوو كە پيويست بە وتاريكى لەم جۆرە بكات. ھەر بۆيە وتاريكى لەم جۆرە، وتاريك نەبوو كە لە سەرەتادا لە لايەن ئەوانەو بەبايەخەو بۆى بروانيئت. بەم پيئە، بوونى ئەوان لەنيۆ گويگراندا بە شيوھەىكى نەريئى كارى دەكردە سەر ئەو وردبيني و سەرنجەى كە دەبووايە لە ئەنصاردا ھەبوايە. ئەمەش خۆى لە خويدا لە روانگەى كاريگەريي وتارەكەو خاليكى گەنگ بوو.

دووم: جيا كوردنه وهى ئەنصار و كۆكردنه وهيان به تهنها له شوينيكدا، جوړه ريزلينانينك بوو بويان. ههروهك چوون كۆبوونه وه و چاوپيكنه وتنى راسته وخويان به پيغه مبهري خوا و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و به شدارى پيچ نه كردنى كه سانى دى له كۆبوونه وه كه دا، له رووى بارى دهروونيبه وه رپولنيكى ئهرينى گه وره ي بينى.

سييه م: له وانه بوو له نيو قسه كاندا چهند بر گه يهك هه بن كه دلى هاوه له موهاجيره كان و ئه هلى مه ككه بره نجي بن. بو نمونه دوور نه بوو كه رسته ي ”كاتيك خه لكى به و شتر و مهر و بز نه وه به ره و مال ده گه رينه وه“ يه كيك بيت له وانه.

چواره م: له كو تايى وتاره كه دا ئەنصار ستايش ده كرين و دوعاى خيريشيان بو ده كرى. جا له وانه بوو جياكاريبه كى له و جوړه، له سه ر دلى هاوه له موهاجيره كان، كه له پينا و ئيسلامدا كو چيان كرد بوو و مال و حالى خويان جي هيشتت بوو، هه روا ئاسان نه بوايه. پينجه م: ده قى ره سه نى عه ره بى وتاره كه له رووى ره وانبيژى و زمان پاراوييه وه له ئاستيكي ناوازه و ده گمه ندايه.

شه شه م: هه ژاندى گويگران له سه ره تاي وتاره كه دا و پاشان نه رم كردنيان، هه روه ها قسه كردنى پيغه مبه رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به ناوى ئه وانه وه و هيشتنه وه يان له مه قامى گويگردا، مامه له يه كى دروست و له بارى بارودوخه كه بوو.

حه وه تم: به رينه كردنى بارودوخه كه به قسه هي نان و قسه بردن و هه لقولانى قسه كان له قولايى ناخ و هه ستى دلسوزانه وه، بوارى ده رپرينى هيچ شتيكى بو گويگران نه هيشته وه. ئه مه ش خاليكى زور گرنك بوو له روانگه ي به ده ست هي نانى ئه نجامه وه. هه شته م: ده رپرينى هه موو ئه و وتانه به بى هيچ بي ر كوردنه وه يهك و به ته رزيكى ره وان و راسته وخو، ره هه نديكى ترى ده خسته سه ر كاريگه ريبى قسه كان.

ئه مه وه چه ندين تاييه تمه نديى تر كه به ميشكى مرؤفدا دين، ئه وه مان پيشان ده دن كه پيغه مبه رى خوا و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ئاره زوو و ويستى خو ي نه ده دوا به لكو به پيچه وانه وه، له روانگه ي ئه و فه تانه ته وه ده دوا و كيشه كانى چاره سه ر ده كرد، كه به وه حى

ج) گوفتاره كانى پيغهمبهران له روانگه ي فه تانه ته وه

رهمه نديكى ترى فه تانه تى پيغهمبهرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له په نجه ره ي گوفتاره كان و خاوه نداري تيبه وه بو "جوامع الكلم" دهرده كه وي ت.

به لى، تهو سولتاني گوفتار بوو. جا چؤن وا نه بى، له كاتي كدا خواي گه و ره تهو ي نار دبوو تا ببيتته وهر گيږ و مامؤستاي گوفتاره كانى خوى.

تا ته مړؤ زؤر كه س، ههر يه كهو به گوږه ي توانا و ناستى خوى و له قالي بيكي دياريكراودا، وشه ي جوان و وته ي ناسكيان داوه به گوږي ژياندا، به لام تهو قولى و ناسكى و چيژه ي له گوفتاره كانى تهو سه و ره نازداره دا ده بيري ت، زه ريباه كي به رينى بي بن و، په رهي گولانى به هاري زؤزان و، ميوه ي باخي به هه شتى جاويدانه.

دهربرينه كانى هينده شيرين و، وشه كانى هينده غاره تگر بوون، وه ختى ددوا، سه ران حه يران ده مان و، روانينه كان مه ست ده بوون و، دلانيش له ده ست ده چون. هه رچى عه قل و داوه ريشه چه ك ده بوون و، هه سته مروييه كان ده ژيانه وه و، رؤحه كانيش وه ك بلي له شه قه ي باليان ددها. خواي گه و ره هيژيكي وهاى به خشيبوه زوبانى تهو نازيزه، ته وانه ي سه ر فرازي سه ر سفره ي په ي شه شيرينه كانى ده بوون، له ويقارى حوزوورى تهو سولتاني گوفتاره ي كه خاوه نى پوخترين دهربرين و راسترين قسه يه، وه ك بلي له گو ده كه و تن و به جارنك سه ماع ده ي گرتن.. چ كاتنك گه وه هري حيكمه ت له ليوانيه وه بدره وشايه ته وه، نه ربابى عه قل و داوه رى نوتقيان لى دهرپا. هه ركاتيش دهرباره ي باشه و جوانى و راستى بدوايه، رؤحى گوږگرانى به تامى گه زؤى ويژه كانى شيرين دامان ده بوو. كه نگيش زوبانى تاگرينى گرى له خه رمانى چه وتى و خراپه به ردايه، كوفر و نار هوايى له نيؤ گو مړايى خوياندا ده خنكاند. جا با تهو كاته ش بوه ستنى كه بو بانگه وازه كه ي نه عه رته ي به لگه و ده ليل و بوره انى ده كي شا، زنجيرى ده كرده زوبانى

١ جوامع الكلم: يه كي كه له تايبه تمه ندييه كانى گوفتارى سه ردارى پيغهمبهران (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه برتبه له دهربرينى ناوه رؤكى ده وه لمه مند و وا تاگه ليكي زؤر له رينگه ي چه ند وشه يه كي كه مه وه.

هەرچی رۆچی رەش هەیه و، تاریکییەکانی مەحکومی شکست دەکرد...

ئەو زۆر چاک بەناگا بوو لە تەواوی ئەم بەخشە ئیلاهیانە و، وەک تەحیدیی نەعمەتیش (باسکردنی بەخشەکانی پەروردگار بە نەبیەتی سوپاسگوزاری) کێشەیهکی نەدەبینی لە باسکردنیاندا. ئەو بوو دەیفەرموو: "من موخەممەدی پێغەمبەری نەخویندەوارم، دواي من پێغەمبەر نایەت. من سەرفرازکراوم بە دەستپێک و پایانی گوشتار و "جوامع الکلم".^۱ هەرەها دەیفەرموو: "ئەي خەلکینە! من شەرەفمەند کراوم بە "جوامع الکلم" و، وتی ئەو دوا پەیفەهی کە شیکار و چاره‌ی هەموو شتێک دەکات."^۲ ئیدی بەم دەبرپینە نوور ئەفشانانە، هەم بەخشەکانی خواوەندی مەزنی دەژمارد و سوپاسگوزاری لەسەر دەردەبرپین، هەم راشی دەگەیاند کە وتاریژی پایەبەندی رابردوو و داهاوو هەر خۆیەتی.

بەراستی ئەو سەرورەری سەرورەنەو(عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمِّ التَّمَلِيمِ) بولبولیکی وەها بوو کە هەرکات بە چریکەي هەناسە ژیاڵنەخشەکانی سروددی بۆ گۆنزاری باخی رازینەری گەردوون دەچری، دلێ دەهاتە گۆ و، لە زمانی دلێهە ئەفسووناویترین ئاواز بالیان دەگرت. ئەو پەیفە نوێتر لە نوێیانە لە نەمامە تازەکانی باخی ئەووەو چرویان دەکرد، هیچیان نەدەچوونەو سەر ئەو خونچانە لە بەهاری ئەوانی تردا تۆمەیان تەقاندووه و، لەو گۆلانەش نەدەچوون کە لە شەبەقی کەسانی تردا تیرۆژی بەیان بەخەبەری هیئان. هەموو شتێک لەسەر سفرەي دەبرپینی ئەو سەرورە رەوانگۆیەدا بەوینەي چرووی شەونم لەسەرلێو، تازە و نۆبەرە بوو. ناسین و چەشتنی نۆبەرەي ئەم باخەش بە تەواوی لایەنەکانیەو و، گەیشتن بە لوتکەي چیژی ئەو ناسینە، تەنها بۆ یەکەمین خۆشەبەختەکانی ئەم کاروانە دەستی داوه.

ئەو سەرداری دەبرپینە لە گەوهەری وشەکانی شمشیریکي وەهای دروست کرد، هەر ئەوەندەي یەک جار ئەو شمشیرەي بەسەر سەراندای سووراندەو، چی قسەي درۆ و هەلبەستراو هەبوون، هەلەاتن و لە کونی شەمشەمە کوێراندای خۆیان شاردهو و هەموو

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۱۷۲/۲، ۲۱۲.

۲ ابن أبي شيبة، المصنف ۲۶۱/۱، ۳۱۸/۶؛ أبو يعلى، المسند ۲۰۹/۱۳.

ئەفسانە و داستانەکانیش لە پشتی کۆی قافدا خۆیان دایە پەنای عەنقاو. لە وتە و دەرپرینەوه کانیای وەهای هەلقلاندا، کە لە چاوتروکانیکدا هەر چوار لای بیابانی جەهالەتیان گۆرپی بە باخی بەهەشت و، تاقگەیی وەهایان لای تەقی، کە هەموو ئەو سینانەیی بە رووی ئیماندا کراووبون، لە گەل تافە و قەلبەزیاندا بەرەو زەریای ئەبەدیەت بەرپێکەوتن.

کارێزی وتەکانی ئەو لە جیهانیکی ترەو ئایان تێدەرژا.. ئەگەر گۆل و گۆلزاری وتەکانی ئەو -کە بە بارانی وەحی ئاودیژ دەکرا- نەبوونایە، ئەوا جیهان بۆ هەمیشە لەنیو چنگی پشپیدا دەتلائیەوه. ئەووەبوو پەردەیی سەر رووی سەرشتی بە شمشیری وتەکانی پەرت پەرت کرد و، هەر بە نەخشی ئەو و شانەش کتیبی دینی رازاندهوه. گوفتار، شەمەکی لای جیا نەبوووەی سەر پشتی ئەسپەکەیی و، تیریکی ئالتونی نیو تیردانەکەیی بوو. بە هەر جیپە کدا پرۆشتایە، دامینی ئەوانەیی لە قسە تێدەگەن، پر لە گەوهەر دەکرد و، تیری لە کەوان دەکێشا و، بە ئەسپەکەیی تاریکییەکانی دەبەزاند. کاتیکیش خۆی گەورە (جَلَّ جَلَالُهُ) موراوی فەرموو کە بۆ دواجار لە وشە دەولەتیک لەسەر زویدا بنیات بنیّت، ئەو سولتانی دەرپرینەیی بۆ سەرکردایەتی هەلبژارد و سەککە و تورپەیی دەرپرینی دا بە دەستیەوه.

بە درێژایی میژوو چی مەردی وێژە و گوفتار هاتوون و دین، لەوانەیی ناشنای ئەودوو جیهانی بینراون، هەریەکیان تاکیکن لەو کۆرسەیی کە عەرشی تەجەللی دەچرن.. ئەویش بوو تە سەر تیب و سەر کۆرسی ئەم کۆمەلە بولبولانە.. ئەنبیا و ئەولیا یەک لە دوا یەک دەهاتن و کۆرپی زیکرێکیان وێک دەنا. ئەویش بە ئەرکی خۆی هەستا و بوو پێشەنگی زیکرخوینانی ئەم کۆرپی قودسیانە.. بەلای، هات و بە دەنگ بە گۆرپەکەیی عەرش و فەرشێ هینایە خرۆش. هەر میوهیەک کە لە سفرە ئاسمانییەکیەوه هەلیدەگرت و بە وشەکانی دەپرازاندهوه و پێشکەشی مرۆفایەتی دەکرد، سەرگۆلی هەلبژاردەیی مەحرەمترین گۆشەکانی باخی دۆستە و، لەو میوه تاییبەتیانەیی بەخششی شاهانەییە کە کەس نەیبینیوه و هەر لەنیو بەرگەکییدا پێشکەشی ئەو کراوه. پێش ئەو نە کەس ئەو میوانەیی دیوه، نە کەسیش دەستی پێیان گەیشتوو..

جا ئاي بۇ ئەو كاتەي كە قومرى ئىلھامى ئەم عەندەلبىبە پايەبلىندە بەرەو ئاسمان شابالى دەگرت! داستانى تايبەتتيرىن گوللى تايبەتتيرىن باخچەي مەحرەمى مەحرەمە كانى بە ناسكتيرىن ئاوازەكانى دەچپرى و، سىنەكان لە خۆشى ئاوازی ئەو، ھەموو دەبوونە گوللى و، زمانەكان لە گول دەكەوتن و، رۇحەكان لە بەرامبەر قەلبەزەي وپژەكانى ئەودا لەھۆش خۆ دەچوون.

بەللى، پەيغەكانى ئەو وەك دەريايەك بوون كە لە گەل ھەر شەپۆللىكىدا كەناراي بە مروارى دەپرازاندەوہ. وەك تاقگەيەك وا بوو كە لە لوتكەوہ برژیتتە خوار و دل پربكات لە خرۇش. ئاوازەكانىشى بەو فوارانە دەچوون كە لە قوللايىبە ناديارەكانەوہ ھەلدەقوللىن.. نە پەسنى ئەو دەريايانە بە دەولەمەندى و ناوہرۇكى ناويانەوہ، نە راقەي تافى ئەو تاقگانە و، نە گەيشتنىش بەو جىيانەي ئەو فوارانە پىي گەيشتوون، لە توانادا نىبە.

تا ئىستا بە سەدان لىكۆلەر و وپژەوان بە دەورى گەوھەرى قسەكانى ئەودا پەروانەناسا سەرگەرمى سووران بوون. ھەزاران ھەزار بىريار ھاتونەتە سەر ئەو سەرچاوەي ئاوي ژيانە و، چەندىن كەسى بلىمەتىش ژيانىان لە پەيىردن بە قوللايىبەكانى ئەودا بەسەر بردووە. بەلام ئەو ھىشتاش لەودىوي ھەموو ئەو ويستگانەوہيە كە مرۇقايەتى توانىويەتى لە ناسىنى ئەودا پىي بگات. گەر بە كەمىك دەستكارىبەوہ ئەو شىعەرەي يە كىك لە شاعىرانمان دەربارەي قورئان وتوويەتى، بە كار بەيىنىن، وا دەزانم لە جىي خۇيدا بىت:

بىكرى فىكرى كائىنات پەرت پەرت بوو، كەچى

ھەر لە پەردەي عىصمەتدايە ھىشتا بەيانى رەسول!

بەللى، وەك چۆن دلۇپ ناتوانىت گوزارشت لە تەواوي دەريا بكات و، گەردىلەش دەستەوسانە لە دەرختىنى تەواوي تايبەتمەندىبەكانى خۇر، ھەر بەو شىوہيەش، عولەما و ئەصفيا و ئەوليا، كە ھەريەكەيان پارچەيەكن لە حەقىقەتى موحمەدى، ھەرچەند لەچاوكەسانى ترىشدا كامل بن، كەچى ھەرگىز ناتوانن بەتەواوي واتا نامىندەيى ئەو سەرورە بكنە و ويئەدانەوہي كاملى ئەو بن.

پىغەمبەرى خواو(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رابەرىكى كاملى ئەوتۆ بوو كە نە فىرگەي دىبوو

نه قوتابخانه. بهلې، ئهو بهو واتايه رابه رېكې كاملې تېروته واوې فيرگه و قوتابخانه نه ديوه كه؛ هاوډه له گهڼ پته وې بونياډه مادډې و مه عنه وييه كهې و، سازگاري هه ست و نهسته كاني و، توكمه يې هزر و بیره كاني و، فراواني ويژدانيدا كه هه ميشه پرووې له بلنديه كان بوو، له سه ر فېتره تيكي وا به ديهي نراوه كه سازي تېتې بۇ ودرگرتني په يامه ئيلاهييه كان وهك خوي و، ناماده ييشي تيډاي ت كه ئهو په يامانه وهك چوڻ ودريگرتوه، ئاوا به مروفايه تي بگه يه ني ت. ئينجا گه وهه ر و پاكيزه يې روحي هه روهك خوي مابووه وه و، نه كه وتبووه ژير كاريگه رېي ئهو سيسته مه مروفيانه ي كه له په روه رده و فير كرتني قوتابخانه زه مينيه كاندا هه ن، دواترېش به تاجينه ي وهحي سه رفراز كراوه و بو ئيو مروفايه تي ره وانه كراوه.

سروشت و خوړپه وشته كاني، ههسته ناوې كي و دهره كييه كاني، عه قل و داوهره ييه كاني، له گهڼ ئه ركي پيغه مبه رايه تييه كه يدا به جوړي ك يهك دهاته نه وه، هه ر په يامېك، هه ر شنه ي ئيلهامي ك له لاي په روه رده گاره وه به اتايه، بي ئه وه ي بچو وكترين گوربان كاري يان شكانه وه ي به سه ردا بي، له نيو ئاويژه ي نوريني ماهيه ته نورانيه كه يدا، وهك بلوور ده رازايه وه و، دواترېش له رينگه ي دريژه شه پوله كاني ته نه زوولات (دابه زينه ئاستي دوي تراو) وه ده گه يشت به ئامانجه كه ي.

په يامه ئيلاهييه كان به هه موو جوړه كانيه وه، له زولالترين كاني او وه هه لده قولين و ده ر ژينه ناو ئهو پاكيزه ترين گيانه وه. ئه ويش به ناسكترين و خاوي تترين و پاراوترين زمان و، به گويزه ي ئاستي ئيدراكي ئاده مي يانه ده يدات به گويي مروفه كاندا. ئه مه هه روهك چوڻ پيشانده رې پيغه مبه رايه تييه كه ي و به لگه ي په يامداريه كه يه تي، هه رواش، پرياسكه و توي شووي ئهو رې پر له هه وراز و نشيوانه بوو كه پي اي دا ده ر وشت و، مه شخه ل و پروناكي ده ستې و ده ليل و بوره اني بوو له به رامبه ر نه ياراني دا. له كاتي كدا كه په يامه كاني په روه رده گاري به خه لكې راده گه ياندا، نبوه ت و ريساله ته كه ي خو شي ئاشكرا ده كرد. ئينجا هه روهك له چاره سه ر كرتني كي شه ي دوي تراوه كاني و به ده مه وه هاتني پيداوي سي تيه كانياندا له خه زينه پرنه يني و ئه فسونا وييه كاني گه وهه رې وهحي سووډي ودره گرت، هه ر بهو جوړه ش، له ده مكوت كردن و بي ده نگ كرتني دوژمنانيدا هه ر

هه مان شمشیری ئەلماسینی بە کار دەهێنا.

قورئان بۆ ئەو هه موو شتیك بوو: ههوا بوو، ئاو بوو.. چەك بوو، زری بوو.. قه لا بوو، بورج بوو.. ئەو ئالایه بوو که به سه ر بورجه کانه وه ده شه کایه وه.. قورئان ها وده می هه ناسه کانی بوو.. هه ر به قورئانیش به وێنه ی هه وره کان به ره و ئاسمان به رزده بووه وه.. له گه لیشیدا وه ک بارانی ره حمه ت دووباره به هانای بوونه وه رانی سه رزه ویه یه وه ده هاته وه.. به قورئان له گه ل تاریکییه کاندا ده جه نگا و، هه ر به ویشه وه له شه ر و شه رپوستان خۆی ده پاراست. به ده م قورئانه وه نه عه رته ی ده کیشا و له گه لیشیدا ده بووه رپووناکێ و به سه ر هه موو لایه کدا ده باری.

ئەو سولتانی گوفتاره ی که زویانی پاراوی حیکمه ته، له پال ئەو گه نجینه ی زانسته ئیلاهییه ی که هه رگیز ته واو بوون و خالی بوون نازانیت، زۆریک له و پرسیارانه ی رپوبه رپووی ده بوونه وه و، زۆریک له و کیشانه ی پێویستیان به چاره سه ر ده کرد و، ته واوی ئەو بابه ته دینی و کۆمه لایه تی و ئابووری و سیاسییانه ی په یوه ست بوون به ئومه ته که یه وه، به دلّه پاکه ئەحمه دییه که ی و زوبانه شیرینه موحه ممه دییه که ی، که به ئاوتنه ی ته جه للیی زانستی بی پایان و، جی نزول و نیوه ند و بیستانی واریداتی سویحانی داده نریت، وه لامی شایانی ده دانه وه و، گرفته کانی چاره ده کرد و، نارپوونیه کانی رۆشن ده کرد وه و، زۆریک له مه سه له ره ها کانی قورئانی سنووردار ده کرد و، سنوورداره کانی رها ده کرد. ئەوانه شی تایبه تی بوون، ده یگشتانن و، گشتیه کانی تایبه ت ده کرد. به مه ش، له پال قورئانی پیرۆزدا روکنیه ت و مه صده ریه تی ده برپین و فه رمووده کانی خۆشی بیر ده خستینه وه. جا خۆ له راستیدا ئەو زاته ی که ئەرکی موبه للیغ و مورشید و موصلیح و موجه ددید ده بینێ و، له رپیی پیغه مبه رایه تیه جیهانییه که یه وه گشت مرو فایه تی کردووه ته دوینراوی و په یامی خۆی راده گیه نیت پیمان، هه ر ئەمه ی لی ده وه شایه وه و نه ده کرا به جوړیکی تر بی!

ئەو ده مه ی سه ره ره مان (عَلَيْهِ السَّلَام) به پیغه مبه رایه تی سه رفرازکرا، باشترین و به برهوترین شمه کی دوینراو و گوینگره کانی له بازاری بازرگانیا، زمان پاراوی و ره وان بیژی بوو. جا ئەم میلله ته زیه رکه و وێژه وانیه که له دواییدا به هۆی بالاده ستییان له

زرنگی و گوشتار و دهربریندا، حوکمی دنیایان کرد و جلهوی دهسه لاتیان گرته دست، چ له روانگهی ئەو قورئانه وه بیت که "وحي المتلو"، یان له روانگهی ئەو په یام و رینماییی و وتار و گوشتار و ئاموژ گاریبانه وه بیج که له دهره وهی وه حین، هه میسه له ئاست ئەو نوینره موباره ک و مونه ووهره ی په یامی ئیلاهییدا حه یران مابوون و، سه ری ریز و نهوازشیان بۆ نهوی ده کرد. جا ئیتر ئەویش دوینراوه کانی که مه ندکیشی خۆی ده کرد و ده چوه دلپانه وه و بواری ره خه ی بۆ نه ده هیشتنه وه. جا خۆ ئە گه ره له به رامبه ر وته و دهر برین و بۆ چونه کانییدا بچوو کترین ره خه، یان بیج بایه خترین به ره له ئستی رووی دابایه، ئەوا بیگومان دوژمنانی، هه ره له کۆنه وه تا ئیستا ده یانقۆسته وه و فوو یان تیده کرد. میشیکیان ده کرده گامیشیک و تا ئەو ره ژه ی هه موو دنیایان به که ره و کویرییه وه لی تیده گه یاند، ده هو لیان بۆ لیده دا. چونکه شتیکی له و جو ره، هه لیکی زۆر باش بوو بۆ ئەوانه ی که له پیناو له رزه پینخستن و رووخاندن و له به ره چاوخستن و سپینه وهی ئەو سه ره وه دا، هه ره له بچوو کترین بیانوه وه تا ده گاته بیج ئابروو ترین بوختان، هه موو شتیکیان بۆ خو یان به ره وا ده بینی. به لام خه یالیان خاو بوو. ئەمه له کاتیکیدا که سه باره ت به هیژ و کاریگه ری گوشتار و دهر برینه کانی پیغه مبه ری خاو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته نانه ت هینده ی ئەوه شیان نه وت که فیره ون به حه زره تی موسای وت. به لی، نه یان توانی ئەوه نده ش بلین، خۆ هه ره نه شه که را بو تر ی.

زایه له ی ئەو ده نگه به گوروتینه، که له سه ره لوتکه ی "أَدَّبِي رَبِّي فَأَحْسَنَ تَأْدِيبِي" هه به ره ز ده بووه، نه ک به ته نها دوژستانی، به لکو دوژمنانیشی سه رسام کرد بوو. هه مو یان له ئاست ئەو گوشتاره بان ئاده مییه دا دۆش دامابوون.

له نیو هاوه له به ریزه کاندا به سه دان بلیمه ت و مامو ستای گوشتاری وینه ی حه زره تی له بید و خه نسا و که عب و حه سسان و ئیبن ره واحه، به سه دان و تار بیژی کاریگه ری وه ک حه زره تی ئەبو به که ر و عومه ر و عه لی و مو عاویه و عه مر ی کو ری عاص، هاو دم له گه ل سه ده ها ئەر بایی حیکمه تدا، له هه موو بابه تیکیدا ئەویان وه ک مامو ستا و مور شید و رابه ری خو یان قبو ل کردوه. هه ره به و جو ره له سه ده کانی دو ات ریشدا، حافظ و لی کۆ له ره وه مه زنه کانی فه رمو ده و، ئیمامه بلیمه ته ور ده کاره کانی ته فسیر و، مو جته هیده نایابه کانی

فیقه و، موجه دیدده چاخ بره بیج هاوتاکانی دین و، هه زاران ئەولیا و ئەصفیا و ئەبرار و موقه پرهبینی ئاسمانی مه‌عنه‌ویات، عه‌لامه و که‌له‌زاناکانی که‌لام و مه‌نتیق و داوه‌ری و زانسته ئەزموونیه‌کان و هه‌زاران زانا و شاره‌زای سه‌دان بواری جو‌اوجو‌ری تر، هه‌میشه گه‌وه‌ری ده‌برینه ده‌ریا‌ئاساکانی ئەویان به‌ زول‌ل‌ترین و سازگارترین و به‌به‌ره‌که‌تترین و متمانه‌به‌خشتین کانیاو زانیوه و، هه‌میشه هاتوونه‌ته‌ سه‌ری و، په‌نایان بو‌ هیناوه و، برسیتی و تینویتی خو‌یان له‌سه‌ر ئەو سفره ئاسمانیه‌ شکاندوه و، به‌ دل‌نیا‌یی و ئاسووده‌یی گه‌یشتون.

به‌لج، سونه‌تی ئەو، هه‌ر له‌ دو‌ینۆه تا ئەم‌رۆ، بیج هه‌له‌ترین و دروستترین سه‌رچاوه‌ی موجه‌هیده‌کان و، به‌هه‌زترین با‌لی ئەوانه‌ی له‌ ئاسمانی مه‌عریفه‌تا له‌ په‌روازدان و، زول‌ل‌ترین کانیاوی زانایان و، نوورانیترین سه‌رچاوه‌ی واریداتی ئەولیا و ئەصفیا بووه. زانسته جو‌راوجو‌ره‌کانی شه‌ریعه‌ت و، ر‌ب‌بازه جیاوازه‌کانی ته‌سه‌ووف و، کاک‌له و پوخته‌ی زانسته ئافاقی و ئەنفوسییه‌کان، هه‌موو له‌ گه‌وه‌ری گو‌فتاری نوورینی ئەوه‌وه دره‌وشاونه‌ته‌وه.

ئەو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروستبوونی گه‌ردوونه‌وه تا کو‌تاییه‌که‌ی، له‌ به‌دییه‌نانی مرۆ‌قه‌وه تا گه‌یشتنی به‌ به‌هه‌شت یان دۆزه‌خ، هه‌ر له‌ بیداربوونه‌وه‌ی وێژدانه‌کان به‌رووی مه‌عریفه‌تی ر‌هبانیدا، تا بینینی جه‌مالی ئیلاهی له‌ دوار‌و‌ژدا، هه‌ر له‌ ئیمان و عه‌قیده‌وه تا ده‌گاته ناسکتین ورده‌کاری عیباده‌ت و چه‌ندین باب‌ته‌ی تیش، هه‌ره‌ه‌موویانی به‌ شیواز و زوبانیکی هه‌نده‌ کامل‌ پروون کردوه‌ته‌وه، که‌ ئە‌گه‌ر قورئانی ل‌ج ده‌برک‌ریت، مه‌حاله‌ ر‌یت بکه‌وئ له‌ گو‌فتار و ده‌بر‌پ‌نیک‌ی تر که‌ هاوشانی گو‌فتاری رسول الله بی‌ت.

ئەوه‌تا له‌ نیو هاوسه‌نگیه‌کی ده‌راسادا و هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل ر‌ه‌چاو‌کردنی ناسکی و هه‌ستیاری باب‌ته‌که‌، باس له‌ خوای گه‌وره (عَزَّ وَجَلَّ) ده‌کات به‌ زات و سیفات و ناوه‌کانیه‌وه. ئینجا د‌ی‌ته‌ سه‌ر باسی قیامه‌ت و حه‌شر و نه‌شر و ل‌پ‌رسینه‌وه و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ. هه‌موو ئە‌مانه‌ش ئاو‌پ‌ته‌ به‌ سام‌یک‌ی ئوم‌ید‌بزو‌پ‌ن و ترسیکی به‌ شادی هه‌لگه‌پ‌راوه‌دا. ئینجا له‌ودیو کریستال‌یک‌ی ته‌ماوی و له‌ نیوه‌ندی ر‌ازاوه‌یی غه‌ییدا، له‌ فریشه‌ت و ر‌و‌ح و په‌ری و شه‌یتانه‌کان ده‌دو‌یت. ئیمان و کردوه‌وه و ئیخلاسی نیو کرده‌وه‌مان

وہا رېځکوپېښک بۇ روښن دکاتوه، هر دهليی دهرارهی توانایی توو و هيزی پیت و فهری خاک و ژيانبهخشیی باران و رهنگرېژبوونی بههار ددهوی. وهختیکیش مرؤف تهماشای ئهو تابلؤ نایابانه دکات، هرروهک بلیی لهبهرچاويدايه که چؤن خاوهن فیترهته پاکهکان به ئیمان قابیلیهتی نهشونما پهیدا دهکن، ئینجا به ئیسلام چلوپوپ بهملا و ئهولادا پهخش دهکن و له ریگهی ئیخلاسیشهوه بالا دهکن و هرروهک درهختی توبای بههشتیان لیديت.

له دهرپرین و پهيقهکانی ئهودا نویژ: هاوړی و هاودهمی مرؤفه له ههلسان و دانیشتنیدا، تنهای ناهیلی و به رووناکیهکهی ریگاکانی بهردهمی روښن دکاتوه. دهستنویژ: وهک گیان، وهک خوین به دهمارهکانی مرؤفدا هاتوچؤ دکات، وهک رووبار به بهردهوامی به بهردهم دهرگای مالیدا له هارزه و قهلبهزهديه و، هرچی پیسی و لهکهی روچی و جهستهیی ههیه، لهگهل خویدا دهیات. بانگ و قامت: وهک سهروو به ئاسماندا سهردهکیشن و، به وینهی شریخه زراوی شهیتانهکان دتهقینن و، دهسبنه بؤن و بهرامهی گول و ریحانه و روچی بؤ نویژ روشتوان دهکنه گولستان. زکات و صدهقه: هرروهک پردیک چینه لهیهک داپراوهکانی ناو کومهلگه بهیهک دهگهیهنن و، هاوشیوهی لهحیمیکی پتهو، پارچه پهرتهوازهکان پیکهوه دهلکینن. روژوو: وهک قهلغانیک خاوهنهکهی دهپاریژیت و بؤ چوونه ناو بههشت دهیته دهرگایهکی تهلیسماوی لهنیو شوراکانی بههشتدا و، به وینهی ساقی کاسه بهدهست، ناوی بههشت پیشکش دکات. حج: وهک بهرگردروویهک بهرگه دراوهکان پینه دکات و، به وینهی جلشور لهکهکانمان بؤ پاک دکاتوه و، وهک کورې راویژیکی گشتیش، سالانه تهواوی باوهرداران له ئامیزیدا کؤدهکاتوه. جهاد: وهک گیانفیدایهک سینهی دکاته سوپهر و، تهواوی ئهو ریپانه دادهخت که دهچنهوه سهر دؤزهخ و، هاوشیوهی پیشواکاریکیش ریگهکانی بهرهو بههشت دکاتوه و "فرمو" له مرؤفکان دکات، وهک باوکیکی بهسؤزیش ئهوانهی کهللهرهقی دنوتینن له زنجیر دهکیشت و بهرهو باخهکانی فیردهوس رایان دهکیشت. زیکر و دوعا: وهک تهلهفونیککی بیج تهلهبنده به خاوهنی خوئی دهگهیهنی و لهگهلیدا دهیخته راز و نیاز. فرمان دان به چاکه و ریگری کردن له خراپه: هریهکهیان وهک کارمندیکی هاتوچؤ، وهک دهرگاوانیک، سهرپری و بهردهرگاگان

دەگرگن و کاروباری تیپەریپن یا تیپەپەریپن بەو رپڭگایانەدا و، چوونە ژوورەوہ یا نەچوونە ژوورەوہ لەو دەرگایانەوہ رپڭ دەخەن. سێلە ی رەحم: وەك دایکێکە ئامیز ی کردییتەوہ و لە چاوەرپوانیدا بی، دەعو لەسەر مرۆفەکان تۆمار دەکات و، دەیاندا بە دادگا، لەگەڵیان دەدوێ و بەلێنیان پێ دەدا، لە ترسی ئەوہی نەبادا تووشی لادان بن، ھەرەشەیان لێدەکات و بەرۆکیان دەگریت و راپانەتەکیئێ. ھەموو ئەمانەش دەبنە کۆمەلە بزویئەرپڭکی زیندوو و، گویگرانی مەست و ھەیران دەکەن.

بەلێ، چینی وینە ی تەواوی ئەو بابەتانە کە ھەرەك جوانترین پارچە ی دەستچن خۆ دەنوینن، ھەرەھا تایبەتمەندی ئەو ماددە خامانە ی لە چینی ئەو وینە یەدا بە کاربەھێناون، جوولە و ئامازە و دیمەن و ھیزی مۆسیقی نیو دەرپرنەکانی و، بە کاربەھێنانی تەواوی ھونەرە ئەدەبییەکان بی ھیچ زۆر لەخۆکردنێک لە جیبی خۆیاندا، بابەتانێکن کە ھەر یەکیکیان بە تەنھا خۆی بەرگێک کتیبی پێویستە بۆ روون بوونەوہ و لێ تێگەبشتنی.

ھەر بۆیە ئیمەش وتە و دەرپرنە جووراوچۆرەکانی پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کە داخواری شیکار و تووژینەوہ ی جووبەجوون و سەبارەت بە بابەتە جووبەجوورەکان فەرموونی، ھەوالە ی تووژەر و پەسپۆرەکانی داھاتوو دەکەین و لێردا تەنھا بە ئامازە کردن بۆ چەند فەرموودەیک کە لای ھەموان زانراون و، ھەلوئێستە کردن لەسەر قوولی ناوەرۆک و، ھیزە دەرپرن و، پتەویی وشەکانیان دەست ھەلدەگرین.

شیکاری چەپکێک فەرموودە

دیارتین تایبەتمەندی فەرموودەکانی پێغەمبەری سەرورەمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەوہ یە کە لە ھەر بابەتێک دوایت، گشتگێرتین پەیقی دەربارە ی ئەو بابەتە دەرپریوہ. لەم رووہشەوہ بەھەزاران نمونە دەبنە پالپشتی ئەم قسە یەمان. بەلام ئیمە لێردا ھەلوئێستە لەسەر ھەندیک لەو فەرموودانە دەکەین کە لە دیدی ھەموو کەسیک و لە ھەموو

سه‌رده‌می‌کدا به "جوامع الکلم" ناسراون. به لام ده‌بیچ چه‌ندباره جه‌خت له‌سه‌ر ته‌وه بکه‌مه‌وه که ته‌واوی فه‌رمووده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له چوارچیوهی ته‌م واتایه‌دا خویان ده‌بیننه‌وه. فه‌رموون ئیوه و چه‌پکیک له‌و فه‌رموودانه:

۱. چه‌ند ترۆپکه‌په‌یقیک سه‌باره‌ت به ته‌وحید

تیمامی تیرمیذی له ئیبن عه‌بباسه‌وه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) ته‌م فه‌رمووده‌یه‌مان بۆ ده‌گیربته‌وه:

يَا عَلَّامُ! إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللهُ يَحْفَظُكَ. أَحْفَظِ اللهُ تَحْدَهُ
تَجَاهَكَ. إِذَا سَأَلْتُ فَاسْأَلِ اللهُ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنِ بِاللهِ. وَاعْلَمْ أَنَّ
الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ
اللهُ لَكَ. وَ لَوِ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ
كَتَبَهُ اللهُ عَلَيْكَ. رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَ جَفَّتِ الصُّحُفُ

”ئه‌ی گه‌نج! با چه‌ند وشه‌یه‌کت فی‌ربکه‌م: تۆ مافه‌کانی خوا به‌سه‌رته‌وه پیا‌ری‌زه، تا خ‌وای گه‌وره‌ش تۆ پیا‌ری‌زیت. به‌لێ، تۆ ره‌چاوی فه‌رمانه‌کانی ته‌و بکه‌ تا ته‌ویش بتداته‌ په‌نای خ‌وی. که داوا‌یه‌کت هه‌بوو، هه‌ر له‌ خوا داوا‌ی بکه‌. گه‌ر پیا‌یستت به‌ یارمه‌تی بوو، هه‌ر روو له‌ ده‌رگای ته‌و بنی. بشزانه‌ گه‌ر ته‌واوی مرۆفایه‌تی کو‌بینه‌وه و هه‌ول‌ بدنه‌ سوودی‌کت پێ بگه‌یه‌نن، ته‌وا ناتوانن هه‌یچ سوودی‌کت پێ بگه‌یه‌نن، مه‌گه‌ر ته‌وه نه‌ییت که خوا بۆی نووسیویت. هه‌ر به‌و جو‌ره‌ش، گه‌ر ته‌واوی مرۆفانی دنیا گه‌له‌کو‌مه‌ت لێبکه‌ن و بیانه‌وی‌ت زیانی‌کت پێ بگه‌یه‌نن، ته‌وا ناتوانن بچوو‌کت‌ترین خ‌راپه‌ت ده‌ره‌ق ته‌نجام بدنه‌، مه‌گه‌ر ته‌وه نه‌ییت که خ‌وای گه‌وره له‌سه‌ری نووسیویت. جا ئیتر قه‌له‌مه‌کان هه‌لگی‌راون و نووسراوه‌کانیش وشک بوونه‌ته‌وه.“^{۱۴}

جا ب‌روانن چۆن له‌م چه‌ند ڕسته‌ کورت و پوخته‌دا ئالۆزترین و سه‌ختترین باب‌ه‌ته‌کانی قه‌ده‌ر و ته‌سلیمییه‌ت جیا‌ن کراوه‌ته‌وه و له‌ ڕێی ساده‌ترین شیوازیشه‌وه ته‌م باسه

۱ ترمذی، قیامة ۵۹.

قوله رۆشن کراوتهوه! ههروهك چۆن واتای عیبادهتی تیهه لکیشی چه مکی بزوت و هه لسووران کردووه و، لهم رپیه شهوه واتا گه لیککی فراوانی له یهك دوو رسته دا کورت کردووه تهوه.

۲. مروّف رپواره

ديسان تيرميزی له ئيبن عومره وه (رضي الله عنهما) ده گيرپته وه:

كُنْ فِي الدُّنْ أَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَ عُدَّ نَفْسَكَ فِي أَهْلِ الْقُبُورِ

”له دنیدا وهك غه ریب بژی، یان وهك رپواریک به، (بهه له وهش كه بمريت) خۆت له خه لکی گۆرستان بژمیره.“^۱

ههروهك ده بینه، فهرمووده یه کی سه رسته یی، پرواتاترین و پوختترینی شه و تانه ی له خۆ گرتووه كه ده کری ده رباره ی زوهد و ته قوا و پاراستنی هاوسه نگی دنیا و ئاخیرهت بوتری. خۆ ته گه ر ده رپرینیککی له مهش پوختتر هه ییت، به دلنیا ییه وه شه وه شیان هه ر هه ی پیغه مبه ری خوا ده ییت با هه یچ كه سه یش گومانی له مه نه بی!

غه ریبی مروّف لهم دنیا یه دا راستیه کی حاشاهه لنه گره. مه ولانا وته نی، مروّف وهك قامیشی شه نه یه وایه كه له قامیشه لان لی کراوته وه. ئیتر له تاو دووری له خاوه نی راسته قینه ی، هه ردهم له نالیندایه و تا پشکوی ژینیشی گهش به، ناله ی شهم جو داییه دانامرکپته وه.

مروّف رپواره. رپواریه كه شی له جیهانی رۆحه وه دهستی پیکردووه و به سکی دایکدا تپه رپوه و به رهو دنیا ملی رپی گرتووه. لیزهش گروگالی مندالی داویتییه دهست به هاری گهنجی و گهنجیتیش به بی وهستان رادهستی پایزی پیری کردووه. ئیدی پیری به گۆر و، گۆرپیش ده رگایه کی به رهو به ههشت یان دۆزهخی به رپوودا والا کردووه. به لام پرسیاره كه شه مه یه: داخۆ مروّف تا چ رادهیهك ده رکی بهم رپواریه ی کردووه؟ چونكه شه گه ر به ردهوام وهك رپواریک ته ماشای خۆی بکات، شه وا به بی

۱ ترمزی، زهد ۲۵، بۆ به شیک له فهرمووده كه بروانه: بخاری، الرقاق ۳.

سهرسمدان و ئالۆسكانه داوی جوانییه جۆراوجۆره كانی دنیاوه، ئه و جوانییانهی كه جگه له قورسکردنی ههنگاوه كانی رپی چ كهلكیکی تریان نیه، ری دهكات و تا دوا ویستگه بهسهلامهتی بهردهوام دهی.

گهر مرۆف خۆی وهك یه كێك له مردووانی گۆرستان ههژمار نهكات، به دهربرینیکی تر، گهر حهقیقهتی "بمرن پێش ئهوهی بمرن" له ژیان و كردهوهكانیدا بهرجهسته نهكات، ئهوا مهحاله به تهواوی مانا له فیل و تهلهكه كانی شهیتان پارێزراو بیت. بهلی وایه، پێویسته مرۆف به دیوه جیسمانی و نهفسانییه كهدا مردن بچیریت، بۆ ئهوهی دیوه ویزدانی و رۆحانییه كانی زیندوو بیتهوه. جا مه گهر ئهوانهی ههموو شتیکیان بهستوهتهوه به خواسته جهستهییه كانهوه، ههر ئه و داماوانه نین كه له ژیر چهپۆکی ته و لاشه یاندا وردوخاش بوون؟!

۳. سه رهنجامی راستی و درۆ

ئیمامی بوخاری و موسلیم و ئه بودا و ود له عه بدوللای كورپی مه سعوده وه (رضی الله عنهم) رپوایه تیان كرده وه كه پێغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی:

عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ
وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا.
وَإِيَّاكُمْ وَالكَذِبِ، فَإِنَّ الكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الفُجُورِ وَإِنَّ الفُجُورَ يَهْدِي
إِلَى النَّارِ. وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ
اللَّهِ كَذَابًا

"راستگۆ بن! چونكه راستگۆیی مرۆف ده گهیه نیتته چا كه و، چا كه ش مرۆف به ره و به هه شت ده بات. جا ههر ئه وه ندهی مرۆف جارێك خۆی دایه ده ست راستی و رپوی كرده ئه و رپیه، ئیتر به ردهوام راستیژ ده بی و به دوا ی راستیدا ده گه رپی، تا ئه وهی ئه و مرۆفه لای خوا ی گه وره به صدیق "زۆر راستگۆ" تۆمار ده كریت.

خوتان بپاريزن له درؤ! چونكه درؤ مروّف دهگهيه نيته خراپه و، خراپه ش مروّف راپيچي دؤزهخ دهكات. جا هه ر ئه وهندهي مروّف جاريك خوّي دايه دهست درؤ، ئيتر بهردهوام درؤ دهكات. تا دهره نجام لاي خوي گه و ره به كذاب "زور درؤزن" توّمار ده كريت...^{۱۴}

راستگويي دروشمي بيغه مبه ران و، درؤش سيفاتي كافر و مونافيقانه. راستگويي بناغيهه كي گرنگه كه ئيستا و ئايندهي له ئاميز گرتوه. درؤش له كهيهه كي ره شه به سهر ته ويلى رپوژگاروهه. هيچ كه سيك نيهه له م دنيايه دا كه له سايهي درؤدا به ئاسوودهيي ژيايي و به به خته وهري هه ميشه يي شاد بووي. له سهر شارپي رپوشني به ره و به خته وهري ئه به دي ديژبووه وي راستيشدا، هه رگيز رپت له سياچاره يهه كي دنيا و دوارپوژ له دهستچوو ناكه ويّت.

درؤ گرنگترين بناغيه ي كوفر و، ديارترين نيشانه ي نيفاق و، ناو نيشاني بانگه شه كردني پيچه وانه ي ئه و شته يه كه خوي گه و ره دهيزانيّت. درؤ به تايبه تي له رپوژگاري ئه مروماندا- به جاريك پيكه اته ي ئه خلاقي كر دووه ته ويّانه. دهرديكي كو مه لايه تي ئه وتوشه، به هوويه دنيا بووه ته پاسه واني درؤزنه كان. هه ر نه ته وهيهه كه دهرگاي به پرودا كرديته وه، له نيو خانه و مالايدا، له دوكان و بازاريدا، له په رله مان و سه ربازگهيدا مافي "گه راني سه ربه ست" ي پيدا ييت، به سه ربه رزي نه گه يشتوه و ناشگات. له به رامبه ريشيدا، بايه خدارترين بنه ماي ئيسلامه تي و، ديارترين تايبه تمه نديي ئيمان و، به ردي بناغيه ئه خلاقي موحه ممه دي و، جياكارترين په سني ئه نبيا و ئه وليا و، تاقانه ته وهري پيشكه وتني ماددي و مه عنه وي، ته نها و ته نها صيدق و سه رراستيهه .

يه كيكيان سيماي فريشتان و ئه وي تريان سيماي ئه هرime نانه. يه كيكيان تايبه ته به به نده رپيژليگيراوه كاني خودا و ئه وي ديشيان تايبه تمه نديي رپوچه پيسه كانه. يه كيكيان په سني فه خري كائينات (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئه وي تريشيان سيفه تي ده ججاله كانه.

يه كييك له و وشانه ي كه له دهقه كه دا به شيوه ي به ربه ركي به كارها تووه وشه ي "بُرْه". ئه م

۱ بخاري، الأذب؛ ۶۹؛ مسلم، البر ۱۰۳-۱۰۵؛ أبو داود، الأذب ۸۰. (دهقي فه رمووده كه له موسليمه وه وه رگيراوه)

وشهيه، كه واتاي: گرتنه خۆي گشت جۆره كاني خيّر و چاوكي هه موو كاريكي چاكه ده گهيه نيّت، وشهيه كي هينده گشتگير و فراوانه كه ههر له هزري دروست، وتەي دروست و نيهه تي دروسته وه بيگره، هه تاوه كو كرده وهي دروست و ژيني دروست و چه ندين بابه تي ديكه ده گرتنه وه. به كورتي، ده توانين هه موو واتا كاني خيّر و چاكه خوازي بۆ ئەم وشهيه بگيرينه وه.

له به رامبه ريشيدا "فُجُوز" به كارها تووه، كه پيچه وانەي وشەي به كه مه و له و پرووه وه كه لانكه ي شه ر و خراپه يه و داخواه به پرووي هه موو جۆره چاكه يه كدا، به پي رستي هه موو بي ريك ي چه وت و گو فتاريكي چه وت و ره فتاريكي چه وت داده نيّت. ههر ده لپي تووي دو زه خي له خويدا هه لگرتوه.

ههروه ها له ده قي فه رموده كه دا هه لسه نگانديكي به رابه ركي يانه بۆ هه ردوو چه مك ي "صِدِّيَق" و "كُذَّاب" به رچاو ده كه ويّت. پي م وايه گه ر چه مك ي به كه مي ان بري تي بيّت له و مرؤفه دروست و سه رراسته ي كه راس تي بزي و راس تره وي تي يدا وه ك في تره تي دو وه مي لي هاتوه، ئەوا چه مك ي دو وه مي ان پي ناسي ك ده بيّت بۆ ئەو درؤ زنه زؤر زان و پس پؤره ي كه سه رووش تي له گه ل درؤ دا ئاوي ته بو وه. هه ردوو وشه كه ش به شي وه ي مو باله غه به كار ها تون. وه ك بلي ي ئا ماژ ده يه ك بيّت بۆ ئە وه ي كه: ئەو مرؤفه ي سه رراستي كر دو وه ته كا لاي بالا ي و دروست بي ر ده كا ته وه و دروست ده دو ي و دروست هه لسو كه وت ده كا ت و دروست داده نيشي و دروست هه لده ستي، ئە مرؤش نه بيّت سه به ي، بي شك ده بي ته هي ماي راس تي و له خوا نزي كي له زه مي ن و ئاس ما نه كا ندا. له ولا شه وه، ئەو مرؤفه ي خوي له لي تا وي درؤ دا نو قم كر دو وه و بي ر كر دنه وي درؤ يه و قسه و گو فتاري درؤ يه و له گه ل درؤ دا هه لده ستي و داده نيشي، زوو بيّت يا دره نگ، ده بي ته سي مبولي درؤ زني.

دوا وي سته گي ئەم دوو ري گه جيا وازه ش كه تا بلي ي به كي كيان دري ژ و ئەوي تري ان كور ت، تا چاو بر كا ت ئەمي ان رو ونا ك و ئەوي ان ته ما وي، تا ئە وه په ري سنو ور به كي كيان سه لا مه ت و ئەوي دي كه يان مه تر سي دار، به هه شت و دو زه خه. له هه ر مه نز لي ك له مه نز له كاني به كي ك له م دوو ري گه يه دا، بزي پا دا شتي كي تا سه بزوي ني پيشو هت و،

پاداشتیکی گولږهنگ به ږووی ږېبواره کهیدا دنویتری، تا ئه وهی ږی له بهه شتدا ده گاته پایان، ږېبواړی ږیش نیشته جیی بهه شت ده بیت. هرچی ږینگه کهی تریشه، له پاش ئه وهه موو چه رمه سه ری و ماندویتییه، که چی له کو تاییدا ږېبواړانی ږی دده اته ناو دؤلی شومی به دبه ختی همیشه ییه وه.

گهر بیرتان بی ئه م فرموده یه مان لهو جییه شدا باسکرد که تایبته بوو به "صیدق" ی پیغه مبه ری خواوه و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). به لام ئه و خالهی ده مانه ویت لیردها به وردی لیی ږا بمینین، ناوازه یی و لیها تووی پیغه مبه ری خویه و (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) له به بیان کردنی سه رهنجای سه رراستی له هه ردوو دنیا دا. له لایه کی تریشه وه دیاری کردنی زیانه که سی و کو مه لایه تییه کانی درمی کوشنده ی درؤ له ږی چه ند رسته یه کی کورت و پوخته وه. ئه وهی به ته نها ئه م فرموده یه بخوینتیته وه، بی گومان زور به جوانی بو ی ږوون ده بیتته وه که باسکردنی ئه وهه موو بابه ته دوور و درپژ و پر له ورده کارییه، به و چه ند رسته که م و شیوازه بی وینه یه، به هره مه ندییه که ته نها پیغه مبه ری خوی پی شه ره فمه ند بووه. جگه له ویش بو هیچ که سیکی تر نه لواوه و ناشلویت.

۴. مروّف له گه لّ ئه وه دایه که خوښی ده ویت

ئیمامی بوخاری و موسلیم دووباره له عه بدوللای کوری مه سعوده وه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ) ئه م فرموده یه مان بو ده گپړنه وه: **الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ** "مروّف له گه لّ ئه وه که سه دایه که خوښی ده ویت."^۱

ئه گهر هه ستین به شیکردنه وه و ږا شه کردنی ئه م فرموده یه، ئه وا به لایه نی که مه وه کتیییکی یه که بهرگی لی دهرده چیت. ئه م فرموده یه، که په رداخه ئاوی که وسه ر بگره ئاوی ژیان پیشکه شی ئه و دلّه شکاو و خه مبارانه ده کات که له ږیکردندا بوون به لام له کاروان جیماون.. ئه وانه ی نه یاتوانیوه به ته واوی جیپی ږا به ره کانیا ن هه ل بگرن.. ئه وانه ی خوازیار بوون ئه رکه کانی سه رشانیان به جوانی به جی بینن، به لام سه رکه وتوو نه بوون، ئه م فرمایسته به ږیژنه ی ئاوی خو ی، پشکو ی داگیرساوی دلیان ده کوژینتیته وه

۱ بخاری، الأدب ۹۶؛ مسلم، البر ۱۶۵.

و، پېيان دهلیت که له هر دوو جه مسره ئه ریڼی و نه ریڼیبه که دا مروفت له گه ل نه و که سه دهییت که خو شی دهویت. مروفت چ لیره و چ له ولا، هر له گه ل نه و که سانه دا دهییت که خو شی دهوین. ماده م وایه، نه و که سه ی دهیوه ی له گه ل پیغه مبه ران و راستگو یان و شه هیداندا بیټ، سه رتا دهییت نه وانی خو ش بویت، تا بتوانیت له و دنیا هاویه شی کوړیان بیټ. یا خود به ده برپینکی تر، نه وانه ی له به هه شتا له گه ل پیغه مبه ران و راستگو یان و شه هیداندا پیکه وهن، نه وانه ن که لیره تووی خو شه ویستی نه وانیان له سینهدا چاندوه و له هاوده می و مه عیبه تی نه واندا ژیاون. بیرمان نه چیت، حوکم و اتا کانی فرموده که بو نه وانه ش که نوینه رایه تی خراپه ده که ن هر هه مان شته.

جا هر وهك بینیتان، ثم فرموده تاك رسته ییبه، به هه زاران مانا و ناوهر وکی له م جوړه ی به و شیوازه پوخت و کور تیره ده برپوه. خو نه گه ر نه مه به لگه بی له سه ر شتی، نه و به لگه به له سه ر نه وه ی که گو فتاریکی له م جوړه، تنه ها ده کری له فه تانه تی که وه سه رچاوه ی گرتبی که هه لقلوای و وه ی و نیلهامی خاویبه.

یه کیک له هاوه له به ریژه کان که ناوی نوعه یمان بوو، جاروبار مه یی ده خوارده وه و پیغه مبه ری خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ددی شه رع ی به سه ردا جیبه جی ده کرد. نه و کاره ی نوعه یمان ده یکرد گونا ه بوو. به لام جاریکیان که یه کیک له هاوه لان قسه یه کی ته شه رنامیزی ناراسته کرد، پیغه مبه ری خوا و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بر وکانی لیکن و، فرمودی: ”هاوکاری شه ییتان مه که ن له دژی برا که تان. سویند به خوا نه و (نوعه یمان) خوا و پیغه مبه ره که یی زور خو ش دهویت.“^۱

جا له به ر نه وه ی تووی خو شه ویستی خوا و پیغه مبه ره که ی به هه شته میوه ی هاوده می و پیکه وه یی نه وانی به ره م ده هینا، نه و که سیکی له م جوړه چه نده گونا ه کاریش بیټ، شایانی نه وه ناییت که قسه ی ناشرینی پی بوتریټ. چونکه نه و خوا و پیغه مبه ره که یی خو ش دهویت. نه م خو شه ویستی به ش بو که سیک که فرزه کانی به جی دین ی و خو ی له گونا هه گه وره کان ده پارویټ، به سه بو نه وه ی له گه ل پیغه مبه ری خوا دا و (عَلَيْهِ الْكَفَّ صَلَاةٌ

۱ بخاری، حدود ۴-۵؛ عبدالرزاق، المصنف ۷/۳۸۱، ۹/۲۶۴.

وَسَلَامٍ) كۆي بکاتهوه. چونکه مروّف له گهّل ئەو کەسه دایه که خوشی دهوێت.

۵. تهقوا

ئیمامی تیرمیزی و ئەحمەدی کورپی حەنبەل له موعاذای کورپی جەبەلهوه ده گێر نهوه که پێغه مبهری خواو (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) فەرموویهتی:

إَتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتَّبِعِ السَّبِيَّةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقِ حَسَنٍ

”له هەر کوییهک بوویت، ترسی خوات هه بی! به دواي خراپه دا یه کسه ر چاکه ئەنجام بده تاوه کو بیسپرێتهوه. له مامه له کردنیشدا له گهّل خه لکی له رهوشتی جوان لامه ده.“^۱

هیچ شتییک نییه هیندهی ئاکار و رهوشتی جوان، مروّف به رهو عهرشی که مالات بهرز بکاتهوه. ئەو رهوشته جوانی که رهوشتیکی خوییه و واتای رهفتارکردن و رهنگداربوون ده گهیه نیّت به رهوشته خوییه کان.

به لێ ئازیزان، له بهردهم فەرمودیه کداین که له بابەتیکی هینده قوول دواوه مه گهر به چەندین بهرگ کتیب ئینجا بتوانیّت رافه بکریّت. ئەوه تا به چەند وشهیه کی که م ئاماره دهکات بو چەمکی تهقوا و هوکاره کانی پاراستنی و ریگه کانی بهرجهسته کردنی ئەم شعوره له گشت کایه و گوشه کانی ژياندا. جا له بهر ئەوهی لیڤه دا تهنها وهک نمونه یهک هیناومانه تهوه، ناچینه نیو لیکندهوه و روونکردنهوهی ئەو حهقیقه ته بهرزانهوه.

۶. خۆتان چۆن بن، وها فەرمانه وایی ده کرین

له فەرمودیه کی تردا پێغه مبهری سهروه رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده فەرمویت: کَمَا تَكُونُوا يُوَلَّىٰ عَلَيْكُمْ ”خۆتان چۆن بن، وههاش فەرمانه وایی ده کرین.“^۲

۱ ترمذی، البر ۵۵؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۵۳/۵.

۲ ابن جمیع، مجمع الشیوخ ۱۴۹؛ دیلمی، المسند ۳/۳۰۵.

بارودۇخى خۇتان چۆن بىت، ھى سەر كرده كانىشتان ھەر بەو جۆرە دەبىت. خۇتان سەرچاۋەيەكى چۆن بن، فەرمانپرەواكانىشتان بەرھەمى ئەو سەرچاۋەيە دەبن. ئەم فەرمايشتە، فەرمايشتىكى ھىندە بەرزە، دەتوانىت چەندىن فەرھەنگى بواری بەرپۆبەردنى لەسەر بنوسرىت. ئىستاش با بە كورتى ھەلۆىستەيەك لەسەر فەرموودەكە بکەين:

فەرموودەى: "ھەمووتان شوانن و ھەمووشتان بەرپرسن لەوہى لەژىر دەستاندايە."^۱ ئاسۆيە كمان بۆ وینادەكات كە بە پى ئەو ئاسۆيە ھەموو كەسىك سنوورىكى لىپرسراۋىتى ھەيە. ئىتر ئەمە بەرز دەبىتەوہ تا دەگاتە ئاستى سەرۆكى ولات. سەرۆكى ولاتىش بەرپرسىبارە لە تەواۋى ئەو بازنەيەى كە سەرپەرشتى دەكات. جا بۆيە فەرمايشتى: "خۇتان چۆن بن، وھا فەرمانپرەوايى دەكرىن." لەرۋانگەى مافە كۆمەلايەتییە كانەوہ رەھەندىكى زۆر جىاواز دەبەخشىتە بابەتەكە:

يەكەم: فەرموودەكە روو دەكاتە ئەوانەى فەرمانپرەوايى دەكرىن و، پىيان دەلېت: "ئىۋە زۆر گرنگن. چونكە ئەوانەى دەبنە فەرمانپرەواتان، لە ھەر رېگەيەكەوہ بىت ناچارن كە لە دەرگای ئىۋە بەن. واتە ئەو ئىۋەن كە شكلى و شىۋەى ئەوان دىارى دەكەن."

ھەرۋەك دەزانىن زانستى كۆمەلناسى كۆمەلە بنەمايەكى نەگۆرى تايبەتى خۆى ھەيە. وەك چۆن زانستەكانى فىزىيا و كىمىيا و ئەستىرەناسى بنەماگەلىكى نەگۆرى تايبەت بە خۇيانىان ھەيە و بە ياساكانى "شەرىعەتى فىترى" ناسراون، ھەر بەو جۆرە، زانستى كۆمەلناسىش خاۋەنى كۆمەلە پرنەسىپ و بنەمايەكە كە تا قىيامەت گۆرانكارىيان بەسەردا نايەت. ھەر بۆيە گەر مەرۆقە كان رېگە بەن بە نەش و نماى خراپە و خراپە كارى لەناۋياندا و ئامىزىيان كراۋە بىت بۆ لە باۋەش گرتنى خراپە، ئەوا بەدلنىبايىەوہ لە لايەن خراپە كار و شەرخوازەكانەوہ ھوكمىيان دەكرىت. ئەمەش ياساى نەگۆرى خواۋەندە.

۱ بخارى، جمعة ۱۱؛ مسلم، إمارة ۲۰.

ئايا له بونىادى كۆمەلگەدا شەپ و شەپخوۋى زەمىنەى لەبارى گەشەکردنى بۇ رەخساوہ؟ داخۇ تۆۋى خراپەكارى لە ژيانى كۆمەلايەتيدا چەكەرەى كردوۋە؟ جا ھەر ئەۋەندەى ئەمانە سەريان ھەلدا، ئىتر ئەۋ كات خۇاى گەۋرەش لە ھەمان گل و لە ھەمان ھەۋىر مەۋقانىك دەھىنيت و بەم جۆرە ئا ئەۋانە دەبن بە فەرمانرەۋا بەسەريانەۋە. دوۋەم: لە لايەكى ترەۋە فەرموودەكە ئاماژە بۇ ئەم خالەش دەكات: ”دەستور و ياساكان تەنھا مەرەكەبى سەر كاغەزن و كارىگەرىيەكى ئەۋتۆيان نيە. با خەلكىش ھەموو كۆبىنەۋە و بىر و ھزريان يەك بخەن و تۆكەمەترىن دەستور دابرىژن، بايەخىكى واى نييە. ئەۋەى گىرنگە رەچاۋكردن يان پىشلىكردنى ئەۋ ياسايانەيە.“ بەم پىيە، خالى سەرەكى برىتتايە لە پىكھاتەى ئەخلاقى ئەۋ خەلكەى فەرمانرەۋايى دەكرى. خۇ ئەگەر ئەۋان كەسانىكى خاۋەن رەۋشت بن و چارەسەرسازى كىشە و گىرغەكانى خۇيان بن، ئەۋا ئەۋ كەسانەى فەرمانرەۋايان دەكەن ھەرگىز كەسانىكى گىرغەۋايى دەرنانچن.

مادەم باسەكە گەيشتە ئىرە، با بەسەرھاتىك بگىرمەۋە:

لەناۋيەكەمىن دەستەى ئەندامانى پەرلەماندا پياۋىك ھەبوو بە ناۋى تاھىر ئەفەندى. ئەم زاتە ئەھلى عىلم و فەزىل بوو. ۋەختىك ئەندام پەرلەمانەكانى تر بۇ كۆكردنەۋەى دەنگ لە مەيدانەكاندا خەرىكى و تاردان بوون، ئەم ھەمىشە دەخزايە گۆشەيەك و بىدەنگى ھەلدەبژارد. بەلام لە يەكىك لە جارەكاندا لايەنگرانى زۆرى لى دەكەن تا بىروات قسە بۇ خەلكى بكات. ھەرچۆنىك بىت قايلى دەكەن. ئەۋىش دىتە مەيدان و دەست دەكات بە قسەكردن. تاھىر ئەفەندى پياۋىك بوو كەم، بەلام پوخت دەدوا. لەۋىشدا كورت و پوخت پىيان دەلىت: ”ئەى خەلكىنە! بزنان كە ئىۋە ”مُتَّخَب" ن و مىنىش ”مُتَّخَب". ئەۋ شۆينەش كە بىرپارە ئىمە بوى بچىن ”مُتَّخَب إِل ۋ ۋە. بەۋ كارەش كە ئىۋە ئەنجامى دەدەن دەۋترىت ”إِنْتِخَاب". ئىنتخابىش لە ”مُخَبَّة" ۋە دىت و نوبەش ۋاتە ”سەرتوئىژ”. جا بىرتان نەچىت، بنى ھەر شتىك چى بىت، سەرتوئىژەكەشى ھەر لەۋە دەبىت. لەسەر ماست سەرتوئىژى ماست و، لەسەر شىرىش سەرتوئىژى شىر دروست دەبىت...“

ئەگەر پېيويست بىكات رۈونىكىدە ۋە يەنە كورت سەبارەت بە دەستەۋازە غەربىيە كانى دەربېرىنە كەي سەرۋە بەخەينە پېش چاۋ، ئەۋا دەلېين: "مُنْتَحَب" بەۋاتاي "ھەلبېر" و، "مُنْتَحَب" بەۋاتاي "ھەلبېرراۋ" و، "مُنْتَحَب إِل ە" بەۋاتاي ئەۋ جىيەي كە ھەلبېردىنى بۇ دەكرىت و "إِنْتَحَاب" یش بەۋاتاي "ھەلبېردىن" دىت و لە وشەي "نُحْبَة" ۋە ۋەرگىراۋە.

ئەمەش نمونەيە كى تر:

ۋەلا مەكەي ھەجج بۇ ئەۋ كەسەي كە باسى دادپەرۋەرى ھەزرىتى عومەرى لەلا كىر لە سۈنگەي رۈونىكىدە ۋە يەنە كەمانەۋە گىرنگى خۇي ھەيە: ھەجج لە ۋەلا مەدا دەلېت: "گەر ئىۋە ئەۋ مەرۋقانى سەردەمى ھەزرىتى عومەر بوۋنايە، بى شىك منىش ھەزرىتى عومەر دەبوۋم."

سىيەم: پېيويستە ھەر مەرۋقىك لە خودى خۇيدا بەۋاى ھەلە و خراپە كاندا بگەرېت. ھەتا ھەر يەكەمان پارىزەرى خۇي يىت و بەردەۋام لە دەردەۋەي خۇمان بە شوين ھەلە كاندا بگەرېين، ھەرگىز ناتوانىن ھەنگاۋى ئىجابى بەرەۋ پېش بنىين... ھەتاۋەكو مەرۋقەكان لە جىھانى ناۋەۋە و ناخى خۇياندا خۇيان نەگۈرۈن، خۇاي گەرە نايانگۈرېت. ۱ ئەگەر دارماتىك لە ناخدا سەرھەلبىدات، ئەۋا بە دلنىيايەۋە بە ھەموۋ لايەكدا بلاۋ دەيتتەۋە. ھەر ئەۋەندەش نا، بەلكو لوتكە كانىش دەگرىتتەۋە. ئەم قسەيە سەبارەت بە ئىستىقامەتى ناۋ ناخى مەرۋقەكانىش ھەر ھەمان شتە. لەمەۋە دەگەينە ئەۋ راسىتىيەي كە كارىگەرى بارۋدۇخى ھوكمىراۋان لەسەر ھوكمىرانان، بە جۇرېك لە جۇرەكان ھاۋشىۋەي ئەۋ كارىگەرىيە كە "ھۆكار" لەسەر "ئەنجام" ھەيەتى. داخۇ كى دەزانى چەند ھىكمەت و بنەماي تر لە رۇخى ئەم گەۋھەرى گوفتارەدا خۇيان ھەشاردايى؟! دەبى كەسانى خۇي چ پەند و وانەگەلىكى لى ھەلبگۈزىن!..

بەلى، مەھالە رېت بگەۋى لە گوفتارىكى تى ئادەمى كە بە شىۋەيە كى ۋەھا كورت و پوخت بونىادى كۆمەلگەيە كى دروستى رۈون كىردىتتەۋە و لە ھەمان كاتىشدا رېۋوشىۋىنى

۱ پروانە: سورەتى الرعد، ئايەتى ۱۱.

گەيشتن بەو ئامانجەشى خستبیتە بەردەست. ئەو تەنھا حەزرتى موخەممەدى خاوەن
فەتانەتى ئەعظەمەو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) كە ھەر پەيغەمبەرى شەرقىي شامانى
دەربەرىن و گوفتارە...

بەلە، پەغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە رۆوى دەربەرىنەو لەنیو تەواوى مەرقە كاندە
خاوەنى بەرزترین و نایبترین پەلە و ئەستەمە ھېچ وێژەوان (أديب) يَك پى بەگاتەو.
وتەكانى ئەو قورئان نىن، بەلام سەرتاپا ھەلقولوى كانىاوى ئىلھامى ئىلاھىن. ھەر
بۆیە وەك لە سەرتەى باسەكەشدا ئامازەمان پىدا، تىكراى وێژەوان و شارەزایانى وێژە
ئەدەبىيات، تەنھا ئەوئەندەیان پى دەبەرىت كە ببەنە گەداى بەردەركى ئەو سولتەنە.

حەسەنى كورپى ثابت شاعىرىكى مەزنى بەتوانایە. كەچى لەگەل ئەوئەشدا
"خەنسا" لە شىعەرىكى چوار بەیتىدا ھەشت ھەلەى لىگرتووە. جا ئەم خاتونە كە تا
ئەو رادەى لە شىعەردا لىھاتووی بەدەست ھىنابوو، پاش ئەوئە گوى لە پەغەمبەرى خوا
رادەگرت، موسلمان دەبیت و ھەموو ئىش و كارىكى دەبیتە گوىگرتن لەو سولتەنى
دەربەرىنە. بە گوىگرتن لە پەغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بە جورىك لەھوش خۆى
چووبوو و كەمەندكىشى كەشە ئەفسونابووبەكەى بووبوو، ئەو ئافەتەى لە سەردەمى
جاھىلىدا بە لاواندەنەو بۆ مەرگى براكەى دنیای نوقمى ماتەم كەردبوو، پاش ئەوئە لە
قەدسىدا چوار كورپى شەھىد بوون، نەك ئەوئە تەنھا وشەپەكەشى لە دەم دەرنەچوو
كە بۆنى نارەزایى لى بى، بەلكو ھەلۆبستىكى نواند كە شایستەى ئەو بى مێروو لە
شكۆدارترین لاپەرەكانى خۆیدا تۆمارى بكات. ئەو كەلەئافەتە لە بەرامبەر ئەو تابلۆ
دەروون ھەژىئەندا تەنھا ئەم چەند وشەپەكەشى لە زار ھاتە دەر: "خۆشەخت خۆم، بوومە
دايكى چوار شەھىد. خاوە گىان سوپاس بۆ تۆ."

خەنسا ئافەتەىكى "مُلْهَم" بوو. واتە لەو كەسانە بوو كە بەھەرمەندى ئىلھامەن.
لەگەل پىكان و كەوتنە سەر زەوى ھەر كورپىكىدا، بەجورىك ئاگر بەردەبوو گىانى،
دەتوت تىرەكان ئەمیان پىكاو. بەلام وابەستەى ئەم ئافەتە مەردە بە پەغەمبەرى خواو
ھىندە پتەو بوو، تەنھەت تاكە سكالایەكەش بەو زارە بە ئىلھام گوشادەیدا نەھات.

۱ بروانە: ابن عبدالبر، الإستيعاب ۱/۲۸۹؛ ابن الأثير، أسود الغابة ۱/۱۰۷.

۷. کار و کرده و کان به گویره ی نییه تن

ئیمامی بوخاری و موسلیم و ئه بوداود له حه زره تی عومه ره وه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ده گپ نه وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَبْتَازُجُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ

”کار و کرده و کان ته نها و ته نها به گویره ی نییه ته کان هه لده سه نگیترین. نییه تی هه ره که سیک چی بیت، ده سته که وتیشی ئه وه ده بیت. هه ره که سیک هیجهره تی بۆ لای خوا و پیغه مبه ره که ی (به مه به سته ی ره زامه ندی ئه وان) کردییت، ئه وا هیجهره ته که ی بۆ لای خوا و پیغه مبه ره که ی بۆ هه ژمار ده کریت. هه ره که سیکیش له بهر مالیک که ده سته ی بکه ویت، یان ئا فره تیک که ماره ی بپریت هیجهره ت بکات، ئه وا هیجهره ته که ی بۆ لای ئه و شته یه که هیجهره تی بۆ کردوه.“^{۱۶}

له بهر ئه وه ی هیجهره ت هۆکاری شه رف صدووری ئه م فه رموده یه، هه ربویه ته وه ری سه ره کی فه رموده که هیجهره ته. به گویره ی ریوایه ته که، سه ره وه ری جیهانیان به بۆنه ی ئه م رووداوه ی خواره وه ئه م فه رمایشته ی فه رموه:

هاوه لان له پیناوی خوا دا مه که یان به جی ده هیشت و به ره وه مه دینه هیجهره تیان ده کرد. به لام یه کیک له هاوه لان که ناوه که ی نازانین، له بهر خاتری ئا فره تیک به ناوی ”ئوم قه یس“ وه که خۆشیده ویست کۆچ ده کات.^۲ به دلناییه وه ئه م زاته باوه ردار بوو، به لام نییه ت و بیرکردنه وه که ی پیش ره فتاره کانی نه که وتبوو...

ئه ویش هه ره موهاجیر بوو، به لام موهاجیری ئوم قه یس. ئه و هه موو زه حمه ت و

۱ بخاری، بدء الوحي ۱، ایمان ۲۳؛ مسلم، الإمارة ۱۵۵؛ أبو داود، الطلاق ۱۰.

۲ طبرانی، المجمع الكبير ۱۰۳/۹؛ ابن حجر، فتح الباري ۱۰/۱.

ناخۇشسىيانەنى كە تەنيا لەپىناۋى خوادا دەچىزرا، ئەم لەپىناۋ ئافرەتتىكىدا چەشتى. ئىدى ئەم رۇوداۋە، بىخ ئەۋەى ناۋى كەسى تىدا بەھىنرېت، بوو بە بابەتى ئەو فرمودە پىرۋزەى لە سەرۋە ئامازەمان پىدا. جا لەبەر ئەۋەى تايبەتى بوونى ھۆكار، رېگر نىيە لە گشتىگر بوونى ھوكم، ئەۋا ھوكمى فرمودە كە گشتىگرە و ھەموو كەسىك و ھەموو رۇوداۋىك دە گرېتەۋە.

نىيەت

بەلى، نەك تەنھا ھىجرەت، بەلكو تەۋاۋى كار و كرددەۋەكان بە گۆرەى نىيەتە. ئە گەر مۇۋف تەنھا بە نىيەتتى خۋا و پىغەمبەرەكەى ھىجرەت بكات، ئەۋا لە بەرامبەردا خۋا و پىغەمبەرەكەى بە دەست دەھىنېت. ئەمە لە نوپۇز و رۇۋو و زەكاتىشدا ھەر ۋايە. ھەرەك لە فرمودەى كى پىشۋوترىشدا باسى لېۋەكرا، ئەۋ مۇۋفەى رەچاۋى مافەكانى پەرۋەردگار بكات، ھەمىشە پەرۋەردگار لە پەنا خۇيدا دەھىنېتەۋە. ئەم لە پەنا بوونەش لە شىۋەى رەحمەت و چاۋدېرى و كەرەمى خۋاى گەرەدا تەجەللى دەكات. كاتىك مۇۋف ئەمانەى دەستكەۋت، دەجۇشى و لەخۇ دەچى و دەچىتە سوجدەۋە و ھەلەدەت كە زياتر لە خۋاى خۇى نىك بىتتەۋە. ھەتا لە خۋاى خۇشى نىك بىتتەۋە، ئەم ھەست و شعورە لە سەرەم كار و كرددەۋەكانىدا رەنگ دەداتەۋە. ۋەختىكىش لېرە دەپەرپتەۋە و ھەنگاۋ بەرەۋ ئەۋ جىھانە دەنېت كە ھەموو شىكى تىدا گۇراۋە و شكىكى تى وەرگرتوۋە، واتە لە گۇردا، لە بەرزەخدا، لە ھەشردا، لە سەر پردى سىراتىشدا لە ساىەى بالادەستى ئەم شعورەدا ھەمىشە خۋاى گەرە لە پەناى خۇيدا دەھىنېتەۋە. خۇ ئە گەر كرددەۋەكانى بتوانن بىگەيەننە "لِوَأَنَّ الْحَمْدَ" ئەۋا لەۋىشدا بە دىدارى سەرۋەرى ھەردو جىھان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمُّ التَّسْلِيمِ) شاد دەبىت و سەرفرازى ھاۋەلىتتەىك دەبى كە ئەندىشە لە دەركىدا دەستەوسان دەمىنې.

لە كاتىكىدا ئەۋ كەسەى نىيەتتى بۇ خۋا نىيە سەربارى ھەموو رەنج و كۇششەكانى، ئە گەر مەبەستى لە ھىجرەت دەستكەۋتنى دلى ئافرەتتىك بوۋىت، ئەۋا تەۋاۋى ئەۋ چەرمەسەرىيانەى كىشاونى، بە خاترى چەند ئارەزوۋىە كى جەستەىى بوون و ھىچى

تر.. به واتایه کی تر، هممو وئو نارپه‌ه‌تیانه‌ی چه‌شتوونی، دهبه‌ن توژی به‌ربا و خه‌ساره‌تمه‌ند و رهنجه‌رؤ خویه‌تی.

ئو مروّفانه‌ی هه‌رده‌م ژیانیکی جه‌سته‌ییانه به‌سه‌ر ده‌بن و هممو هه‌لسوکه‌وتیکیان له چوارچیوه‌ی تیژکردنی ئاره‌زووه جه‌سته‌ییه‌کانیانه‌ی خو‌ی ده‌بینته‌وه و بو جاریکیش بی‌ت گوی ناده‌ن به‌ ده‌نگی رۆح و ویژدانیان، ئه‌وانه له پای هیچ دین و ده‌چن و ژیانیان له بی‌هوه‌بییدا به‌ فیروّده‌ده‌ن و هه‌رگیز ئه‌و ئه‌نجامه به‌ده‌ست ناهینن که که‌سانی ژیانیان بو خوا ته‌رخان کردووه، به‌ده‌ستی ده‌هینن. مه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فه‌رمایشتیکی ترده‌ی نافه‌رمویت: نَبِيُّهُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ ”نییه‌تی باوه‌ردار له کرده‌وه‌که‌ی خیرتره.“^۱ چونکه له راستیدا مروّف هه‌رچه‌ندیکیش هه‌ول بدات، هیشتا هه‌ر ناتوانیت ده‌ستی بگات به‌و کاره‌ی که له نییه‌تیدایه. ئه‌وه ره‌حمه‌تی بی سنووری خوی بالاده‌سته که له کار و کرده‌وه‌کانماندا زیاد له خودی کرده‌وه‌که، به‌گویره‌ی نییه‌تی دلّمان مامه‌له‌مان له‌گه‌لدا ده‌کات.

هه‌ربویه ئه‌و یاداشته‌ی نییه‌ت ده‌ستی مروّفی ده‌خات، به‌دلنیاییه‌وه زور له‌وه زیاتره که له کرده‌وه‌کانیه‌وه ده‌ستی ده‌که‌ویت. جا بویه له‌م روه‌شه‌وه نییه‌تی باوه‌ردار له کرده‌وه‌که‌ی خیرتره.

لیژده‌ا سه‌رنجتان بو لای فه‌رمووده‌یه‌ک راده‌کیشم که په‌یوه‌ندی به‌بابه‌ته‌که‌مانه‌وه هه‌یه. سه‌روه‌رمان له‌و فه‌رمووده‌یه‌دا ده‌فه‌رمویت:

أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

”ناگادارین! له جه‌سته‌ی مروّفدا پارچه گوشتیک هه‌یه. ئه‌گه‌ر ئه‌و چاک بی‌ت، هممو جه‌سته‌که چاک ده‌بی‌ت. خو ئه‌گه‌ر تیکبجیت و خراب بی‌ت، ئه‌وا هممو جه‌سته‌که خراب ده‌بی‌ت. بزائن ئه‌وه دلّه!“^۲

۱ الطبرانی، المجمع الكبير ۱۸۵/۶-۱۸۶؛ البيهقي، السنن الصغرى ۲۰.

۲ بخاري، الإيمان ۳۹؛ مسلم، المساقاة ۱۰۷.

ئەگەر بە ئىخلاسهوہ کار بکەن، ئەوا ھەموو ئەو تۆوانەى دەپچىن، بى شک چاۋ بە رووى ژياندا گوشاد دەکەن. لەوانەى ھە سەرەتاوہ وەك نەونەمام سىس و لاواز دەر بکەن، بەلام بە تىبەپوونى کات، ھەر يەكە وەك سەرۋوہە کى سەرکەش بە ئاسماندا دەچن. ئىۋەش لە دوارۆژدا لە ژىر سىبەرەکانياندا دەھەوئەوہ. بەلى، کردەوہکان بە گوڭرەى ساغ و دروستى نىبەتە کانتان چە کەرە دەکەن و گەشەدەسىن. تا دواجار لە شىۋەى ميوەى بەھەشتدا خۆيانتان بۆ دەنوئن.

ھەرۋەھا بەھۆى نىبەتەوہ عادەت و خوۋەکانى مرؤف حوکمى عىبادەت وەر دەگرن. ئەو کەسەى بە نىبەتەى عىبادەتەى شەوہ دەنوئ، تەنانت ھەناسەکانىشى بە زىکر بۆ حساب دەکرىن. جا ئەگەر وا نەبوايە، چۆن دەکرا بەم تەمەنە کورتە و، بەم تۆزە کردەوہى بەھەشت بەدەست بىت؟ بەلى، ئەگەر بىر يارىت ژيانىکى ھەمىشەى پىشکەشى ئيماندار بکرىت، ئەوا ئەمە لوتف و بەخشىکى ئىلاھىيە بەو نىبەتەى دەبەخشىت کە بۆ بەندايەتەى ھەمىشەى ھىناويەتەى. ئىتر بەم شىۋە نىبەتە کەى بەھەشتىکى نەبراۋەى دەست دەخات. لەلایەکى ترەوہ، ھەمان شت کافریش دەگرىتەوہ. واتە ئەویش شايانى دۆزەخى نەبراۋەى.

بەلى، ئىمەى خواپەرست بە نىبەتەى بەندايەتەى ئەبەدەىيە کەمان شايستەى چوونە بەھەشت دەبين. باباى کافریش ھەروا.. واتە بە نىبەتەى کوفران و سىلەيە ئەبەدەىيە کەى شايانى چوونە دۆزەخ دەبىت. بەلى، ئەو ئىکسىرەى نرخ و بەھا دەبەخشىتە کردەوہکانمان، ھەر لە بچوۋکترىنيانەوہ ھەتا گەرەترىنيان و، وەك بلى گيان دەکات بەبەرياندا، تەنھا و تەنھا نىبەتە. بگرە لە کارە چاکەکاندا زۆر شت ھەيە کە تەنھا بەھۆى نىبەتەوہ دەستگىرمان دەبىت. بۆ نمونە، گەر مرؤفک نىبەت لە چاکەيەك بەئىت بەلام دواتر نەتوانىت ئەنجامى بدات، ئەوا پاداشتە کەى ھەر بۆ دەنووسرىت. ئەگەر ئەنجامىشى بدات، ئەوا بەگوڭرەى حالەتە کەى، جار ھەيە دە ھىندە، جار ھەيە سەد ھىندە و جارى واش ھەيە زۆر لەوہ زياتر پاداشتە دەدرىتەوہ. ئەمە لە حالیکدا کە ئەگەر خراپە ھەر لە نىبەتدا بىنەتەوہ، بە گوناھ نانووسرىت. کاتىکىش خراپە کە ئەنجام دەدرىت تەنھا بە

یهك گوناھ دهنوسریت. ^۱ به دلتیاییشه وه گوناھی هر خراپه یهك داخوای سزایه كه له جوړی خوئی.

هیجرت

له م نیوهنده دا نایت نه وهش له یادبکه مین كه له فرموده كه دا گرنگیه کی تایهت دراوه به هیجرت. نه گهرچی به وانا تایه تیبه كه ی، هیجرت کو تایی پیهاتووه. وهك چو ن پیغه مبهری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ "له دوی فه تی مه ككه وه هیجرت نه ماوه." ^۲ به لام به وانا گشتیبه كه ی، هیجرت به رده وامه و تا روژی قیامه تیش هر به رده وام ده ییت. چونكه هیجرت دهسته خوشکی جیهاده، پیكه وه له دایك بوون و پیكه وهش ده ژین. هر پیغه مبهری سهروهر خو شیه تی پیمان را ده گیه نییت كه جیهاد تا قیامت ده می نییت. نه وهتا له م باره یه وه ده فرمو ی: الْجِهَادُ مَاضٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ "جیهاد هه تا روژی قیامت به رده وام ده ییت." ^۳

به لی، هر مرو فنیکی باوهر دار و خاوهن بانگهواز كه له پیناوی روونكر دهنه وه گه یاندنی حق و حه قیقهت به دهروونه موحتاجه كان، له دایك و باوك و یار و یاران ی جیهاده یته وه و نیستمانه كه ی جیده هیلیت و شار به شار و ولات به ولات ده گهری تا دلله كان به نووری په یامه كه ی رووناك بكاته وه، بیگومان ده چیتته ناو باز نه یه کی چاكه كیشی (الدائرة الصالحة) هیجرتی نه بر او وه. به دلتیاییشه وه پاداشتی شایسته ی خوئی وهر ده گریت. له لایه کی تره وه پاداشتی نه وه هیجرتی له پیناوی خوا و پیغه مبهره كه یدا نه نجام ده دریت، چوار چیویه کی دیاریكراوی بو دانه تراوه. له وانه یه نه مه ئامار هیهك ییت بو نه وهی كه پاداشتی نه م جوړه كرده وانه له ودنیا له شیوهی دیاریبه کی چاوهروان نه كراودا پیشكهش ده كریت. به واتایه کی تر، فریشته كان كار ده كه وهك خوئی تو مارد هكهن، پاداشته كه شی خوای میهره بان خوئی ته قدیری ده فرمویت.

۱ بروانه: بخاری، رقاق ۳۱؛ مسلم، ایمان ۲۰۳-۲۰۸.

۲ بخاری، جهاد ۱؛ مسلم، إمارة ۸۳-۸۶.

۳ طبرانی، المجمع الأوسط ۹۶/۵. (بو چند فرموده یه کی تر كه به دهقی جیاواز ئامار ه بو هه مان وانا دهكهن بروانه: بخاری، جهاد ۴۴؛ أبو داود، جهاد ۴)

واژەى (إِنَّمَا) كە لەسەرەتای فەرموودە كەدا ھاتوو، واتای ھەسر دەگەيەنیت. بەم پێیە، واتا كە بەم جوۆرەى لى دیت: ”كارەكان تەنھا بە نىيەت دەبنە شايانى ئەوەى بە كار لە قەلەم بدرين.“ ئەمەش ئەو دەگەيەنیت كە ھىچ عىبادەتێك بەبى نىيەت قبوول نايیت. جا ئەگەر مەرووف بەبى نىيەت ھەزار رەكات نوێژ بخوینى و چەندىن ساڵ برسى دانیشى و چى مال و مولكى ھەيە سەرفى بكات و بچى بۆ ھەج و ھەموو روكنەكانىشى بە جى بەينى، ئەوا ئەو كەسە، نە نوێژى كردوو، نە پوژوو گرتوو، نە زەكاتى داو و نە فەريزەى ھەجىشى بە جى گەياندوو. كەواتە ئەو شتەى ھەموو ئەم جوولە و ھەلسوكەوتانە دەكات بە عىبادەت، نىيەتە.

ھىجرەت لە گوناھ

ئەگەر جاريكى تر چاويك بە بابەتە كەدا بخشينيئەو دەبينىن كە پلغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە سەرەتاوە بابەتێكى فراوان و ھەمەلایەنەى وەك نىيەتى بە سى وشە روونكردووئەو. دواتریش بە دوو سى رستە ناماژەى بۆ بابەتێكى قوول و ناوەرپۆكدارى وەك ھىجرەت كردوو. جا جيكدنەوہى سەرجم ھىجرەت و موھاجەرەتەكان (الْهَجْرَةَ وَالْمُهَاجِرَةَ)، ھەر لەو ھىجرەتەوہ كە بە واتای دووركەوتنەوہ لە گوناھ دیت، تا ئەو ھىجرەتانەى كە تا پوژى قىامەت لە ريگەى خوادا دینە پى، لە دوو سى رستەدا و، دەبرينيان بە شىوازيك كە (سەھلى مومتەئىع) يیت، تەنھا و تەنھا كارى ئەو زاتەيە كە فەرمایشتەكانى وەك لەعل و گەوھەر وان.

پىم وايە روونكردنەوہى ئەم بابەتەش لە جى خويدا يیت: گەورەترين موھاجير ئەو كەسەيە كە لە گوناھ دوور دەكەوتنەوہ و لە غەيرى خۆشەويستى خوا ھەموو خۆشەويستىيەكى تر لە دلیدا دەسپرتنەوہ و فرپى دەدات. 1 جاريكيان ئىبراھىمى كورى ئەدھەم كەوتبووہ رازونياز لە گەل پەروردگاریدا: ”پەروردگار! بە عىشقى تۆوہ دل بەست بووم، ھەرچى شتە لە غەيرى تۆ پشتم تىكردووہ و رووم لە قاپيت ناوہ. لە دوای تۆ، چاوم چۆن بىنى غەيرى تۆ.“

1 ئەو فەرموودەيەى لەم بابەتە دەدووت أَلْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللهُ عَنْهُ لهُ دَوَائِدُ رَافِعُ دَهْرِيَّت.

لەو کاتەدا کە لە گەڵ ئەم دوو عایانەدا بە قوولترین زەریا کانی بوونی خۆیدا دەگەرا
 و، لە ناسمانی مەعنەوی ئەم دوو عایەدا بە یە کە دەدا، لە کەناری کەعبەدا
 کورپە کە ی دەبینیت، کورپە کەشی ئەم دەبینیت. حەسرەتی سالانیک دووری بەرەو یە کتر
 دەیانخاتە پری. پریک لەو کاتەدا کە باوەش بە یە کەدا دە کەن و شەنی دیداریان حەسرەتی
 سینە ی پرغە میان بە با دە کات، ئیبراھیمی کورپ ئە دەھەم گوئی لە هاتفیک دەبیت:
 ”ئیبراھیم! لە دلێکدا جیی دوو خۆشەویستی ناییتەوہ.“

ئیتەر لەو کاتەدا ئیبراھیم نالە ی دووھمی لی بەرز دەبیتەوہ و، دەلیت: ”پەرەردگارم،
 ئەو شتەم لی بستیئە کە دەبیتە ریگر لە خۆشەویستی تو!“ ئەمە دەلیت و ھەر لەویدا
 کورپە کە ی لە نیو کۆشیدا سارد دەبیتەوہ و گیانی دەردەچیت...^۲

ھیجرەت بەرەو رەحمەتی ئیلاھی

ھەلھاتن لە گوناھەکان و چوونە دەرگای رەحمەتی ئیلاھی، ئینجا جینەھیشتنی
 ئەو دەرگایە ھەتا ئەو کاتە ی فەرمانی لیخۆشبوون دەردەچێ.. ئەمەش بۆ خۆی
 ھیجرەتیکە. ئەم ئاھ و نالە یە چەندە جوان گوزارشت لەمە دە کات:

إِلٰهِي عَبْدُكَ الْعَاصِي أَتَاكَ مُقِرًّا بِالذُّنُوبِ وَقَدْ دَعَاكَ
 وَإِنْ تَغْفِرْ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِدَاكَ وَإِنْ تَطْرُدْ فَمَنْ يَرْحَمُ سِوَاكَ

”ئیلاھی بەندە ی گوناھبارت بۆ لای تو ھاتوہ

دان بە گوناھیدا دەنی و لە تو دەپاریتەوہ

ئە گەر لی خۆش بی ئەوہ لوتف و گەورە یی خۆتە

ئە گەر دەریشی کەیت، جگە لە تو کی ھە یە بەزە یی پێدا بیتەوہ!“^۳

۱ "ھاتف" دەنگیکە بەرزە کە دەبیسرتیت، بەلام سەرچاوە کە ی نایینریت.

۲ فریدالدین عطار، تذکرة الأولیاء، بەشی ژبانی ئیبراھیمی کورپ ئە دەھەم.

۳ بەشیکە لە موناجاتی ئیبراھیمی کورپ ئە دەھەم (بروانە: القلوب الضارعة ۳۲۴)

ئەو مەرۇقەى كە گەرانهوئى بۇ ناو گوناھەكانى پېشوروى - پاش ئەوئى وازى لېھىنابون - بە ئەندازەى چوونە ناو دۆزەخ بەلاوہ سەخت و ئازاربەخشە، مەرۇقەىكە بە تەواوى مانا و بە بەردەوامى لە رېئى ھىجرەتدایە.

ئەو مەرۇقەى دوا بەردەكانى سنوورى بازنەى كارە ھەلالەكان ۋەك كىلگەىھەكى پەر مېن دەبېئى، ۋ، ھەرگىز نىزىكى ناكەوئتمەو و بەردەوام وریای دەست و قاچ و چاو و گوئى و زمان و دلبېئەتى، مەرۇقەىكە تا كۆتایى ژىانى ھەر بە رېبوارى رېئى ھىجرەت ھەژماردەكرېت. جا ئەم مەرۇقە چ بېتە ناو خەلك و لە گەلىاندا بژى، یاخود بخزېتە كونجىك و خۆى لە ھەموو شتىك دابېرېت، ئەوا كۆچى پېرۆز ھەمېشە لە قوولایى ناخیدا ھاوسەفەرى راستگو و دلسۆزىھەتى. ئەوئندە ھەىھە كە لە دابېران (عوزلەت) دا رەھەندىكى جىاوازى ھىجرەت نومیان دەبېت. مەرۇق لەوئیدا دەگاتە مەقامى "انس باللہ" و بە نەفەحاتى ئىلاھى سەرفراز دەبېت.

لەلاىھەكى ترەوہ فەرموودە پېرۆزەكە "دلالت"، یان ھەر ھىچ نەبى "ایمە" و "إشارة"ى تېدایە بۇ ئەم چەند لاىھەنەش.

۱. نىبەت رۇحى كردهوئە. كارى بى نىبەت بە مردوو دادەنرېت.

۲. نىبەت ئىكسىرېكى نوورین و پرنھېئى ئەوتۆیە كە كارى چاكە دەگوڤرېت بە خراپە، ۋ، خراپەش بە چاكە.

۳. كردهوكان تەنھا بە نىبەت دەبن بە كردهوہ. ھىجرەتى بى نىبەت برىتیبە لە گەشت و گوزار، جىھادىش زۆردارى و خۆسەپاندن، ھەجىش سەفەرېكى خۆھەلخەلەتېن، نوئزىش ۋەرزىشكى جەستەى، رۆژووش جىاوازىبەكى ناىت لەگەل پارىز و رېجىم. تاكە شتىكىش كە ھەرىكە لەم عىبادەتەنە بكات بە پەر و بال و خاۋەنەكەى بەرەو بەھەشتى بى پايان بخاتە پەرواز، نىبەتە.

۴. بەھەشتى ھەمېشەى پاداشتى نىبەتى بەندایەتى ھەمېشەىھە. دۆزەخى ھەمېشەىبىش بەرھەمى وىست و نىازى ئىنكارى ئەبەدى و كوفرى ھەتاهەتایىھە.

۵. مروف له سایه نییه ته کیه وه ده توائت به کوششیکه زور بچوک و خهرجیه کی زور کهم، شتانیکی زور گوره و به نرخ به دست بییت.

۶. ئه و که سانهی سه رمایه ی نییه تیان به باشی به کار دهینن، ده توانن ههرچی مولکی دنیا هیه به دهستی بینن.

۷. دنیا و تافرت له گهل ئه وهی به جوریک دروستکراون که نامادهیی بوونه نیعمه تیان تیدایه، که چی خراپ به کارهینانی ئه م نیعمه تانه، یا خود رپکنه خستنی په یوندهی و مامه له کان به گویره ی پیوره شه رعیه کان، وا ده کات که ئه م نیعمه تانه چی ره زامه ندی خوا و پیغه مبه ره که ی بگرته وه. ههر بویه له وانیه له و ده مه دا که چاوی برپوه ته قازانج و چاوه پروانی ده سته که وته، ئه م دووانه - دنیا و تافرت - هه موو شتیکی له کیس بدن...

جا ئه مانه و چه ندین بابه تی وردی هاوشیوهی ئه مانه، و پرای ئه وهی که ههریه که بیان بو خوی سه رباسیکی سه ربه خویه، که چی له گو فتاری ئه و سولتانی گو فتاره داو (صلوات الله وسلامه علیه)، ئه و سولتانهی که له گهر دیله یه کدا خور در ده خات و ده ربایه کیش له دلوی کدا کۆده کاته وه، ته نها سی چوار وشه به سن بو ده برپینی ئه و ناوه رۆ که مه زن و بی شومارانه.

۸. به لای زمان و ده ست

دووباره له یه کیک له و فه رموودانه ی ئیمامی بوخاری و ئه بوداود له گه نجینه ی "جوامع الکلم" ی پیغه مبه ری خواوه بو مان ده گیر نه وه، پیغه مبه ری پیشا و امانو (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی:

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمَسْلُومُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَ الْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ

"موسولمانی راسته قینه ئه و که سه یه که موسولمانان له زمان و ده ستی ئه مین و بیوه ی بن. موهاجیری راسته قینه ش ئه و که سه یه که پشت هه لده کات له و شتانه ی خوی گه و ره نه هی لیکردوون."^۱

۱ بخاری، ایمان ۴؛ أبو داود، الجهاد ۲.

ئىماندارى نموونەسى

ئىستا با بە كورتى فەرمودە كە شى بەكىنەوہ:

لە سەرەتای وشەى "المُسْلِم" دا لامى ناساندن (لام التعريف) بە كارھاتوہ. ھەمان شت لە وشەى "المُسْلِمُون" یشدا دەبىنن. ئەو واتايەش كە ئەم دوو لامى تەعريفە دەيگەينەن، برىتييە لە: ئىماندارى نموونەسى ئەو كەسەيە كە بە دل و بە گيان چوۋەتە نيۋ كەش و ھەرىقى ئاشتى و ئارامى و ئاسايشەوہ و خۆى تىدا توندوۋەتەوہ. بۆيە نە بە زمانى و نە بە دەستى خراپەى بۆ ھىچ كەسك نىيە. لىرەدا باس لە موسولمانى سەر پىناس، يان ئەو كەسە نىيە كە وا دەردەكەويٹ و لافى ئەوہ لىدەدات كە وابى. بەلكو لەو ئىماندارە راستەقىنە نموونەىيە دەدويٹ كە ويئەى لە ھەموو زىھنىكدا نەخشاوہ. بەلى، بەكارھىنانى لامى تەعريف بە مەبەستى "عہد"، ئەم واتايانە دەچۆرپىيئە بۆتەى ھزرمانەوہ. واتە بە گوپرى دەستورى "إِنْ إِطْلَاقِ الدِّكْرِ بِصِرْفِ نَحْوِ كَمَالِ الوَصْفِ" كاتىك دەوترى ئىماندار، بەرايىتىن ويئە كە لە زىھندا دروست دەيٹ ويئەى كاملىتىن ئىماندارە. ئەو ئىماندارەش كە لە فەرمودەكەدا ئامازەى بۆ كراوہ، ئا ئەم چۆرە ئىماندارەيە.

دەر كىردنى كەسى ئاسايى بەم وردەكارىيانەى زمان كارىكى ھەروا ئاسان نىيە. چونكە ئەم كارە تەنھا بۆ ئەوانە دەلوى كە لە حوجرە و مەدرەسەكاندا، يان لە خزمەتى مامۇستايە كدا چۆكيان داداۋە و ھەگبەى زانستى خۇيان لە تويئشوى زانستى زمانەوانى و وردەكارىيەكانى رپزمان پركردوہ. بەلام خۇ پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھىچ كام لەمانەى بەخوۋە نەديوہ. ئەمەش ئەوہ دەگەيئەت كە قسەكانى ئەو لە خۇيەوہ نىن. بەلكو ئەو قسانە دەكات كە مامۇستاي ئەزەلى (جَلَّ جَلَالُهُ) فيرى دەكات. ھەر بۆيە لە گوفتار و دەرپرینەكانى پىغەمبەرى خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەموو تاييەتكارى و وردەكارىيە زمانەوانىيەكان رەچاوكراون و بچوكتىن ناتەواوى تىدا نابىنرئت.

با بەگەرپىنەوہ سەر فەرمايشتەكەى خۇمان: موسولمانى راستەقىنە مروقى دلنيايى

و ئاسايشه. به چه شنيك كه هه موو موسولمانان ده توان بچ دوودلی روو وهر بگيرن و ليی دليابن. چونكه ده زانن كه هيچ زيانتيكيان له وه وه پي ناگات. بو نمونه ته گهر پيوستى كرد خيزان و خانه واده كه يان ته مانه تى يه كيك بكن، ته وا بچ هيچ چاو له دوومانيك ده توان ته مانه تى تهوى بكن. چونكه هه موان له دهست و زمانى پاريزراون. تهو كه سهى له مه جليسيكدا له گه لي دانيشتووه، پاش تهوى كه مه جليسه كهش به جیده هيليت له پاشه ملهى خوئ ته مينه. چونكه دليابيه كه نه غه بيه تى خوئ ده كن، نه گوئش بو غه بيه تى كه سانى دى راده گرن. ته م جوړه موسولمانه، چه نده له خه مى شه رف و كه سايه تى خوئ دايه، ته وه ندهش به تنگ شه رف و كه سايه تى كه سانى تره وه يه. تا گه ده بيه كى برسى مابى، خواردن چييه ته م نايزانى. تا تينوويهك وه ستابى، قوميك ئاو به خوئ رهوا نابينى. ده ژى، به لام ته نها له پيناو ژياندى كه سانى تره. هه ر ته مهنده نا، به لكو له پيناو به رامبه ره كهيدا زور به ئاسانى دهستبهردارى ههست و چه ژه مه عنه وييه كانيشى ده بى!

ئيمه هه موو ته م واتايانه له لامى ته تعريفه كهى سهروه هه لده گويزن كاتيك وهك ئامرازيك بو حصر به كار ديت.

سيلم و موسولمان

تاييه ته مندييه كى ترى فه مووده كه به كار هينانى ره گه زدووزى (جناس)ه. ته وه تا وشهى "مُسلِم" و كردارى "سِلْم" هه ردوو كيان داتاشراوى هه مان چاوگن، ته ويش "سِلْم"ه. جا له بهر ليكچوونى هه نديك له پيته كانيان ره گه زدووزيه كى ناته واو، اته (الجناس الناقص) له تيوانياندايه. به لام "باب"ى هه ردوو وشه كه جياوازن. هه روه ها ته م ليكچوون و جياوازييه ته وه شمان وه بير دينتته وه كه: موسولمان تهو كه سه يه كه هه موو كاروباريكى ژيانى له سه ر خولگهى ئاشتى و ئارامى و بيوه ييدا ده گوزهرينى. خوئ داوه ته دهست جازبهبه كى ئيلاهى ته وتو، كه هه موو جموجوولينكى به گوپرهى تهو چه قه هيزه بهرپوه ده چيت.

سه لام له هه موو كه سيك دهكات، بيناسيت يان نه يناسيت. به مهش ئالاي خو شه ويستى

له هه موو دلّه كاندا بۆ هه لده دريٽ.

كاتيكيش له نوٽر ده بيته وه سه لام ده داته وه. هه رچي ئينس و جين و مه لايكهت و بوونه وهراني خاوهن شعوريش هه ن، هه ر هه موويان وه لامى سه لامه كه ي ده دهنه وه. ته نانه ت ئالو گوڤرى سه لام له گه ل ئه و بوونه وهرانه شدا ده كات كه ئه م نايان بيٽت. جگه له موسولمانيش هيج كه سى تر نه بووه ئه وهنده گرنكي به سه لام كردن بدات و به و جوڤره بلاوى بكاته وه و بره وى پيبدات.

هاتنه ناو ئيسلامه وه به هيټانه جيٽى روكنگه ليكى وه ك كه ليمه ي شه هاده ت و نوٽر و روژوو و زه كات و هج ده بيٽ. ئه مه ش خو ي له خويدا واتاي شوٽنكه وتنى فه رماني ﴿ادخلوا في السلم كافة﴾ (البقرة : ٢٠٨) ”هه موو به جار يك بچنه ناو سيلمه وه.“ يه و، چارو كه هه لده نه له ده رايى سيلم و سه لامه تيدا. جا ئه و كه سه ي خو ي داوته ده ست شه پوله كاني ئه و ده رايه، هه موو حاليكى بو نى سيلم و ئيسلامى ليديٽ و جگه له چا كه ش كه س چا وه رپي شتيكى ترى ليټا كات.

بوچى ده ست و زمان؟

وه ك ته واوى فه رمووده كاني ترى پيغه مبه رى خواو (صلى الله عليه وسلم)، له م فه رمووده يه شدا هه موو وشه كان به و په رى ديقيه ت و ورياييه وه هه لبريٽ راون. ئه وه تا ليٽه شدا باس له ده ست و زمان ده كرٽ. بيگومان باس كردي ته نها ئه م دوو ته ندامه له نيو هه موو ته ندامه كاني تر دا، چهندين حيكمه ت و خالي سه رنج راكيشي تي دا يه. مرؤف گه ر بيه ويٽ زيان به كه سيكى تر بگه يه نيٽ، به دوو جوڤر ده تواني ئه م كاره بكات. ئه مه ش يان رووبه پروو يان له پاشه مله. ليٽه دا ده ست هيمايه بو زيانگه ياندى رووبه پروو. هه رچي زمانيشه ناماژيه بو ئه و زيانه ي كه له پاشه مله دا ده دريٽ. مرؤف يان راسته وخو به ده ست زيان به كه سى به رامبه ر ده گه يه نيٽ و مافى ده خوات، يان له پاشه مله به زمانى غه يبه تى ده كات و له ريٽ و شكوى كه مده كاته وه و به م جوڤره ش مافى پيشيل ده كات. ئه م دوو حالته ناشيرين و قيٽه ونه ش هه رگيز له موسولماني راسته قينه ناوه شيٽه وه. چونكه ئه و هه ميشه حه قويست و جواميرانه هه لسو كه وت له گه ل كه ساني تر دا ده كات، له روودا بن يا له پاشه مله.

لايه نيكي ديكه سهرنج پراکيش شهويه که پيغهمبه رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زمانى پيش دهست خستووه. هۆکارى شه مهش ده گهر پيته وه بۆ شه وهى که کهسى به رامبه ر جارى وا هه يه ده توانييت به رپه رچى شه و زيانه بداته وه که له رپى دهسته وه رپويه رپوى ده پيته وه، به لام شه و غه يبه تهى يا خود شه بوختانهى له پاشه مله ده کريت، زور جار بچ به رامبه ر ده مي نيته وه و، شه که سهى بووه ته قوربانى ناتوانيت به رگرى له خوى بکات. بويه ره فتاريكى له م جوړه زور به ئاسانى ده توانييت تاك و کومه ل و ته نانه ت نه ته وه کانيش بدات به گز يه کدا و گيانيان له يه کتر ه لال بکات. هه روه ها به دواد اچوونى شه خراپه يه ي له زمانه وه ده رده چي ت قورستره له به دواد اچوونى شه خراپه يه ي له رپى دهسته وه شه نجام ده دريت. هه ر بويه سه روه رمانو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّلِيمِ) زمانى پيش دهست خستووه. له لايه کى تري شه وه فه رموده که جه خت له سه ر ريز و شکوى مروقى موسولمان ده کاته وه لاي خواى گه وره. شه به ها و حورمه تهى که مروقى موسولمان لاي گه وره هه يه تهى داخوازي شهويه که هه موو موسولمانيك له به رامبه ر برا موسولمانه که يدا تاگاي له دهست و زمانى بيت و ره چاوى مافى به رامبه ره کهى بکات.

شه گه ر يه کيک له ره هه نده شه خلاق يبه گرنه گه کانى شه ئيسلامه تيبه ي که به هزرى ئاسايش و ئاشتى جيهانيه وه هاتووه، بريتى بيت له دوور که وتنه وهى تاكى موسولمان له و شتانهى زيانى ماددى و مه عنه وى پيده گه يه نن، شه وا ر وکن و ره هه نديكى گرنه گى ترى بريتيه له دوور که وتنه وه له زيانه گه يانندن به که سانى تر، با که ميش بيت. نه که هه ر شه مه نده، به لکو پيويسته له هه موو ئاست و تويزيکى کومه لگه دا بيته نمونهى ئاسايش و دنيايى.

به لى، موسولمان به شه نده زى شه هه ستى ئاسايشه ي له ناخيدا هه لي گرتووه و به رپيژدى تريه کانى شه دلهى که به دنيايى و متمانه به خشيه وه ليده دات، موسولمانيكى راسته قينه يه .. ئيدى موسولمانى راسته قينه ش له هه ر جييه ک که بوى ده روا، له هه ر شوي نيک که تيايدا هه لده سى و داده نيشى، يه ک پارچه به رجه سته کارى شه هه سته يه که له (السلام) وه هه لقولا وه: کاتيک ده گات به موسولمانان سه لاميان لى ده کات و ئاسايش په خش ده کات.. که لي شيان جيا ده پيته وه هيواي سه لامه تيبان بۆ ده خوازي ت،

ئەوجا دەروات.. تەحياتي نوپۇزەكانى بە سەلام دەپرازىننېتەوھ.. ئەو دەمەش كە لە حوزوورى پەرورەدگارى جىيادەيىتتەو، ھەر بە سەلامکردن لە باوپرداران جيا دەيىتتەوھ. جا ئىتر وھەا مروڤىڭ كە تەواوى ژيانى بەم شىۋەيە لەسەر خولگەي ئاشتى و ئارامى بەپرى دەكات، مەحالە بنەما فيكرىيەكانى خۇي پشتگويى بخات و رپپەكى دژ بە ئاسايش و متمانە و تەندروستى و سەلامەتى ماددى و مەعنەوى، دنيايى و ئوخروى بگريتتە بەر. ياخود بىر لەوھە بكا تەوھ كە زيان بە خۇي يان چواردەورەكەي بگەيەنيت...

پاش ئەم رۋانينە گشتىيە پيمان باشە چاويك بخشينين بە چەند لايەنئىكى ترى فەرموودەكەدا كە ھەر لە رۋحى ئەو كانياوھ سازگارەوھ سەرچاوەيان گرتوود:

أ. موسولمانى راستەقىنە متمانەپيكراترين نوينەرى ئاشتەوايى جىهانىيە.

ب. موسولمان لە ھەر جىيەك يىت بۆن و بەرامەى ئەم ھەستە بەرزەى ناو كرۋكى ناخى پەخش دەكات.

ج. ئەو ئەك ھەر دوورە لەوھى بىي بە ئەزيەت و ئازار، ياخود زيان بۆ كەسانى دى، بەلكو لە ھەر شوينىكدا ناوى بىريت، وەك ھىمايەك بۆ ئاسايش و ئارامى ياد دەكرىتتەوھ.

د. لە ديدى ئەودا جياوازييەك نىيە لە نيوان ئەو دەستدرىژيەى بە دەست دەكرى لە گەل ئەو فیتنە و دەستدرىژيانەى كە لە رپى زمانەوھ ئەنجام دەدرين. جا غەيبەت بىي يان بوختان، بەكەم زانين يىت يا قسەھەلبەستن. بگرە ھەندى جار تاوانى دووھميان لەوھى يەكەميان گەورەترە.

ھ. ئەگەر موسولمانىك ھەندىك لەم گوناھانەش ئەنجام بدات، ھىشتا ھەر موسولمانە و بە لەدين دەرچوو دانانريت. واتە بە گوڤرەى بيروباوهرى ئىمە شتىك نىيە ناوى "مەنزىك" لە نيوان كوفر و ئيماندا يىت.

و. بە ويئەى سەرچەم كايەكانى تر، پيويستە لە بابەتى ئيمان و ئىسلاميشدا ھىممەتمان بەرز رابگرين و داخوازي كەمالاتى ئينسانى بين. واتە بە موسولمانىتتىيەكى ھەروا سادە رازى نەبين، بەلكو ئيماندارىتى كامىل بكەينە ئامانج... جا ھەرەكە بينيتان

ئەمانە و چەندىن لايەنى ۋەك ئەمانەش لەسەر ئەو زارەى كە گوفتارەكانى موعجىزەيە،
لە تەنھا دېرېكدا جىيان كراۋتەۋە.

سەبارەت بەو بەشەى فەرمودەكەش كە دەربارەى موهاجىرە، تەنھا بەو بەركۆلەى
سەرەۋە ۋاز دىئىن و دەچىنە خزمەت فەرمايشتىكى نورىنى ترى ئەو گىيانى گىيانە
و (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

۹. ۋازەينان لەۋەى پەيوەندى پىتەۋە نىيە، لە جوانى ئىسلامەتتەيەۋەيە

سەرۋەرى ھەردوو جىھان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دە فەرموى: **مَنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَزَكُّهُ
مَا لَا يَعْغِيهِ** "لە جوانى ئىسلامەتى موسولمان ۋازەينانىيەتى لە ھەر شتىك كە پەيوەندى
پىۋە نىيە..."

يىگومان پەيبردن بە كرۆكى فەرمايشتەكە و دەۋەردانى ئاسۆى ئەم دەرپرىنە كورته،
لە رپى ۋەر گىرانيكى لەم جۆرەۋە، كارىكى ئەستەمە.

فەرمودەكە باس لەو نەيئىيە دەكات كە بە ھۆيەۋە ئىسلامەتى ئيماندار شكۆفە
دەكات و دەگاتە پلەى ئىحسان و ئىتقان. واتە، ئەو ئيماندارەى لە پروو دەرەكى و
كردارىيە كەيدا گەيشتوۋتە ئاستىكى تىروتەسەل و دوور لە كەموكورتى، ھەرۋەھا لە پروو
ناۋەكەيە كەشيدا نەيئى ئىحسانى لە خۇيدا بەرجەستە كردوۋە، پىويستە بەشىۋەيەكى رەھا
دەستبەردارى ھەموو ئەو شتانە بىت كە پەيوەندىيان پىۋەى نىيە. گومانىش لەۋەدا نىيە
كە دەستبەردارى دەيىت...

جددىيەتى ناخ لە ۋالەتدا رەنگ دەداتەۋە

ئەو مەرفۇانەى ژيانان خالىيە لە جددىيەت و بەردەۋام خەمسارد و بىياكن، لە
پەرسشەكانىشاندا ھەروان. ئاۋەھا مەرفۇئىك، لەۋانەيە لە كاتى ۋەستانيدا بۇ نوئژ جددى
دەربكەۋىت. بەلام ئەگەر لە جىھانى ناۋەۋەيدا، لە دل و ويژدانيدا، جددىيەتى پەيدا

۱ ترمذى، الزهد؛ ۱۱؛ ابن ماجة، الفتن؛ ۱۲.

نە کردیبت، ئاوا تەنھا گۆلەستىرەيەكە و ماخۇلانىيەتى وەك ئەستىرە دەربكەوئت. پرونىشە
 كە دەركەوتنى بەم شىۋەيە زۆر ناخايەنئت. كەسايەتییەكان ناشاررئنهوہ. چار نییە، زوو
 یئت یان درەنگ، ھەر مرؤفئك كەسايەتییەكەى چۆن بخوازئت، ئاوا خۆى دەنوئئت.
 مەگەر ئەوہى جددیہت بوویئتە ئاكارئكى دانەبراوى كەسايەتییەكەى. مرؤفئش لە رپئى
 مەشق و راھئنان و كۆنترۆلكردئنىكى چروپرى نەفسەوہ دەتوانئت ئەم پلەيە بەدەست
 یئئت. جا لە ئەگەرى بوونى وەھا راھئنان و كۆنترۆلكدا، "بەو شىۋەيە بوون" پئش "بەو
 شىۋەيە دەركەوتن" دەكەوئت. مەعلومی جەنابىشتانە كە چۆلەكە ناتوانئت بۆ ماوہيەكى
 زۆر وەك تاووس عەرزى ئەندام بكات و خۆى بنوئنى. واتە مرؤف رۆلەى نەست و
 لاشعووریەتى. ناتوانئت لئى ھەلئت و لە دەستى قوتارى بئت.

دەتوانن بابەتەكە بەم شىۋەيە كۆبكەينەوہ: دەبى لە ناوہودا ئىحسان ھەبى، تاوہكو
 لە دەروہودا ئئتقان بئى. دەروہوى مرؤف دەبى ھەمئشە لە ناخايەوہ ھئز و كۆمەك
 وەربگرئت. پئوئستە جیھانى ناوہوى مرؤف رەنگى جددیہتى گرتبى، تاوہكو رووپەرى
 دەروہوى جددیہت نومایان بئت.

ھەزرتى عومەر دەربارەى پئشنیاركردنى یەكئك لە ھاوہلە گەورەكان بۆ مەقامى
 خەلافەت، دەفرموى: "ئەو زاتە لە ھەموو روویەكەوہ شایانى خەلافەتە. بەلام گالئە
 و سوعبەتى كەمئك زیادە. لە كاتئكدا كە خۇتان دەزانن خەلافەت داخوازى جددیہتە." ۱

خەلافەتئك كە بەرپۆئەبردنى خەلكە پئوئستى بە جددیہتە، ئەى خەلافەتئك كە
 نوئنەرايەتى كردنى پەروەردگارە لەسەر زەوى، پئوئستى بە جددیہت نییە؟

ئاخر مرؤفئك لە حوزوروى پەروەردگاردا ئەو جددیہتەى لا دروست نەبوئت كە
 بەندەى ملكەچى ئەو زاتە مەزنەيە، چاوەرئى چ جددیہتئكى لئى دەكەى لە ئئش و
 كارەكانى تریدا؟

ھەستى ئىحسان و جددیہت

۱ طبري، تاريخ الأمم والملوك ۵۸۱/۲؛ ابن عساکر، تاريخ دمشق ۴۳۸/۴۴، ۴۵۳/۴۵؛ ابن الأثیر،
 النہایة فی غریب الحدیث ۱۱۸/۲.

”مَنْ يَسْرِعْ فِي سَهْرَتَيْ فَرْمُودِ دَهْ كَهْ، حَهْرَفِي جَهْرُورَهْ وَ وَاتَاي حَهْصَر دَهْ كَهْ يَهْ نَيْت. بَهْ مَهْ شِ تَامَاژَهْ بُوْ تَهْ وَ رِيَّهْ دَهْ كَرِيْ كَهْ پِيُوَيْسْتَهْ مَوْسُولْمَان بِيْگَرِيْتَهْ بَهْر بُوْ كَهْ يَشْتَن بَهْ رَاژِي ئِيْحَسَان. تَهْ وَ رِيَّهْ ش بَرِيْتِيَّهْ لَهْ وَ اَزْهِيْئَان لَهْ خَهْ مَسَارْدِي وَ بِيْيَاكِي. بَهْ لِيْ، تَاوَهْ كُو مَرْوَفْ جَدِيَّيَهْ تَهْ بَهْ دَهْ سَت نَهْ هِيْئِيْت وَ دَهْ سَتَبَهْرْدَارِي كُوِيْ پِيْنَهْ دَان وَ بِيْيَاكِي نَهْ يِيْت، مَهْ حَالَهْ بَهْر ز بِيْتَهْ وَهْ بُوْ پَلَهْ ئِيْحَسَان.

لَهْ فَهْرْمُودَهْ كَهْ ي جَوْبَهْرَهْ ئِيْلِدَا پَلَهْ ئِيْحَسَان وَهْ ك دَوَاقُوْ نَاغْ بَاسِي لِيُوَهْ دَهْ كَرِيْت. كَاتِيْكَ جَوْبَهْرَهْ ئِيْل هَاتَهْ خَزْمَهْ تِي پِيْغَهْ مَبَهْرِي خَوَاو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَهْرَهْتَا پَرَسِيَارِي ئِيْمَان، پَاشَان پَرَسِيَارِي ئِيْسَلَامِي لِيْ كَرْد. ئِيْنْجَا لَهْ دَوَاي تَهْ صَدِيْق كَرْدَنِي تَهْ وَهْ وَهْ لَامَانَهْ ي كَهْ پِيْغَهْ مَبَهْر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دَانِيَهْ وَهْ، پَرَسِيَارِي تَهْ وَهْ ي لِيْ كَرْد كَهْ نَايَا ئِيْحَسَان چِيْيَهْ؟ پِيْغَهْ مَبَهْرِي خَوَاش (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) بَهْم جَوْرَهْ وَهْ لَامِي دَايَهْ وَهْ:

الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ ”ئِيْحَسَان تَهْ وَهْ يَهْ خَوَاي كَهْ وَرَهْ بِيَهْرَسْتِيْت هَهْر وَهْ كُو تَهْ وَهْ ي كَهْ بِيْيِنِي، خُوْ تَهْ كَهْر تَوْش تَهْ وَهْ نَهْ بِيْنِي، تَهْ وَهْ تَهْ وَ تَوْ دَهْ بِيْئِيْت. ^{۱۶۶}

كَهْ يَشْتَن بَهْم پَلَهْ يَهْ ش تَهْ نَهَا بَهْ تَهْ قَوَا وَ زَوَهْد وَ وَيَلَايَهْ تِي هَهْرَهْ مَهْ زَن مَهْ يَسَهْر دَهْ يِيْت. سَهْرَهْتَا پِيُوَيْسْتَهْ مَرْوَفْ كَهْ يَشْتَن بَهْ وَ خَالَهْ بَكَات بَهْ تَامَانْج وَ خَوَلِيَاي سَهْرِي، دَوَاتَر يَهْ ك بَهْ يَهْ كِي تَهْ وَ رِيْگَايَانَهْ تَاقِي بَكَاتَهْ وَهْ كَهْ دَهْ يَكَهْ يَهْ نَهْ تَهْ وَهْ ي.

خَوَاي كَهْ وَرَهْ بُوْ مَرْوَفْ لَهْ شَادَهْ مَارِي دَلِي نَزِيْكَتَهْر. ^۲ مَرْوَقِيْش بَهْ هَهْ مَوْو شَتِيْ كِيَهْ وَهْ لَهْ دَهْ سَتِي قُوْدَرَهْ تِي تَهْ وَ زَا تَهْ دَايَهْ وَ چَوْنِي بُوِيْت وَ هَهْ لَا وَ كِيْ رِيْ دَهْ كَات. هَهْ مَوْو شَتِيْ كِيْش بَرِيْتِيَّهْ لَهْ تَهْ جَهْ لِيَايَاتِي تَهْ وَ. بِيْهُوْدَهْ يِي وَ مَانْدُوو بُوْنَهْ كَهْر لَهْ دَهْرَهْ وَهْ بَهْ دَوَايِدَا بَكَهْرِيْت. چَوْنَكَهْ تَهْ وَ لَهْ مَرْوَفْ نَزِيْكَتَهْر بُوْ خُوِي. شَكُوْ فَهْ ي تَهْم نَهْ يِيْئِيَّهْ شِ ئِيْحَسَانَهْ.

ئِيْتَقَان لَهْ هَهْ مَوْو كَارِيْ كَدَا

۱ بخاري، إيمان ۳۷؛ مسلم، إيمان ۱۰۷. (له دواتردا به كورتى باس له م فرمودديه ده كه ين.)
 ۲ بروانه: سوره تي ق، ثايه تي ۱۶.

ئەو دەمەى شعورېكى لەم جۆرە وىژدانى مرؤف دادەپۆشى، ئىتر ئىتقانېش بەسەر رەفتارەكانىدا زال دەبى. خواى گەورەش (جَلَّ جَلَالُهُ) داواى كارى پوخت و دروست دەكات و حەزى لە كارى پوخت و دروستىشە. ئەو تا لە قورئانى پىرۆزدا دەفەرموى:

﴿ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (التوبة : ١٠٥)

”پىيان بلن كە كار و كردەو ئەنجام بەدن. خوا و پىغەمبەرەكەى و ئىمانداران كارەكانتان دەبىن. سەرەنجامىش دەگەرپنەوە حوزوورى ئەو خوايەى كە زانايە بە غەيب و شەهادەت (نەينى و ئاشكرائىش) ئەوسا ئەويش ئاگادارتان دەكاتەو لە دانە بە دانەى كردەوكانتان و پاداشتهكەيتان دەداتەو.“

واتە هەموو ئەو كردەوانەى ئەنجام دەدەرپن، بە پشكەين و چاودىرى خواى گەورە و پىغەمبەرەكەى و ئەو ئىماندارانەدا تىدەپەرن كە وىژدانىان هۆشيارە. بۆيە پىويستە كردەوكان بە گوپەى ئەم پشكەينە و، بە رەچاوكردنى ئەم پىشچاوخستەنە ئەنجام بەدىت، تاوەكو خاوەنەكەى شەرمەزار نەكەن. بىنگومان ئەمەش داخوازى ئەوئەيە كە كار و كردەوكان زۆر بە تۆكەبى و پوختى ئەنجام بەدىن. ئەنجامدانى كارىكى لەو جۆرەش تەنھا بەو دەبىت كە مرؤف لە ناخىدا گەيشتەبىت بە ”ئىحسان“. جا هەر ئەوئەندەى مرؤف توانى لە جىهانى ناوئەويدا بەم چەشنە قوول بىتەو، ئىدى رەفتارەكانىشى تىر و تەواو دەبن و، ئاوەها مرؤفكە هەرگىز ناكەوئە داواى كارى پرپوچەو. بەم شىوئەش جوانىيەكانى ئىسلامى دەست دەكەوئە. بە دەربەرىنىكى تر، ئەو ئىسلامە لە خۆيدا بەرجەستە دەكات كە هەر خۆى جوانە و، تەختى لە عەرشى كەمالاتىكدا دادەنە كە هاوشانى جوانىيەكانى ئەو ئىسلامەتەيە بى كە هەر لە خودى خۆيدا جوانە.

”مَا لَا يَعْنِي“ بە واتاى خۆسەرقال كردنى مرؤف دىت بەو شتە ناپىويستەنەى كە هىچ پەيوەندىيەكيان پىوئە نىيە و، نە بۆ ئىستا و نە بۆ داهاووشى چ كەلك و سوودىكى پىناگەيەنن. بەجۆرەك، ئەو شتانەى خۆى پىوئە سەرقال كردووە، هىچ سوودىكى نە بۆ

خۆی و نه بۆ خیزانه كەى و نه بۆ مېلله ته كەشى نېيه.

جا ئەو كەسەى خۆى به جوانىيه كانى ئىسلام رازاندووتهوه، له هه مان كاتدا دووريش كهوتووتهوه له بېباكى. كهواته فەرمووده كه مەرۆف فيرى ئەوهش دهكات كه پيويسته چى بكات. دهبي مەرۆف بهردهوام سەرگهرمى مهسهله گهوره و گرانه كان بيت و هه موو سەرقالىيه كانى ژيانى، چ راسته وخۆيان ناراسته وخۆ، سوود و قازانج به خۆى و خيزانه كەى و كۆمه لگه كەى بگهيه نن. پيناسەى مەرۆقى جدديش له روويه كەوه ئەمهيه. بهر له وهى بچينه سەر بر گهيه كى نوى، ورده كارييه ك ههيه، جىي خويه تى ليڤدها ئاماژهى بۆ بكهين:

"ما لا يعنى" چيه؟

ئەو كەسەى سەرقالى "ما لا يعنى" به هەرگيز دەر فەتى ئەوهى بۆ نارەخسيت به "ما يعنى" يهوه (واته ئەو شتانهى پهيوه ندييان پيوهيه تى) خەريك بيت. بهلى، ئەو كەسەى به بهردهوامى له كۆمه له كار و بيروبوو چوونى كدا رۆچووه كه پهيوه ندييان پيوهى نيه، كاتى ئەوهى بۆ نامى نيتهوه سەرقال بيت بهو شتانهى كه پهيوه ندييان پيوهيه تى و پيويستن...

ئەو مەرۆقهى هيشتا رپچكهى خۆى نه دۆزیهو تهوهوه و له ره له رى شه پۆله كه يى رپك نه خستوه، ئەسته مه له سەر ئەو شه پۆله كاريكى بنیاتنەر و دروست ئەنجام بدات. كەسى نوقمى "ما لا يعنى" بووبى، چاوه رپى ئەوهى له ناكرى به رووى "ما يعنى" دا والا بيت. بهلى، كەسى دل و ميشكى له شتى نارپك و نابه جى پر بووبى، چۆن دهتوانى سەرقالى مهسهله گهوره و بنه رتهيه كان بيت؟

به م جوړه دهبينين كهوا پيغمه مبه رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه موو ئەو واتايانه له رسته يه كى سى چوار وشه بييدا دهرده برى. ئەم راقه يهش هيشتا شتىك نيه شايانى باس بيت، بهلكو ته نهها چەند په يقه پاچيکه و له م فرمايشته گرانيه تيم داوه. ئەوهشى گهيشت به ئيوه، يهك دوو پارچه بوو له كانزاي ئەو فرمايشته نوازيه. له وان هيه ئەو هيندهشم به جوړپك دهرنه برييت كه له ويژداناندا جىي خويان بكه نهوه. كه چى تو وهره

ببینه کهوا تهنانت دهستهوسانی و کۆلهواری من و هاوشیوهکانی منیش دهبنه بهلگهی سهلمینهر لهسهر هیژی دهبرین و گوفتاری ئهو نازداره و(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ)، ئهوهتا ئیمه تهنانت له تیگه یشتنی تاکه فهرموودهیه کیشدا دهستهوسانین، له کاتیگدا که ئهو به بی هیچ بیرکردنه وهیه که ئهم فهرمایشتانه ی فهرمووه. ئهمه با له ولوه بوهستی که ئهم فهرمایشته پرواتا و ناوه رۆکانه ی که دنیای بیرکردنه وه ی ئیمه یان خستوهته ژیر فشاره وه، قسه ی ئاسایی ئهو بوون. جا ئایا ئهم بههره مه ندیه، جگه له فهتانه ت به چ شتیکی تر لیک ده دریته وه؟ وشه ی بلیمه ت له ئاست روونکردنه وه ی ئهم خسه له ته دا چه نده خامۆش و بی گیانه!

۱۰. ئارامگری

ئیمامی موسلیم و بوخاری به یه کدهنگی ئهم فهرموودهیه ده گیرنه وه:
 إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدمَةِ الْأُولَى ”به راستی ئارامگرتن ئه وهیه که له یه کهم ساتی هه ژاندا بیت.“^۱

سهردانی گۆر

کاتیگ پیغه مبهری خوا و(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینى کهوا هه ندی له نه ریته کانی سهرده می جاهیلی له گۆرستانه کاندای بهرده و امییان پی ده دری، رینگری له موسولمانان کرد که سهردانی گۆرستان بکه ن. به لām دواتر ئهم یاساغه ی هه لگرت و هانی موسولمانانی دا که سهردانی گۆرستان بکه ن و، فهرمووی: ”من سهردانی گۆرستانم لی قه دهغه کردبوون، به لām له مه ودوا سهردانی گۆرستانه کان بکه ن.“^۲ چونکه کاریگه رترین ئامۆژگاری که مروف له هیوادریژی رزگار ده کات، له گۆرستاندا شاروهیه. ئهو مه ردی جوامیرییه خو شی زوو زوو سهردانی گۆرستانی ده کرد و ههر هیچ نه بی هه فته ی جاریک سه ری ده دا له شه هیدانی ئو خود.

۱ بخاری، جناز ۳۲؛ مسلم، جناز ۱۵، ۱۴.

۲ مسلم، جناز ۱۰۶؛ ترمذی، جناز ۶۰.

له يه كيك له سەردانەكانيدا ئافرەتئىكى بىنى كە بەسەر گۆرۈپ رۆلەكەيەو ھاوار و شىوئى دەكرد و سەر و قزى خۆى دەرنى و وتەى نەشیاوى بە زاردا دەھات. كاتىك پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم دىمەنەى بىنى، لە ئافرەتەكە نىزىك بوو ھەو و ويستى ئاموژگارى بكات. بەلام ديار بوو ئافرەتەكە سەرورەمانى نەدەناسى، بۆيە وتى: ”لیم گەرى، تۆ نازانى چىم بەسەر ھاتووہ.“ پىغەمبەرى خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بى ئەوہى ھىچ بلىت، ئافرەتەكەى بەجىھىشت. پاش ئەوہى پىغەمبەرى خوا رۆيشت، بە ئافرەتەكەيان وت كە ئەو كەسە پىغەمبەرى خوا بوو. ئەم قسەيە بەجۆرىك ئافرەتەكەى ھەژاند، تەنانەت مەرگى رۆلەكەشى وا نەيھەژاندبوو. چونكە بى ئەوہى بزانى، بىرپىزى بەرامبەر پىغەمبەرى خوا نواندبوو. بۆيە بەھەلەداوان بەرەو خانەى بەختەوہرى كەوتە رى. بى ئەوہى لە دەرگا بدا، چووہ ژوورەوہ و داواى لىبورنى لە سەرورەمان كرد. پىغەمبەرى سەرورەيشمان وەلامىكى حەكىمانەى داىەوہ و، فەرموى: ”ئارامگرتن لەو كاتەدايە كە يەكەم گورزى موسىبەت دەخۆيت.“^۱

پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەم دەربرىنە چوار وشەييەى و لە نىوئەندى رەوانبىزىيەكى موعجىزەئاسادا، بابەتئىكى وەھا باس دەكات كە مەگەر بە چەندىن بەرگ كىتب ئىنجا مافى خۆى بدرىتى.

جۆرەكانى ئارامگرى

ئارامگرى بەرامبەر بە بەلا و موسىبەت، ئارامگرتن لەسەر خۆراگرى لە ئاست گوناھ، ئارامگرتن لەسەر سووربوون لە عىبادەتدا...

لە لايەكى ترەوہ رۆزى پىنج جار نوپژ كردن، بەلايەنى كەمەوہ سالى مانگىك رۆژوو گرتن، بە ئەندازەيەكى ديارىكراو زەكات بەخشىن وسەرجم ئەرەكەكانى ترى بەندايەتى، تەنھا لە رىگەى ئارامگرتنەوہ بەجى دەگەيەنرین. بەم چەشنە، پەرسەتەشەكانىش تەمەنى مروف رىك دەخەن و بەرەنگى جىھانەكانى ئەودىو رەنگدارى دەكەن. ژيانئىكى لەم جۆرەش سەرتاپا لەسەر ھىلى نوورانى بوون دەگوزەرىت، بەرەكەتەش دەكەوئتە تەمەن و

۱ بخارى، جئاتز ۳۲؛ مسلم، جئاتز ۱۵.

بەرى بەھەشت دەگرىت. جا بۇيە مرۇف دان بەخۇيدا دەگرى و لەسەر عىبادەتەكان ئارامى دەيى. تا ئەۋەى دواچار لەم رېنگەيەۋە ژيانى خۇى نورانى و پرشنگدار دەكات. شايانى تىرپامانە كە وشەى "صَبْر" و گىاي "صَبْر" ھەردووكيان لە ھەمان چاۋگەۋە ۋەرگىراون. وا باس دەكرىت كە گىاي صەبىر ھەروەك ژەھر تالە و لە پىشەسازى داۋودەرمانى پزىشكىدا بەكار دەھىنرىت. جا ئىتر ئەمە ئەۋە دەگەيەنيت كە ئارامگرتن ھىندەى قوتدانى "گىاي صەبىر" تالە. بەلام ئەم تالبيە تەنھا لە سەرەتادايە، بەرھەمەكەى ھەمىشە شىرىن بوۋە.

حالت گۆرىن

ئارامگرتن، دان بەخۇداگرتن، بەرگەگرتن، تۆكمەيى و پتەۋى، لەرزە پىچ نەكەۋتن، نەسلەمىنەۋە و ئىفلىج نەبوۋنى ئىرادە، لەسىنەگرتنى رۇژانەى تاللاۋى رۇوداۋەكان، ھەلبەت ھىچ كام لەمانە كارائىكى ھەروا ئاسان نىن. بەلام پىۋىستە ھەموو ئەمانە لەۋ ساتەۋەختەدا بخرىنە گەر كە يەكەم گورزى موسىبەت گىانى مرۇف دەھەژىنيت. چونكە جىگۆرىن و گواستەۋە بۇ ھالەت و دۇخىكى تر، لە رۋانگەى بارى دەروۋىيەۋە ھەمىشە گۆرپانكارى لە ھالەتى رۇخى مرۇفدا دروست دەكەن و ئەۋ رۇوداۋانەى بىر دەبەنەۋە كە شلەژان و پشۋىيان بۇ ۋەپىش ھىناۋە.

با وا دانىن بەلایەكمان بەسەردا ھات. لە يەكەم رۋانىنىشدا وا ديارە كە تواناى بەرگەگرتنىمان نىيە. يەكەم كارىك كە بىكەين، گەرپانە بەدۋاى رېنگەچارەى تىپەراندنى ئەۋ شۆكەدا. ئەمەش يان بە گۆرپانكارى دەبىت لەۋ بارەى كە تىيادىن، واتە ئەگەر بە پىۋە بوۋىن دابنىشىن، ئەگەر داشنىشتبوۋىن پال بكەۋىن. ياخود بە گۆرىنى چۆنىتى ئەۋ كارە دەبىت كە پىۋەى سەرقالىن. بۇ نمونە؛ لە ۋەھا بارىكدا دەستنوژ بگرىن يان نوژ بكەين. يان بە لايەنى كەمەۋە دووربكەۋىنەۋە لەۋ بابەتەى كە قسەمان لەسەر دەكرد... يان ئەۋ شوئىنە جىبھىللىن كە لىى بوۋىن و پەنا بۇ كەشىكى تر بىەين. ھەندى جارىش كەمىك خەۋ لەۋانەبە بىتتە ھۇى تىپەراندنى ئەۋ شۆكە. بە ھەر جۆرپك بىت لە جۆرەكان، ئەۋ گۆرپانكارىيانەى كە لە بارودۇخ و شوئىندا دەكرىن، كارىگەرىى شۆكەكە

دهشکینن و گەر که میکیش بیټ، باری ئەو موسیبیه تهی که بهرگه گرتنی وهک ئەسته م دههاته پیشچاو، له سهه شانی مروّف سووک دهکهن.

ئارامگری له روانگهی بهردهوامی عیبادهته کانیشهوه زۆر پیویسته. بۆ نمونه، لهوانهیه نوێژ بۆ که سیك که تازه دهستی کردیټ به نوێژ، له سههتادا زۆر قورس بیټ. بهلام ههر ئەوهندهی تۆزیک ئارامی گرت و رۆحی له گهڵ نوێژدا ئاویته بوو، ئیدی به لهدهست دانی نوێژیک دنیای لی دیتهوه بهک و کۆلیک خهفته دایدهگری. دهتوانین بۆ رۆژوو و زهکات و حج و په رستهشه کانی تریش هه مان شت بلیین.

بیر لهو که سانه بکه نهوه که عیبادهتیکی زهحمه تی وهک هه جیان جاریک به نسیب بووه! ئەههتا ئەم جوړه که سانه هه لپی ئەوهیانه که هه موو سالیک بچنه وه. ته نانهت جاری وا ههیه له تاو ئەو سنووردار کردنانهی که داده نرین، ههر خه ریکه شیټ بن. ئەم چه شنه له تاسه و په رۆشی بۆ عیبادهت، له روهیه که وه به واتای تیپه راندنی به که م گورزی ناره حه تی و سه ختی ئەو عیباده تانه دی. خه ریکه بلیین ئەم حاله ته له هه موو عیباده ته کاندای بهم شیوهیه یه.

پیویسته مروّف به هه مان ئارامگریه وه روهیه روهی هه رامیش بیته وه. چونکه ئەو بهرگری و خوړاگریه ی که له بهرام بهر به که م گورزی گونا هه ده نوئیریت، ده بیته به ربه ستیک و ئەو پریشکه زبانه خشانه ده گپرتته وه که لیوهی ده رده چن. بهم جوړه ش مروّف ئەو شوکه تیده په رین. له بهر ئەمه یه که پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به هه زه تی عه لی ده فه رموی: يَا عَلِي! لَا تُتْبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأُولَىٰ وَ لَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ ”ئهی عه لی! نه زه ر به دوا ی نه زه ردا مه که. چونکه به که میانت له سهه ر نیبه و به گونا هه بوټ نانو سیریت. به لام دووه میانت له سهه ره و به گونا هه بوټ ده نووسیریت.“^۱ ئەمه ئەوه ده گه یه نیټ که ده کری چاوی مروّف بکه ویته سهه ر هه رام. به لام ئە گه ر به که سهه ر چاوی داخست و روهی وه رگیڤا، ئەوا به گونا هه بوټی نانووسیریت. بگره له وان هیه پاداشتی شی بۆ بنووسری، چونکه سهه ریه هه رامی نه کردووه. به لام روانینی دووه م و ئەوانه ی دواتر، هه روهک تیری ژهه راوی ده چه قنه دل و رۆحی مروّف و خه یالی لیل

۱ ترمذی، ادب ۲۸؛ أبو داود، نکاح ۴۲.

و ته ماوی ده کهن. بهم جوړه، ئیرادهی ئه و مروځه ههستیاری و بیدارییه مه عنه و بییه که یی له ده ست ددات. چونکه هه ر وانینیکی حه رام له روویه که وه له حوکمی داوه تنامه یه کدایه که ریځا کانی چوونه نیو گونا هه ئاسان ده کات. جا ئیتر هه ر نه زه ر ځک بانگه یی شتی نه زه ر ځکی تر ده کات. تا ئه وه ی ئه و که سه چارو که به رووی حه رامدا هه لده دات و به ره و گه شتیځ ده که ویتته ری که گه رانه وه ی گه لیک زه حمه ته.

جا بو یه به رله وه ی بکه وینه ناو ئه م حاله ته وه، پیویسته هه ر له یه که م ساتی روو به روو بوونه وه ی حه رامدا ئارام بگرین و رووی خو مانی لی و ه ر بگرین و له ئاستیدا چاو دا بخرین. هه موو ئه مانه ش له و ناموژ گارییه زیرینانه ن که پیغه مبه ری پی شه و امان و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیمه ی لی ئاگادار کردووه ته وه.

وته یه کی ئه پیکتیتوس^۱ هه یه که ده لی: ”کاتیک خولیا و خه یاله خراپه کان له ئه ندیشه تدا ده ستبه سه رت ده کهن، ئه وا هه ولېده له یه که م ده رفه تدا خو تیان لی ده رباز بکه یت و لییان دوور بکه ویتته وه. گه رنا، بو شو ئینیکت ده بن ئه سه تمه بتوانیت بگه ری پیته وه.“
ئه مه و ته یه کی به ئیله ام بار گاوی بووه. ئه گه ر بیژه ری ئه م و ته یه له دوای پیغه مبه ری خوا ژیا بوا یه، ئه وا به دلنیا بییه وه ده مان توانی بلین که ئیله امی له پیغه مبه ری خوا وه و (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ه ر گرتووه ...

مروځ به م هه لسو که و ته به رده و ا مه ی له به رام به ر حه رامدا، ئه م حاله ته ی تیدا ده بی به خو و ئا کار ځکی سرو شتی. وه ک بلی ئه و نووری ئیمانه ی که له ئاکامی مه شق و راهینانه وه له دلیدا په یدا بووه، ده بیته په رده یه ک به رووی ئه و گونا هانه ی که له حوکمی پزیسکی دوزه خدان. به چه شنیځ، که ئیدی نه ر وانین بو حه رام ده بیته به یه کی که له ره فتاره ره سه ن و سرو شتییه کانی. خو ئه گه ر حاله تیځکی پیچه وانه ی ئه مه ش هات به می شکید، ئه وا ده ستبه حج په نجه ی نوقمی هه نگوینی ئیمانی نیو شانه ی دلی ده کات. له سایه ی ئه م شعوره تو که مه یه شدا، به و تامه به تامه ی که چه شتوویه تی، له هه موو ئه و شتانه هه لدیته که له م که شه مه عنه و بییه دووری ده خه نه وه. که سیکیش گه یشت بیته ئه م ئاسته، مه حاله به ویستی خو ی بچیتته ناو گونا هه وه.

۱ په یله سو فنیکی یونانییه که له سه ده ی یه که م و دووه می زاینیدا ژیا وه.

ھەموو بەلا و موسىبەتتەك بەگۈيرەي خۇي ھەژان و راجلەكاندىنى خۇي ھەيە. ھەركە ئەو ھەژانەش تىپەرىنرا، موسىبەت دەيىت بە رەھمەت و، ئازار بە چىژ و، دەرد و ناخۇشىيە كانىش ھەلدەگەرىنەو و دەبن بە كەيف و خۇشى... لە وھا سىنەيەكدا خەم و خەفەت دواييان ھاتوو و شوينيان بۇ شادىيەكى بىخ كۇتا چۆلكردوو. بەلام دەبى بزائىن كە ھەموو ئەمانە بەندن بە چۈنىتى تىپەراندىنى ئەو يەكەم ساتەي كە مروف تىيدا دەھەژىت. بەلى، وەك بينىتان يىغەمبەرى خواو(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەنھا بە چوار وشە ئەو بابەتە قوول و پر وردهكارىيەي دەربريو. "بەرستى ئارامگرتن ئەوئەيە كە لەگەل يەكەم گورزى موسىبەتدا دان بەخۇتدا بگريت."

۱۱. دەستى بالا (بەخشەر)

لە فرمايشتىكى دىكە كە ئىمامى بوخارى و موسلىم رىوايەتى دەكەن، سەرورەمان دەفەرموى: **الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى** "دەستى بالا لە دەستى نوئى باشترە."^۱

يىغەمبەرى خواو(عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَ سَلَامٌ) ھەر خۇي بۇمان رۈون دەكاتەو كە **يَدِ الْعُلْيَا** دەستى بەخشەرە و ئەو دەستەيە كە ئىنفاق دەكات. **يَدِ السُّفْلَى** "ش ئەو دەستەيە كە وەردهگريت.^۲ ئەمە وىراي ئەوئەي كە فرمودەكە لەپال وىناکردنى ئەو راستىيەي كە دەستى بەخشەر لەسەرەوئەيە و دەستى وەرگريش لە ژىرەو، لە ھەمان كاتدا ئامازە بۇ ئەوئەش دەكات كە لە روانگەي فەزل و پاداشتى بەخشىنەو، ئەو كەسەي دەبەخشى لە سەرورە ئەو كەسەوئەيە كە وەردهگري. جا ئەگەر لە گۆشەنىگاي رىژ و شكۆي مروفقەوئە يەكىكيان "بالايى و بلندى" بيت، ئەو ئەوئەي تريان -لە ھەندىك حالەتدا- "نرمى و داكەوتن". ئەمەش لەو رۈوئەو كە شەوق و تاسەمەندىي خاوەن سروسشە ساغەكان بىزوئىتت بۇ بەخشىن و وايان لىبكات كە سل بكەنەو لە وەرگرتن، شىوازىكى ھىندە نايابە و، ئەو كەرسەنەش كە ئەو شىوازە نايابەيان يىك ھىناو بە جۈرىكى و شوئىنى خۇيان گرتوو، ھەرگىز جىگۈركى قبوول ناكەن.

۱ بخارى، زكاة ۱۸؛ مسلم، زكاة ۹۴-۹۷؛ أحمد بن حنبل، المسند ۴/۲.

۲ بخارى، زكاة ۱۸؛ مسلم، زكاة ۹۴.

له لایه کی ترهوه، ئیمه ده زانین که به خشین پرۆسه یه کی تاك جه مسهر و یه کلایه نه نییه. به لکو داخوازی بوونی وهرگر نیکیشه تاوه کو به خشینه که له هه وادا نه مینیتته وه و جیی خوی بگری. بویه ده بینین فرموده که ته نها به وه وه نه وه ستاوه که باس له چاکه ی دهستی به خشر بکات، یان بلیت "دهستی وهرگر خراپه..."، به لکو به پیچه وانه وه، له ریگه ی نه و ئاماژه ناراسته و خو یه وه که واتای "دهستی وهرگر که متر چاکه" ده گه یه نیت، ئاگادارمان ده کاته وه که له هندی هه لومه رچی تاییه تیدا ریگریه که نییه له پرۆسه ی وهرگرتن.

له گه ل جه خت کردنه وه له سهر ته واوی نه و واتا و مه به ستانه ی سهره وه، ده لیین: وهرگریانی فرموده که له سهر شیوه ی "دهستی به خشر له دهستی وهرگر بالاته ره." وهرگریانیکی ناته واوه. راسته وشه کانی ناو فرموده که به رامبه ر به و وشانه ن که ئیمه وهرمانگریان، به لام ده بی نه وه بزاین که سه ره رمان له م دهر برینانه یدا شیوازیکی مه جازی به کار هیناوه. هه ر بویه هه ردوو دهسته واژه ی "دهستی به خشر" و "دهستی وهرگر"، له وه تیئا په رن که روویه ک بن له رووه کان، یان واتیه ک بن له کوی واتا کانی فرموده که. دنا هه رگیز هه مووی نییه.

پیش هه موو شتیك لیره دا "جزء" باس کراوه و مه به ست پی "کل" ه. به واتیه کی تر، مه به ست له دهست، خودی مرۆفه که خو یه تی. به م پییه، مه به ستی فرموده که ئه م واتیه ده گه یه نیت: "مرۆفی به خشر له مرۆفی وهرگر باشتره."

هه ندی جار وهرگر باشتره

له زمانی عه ره ییدا به خشر به وشه ی "المُعْطِي" و، وهرگریش به وشه ی "الْأَخَذ" گوزارشتی له ده کریت. ته گه ر پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته م وشانه؛ "المُعْطِي" و "الْأَخَذ" ی وه ک ناوه لئاو (صفة) ی وشه ی "اليد" به کار به ینايه، نه وا ته وکات وا گونجاو ده بوو که بلیین: "دهستی به خشر خیردارتره له دهستی وهرگر." به لام هه روه ک ده بینین

پیغهمبهری نازدارو (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَتَمُّ التَّسْلِيمِ) سه‌بارهت به دهستی به خشهر و وەرگر نادویت، به‌لکو دهربارهی دهستی "بالا" و "نه‌وی" قسه ده‌کات. له‌م دهربرپینه‌شوه دهرگای واتایه‌کی له‌م شیوهیه به‌رووی بیرکردنه‌وه‌ماندا ده‌کریته‌وه: هه‌موو جارێک دهستی "به‌خشهر" باشتەر نییه له‌ دهستی "وهرگر". له‌ هه‌ندی کاتدا دهستی وهرگر، با زۆر چاکتریش نه‌بیته، به‌لام گهر له‌بهر ناچاری، یان به‌و مه‌به‌سته‌ی خێر و پاداشت ده‌ست به‌خشهری بخت، وهربگریته و له‌ جیی خۆیدا خه‌رجی بکات، یاخود له‌ حالێکدا که به‌خشهر مننه‌ت به‌سه‌ر وهرگردا بکات، ئەوا له‌م حاله‌تانه‌دا دهستی چاک و بالا، دهستی وهرگر ده‌بیته. به‌خشهر با له‌ رواله‌تیشدا له‌ سه‌روهه‌ بیته، که‌چی له‌ راستیدا -به‌ شیوهیه‌که‌ له‌ شیوه‌کان- له‌ ژیره‌وه‌یه.

که‌سانیک‌کی وا هه‌ن که له‌ هه‌ژارانی ئارامگرن. سه‌ر و قژیان په‌رش و بلاوه و له‌ کۆر و مه‌جلیسدا به‌رده‌وام توانجیان له‌ ده‌دری. گهر له‌ دهرگا بدن، که‌س دهرگیان به‌روودا ناکاته‌وه. به‌ دهربرپینه‌که‌ی سه‌روه‌ری هه‌ردوو جیهان: لَوَ أَقْسَمُوا عَلَى اللَّهِ لَأُبْرِهْمُ "نا ئەوانه له‌ هه‌ر بابه‌تی‌کدا سویند به‌ خوا بخۆن، خوای گه‌وره‌ سوینده‌که‌یان ناخات و به‌درویان ناخاته‌وه." "به‌پرانی کورپی مالیک"یش یه‌کی‌که‌ له‌مانه.^۱ هه‌رکات موسولمانان له‌ جه‌نگدا تووشی نه‌هامه‌تی به‌هاتنایه، ده‌هاتنه‌ لای به‌رپراء و داوایان له‌ ده‌کرد سویند بخوا که ده‌بێ سه‌رکه‌ون. ئەویش سویندی ده‌خوارد و به‌مه‌ش سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست ده‌هینا.^۲ ده‌ی ئەوه‌تا دهستی وهرگر ده‌شی که‌سیکی له‌م شیوه‌یه‌ بیته...

"ته‌وبان"یش یه‌کێک بوو له‌و هاوه‌لانه‌ی که‌ زۆر نه‌دار بوو. له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاموژگاری کرد که داوای هیچ شتی له‌ هیچ که‌سی نه‌کات. ئیتر ئەویش له‌و پرۆژه‌ به‌دواوه‌ داوای هیچ شتیکی له‌ که‌س نه‌کرد. ته‌نانه‌ت جاری وا ده‌بوو به‌سه‌ر وشتره‌که‌یه‌وه‌ رپی ده‌کرد و قامچییه‌که‌ی لیده‌که‌وته‌ خواره‌وه. که‌چی به‌س بو ئەوه‌ی داوا له‌ که‌س نه‌کات، یه‌کسه‌ر داده‌به‌زی و خۆی به‌ دهستی خۆی قامچییه‌که‌ی هه‌لده‌گرته‌وه و دووباره‌ سواری وشتره‌که‌ی ده‌بووه‌وه.^۳ ده‌ی ده‌کری هه‌ندی جار شتیکیش

۱ ترمذی، مناقب ۵۴؛ بیهقی، شعب‌الإیمان ۳۳۱/۷.

۲ ابن‌حجر، الإصابة ۲۸۱/۱.

۳ ابو‌داود، زکاة ۲۷؛ ابن‌ماجه، زکاة ۲۵.

به كهسيكى وا درايتت. ئەمەش ھەرەكەت بەخشىنى شىك واىە بە ھەزەرتى جوبرەئىل، لە دەمى ھەركەوتنىدا لەسەر شىوھى ئادەمىزاد.. ھەرگىز نەبوو ئەم و كەسانى وەك ئەمىش كە لە دۆخى وەرگەردان، لە خوار ئەو كەسانەو بە بن كە دەبەخشن. ئەو ئەو ئەو فەرموودەيەدا كە داىكى ئىمانداران ھەزەرتى عائىشە و ھەزەرتى ئەبوھورەيرە رىوايەتى دەكەن، باس لەو دەكرىت كە: ”كاتىك شىك دەبەخشىتتە ئەو جۆرە مەروفا، لەپىشدا ئەو شتە -بى چەند و چوون- دەچىتتە دەستى پەروردگارەو. جا ئىتر ئەو شتە لە لايەن پەروردگار خۆيەو دەبەخشىتتە ئەو كەسە.“^۱

ئامۆژگارىيەكان

ھاوكات لە گەل ئەمانەدا پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم ئامۆژگارىيە شىمان دەكات: ”ھەمىشە عىززەتى خۆتان بەرز رابگرن. بە سوآلكردن خۆتان سووك و بى نرخ مەكەن. چ وەك تاك، چ وەك دەوآلت، ھەرگىز دامەبەزە ئاستى ”دەستى وەرگر“. بەلكو ھەولبەدن ھەمىشە ”دەستى بەخشەر“ بن. ئىتر بەم شىوھى بەردەوام لەسەرەو دەبن و عىززەتتان دەپارىژن. بىرتان نەچىت! ئەوھى لەسەرەو بى، ھەمىشە لەنۆ دلىيى و ئاسايشدا دەبەخشىت و دەبەخشىتتەو. ئەوھش كە لە ژىرەوھى، ھەردەم بەترسەو كۆدەكاتەو و بە ترسىشەو دەژى. ئىو بەنە دەستى فەرمانرەوا، نەك دەستى فەرمانبەر. باش بزائن، ئەو كاتە دەبن بە فەرمانرەوا كە لەسەرەو بن.“

پىوھى نۆدەوآلتى

لە ھەمان كاتدا فەرموودەكە پىوھىكى چاوساغ و تەرازوويەكى سەرنەكەرىشە بۆمان لە بواری پەيوەندىيە نۆدەوآلتىيەكاندا. ئە گەر ئىمە دەستەكەى سەرەو بىن، ئەوا لە ھاوسەنگىيە نۆدەوآلتىيەكاندا پىگەيەكمان دەيىت. ئىدى ئەوكات ئوممەتەكەمان، كە بووتە سفرەى پوانكرەوى تىركردنى بەرژەوئەندى زلھىزەكان، ھەلى راستكردنەوھى پشتى

۱ بخارى، زكاة ۸؛ مسلم، زكاة ۶۳-۶۴؛ ابن حجر، فتح الباري ۲۷۹/۳.

کۆماوی به دهست دینێ و خۆی رزگار دهکات. ئە گەرنا، هەرگیز ناتوانیت به روکی خۆی له م ژێردهستهیی و به سووک ته ماشا کراوییهی ئیستای رزگار بکات. حالی حازیش پریهتی له ئاشکرترین به لگهی ئەم حاله تهی باسمان کرد.. ئە وهتا زله یزه کان ئەو دوو سی فلسه ی که وهک خۆنواندینک له دهستیان دهیته وه، وا ئیستا خه ریکه به مژینی خوینی ئەو گه لانه و کرۆژتنی ئیسکه کانیان به رامبه ره که ی وهرده گرنه وه. ئیمه ش له به رامبه ر هه موو ئەمانه دا تالای ئەو سه رشۆرپییه ده چیژین که ده رهاویشته ی ئەوه یه بووینه ته "دهستی وهرگر". جا بۆیه ئه رکی سه رشانی هه موو لایه کمان هه م وهک تا ک هه م وهک ئوممه ت، هه ولدان و به گه رخنستی هه موو هه ول و توانایه کمانه له پینا و به دیهینانی ئەو ئاواته ی که هه موو جیهانی ئیسلامی، بگره له روویه که وه سه رجه م مرۆفایه تی چاوه رپێ دهکات لیمان.

داخۆ کێ دهزانێ پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رینگه ی ئەم ده ربڕینه کورت و پوخته یه وه ئاماژه ی به چه ند لایه ن و راستی تری وهک ئەمه ی کردبێ که ئیمه باسمان کرد؟...

۱۲. ئەو سی تاقمه ی له قیامه تدا گرنگیان پینا ریت

له فه رمووده یه کدا که ئیمامی موسلیم ریاویه تی دهکات، پیغه مبه ری خواو (عَلَيْهِ أَتُفْ صَلَاةٌ وَسَلَامٌ) ده فه رموی:

ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُنْظَرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ إِزَارَهُ وَالْمَتَّانُ الَّذِي لَا يُعْطَى شَيْئًا إِلَّا مِنْهُ، وَالْمُتَّفِقُ سِلْعَتُهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ

”سی تاقم هه ن، له رۆژی قیامه تدا خوی گه وره نه قسه یان له گه لدا دهکات، نه ته ماشایان دهکات، نه ته زکیه شیان دهکات.. هه روه ها سزایه کی به سویشیان بۆ هه یه. ئەو که سه ی له کاتی رۆیشتندا پۆشاکه که ی به زه ویدا ده خشین، هه روه ها ئەو منه تکاره ی هه ر شتی ببه خشی منه تی پێوه دهکات، ئەو فرۆشیاره ش که ده یه ویت به سویندی درۆ

پوخته و اتا رۆلى پروانينگا ده بينى

ئەو چەند دېرەى سەرەوہ راقەيەكى كورتى فەرموودەكە بوو. راقە و پوخته و اتاكان رۆلى پروانينگا (مَرَصَد) و تەرازوو دەبينن. لە رېى ئەوانەوہ بە دواى حەقىقەتدا دەگەرپين. بەلام بېرمان نەچيت، ئەوان تەنھا ھۆكارپکن و ھەرگيز نابنە خودى حەقىقەت. جا وەرە ئيستا بروانە فريوخواردوويى و ھەلەى ئەوانەى لە دووتويى راقە و ھەرگيرانە كاندا بەدواى قورئاندا دەگەرپين! چونكە ئەو قورئانەى لە لايەن خواوہندى بەتواناى شكۆمەندەوہ نازل بوو، سەرتاپا موەجيزەيە. بەلام وەختيك ھەلدەستيت بە راقەکردنى، وەك ئەو شتەى لى دەكەى كە بەرگ و پيستی بەرى دامالراوہ. لەبەر ئەمە، خالى سەرەكى بريتییە لە پاراستنى خودى واژە (لَفْظ) رەسەنەكانى قورئان و فەرموودە. جا بۆيە لەم پروانگەيەوہ كەميك لەسەر لەفزی فەرموودەكە دەوہستين، سا بەلكو ھزرەكان لە مەبەستى ناو فەرموودەكە نزيك بەكەينەوہ. لە راستيدا ھەرچى كرد و كۆشمانە لەپيناو بوونە پەروانەى دەورى ئەو تاقگەى نوورەيە. ئەمەش خۆى لە خۆيدا سەير و سلووكيى عەقلى و زيهنيیە. ھەموو نزا و پارانەوہشمان لە پەرورەدگار، بە ھاناوہ ناردنى لوتف و كەرەمى نەبراوہى خۆيەتى تا سەرکەوتوومان بكات لە سەير و سلووكى رۆحانيدا.

ھەرەك دەبينن وشەى سى (ثَلَاثَة) بە رەھايى جیھيلراوہ. واتە دەكرى پياو بن يا ئافرەت. وەك چۆن دەكرى تاقم و كۆمەلنكيش بگريتەوہ. ديسانەوہ دەكرى مەبەست لەو سى كەسە يان سى گرۆيە، زانايان يان نەفامان بى. ھەرچۆنيك بى، لەبەر ئەوہى مەبەستى سەرەكى، زياد لە ناسنامەى كەسەكان، وەسف و سيفتەتەكانيانە. بۆيە فەرموودەكەش بە راشكاوى باسى نەكردوون و دەرگاي رەھايى لى خستووونەتە سەرپشت. "ثَلَاثَة" وشەيەكى نەناسراو (نِكْرَة) يە. تەنوينەكەى كۆتاييشى ئەمە دەگەيەنيّت. كەواتە ئەم كەسانە. كەسانىكى نەناسراو و بى ناسنامەن. بەجۆريك، ھيچ پيناسيەك نيبە

۱ مسلم، الإيمان ۱۷۱-۱۷۴؛ ترمذى، البيوع ۵؛ أبو داود، اللباس ۲۵.

بیانناسیئیت. ئەوانه کهسانیکی نزم و بی نەرزشن. هینده نزم و بی نەرزشن، تەنانهت شایستهی ئەوه نین هیچ نرخ و بهایهکیشیان بۆ دابنریت. وهک چۆن خوای گهوره (جَلَّ جَلَلُهُ) تەماشایان ناکات و قسهیان له گهڵدا ناکات، به ههمان شێوه ئیوهش قسهیان له گهڵدا ناکهن و بهلاتانهوه گرنگ نییه بیانناسن. ئەوانه مروّفانیکن به دَل نەک به جهسته، شکستیان هیناوه و ویژدانیان له ژیر باری گرانی جهستهیاندا پلیشاوتهوه و هیندهی گهردیلهیهک ئامادهیی و تاسهی گهیشتن به پله بهرز و بلندهکان له دهرونیاندا نییه. نەک هەر نییه، به لکو بهردهوام له زه لکاوی نزمی و ریسواکردهیدا رۆدهچن...

راسته وخۆ بهدوای ئەم وشهیهشدا سی کردار باس دهکریت، که ههرسیکیان ئامازه بۆ دهمی رانهبردوو دهکن. ئەم سی کردارهش تابلۆیهکی سهرتاپارهش بۆ ئەم سی تاقمه دهکیشن. ئیدی هەر ئەوندهی دهلیی "سی"، یه کسهه خۆت له سهه پشتهی ئەم "سی" یه دهبینیتهوه و، وهک بلیی دهکوهیته تەماشاکردنی عاقیبهتی تاریکی ئەو سی کۆمهله.

سی بیبهشی

بیبهش بوون له ئاخوتن

یه کهم کردار ئەو کرداره رانهبردوو (الفعل المضارع) هی سههتای رستهی "لَا يُكَلِّمَهُمُ اللهُ" یه. ههروهک دهزانین کرداری رانهبردوو ئامازه بۆ دهمی ئیستاش و داهاتوش دهکات. ئەمه ئەوه دهگهیهنیت که خوای گهوره (عَزَّ وَجَلَّ) قسه له گهڵ مروّفدا ناکات کام مروّف؟ ئەو مروّفهی دهمی به گولی گوفتار پشکووتوو و ئامادهیی و لیهاتنی بوون به دوینراو (مُخاطَب) ی پهروهردگاری پی به خشراوه. هههچی کارهساتیشه لهم یه کهم رستهیهوه دست پیدهکات. ئەهههچی خوای گهوره له سورهتی (الرَّحْمَن) دا وهک نیعمهت و منهتیک باس له بهدییهتانی "بهیان" دهکات له مروّفدا، کهچی وا ئیستا قسه له گهڵ ئەو مروّفه دا ناکات، بگره ههه ناشیدوین. ئەمه له کاتیکیدا که گوفتاری مروّف به لگهیه له سهه ئەوهی که خوای گهوره "الْمُتَكَلِّم" ه. جا ئیتر ئەم مروّفهی که توانای گوفتاری پی به خشراوه و لهم روهوه بووته به لگه له سهه سیفهتی "کلام" ی

پەرۋەردگار، بۇ ئاستىكى ۋەھا نزم شۆپ دەپتەۋە كە بە دوئىراۋ قىبۇل ناكىت و قىسەشى لە گەلدا ناكىت. جا ئايا سزاي لەۋە سەختەر ھەيە كە مەرۇف لە رۇژيكدە كە لەۋپەرى ئاتاجىدايە بە قىسە كىردن و دەرپىنى دەرەكانى، گويى بۇ نە گىرى و نە دوئىرىت؟ لەۋ رۇژەدا پەلەقاژە دەكات و بە تەۋاى بوونىۋە داۋاى يارمەتى دەكات. كە چى ئەۋ زاتى كە تەنھا يارىدەدەر و دالەدەرە، ھەر گويشى بۇ ناگرى. قورئانى پىرۇز بەم جۇرە وئىناى ئەۋ دىمەنە دلئەزىنەمان بۇ دەكات: ﴿ قَالَ أَحْسَبُ فِيهَا وَلَا تَكْلُمُونَ ﴾ (المؤمنون : ۱۰۸) ” دەمتان داخەن و قىسەم لە گەل مەكەن.“ چونكە شوئىنى قىسە كىردنتان دىنا بوو.. دەتانتوانى لەۋى قىسە بىكەن و تامى ”أُتِسِ بِاللَّهِ“ بچىژن. كە چى تا لە دىنادا بوون نەبوونە ھاۋراز (انىس)ى پەرۋەردگار. دەى ئەمەرۇش پەرۋەردگار نايىتە ”انىس“ى ئىۋە.

بىبەش بوون لە نەزەرى ئىلاھى

دوۋم تابلۇ برىتىيە لە: وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ ”خوای گەۋرە تەماشايان ناكات.“ لەۋ رۇژەدا كە لە ھەموو كات زياتر پىۋىستىيان بە لا كىردنەۋەى پىر رەحمەت و بەزەيىيە، خوای گەۋرە (جَلَّ جَلَالُهُ) بە ھىچ شىۋەيەك بە رۋانىنىي رەحمەتەۋە بۇيان نارۋانىت. لەۋ رۇژەدا ھەندى رۇخسار لە خۇشيدا گەش و دەرەشاۋەن، ھەندىكى تىرىش گرژ و مۇنن.^۱ بىنگومان كۆمەلەى دوۋم ئەۋ جۇرە كەسانەن كە خوای گەۋرە بە نەزەرى رەحمەت بۇيان نارۋانىت. لەۋ رۇژەدا كە ھەر كەسەۋ بە ناۋى خۇيەۋە بانگ دەكرى و، ھەريەكەۋ لە رىگەى ھۇكارىكەۋە رزگارى دەبى، ھالى ئەم بەدبەختانەى كە تەماشايان ناكىر، دەبى چەندە جەرگىر و دلئەزىن بىت!

سزاي دەنگدابرېنەكەى كەعبى كورى مالىكتان بىتەۋە ياد! لە گەل ئەۋەشدا كە دەنگدابرېنەكەى پىغەمبەرى خواۋ(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماۋەيەكى زۇر كەمى خاياند، كە چى دىناى لى ھاتەۋە يەك و، خۇشى و ئەۋانەشى رۋوداۋەكەيان دەبىست، پەژارە دايدە گرتن.^۲

۱ بروانە: سۈرەتى آل عمران، ئايەتى ۱۰۶-۱۰۷؛ سۈرەتى القىيامە، ئايەتى ۲۲-۲۵؛ سۈرەتى عبس، ئايەتى ۳۸-۴۱.

۲ بروانە: بخارى، مغازي ۷۹؛ مسلم، توبة ۵۳-۵۵.

به لام ٺه و ڪهسانه ي ٽيمه قسه يان ليده ڪهين ٻو هه تاهه تايه شايسته ي ٺم چاره نووسه
دهبن. ناممان خودايه! ڏوڙه خيش ٺه وهنده سامناڪ نيبه. نه پروا نيني ٺه و پهروه رد گاره
خاوهن ميهه و سوڙي ره هايه ٻو تنها ساتيڪيش رووه و مروڻ، چ سزايه ڪي گهوره و
چ چاره نووسيڪي داچله ڪينه ره!

ٽيمه بليين چي؟ ٽاخر چيت چانديج هه ره ٺه و ده ووريت هه و. ٺه وانه ي چاڪه يان
چانڊووه چاڪه و، ٺه وانه شي خراپه يان چانڊووه خراپه.

بيبهش بوون له ته زڪيه

حاله تي سيهه ميسه بريتي يه له: وَلَا يُزَكِّيهِمْ ”خو اي گهوره پاڪيان ناکاته وه، يا خود
بريار له سهه پاڪيتيان نادات“ به لي وايه، پيوسته ٺاده ميزاد لي ره واته له دنيا دا پاك
بيته وه، تا ٺه وه ي به وپه پري پاڪو خاويني به وه برواته وه ٺه و دنيا. واته پرؤسه ي پاك بوونه وه
له خه وشي گوناھ و تاوان- له دنيا دا به جي دي. گه رنا، له ٽاخير هتدا تنها ڏوڙه
مروڻ پاك ده کاته وه. جا ٻويه خو اي گهوره ته زڪيه شيان ناکات.

مروڻ تنها يه ڪجار ديته گوڙه پاني تاق ي ڪردنه وه وه و تنها يه ڪ ده رفه تي
سهه رڪه و تنيشي پي ده دري. جا هه رڪه س به باشي سوود له و ده رفه ته وه ريگري، براوه
ده بيت. هه رڪه سيش فه راموش ي بڪات، ڏوڙاو و مايه پوچ ده بي. له م نيونه نشدا
هه لٽر ده ي سيهه م بووني نيبه.

ٺم مروڻه داماهه ي ڪه ”رؤح“ و ”ويژدان“ و ”له طيفه ي ره باني“ و ”سر“ و ”خه في“ و
”أخفا“ و هه مو هه ست و نه سهه ڪاني تري به ويته نه خوشي به مادديه ڪاني هه زه تي
ٺه ييوب و (عَلَيْهِ السَّلَام) داوه شيوه و هيچي به سهه هه چه وه نه ماهه، له و رڙه دا چاو به حال ي
په ريشاني خويدا ده گيري و به دواي هه وايه ڪ، به شوين ده رفه تي ڪدا ده گه ري: ”داخو
بتوانم له رڙي باري تاقه ت پروو ڪيني تاوانه ڪانم قوتارم بي؟! تو بليي له عاره تي تاگه روو
هاتووي شهه رمه زاري سهه ريچي به ڪانم به پاڪڙي بيته ده ر؟!“

عاقیبهت: سزایه کی به سوئ

عاقیبهتیشیان: **وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** ”سزایه کی به ئیش و ئازاریان بو هیه.“ له گهله هر ههنگاو ئیکیان خویمان له بهرامبهر سزا و ئهشکه نهجهیه کی به سوئدا ده بیننه وه. سزایه ک، کزه له جهرگی مرووف دینیی و سوئی ده خاته دلییه وه. ئیدی بهم جوهره خویمان له گیزاو و چالی سزایه کی وه هادا ده بیننه وه...

داخو ده بیع ئه و سئ تا قمه کی بن که وا دوو چاری ئاوه ها سزایه ک ده بنه وه؟ کین ئه وانه ی که وا خوی گه و ره نایاندوینیت و بویمان ناروانیت و پاکیان ناکاته وه؟ ئه وانه کین که سزایه کی به سوئیان بو ئاماده کراوه؟ ههر بویه ئه و که سه ی تا ئیره ی فه رمووده که ده خوینیتته وه، خولیا و تاسه یه کی بیع وینه ی تیدا ده بزویت.. ئیدی ئیستا سه رتایا بو وه ته پارچه یه ک له سه رنج و، هه موو هیزی مه راق و پشکنینی خوئی خستو وه ته حاله تی ئاماده باشییه وه. ئینجا راسته وخو به دوایدا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموی: **الْمُسْبِلُ إِزَارَهُ** ”ئه و که سه ی له رویشتندا پۆشاکه که ی له زهوی ده خشینیت.“ ئه مه ش خوازه (کِنَايَة) یه بو لوتبه رزی و خو به زلزانی.

بیگومان له میژووی رۆما و یۆنانییه کاندا دیمه نی ئه و که سه انه تان دیوه که دامینی پۆشاکه کانیان به دوای خویماندا ده خشین. ته نانه ت ئه م حاله ته له فلیمه کانیشیاندا ده رده که ویت. به لام ئه وه ی لیرده گرنکه خشان ی چمکی پۆشاک نییه، به لکو به هیما کردنی ئه م دیارده ییه وه ک گوزارشتیک له فیز و خو به زلزانیی مرووفه کان. جا خو مه به سستی فه رمووده که ش ههر ئه مه یه.

خو به زلزانی و لووتبه رزی

چه نندین ئایهت و فه رمووده ی پیرو ز باس له خو به زلزانی و لوتبه رزی ده که ن و روونیان کردو وه ته وه که چه ده ردیکی سامناکن و چه ئه نجامگه لیککی سامناکیشیان لی ده که ویتته وه. ئه وه تا پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له فه رمووده یه کدا ده فه رموی: **لَا**

يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ كِبَرٍ ”هەرکەسێک هیندەى دەنکە خەرتەلەىەك خۆبەزلزانين (کيبر) له دليدا هەبێ، ناچیتە بەهەشتەوه.“^۱

هۆکارى ئەمەش دەگەریتەوه بۆ ئەوهى كە خۆى گەوره (جَلَّ جَلَالُهُ) رېنگاكانى هيداىەتى بە پرووى ئەو كەسانەدا داخستووە كە بە ئەندازەى گەردىلەىەك خۆيان پى گەورهىە و فيز لى دەدەن. ئەو تا خۆى گەوره له قورئانى پيروزدا دەفەرموى:

﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّآءِىَ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴾ (الأعراف : ١٤٦)

”ئەو كەسانەى بە ناحەق فيز لى دەدەن له زهويدا و خۆيان بە گەوره دەزانن، لەمەودوا پرووى دلایان وەرەچەرخینم له تیگەىشتنى ئایەت و فەرمانەکانم، خۆ ئەگەر هەموو موعجیزە و بەلگەکانیش ببینن، هیشتا هەر ئیمان ناهینن. خۆ ئەگەر رپی راستیش ببینن، هەر پەیرهوى نابن. بەلام ئەگەر رپی گومراییان بەرچاو كەوت، دەستبەجى دەیگرنە بەر. ئەمەش لەبەر ئەوهىە كە ئەوان برۆیان بە ئایەتەکانمان نەکرد و لایان بیتاگا بوون.“

کيبر و خۆبەزلزانين پەردەىەكە بەسیرەت و بینایى دل كۆیژ دەكات. ئەو وێژدانەى وا بووتە مۆلگەى كیبر، ئەو موعجیزە و كارە دەراسایانە نایینیت كە وا لە پەرە بە پەرەى پەراوى مەزنى بوونەوه راندا بە مەرەكەبى توانست و دانستیكى رەها نەخشیتراون. چ جاي ئەوهى پەییان پى بەریت و لیان تیبگات! ئاخەر كە بەصیرەت كۆیژ بوو، بەصەر چى بكات له ئیدراك؟!

گەورهىی تەنها بۆ خۆى گەورهىە. كەوابى كەى گونجاوه بە چاوى لیبورردەىیەوه برۆانریتە ئەو كەسەى حەقیقەتىكى وەها مەزن، كە رپۆژى پینچ جار له منارەكانەوه بە وینەى ئاوى ژیان دەچۆریتە وێژدانەكانەوه، بداتە پال كەسان و شتانی تر؟!

۱ مسلم، ایمان ۱۴۷-۱۴۹؛ ترمذی، بر ۶۱؛ أبو داود، لباس ۲۶.

له فەرمایشتیکی قودسیدا خۆی گەوره دەفەرموی:

الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعِظْمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا قَدَفْتُهُ فِي النَّارِ

"کبیریاء ریدامە و عەزەمەتیش ئیزارم. ھەرکەسێ لەم بابەتەدا بکەوێتە مەملانیۆه
لە گەلمدا، (سەر شوێری دەکەم و) فریێ دەدەمە دۆزەخەوه."^۱

"کبیریاء" بە واتای گەورەیی و شکۆمەندی دێ، کە ئەوەش یەکیکە لە سیفاتە بەرز
و بلندەکانی خۆی گەوره. پۆشاکێ دەرەکی و ناوەکی بۆ ئادەمیزاد چی بگەیهنێت، کبیریاء
و عەزەمەتیش - بەجۆرێک کە چۆنیتییەکە ی لای ئیمە نەزانراوه - ھەمان شت دەگەیهنن
بۆ پەروردگار. ھەر کەسێش بیهوی ئەم سیفەتانە لە گەل خۆی گەورەدا بەش بکات،
خۆی گەوره بە سزای شایستەیی خۆی دەگەیهنێت و دەیخاتە ناو دۆزەخەوه.

بە خەیاڵتدا نەیت کە ئیمان لە دڵێکدا سرەوت بگرێ کە خەوشی کبیری لێ
نیشتی. بە واتایەکی تر، ھەرگیز ئیمان بە خوا نابێتە ھاونشینێ دڵێک کە جگە لە
خۆی گەوره (عَزَّ وَجَلَّ) شتیکی تری تێدا سرەوتی. جا ئیتر ئەمەش حالی ئەو کەسە یە
کە خۆبەزلزانی و لوتبەرزێ لە ھەلسوکەوت و ڕەفتارەکانیدا ڕەنگی داووتەوه. ھەر بۆیە
لە فەرموودە کەشدا کە سایەتی و ئەدگاری ئەو جۆرە مرۆڤە، لەسەر شیۆی: "ئەو کەسە ی
لە ڕۆیشتندا پۆشاکەکی لە زەوی دەخشیێت" وینا کراوه.

مەتکار

کەسێ دووھم یان کۆمەلە ی دووھم بریتی یە لە "مَتَّان". ئەم مرۆڤە، خۆی گەوره مَال
و سامانیکی پێ بەخشیوه تاوھکو چۆن خۆی لێ سوودمەند دەبێ، ئاواش سوود بە
دەورویەرە کە ی بگەیهنێت و بیبەخشیێت بەوانیش. تا لە بەرامبەریشدا خۆی گەوره یە ک بە

۱ مسلم، البر ۱۳۶؛ أبو داود، لباس ۲۶. (دەقی فەرموودە کە لە أبو داوودە وەرگیراوه.)

هزار پاداشتی بداته‌وه. به‌لام ئەم مروّفه هەر خوۆشی تینه‌گه‌یاندوووه و هیچی نه‌به‌خشیوه. گەر جاره‌جاریکیش شتیکی به‌خشییی، ئەوه‌شی به‌منه‌تکردن پووج کردووته‌وه. له‌بیری چووبوووه که چ خوۆی و چ سه‌روه‌ته‌کەشی بنده و مولکی په‌روردگارن. ئەمه له کاتی‌کدا که هه‌موو ئەرکیکی ئەو خوۆی له‌وه‌دا ده‌بینیته‌وه که مولکی خوای گه‌وره دابه‌ش بکات. که‌چی ئەو، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی خاوێن مولکی راسته‌قینه‌ییت، که‌وته شه‌یدایی منه‌ت کردن به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه. ئای ئەوه چ غه‌فله‌تیکی گه‌وره و چ که‌وتنیکی ترسناکه!

راسته‌ خوای گه‌وره (جَلَّ جَلَالُهُ) سه‌روه‌ت و سامانی پێبه‌خشیوه، به‌لام ئەو سه‌روه‌ت و سامانه مافی که‌سانی تریشی پێوه‌یه. که‌چی ئەم مروّفه دیت په‌زیلی ده‌کات و ده‌ستی ده‌نوقینی. خوۆ ئە‌گەر شتیکی له‌ده‌ست بیته‌وه، ئەوا منه‌تی پێوه‌ ده‌کات و ده‌یداته‌وه به‌ چاوی به‌رامبه‌ره‌که‌یدا. مه‌گەر نه‌یده‌زانی که ئە‌گەر هه‌ر هیچیش نه‌به‌خشیت به‌لام به‌روویه‌کی خوۆشه‌وه ئەو که‌سه له‌کوۆل خوۆی بکاته‌وه که داوا ده‌کات، له‌و سه‌ده‌قه و به‌خشینه‌ باشتره که نازاری به‌دوادا دیت؟! ئە‌وه‌تا قورئانی په‌یروۆز ده‌فه‌رموی: ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى﴾ (البقرة: ۲۶۳) ”قسه و گو‌فتاریکی جوان و شیرین و چاوپۆشیه‌ک (له‌ هه‌له)، چاکتره له‌و سه‌ده‌قه به‌خشینه‌ی که نازاری به‌دوادا دیت و منه‌تی له‌گه‌ل بن.“

”مَنَّا“ له‌ هه‌مان کاتدا مروّفی په‌ژرد و ده‌ست نووقاویش ده‌گریته‌وه. ئەمه له کاتی‌کدا‌یه که په‌ژدی و په‌زیلی، مروّف له‌ خوا و له‌ به‌هه‌شت و له‌ خه‌لکیش دوور ده‌خاته‌وه. به‌لێ، دووری ده‌خاته‌وه و له‌ دۆزه‌خی نزیک ده‌کاته‌وه. پێغه‌مبه‌ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ فه‌رمووده‌یه‌ کدا له‌باره‌ی په‌زیلییه‌وه ده‌فه‌رموی:

الْبَحِيلُ بَعِيدٌ مِّنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِّنَ الْجَنَّةِ بَعِيدٌ مِّنَ النَّاسِ قَرِيبٌ مِّنَ النَّارِ

”مروّفی چرووک و په‌زیل له‌ خواوه‌ دووره. له‌ به‌هه‌شته‌وه دووره. له‌ خه‌لکیش به‌دووره و له‌ دۆزه‌خیش نزیک.“^۱

۱ ترمذی، البر ۴۰؛ طبرانی، المجمع الکبیر ۲۷/۳.

سزایهک له ره‌گه‌زی کردار

له فهرموده‌ده‌که‌دا یاسایه‌کی ره‌وانیژیمان به‌رچاو ده‌که‌ویت که پیی ده‌لین "اللف و التشر المُرْتَب". واته، ده‌سته‌واژه‌ی "وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ" رپوی له "مَتَّانٌ ه". ئەوه‌تا هه‌ردوو‌کیشیان له ناوه‌ر‌استدا هاتوون. یه‌که‌مین و دوایه‌مین ده‌سته‌واژه‌ش دووباره‌ده‌ر‌وانه‌یه‌کتري. له‌مه‌وه‌ده‌توانین ئەم‌ئاماژه‌ره‌وانه‌هه‌لبی‌نجینین: وه‌ک‌چۆن‌که‌سی‌منه‌تکار‌له‌دنیا‌دا‌به‌چاوی‌به‌زه‌یی‌ه‌وه‌نه‌یده‌ر‌وانی‌یه‌خه‌ل‌کی و گرنگی پی‌نه‌ده‌دان، ئە‌گه‌ر‌جارو‌باری‌ش‌بیه‌خشیایه، ئە‌وا‌ده‌یدا‌یه‌وه‌به‌چاویان‌دا و پو‌و‌چه‌لی‌ده‌کر‌ده‌وه، له‌ئاخیره‌تیش‌دا‌ر‌وبه‌ر‌وی‌سزایه‌ک‌ده‌بیته‌وه‌که‌له‌هه‌مان‌ره‌گه‌زی‌کرداره‌که‌یه‌تی و، خ‌و‌ای‌گه‌وره‌ش (جَلَّ جَلَالُهُ) به‌هه‌مان‌شی‌وه‌مامه‌له‌ی‌له‌گه‌ل‌دا‌ده‌کات.

ئ‌ه‌وانه‌شی‌که‌وا‌به‌لووتبه‌رز‌ی و خ‌وبه‌زلزانی‌یه‌وه‌به‌ر‌ینگادا‌ده‌ر‌ۆن و دامینی‌پ‌وشاکه‌کانیان‌به‌زه‌وی‌دا‌ده‌خشی‌ن و بی‌زیان‌نایه‌ت‌قسه‌له‌گه‌ل‌که‌س‌دا‌بکه‌ن، با‌باش‌بزانن‌که‌خ‌و‌ای‌گه‌وره‌له‌قیامه‌ت‌دا‌قسه‌یان‌له‌گه‌ل‌دا‌ناکات. با‌ئ‌مه‌بزانن‌و‌به‌و‌ر‌ینگه‌یه‌دا‌نه‌ر‌ۆن‌که‌ده‌یان‌گه‌یه‌نینه‌ئ‌ه‌و‌سزایه.

که‌سی‌سی‌یه‌میش‌ئ‌ه‌و‌مر‌و‌قه‌یه‌که‌به‌در‌ۆ و به‌پالنه‌ری‌هه‌ستی‌کی‌نامه‌ردانه‌ی‌وه‌ک‌دا‌بین‌کردنی‌به‌ر‌ژه‌وه‌ندی‌دنیا‌یی، سو‌یند‌ده‌خوات-ئ‌مه‌سه‌رباری‌ئ‌ه‌وه‌ی‌که‌سو‌یند‌خ‌واردن‌ته‌نانه‌ت‌له‌کاتی‌ئاسایی‌ش‌دا‌دروست‌نییه- و ده‌یه‌ویت‌ئ‌ه‌م‌ر‌ینگه‌یه‌وه‌بر‌ه‌و‌به‌ماله‌که‌ی‌بدات و بی‌فر‌وشیت. ئە‌مه‌ش‌ئ‌ه‌و‌سی‌یه‌مین‌تابل‌وی‌یه‌که‌مر‌و‌ف‌ر‌اپی‌چی‌چاره‌نووسی‌کی‌ره‌ش‌ده‌کات و ده‌یخاته‌به‌ر‌هه‌ره‌شه‌ی "وَلَا يُرْكَبُهُمْ".

" وَ الْمُنْفِقُ سَلَعْتَهُ بِالْحَلِيفِ الْكَاذِبِ "یش‌گوزارشت‌له‌کۆمه‌له‌ی‌سی‌یه‌م‌ده‌کات.

هه‌روه‌ک‌له‌سه‌ریشه‌وه‌ئاماژه‌مان‌پیدا، ئە‌مانه‌که‌سانیکن‌وا‌ده‌زانن‌له‌کارو‌باری‌بازرگانیدا‌له‌ر‌ینگه‌ی‌در‌ۆوه‌قازانج‌ده‌که‌ن و باوه‌ر‌پیشیان‌وایه‌که‌به‌سو‌یندی‌در‌ۆ‌خه‌ل‌کی‌هه‌ل‌ده‌خه‌له‌تینن. به‌لی، ئە‌و‌سی‌یه‌مین‌کۆمه‌له‌ش‌که‌شایسته‌ی‌سزان، ئا‌ئ‌ه‌مانه‌ن.

جا‌ئ‌یستا‌ته‌ماشایه‌کی‌ئ‌ه‌م "جَوَامِعِ الْكَلِمِ"‌ه‌ی‌پی‌غه‌مبه‌ری‌خ‌واو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه‌ن

و له ناخی دلتانهوه بلیین: فَصَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ. دوویات کردنهوهی ئەمەش لەپاش هەر
 فەرموودەییەک، قەرزى ئەستۆمانە. هەموو دەربرینیکی ئەو زاتە وامان لى دەکات که
 بلیین: "مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ".

۱۳. بەلای زمان و عیقفەت

له فەرموودەییەکی تردا که ئیمامی بوخاری ولە صەحیحە کەیدا رپوایەتی کردووه،
 پیغەمبەر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەفەرموى:

مَنْ يَضْمَنَ لِي مَا بَيْنَ لِحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ

”هەرکى سەبارەت بەوهی لەنیو هەردوو شەویلگە و لەنیو قاچەکانیایەتی پەیمانم
 بداتى و بۆم زامن بکات، منیش بەهەشتى بۆ زامن دەکەم.“^۱

ئەو کەسەى ئەم قەسەیه دەکات پیغەمبەرى خوایهو(صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ). ئەو له هەموو
 کەس باشتر دەزانى که مەرؤف توانای که فەلەتی چى هەیه و چیشى له توانادا نییه. جا
 ئەگەر فەرموویتتى گەرەنتى بەهەشت دەکەم، ئەوا بە دلنیاييەوه دەیکات. ئەوهتا دەبینین
 کاتى که سە لەبارەى هاوەلێکی بەرپێزى وهک عوسمانى کورى مظعون(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). که
 بە برا ناوی بردووه و له باوهشى گرتووه، دەلێت: ”بوى بە بالندەى بەهەشت و جیت
 هیشتین.“ پیغەمبەرى خواو(عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) بەرپەرچى دەداتەوه و، دەفەرموى: ”من
 سەربارى ئەوهی پیغەمبەرى خوا، که چى هیشتا نازانم چۆن مامەلەم له گەل دەکریت.
 تۆ له کوپوه زانیت ئەو بەهەشتییە؟!“^۲

ئەمە ئەوه دەگەیهنیت کاتیک پیغەمبەرى خواو(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەلێنى بەهەشت دەدات
 بەو کەسەى که بەلێنى پاراستنى نیوان دەم و داوینى داوه و بەلێنەکەشى دەباتە سەر، ئەوا
 ئەمە هەروا و لەخۆوه نییه. بەلکو بەلێنیکى وا، بە دلنیاييەوه پالى داوه بە هەوالیکهوه
 که خواى گەوره پى راگەیاندووه.

۱ بخارى، رفاق ۲۳.

۲ بخارى، جناز ۳؛ أحمد بن حنبل، المسند ۲۳۷/۱، ۴۳۶/۶؛ طبرانى، المجمع الكبير ۱۳۹/۵، ۳۷/۹.

جا خو ئه و سهروهه ههركيز به گوڤرهى ويست و ئارهزوى خوى به دهم خاوه قسهى نه كردهوه. كه وايى، فهرمايشته كانى خودى حهق و حهقيقه تن. ئه و به لينا نه شى كه داونى، هه ر ئه وهندهى رڤوژيان هات، هه موويان وهك خوڤيان دينه دى.

ئه گه ر تو توناي پاريژگارى ئه و زمانهى نيوان شه ويلگه كانت بكهيت و، نيو داميتت بپاريژيت و به عيففه ته وه بژيت، ئه و ا بى هيج دوود لييهك ده ليم كه ئه گه ر له رڤوژى دو اييدا زه بانويه كان قو لبه ستيان كرديت و به ره و دۆزه خ راپيچيان كرديت، ئه و ده توانى تا دهنگت بر دهكات هاوار بكهيت و بلييت: ”من رسول الله كه فاله تى كردهوم.“ دلنيا به ئه م هاوارهت بيهووده نايى و ده بينى كه چو ن شه فاعهت و كه فاله تى حه زه رتهى محمد المصطفى و (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَتَمَّ السَّلِيمِ) ده گاته فريات.

قسه كردن نيعمه ته

له راستيدا ده مى مرؤف كه به هره مه ندى نيعمه تى ده رپينه، ئه ندا ميكه نرخ و به هاى له پيوانه نايهت. به لام كاتى ئه ندا ميكي وا موبارهك له خراپه دا به كارها ت، ده بى به زيان به خسترين ئامراز و مرؤف به ره و كاره سات و له نا وچوون ده بات. هه ر ده مه كه مرؤف به هو يه وه ده توانى ته سبيح و ته قديسى خواى گه وه بكات. فه رمان كردن به چاكه و نه هى كردن له خراپه ش هه ر له رپى ده مه وه ده كر يت. مرؤف له رپى ده مه وه په روى گه ر دوون و راقه كاره ئه زه لييه كه ي كه قورئانى پيرۆزه، ده خو نيته وه و بو كه سانى تريشى باس دهكات. جارى واش هه يه به ده رپرين و گو فتاره كه ي مرؤفى بيبا وه ر ده هينيته وه نيو بازنه ي با وه ره وه.. به مه ش كاريك ئه نجام ده دات كه چا كت ر بى له هه مو و ئه و شتانه ي خو رى به سه ردا هه لدى و ئا و ده بى.. هه روه ها مرؤف له رپى ده مي هه وه به رز ده بيتته وه بو ”أَعْلَى الْعَلِيّين“ و له لوتكه ي ”صيد ديقبييه ت“ دا ته خت داده مه زرينى.

به لام بيرمان نه چيت كه هه ر ئه م ده مه شه مرؤف به ره و تيا چوون ده بات. ئه وه تا هه رچى كو فر و كو فرانه، هو كاره كه ي ده مه. ئه وانه ي پر به دم جنيو به خوا و پيغه مبه ره پايه به رزه كه ي و (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) ده دن، هه ر له رپى ده مه وه ئه م تا وانه قيزه ونه ئه نجام ده دن. هه رچى درؤ و غه يبهت و بوختانيش هه يه هه ر به دم ده كر يت. له مه وه بيگره تا ئه وه ي

مروفت له رپي دهمه وه ده كه ويته نيو چالي دروي موسه يله مه وه.

ته وه تا پيغهمبيري خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تهنها يهك وشه ده فهرموي و سه رنج بو لاي يهك ته ندام راده كيشي.. ئيدي ته و تاكه وشه يه، به سهدان حه قيقهت كه تا ئيستا باس نه كراون و، ته و چهند لايه نه نش كه له سه ره وه باسيان رابورد، ههر همموي له خويدا كو ده كاته وه. پيمان ده فهرموي: ”دم له بازنه ي ريگه پيدراوي خويدا به كاريين، تا منيش به لييني به هه شتتان بده مي.“ ته مه به و مانايه نايهت كه ”دهمتان دابخهن و بو خوتان له گوشه يه كدا دابنيشن.“ به لكو مه به ستي ته وه يه كه: ”له بازنه ي ريگه پيدراودا به كاري بيين.“

ته دهب له قسه كردندا

ده بيين پيغهمبيري خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناوي ته ندامي مه حره م ناهيني.. به لكو له شوييدا ده سته واژه ي ”له نيوان دوو قاچ“ به كار دهيني. ته مه ش خوي له خويدا يه كي كه له ده ركه وته كاني ته دهبه به رزه كه ي. جا خو تهنانهت كاتي له و شتانه ش ده دوا كه باس كردنيان به لاي ئيمه وه ته و په رپي ئاسايي و سروشتي بوون، ته و له نيو ته ده بيكي قولي وا تاييهت به خويدا قسه ي ليده كردن، تهنانهت ته و شتانه ش كه به روالهت به لاي هه نديكمانه وه ناحه ز و بيژراو بوون، له پر له بهر چاواندا ده بوون به تابلوي جوان و نه خشين. مروفتيك بوو ههر به ته خلاق و ئاكار و خوور هوش و سروشتي له سه ر جواني و جوانخوazi به رنامه رپژ كرابوو.

بروانه، كاتي ك باس له ته ندامي ك ده كريت كه ناوه ينياني له نيو مروفته كاندا مايه ي شه رمه، ته و له نيو جواني به تاييه ته كه ي خويدا ئاماره ي بو ده كات و ده سته واژه ي ”نيوان دامين“ به كار دهيني. ده ي من چي بليم: ”هه لبه ته جوانه ته وه ي په رپه وي جوانان ده كات...“

نيوان دامين

نيوان دامين زور گرنگه. ته و ميوه قه ده غه كراوه ي كه بوو به هو كاري هاتنه ده ره وه ي حه زه تي ئاده م له به هه شت، له م ره هه نده دا روويدا وه. جا له بهر ته وه ي شي كرده وه ي دوور

و دريژى ئو ئايەتەى كە باس لە هاتنە دەرەوہى حەزرەتى ئادەم دەكات لە بەهەشت، لە دەرەوہى بابەتە كەمانە، بۆيە ئىستا ناچينە ناو ئو باسەوہ. بەلام لەبەر ھەستيارى و گرنكى بابەتە كە چەند لايەنىك دەخەينە روو:

وہك چۆن بەردەوامى نەوہ و وەچەكان لەم رېگايەوہيە، لەناوچوون و دارمانيشيان بەھۆى زينا و بەدەرەوشتييەوہ، ھەر لەم رېيەوہيە. چونكە لە ئەنجامى خراب بەكارھينانپەوہ رەچەلەك و نەژادەكان تىكەللى يەك دەبن و دەشويين. بەم ھۆيەشەوہ گرنگترين ئو تايبەتمەنديانەى كە پيوستە لە ھەموو سيستەمە ياساييەكاندا پياريزرين، دەبنە قوربانى دەستى ئەم لايەنە و تياچوون و رووخان بەرۆكيان دەگرين.

كى باوكى كيبە؟ كى ميرات بۆ كى جى دەھيللى؟ كى داواى ماف لە كى دەكات؟ خيزان چۆن دەپاريزرى؟ ميللەت چۆن بە زيندوويى دەمىنيتتەوہ؟ ھەموو ئەم پرسيارانە و ھاوشيوەكانيان وابەستەى عىففەت و داوين پاكين. لە كاتىكدا مروڤە داوين پاكەكان و ئەو كۆمەلگايانەش كە لەو مروڤانەوہ ھاتوونەتە مەيدان، تاوھكو قيامەت بەردەوامى بە بونىادى ناوخويان دەدەن، كەچى ئو تاك و ميللەتانەى نوقمى نيو ليتاوى زينا و بەدەرەوشتى بوون، ناتوانن بوونى خويان لە وەچەيەك زياتر دريژە پيبدەن.

لە راستيدا بە وينەى سەرچەم بابەتەكانى تر، لەم بابەتەشدا بازنەى حەلال بەرفراوانە و سەروزىادى تيركردنى حەز و ئارەزووكانى مروڤە. بۆيە ھيچ پيوست بە چوونە نيو بازنەى حەرام ناكات. چونكە ئو حەز و ئارەزووانەى لە مروڤدا ھەن، لە بازنەى حەلاليشدا دەكرى بە جوانترين شيوہ دەستەبەر بكرين و تير بكرين. لەبەر ئەمەيە كە پيغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرموى:

تَنَاقَحُوا تَكْثُرُوا فَإِنَّيْ أَبَاهِي بِكُمْ الْأَمَمَ ”ھاوسەرگيرى بكەن و زۆر ببن! چونكە لە بەرامبەر ئوممەتەكانى تردا شانازى بەزۆريتانەوہ دەكەم.“^۱ بەللى، پيغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە بەرامبەر ئوممەتەكانى تردا شانازى بە زۆرى ئوممەتەكەيەوہ دەكات. تەنانەت ئوممەتەكەى ئەوئەندە زۆر دەبيت، ئوممەتەكانى تر لەچاويدا ديار نامينن. جا زۆربوونى

۱ عبدالرزاق، المصنف ۱۷۳/۶. (بۆ بينينى ئو فەرمودانەى اتاى ھاوشيوە دەدەن بە دەستەوہ پراوانە: أبو داود، نكاح ۳؛ نسائي، نكاح ۱۱؛ ابن ماجه، نكاح ۰۱)

ثوممه ته که ی دیسانه وه به نده به داوین پاکیه وه. به لئ، تنها له م ریگایه وه ئەو ئەنجامه به دهست دیت. بی ره چه لهك و نه سه به كان و ئەوانهش كه خاوه نی ره سه نترین نه سه بن، هه ره له م رییه وه چاو به دنیا هه لدینن. ئیدی ئەوی، زهوییه کی به پیتی وایه كه به پرووی هه ردوو دژه كه دا كراویه.

له لایه کی تره وه، سو راغی مرؤف له م رووه وه به دوای ریگایه کی هه لالدا، پاداشتی ئەنجامدانی فه رزئکی دهست ده خات. کاتیک پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەمه ی بو هاوه له به ریژه كان روون ده کرده وه، ئەصحاب به سه رسوورمانه وه پرسییان كه چون شتی وا ده بیت؟ پیغه مبه ری خواشو (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) به دم زه رده خه نه وه ئەم وه لامه ی دانه وه: "ئهی ئە گه ره به ریگای هه لال ئەنجامی نه دایه، هه رام نه ده بو؟" هه مووشمان ده زانین كه وازهینان له هه رام فه رزه. كه واته گرتنه به ری ریگایه کی هه لال پاداشتی فه رزئك دهستی مرؤف ده خات.

ده ئیستا بروانن، بابه تئکی وا، كه له روانگی رواله ته كه یه وه هه لکی به ناوهینانی شه رم ده یانگریت، ریگایه كه كه ته نانه ت پیغه مبه رانیش پییدا تییه ربوون. ده ی ئە گه ره هه ستئکی وا به هه زه رته تی ئاده م (عَلَيْهِ السَّلَام) نه به خشرایه، شانازی مرؤفایه تی، هه زه رته ی موحه ممه دو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) چون ده هاته بو نه وه. كه واته ئامانجی سه ره کی ئەو میوه فه ده غه كراوه و مه به سه ته راسته قینه كه ی، بریتی بووه له وه ی كه به ری سه ره ره مان و (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَتَمُّ التَّسْلِيمِ) بگریت...

"ئە گه ره هه زه رته تی ئاده م (عَلَيْهِ السَّلَام) په یوه ندی نیوان ده سته ردن بو ئەو میوه فه ده غه كراوه و هاتنه دنیا ی هه زه رته ی موحه ممه دی (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَايَا) بزانیایه، نهك هه ره دهستی بو ده برد، به لكو داره كه ی به ره گه وه ده خوارد..." وه ختی خو ی ئەم وته یه م له یه كینك له وتارییژه دلگه رمه به جو شه كانمانه وه بیست...

ویلیه تی ستوونی

۱ مسلم، زكاة ۵۳؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۶۷/۵-۱۶۸.

به تايهت ليږدا دهموئ سهرنجتان بو لاي بابه تيكي زور گرنګ رابكيشم:
 پيغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ليني به ههشت ددهات به و كه سهی كهوا به ليني
 پاراستنی نيوان ههردوو شه ويلگه و نيوان قاچه كانی ددهات. ټو به ژن و بالا نايابانه
 مژدهی به ههشتيان پي دراوه ديارن.. كهواته به دهر له وانيش كه سانيكي تر هه ن كه
 له بهر حورمه تي ټو پايه يه ي پي گه يشتون و، ټو نزيك يه ي ده ستيان خستوه،
 به هره مه ندييه كي له م جوړه يان به ده ست هيټاوه. به ده ست هيټاني ټم به هره مه ندييه ش
 ده گه رپته وه بو زه حمه تي پاراستنی دم و داوين.. ريشي تيده چي وايي. چونكه له و
 ساتانه دا كه شه هوهت زور بو مروف ديني و، سهرتپاي جه سته ي ده ته ني و روحي
 ده هه ژيني، ته نانه ت له و كاته دا كه ئيراده سست و خاو ده بيته وه و به پرووي هم مو
 جوړه كانی خراپه دا ده كړي ته وه، خو گرتنه وه ي مروف و زالووني به سهر نه فسيدا له بهر
 خاتري خواي گه وره، كاريكي هيټه گرنګه، له وانه يه هه ر به ستووني بيگه يه نيته
 لوتكه ي كه مالات. به دلنيايي شه وه ټو كه سه ي له م كاردا سهر كه وتوو ده ي، ده چي ته ژير
 كه فالتی پيغهمبهری خواوه و به ره و به ههشت ده فریت.

به لي، جه خت ده كه مه وه و ده ليم: ټوه ي بتواني كه ف و كول و هه لچورونه كانی نه فسي
 لغاو بكات، له ده مي ئاماده يي نه فس بو هم مو جوړه خراپه كارييه ك، بتواني بيخاته
 ژير ركنفي خوي و بيگري ته وه له چورونه نيو تاوان و به رده وام به ئارام ييه وه له رووياندا
 بوه ست يته وه و به بي وچان كار له سهر ټم خاله لاوازانه و هاوشيوه كانی بكات، ټم كه سه
 ده تواني له ساتي كدا ټو فه يزانه به ده ست بينيت كه كه سانی دي به چه ندين سال سهر
 و سلوك و مواجه ده ي نه فس ئينجا ده توان به ده سته بينن. هه روه ها پاداشتيكي ده ست
 ده خات كه زور له پاداشتي ټو كه سه زياتر بيت كه هم مو شه ويك هه زار ركات نويز
 ده كات. هه مو ټه مانه ش له ماوه ي تنها ساتي كدا... به لي، له ماوه ي تنها ساتي كدا
 ده سته ده خات و به شيوه يه كي ستووني ده يگه يه نيته مه قامي ويلايه ت.

تكا ده كم كه س وا گومان نه بات كه به مانه له قه در و به هاي نويز و روژروي
 نافيله كم ده كه مه وه.. به لكو هه ريه ك له وانه بو خوي هو كاريكي گرنګي نزيك بوونه وه
 به نده ن له كردگاري به دي هپنه ري. تا دنياش دنيا بي هه روا ده ميننه وه. به لام ليږدا تنها

ويستمان يه كيكى تر له و هوکارانه بيئينه وه ياد كه مروّف به ره و كه مالاتى مروّفايه تى بهرز ده كه نه وه.

دهى با له خوى گه وړه بپارپينه وه كه له روى به شه ريه ته وه هيزى پينج شه ش مروّفمان پيښه خشيت و پرچهك و سازمان بكات به و بنه ميانه ي كه مروّف به ره و نه وحي كه مالاتى مروّفايه تى بهرز ده كه نه وه و بشمان پاريزيت له هه موو جوړه خراب به كار هينان يكيان!

له راستيدا زور گرنه كه مروّف به سروشتيكي له بار بو خراپه و له زه مينه يه كه پرمه تر سيدا خوى بپاريزيت و بهر ده وام بيت له ريكردن. به لى، هه روهك ناوهر وكي "بِحَسْبِ الْمَغْرَمِ الْمَغْنَمُ" ناماژى بو دهكات، پاداشت و دهستكه وت هينده ي ماندوو بوونه. بهرزى و بلنديش به نه ندازى به زاندى مه ترسييه كانه. نه و زه مينه يه ي كارى تيدا ده كه ين چه نديك مه ترسيدار بيت و، نه و بهر پرسيار يتييه ي ده يگرينه نه ستو، چه نده له روّخى كه نده لاند ا بيت، نه وه نده پاداشت و خه لاته كه گه وړه تر ده بيت.

با روّشنايى زياتر بخه ينه سهر بابته كه:

نه وه تا خوى گه وړه هه ندى مادده ي زيان به خشى خستو وه ته نيو ماهيه تان، له وانه: تو ورپه ي، قين، نه فرته، شه هوه ت... به لام هيج كام له مانه هيج كاتى نه يان تو انيوه كارى خويان له نيوه دا رايى بكهن و بتانخه نه ژير ريكفى خويانه وه. به لكو به پيچه وانه وه، به و ئيراده سه رسوور هينه ره ي خو تان، جله وى نه مانه تان گرتو وه و خستو وانه ته ژير كو نتر ولى خو تانه وه.. وهك مروّفى به ئيراده و روّحانى ژياون، فهرز و سووننه ته كانيشتان به جيه يناوه، پله ي ژيانى روّح و دل تان گرتو وه ته بهر و گير وده ي زرق و برقى جوانيه سه رنجرا كيشه كانى ريگاي دوّزه خ نه بوون، بگره شاتان داو ته بهر زه حمه تيه كانى سه ر رپى به شه شت و بهم جوړه ش هه ولى پاراستنى خواويستى و ره بان ييه تى خو تان داوه... له نه نجامى نه مانه دا هه ر نه وه نده ي زانيت بو يته ته هاونش ينى پيغه مبه ران و راستگو يان و شه هيدان.

پيم وايه هه ر نه م رازه شه له پشت نه و ناوردانه وه پر سوّز و ميه ره ي حه زره تى محمد

المصطفى و(صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) هوه به پرووی ئەم کۆمەڵەدا که نوینەری ژبانەوهی دوو هەمی و له ئاخر زەماندا و له نیوهندی هەزار و یەك فیتنه‌دا هەولێ بەرز کردنه‌وهی به‌یداخی دینی موبینی ئیسلام دهن... له کاتی‌کدا شه‌قام و بازاره‌کان هه‌روه‌کو دۆله‌کانی دۆزخ مروّفه‌کان په‌لکیشی نیو خویان ده‌که‌ن و ده‌یان تویننه‌وه، ئەم مروّفانه‌ی که بوونی خویان ده‌پاریژن و دان به‌خودا ده‌گرن و پیداکری ده‌که‌ن، ئەوانه‌ن که له مه‌عیه‌تی هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کاندا هه‌ژمار ده‌کری‌ن. ئەوان هاوه‌ولێ پیغه‌مبه‌ری خوان و ئەمانیش براکانی. ئەوه‌تا ئەو سه‌رده‌اره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر له سه‌رده‌می خۆیدا تاسه‌مه‌ندیی خۆی بو ئەم مروّفانه ده‌رخستوه که چه‌ندین سه‌ده ده‌ی خۆی دی‌ن و، وه‌ك بلیی فه‌رموویه‌تی: ”سه‌لام له براکانم.“^۱

به‌لێ، هه‌ر ده‌لێی پیغه‌مبه‌ری خوا و(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌گه‌ڵ هه‌موو سه‌ده‌کان، به‌ تابه‌تیش ئەم سه‌ده‌یه‌ی خۆمان ده‌دوێت و، ده‌فه‌رموی: ”کێ به‌لێنی پاراستنی دەم و دامینیم بداتی، من دەبم به‌ که‌فیلی به‌هه‌شتی.“ ئەو وته‌یه‌ پرووی له‌ که‌سانیکه‌ که تا بلیی ئاره‌زوومه‌ند و موشتاقی به‌هه‌شتن. تا بشلیی عاشقی دیداری خوی گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ین. ئیدی ئەمانه‌ له‌ ژێر رۆشنایی ئەم فه‌رمایشته‌ مژده‌نامی‌زه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا و(عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتْمُ التَّسْلِيمِ) هه‌نگاو ده‌نێن و به‌ پشتیوانی خوی گه‌وره‌ش سه‌رکه‌وتوو ده‌بن.

جا وه‌ك له‌به‌ر چاودایه‌، پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌ پوختترین ده‌برین رۆشنایی ده‌خاته سه‌ر ئەو ریگایانه‌ی به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌پۆن. به‌م ده‌برینه‌ کورت و پوخته‌ش تابلوی نمونه‌بیترین تاك و کۆمه‌ڵه‌کیشی. ئیستا ده‌پرسی‌ن: داخۆ جیکردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تیکی هینده‌ دوور و درێژ له‌ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی هینده‌ کورتدا جگه‌ له‌وه‌ی که بدریته‌ پال فه‌تانه‌تی ئەعظم، به‌ چه‌ شتیکی تر لێک ده‌دریته‌وه‌؟ به‌لێ، سولتانی گوفتار هه‌ر خۆیه‌تی و ”جوامع الکلم“یش هه‌ر به‌ گوفتاره‌کانی ئەو ده‌وتری.

۱۴. ئەو کرده‌وانه‌ی هه‌له‌کان ده‌سپرنه‌وه و په‌کان به‌رز

۱ مسلم، طهارة ۳۹؛ نسائي، طهارة ۱۱۰؛ ابن ماجه، الزهد ۳۶.

دهکه نه وه

له فەرموودهیه کی تر دا که ئیمامی موسلیم گێڕاوتیه وه، پیغه مبهری خووا (صلی الله علیه و سلم) ده فەرمووی:

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ. قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ وَ كَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَ انْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمْ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمْ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمْ الرِّبَاطُ

”نایا ئاگادارتان بکه مه وه له وهی که به هۆیه وه خوی گه وره هه له کانتان ده سپرته وه و پله به پله به زرتان ده کاته وه؟ ها وه لانیس فەرموویان: به لئى ئه ی پیغه مبهری خوا. ئه ویس فەرمووی: ده ستنوێژ گرتنی ته وا و تیروته سه ل له و کاتانه دا که (هه لومه رجه کان تا بلیی زه حمه تن و) ده ستنوێژ گرتن نارچه ته. زۆر هه نگاونان به ره و مزگه وت (هاتوو چۆی زۆری نیوان مال و مزگه وت)، چاوه پڕی کردنی نوێژ له دواى نوێژ (دواى هه ر نوێژیک بکه ویته چاوه پروانی نوێژی دواتر). ئیدی ئا ئه مه یه ”الرِّبَاطُ“ واته ئه و خو به خوا په یوه ست کردنه ی که له پله ی ئیشک گرتن دایه له سه ر سنوره کان.“^۱

ئێستاش با ئه وه نده ی له تواناماندایه هه لۆیسته له سه ر ئه م زنجیره وته زمرو تیه بکه یین:

هه ر له سه ره تا وه پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) به وشه ی ”أَلَا“ سه رنجی دوینراوه کانی راده کیشی و ئاگاداریان ده کاته وه. ئاخه ئه و بابه تانه ی له فەرمووده که دا باس ده کرین، کۆمه له بابه تیکن که داخوازی سه رنجدان و کۆکردنه وه ی بیه ر و هۆشن. چونکه ئه نجامدانی ئه و کارانه، ته نها به دیکه ت و بیدارییه وه ده کری. ئه وه تا کۆمه له هه لسوکه وتیک هه یه که مرۆف ته نانه ت له کاتی خه ویشدا ده توانیت پیا ن هه لسییت. بۆ نموونه، ئه گه ر که سیک له به ر ئه وه ی خه وتوو ه زینا نه کات، یان له به ر ئه وه ی له خه ودا یه غه یبه ت نه کات، ئه وا به لایه نی که مه وه تووشی ئه م گونا هانه نه بووه. به لام ئه و

۱ مسلم، طهارة ۴۱؛ ترمذی، طهارة ۳۹.

هەلسوكەوتانەى ئىمە دەمانەوى ھەلۆستەيان لەسەر بکەين، کۆمەلە ھەلسوكەوتىن کە ھەر لە بنەرەتدا پىوستيان بە بىدارى ھەيە و تەنھا ئەوانەى بە ناگا و بىدارن دەتوانن ئەنجاميان بەن. ھەريۆيە لە سەرەتاي ھەرموودەکەدا ئامرازى ئاگادارکردنەوى "ألا" بە کار ھاتووە.

وشەى "ھەلە" ش يە کىکە لەو وشانەى کە جىي سەرنجە. ھەموو مروفىنک ھەلە دەکات. تەنانت ئەو کەسەى دەلى ھەلەم نىيە، وا دادەنریت کە گەرەترىن ھەلەى کردووە. ھەلەنەکردن تايبەتە بە پىغەمبەران: **كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَ خَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ** "ھەموو کەسەى ھەلە دەکات. چاکترىنى ئەو کەسانەش کە ھەلە دەکەن، ئەوانەن کە تەوبە دەکەن."^۱ جا لێرەدا پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيەوى ھەوالى رىگەچارەى رزگاربوونمان لەو ھەلانە بەداتى کە مروف بەرەو دۆلەکانى دۆزەخ پەلکىش دەکەن.

بىرمان نەچىت بە تەنھا رزگار بوون لە ھەلە بەس نىيە، بەلکو قوناغبرى و پلە بە پلە بەرز بوونەوش گەلنک گرنگە. لە راستیدا سڤینەوى ھەلەش بو خوى پلەبەک بەرز بوونەويە. ئىنجا کردەوھەکانى تىشى دىن و بە چەندىن قولايى تى دەگەيەنن.

ئىدى بەم شىويە، مروف لە سايەى ئەم کردەو ئەرىنى و نەرىنىيانەيدا دەچىتە نىو ھەلەزۆنىكى نوورانى و بەردەوام بەرەو ناکووتايى بوون لە پەروازدا دەبى. پىم وايە چارۆکە ھەلدان لە دەرياي مەعريفەتى ئىلاھيدا ھەر ئەمە بى...

يەكەمىنى ئەم کردەوانە، دەستنويز گرتنە لە سەختترىن ھەلومەرجدا. مەرچە ئەو دەستنويزەش بى کەموورتى و دوور لە ناتەواوى بى. لە بەفر و سەرماوسۆلەى زستان و دەستنەکەوتنى ئاو بو دەستنويز و ھالەتى تى وەك ئەمانەدا...

دووەمىشيان برىتييە لە بەسەر بردنى تەمەنىک لە رىگای مزگەوتدا. تەمەنىكى لەو جۆرە، رۆژىك دى ھەروەك تۆوى ژىر خاك، دەبى بە دارىك لە ئاخىرەتدا کە بەرى بەھەشتى گرتبى. بەلى، رۆوکردنە مزگەوتە دوورەکان و دانەبران لە مزگەوت.. ئەمەش کردەوى دووھە.

۱ ترمذى، قيامة ۴۹؛ ابن ماجة، زهد ۳۰؛ الدارمى، رقاق ۱۸.

ئامانج نوپژه

سپه مینیشیان چاوه پیکردنی تاسه مه ندانه ی نوپژه له دوا ی نوپژه. ئەمه، وهك له فەرموودهیه کی تریشدا باس کراوه،^۱ به مانای دل هه لواسران به مزگه وتوهه دیت.

نوپژه پشوری رۆح و سهیرانی وپژدانه. هه موو کهسی به رامبهر به شتیك خالیکی لاواز و شه هوه تیکی ههیه. شه هوه تی پیغه مبهری خواش (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَنْتَ النَّسْلِيم) که به مانای تاسه مه ندی و ئاره زوویه کی توند دیت، به رامبهر به نوپژه.^۲ ههر بویه هه موو جارێ به بیلالی ده فەرموو: «أَرْحَنَّا يَا بِلَالُ» ناده ی بیلال که میك بمان هه سینه وه (دلمان فینک بکه وه).^۳ هه روه ها ئامازه ی به م لایه نه ده کرد و، ده یفه رموو: «وَجُعِلَ فِرَّةً عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ» رۆشنایی چاوم خراوته نوپژه وه.^۴ «يَمَّ وَايَه تَه و حه ز و تاسه مه ندیه ی که ئیمه له کاتی چوونه به هه شتدا ههستی پیده کهین، پیغه مبهر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له گه ل ده سترکردن به ههر نوپژیکدا ههستی پی ده کرد. بویه له دوا ی ههر نوپژیک، به تاسه مه ندیه وه چاوه پپی نوپژی دواتری ده کرد.

له فەرمووده که دا باس له سی شتی جیاواز ده کریت. به لام ئە گهر سه رنج به دیت، راسته وخۆ بۆت ده رده که ویت که ههر سیکیان به ده وری ته وه ری نوپژدا ده سوورینه وه. نوپژه هۆکاریکی هینده گرنکه له ژینانی ئاده میزادا، ته وه تا سه ریکی له میعراجدایه و به جوانترین شیوه مروّف ئاگادار ده کاته وه له حه قیقه ته مروّفانه کان. له لایه کی دیکه شه وه به میعراجی ئیماندار هه ژمار کراوه.

نوپژه کۆله که ی دینه.^۵ ههر نوپژیشه که که شتی دین وه گه رده خات. به بی ئە ویش ئە سته مه دین بۆ ماوه یه کی درپژخایه ن بمینیتته وه. وهك چۆن خودی نوپژه بۆ خۆی

۱ بخاری، أذان ۳۶؛ مسلم، زكاة ۹۱.

۲ الطبرانی، المجمع الكبير ۸۴/۱۲.

۳ أبو داود، الأدب ۷۸؛ أحمد بن حنبل، المسند ۳۶۴/۵، ۳۷۱.

۴ نسائي، عشرة النساء ۱؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۹۹/۳.

۵ بیهقی، شعب الإيمان ۳۹/۳.

کرداری ناگادار کردنه و هیه، ههروا به جیهینانه که شی ده بی به هه مان شیوه وهک ناگادار که ره و هیه که به جیهینانیت. به جیهینانی ئەم ئەرکه مهز نه داخوازی ئەوهیه که مرؤف دل و ههسته کانی له هه موو سه رقالبیه کی تر خالی بکاته وه. هه ر له بهر ئەمه شیه که دروست نییه مرؤف له کاتی ته نگاویدا بو نوێژ بوه ستیت.^۱ به لی، کاتی مرؤف میشکی به شتی ئاواوه سه رقالبی، نابجی بو نوێژ بوه ستی. چونکه له و کاته دا میشکی مرؤف به دوو شته وه خه ریکه. له م جو ره حاله تانه شدا زۆریه ی جار مه سه له گرنگه کان فه رامؤش ده کرین. ئەمه جگه له وهی که ئەم ره فتاره، بیڕیزی نواندنیشی تیدایه به رامبه ر به نوێژ. چونکه نوێژ کاریکی هینده سانا و ساکار نییه که ههروا سه رپییی به ری بکری. بو ئەوهش دانه نراوه که له کۆل بکریته وه، به لکو بو رۆشنگردنه وهی ئەو نیوانه دانراوه.

ئاماده کاری بو نوێژ

له لایه کی تر وه سه رجه م ئەو ئاماده کارییه پیشوه ختانه ی که نوێژ خوین دیانکات به مه به ستی به ده سه تیه نانی حوزووری قه لب له نوێژدا، به وینه ی خودی نوێژه که پاداشتی ده ست ده خهن. بۆیه سه ره تا ده بینی ئەو شتانه ی که پیوسته بیانخاته لاوه، ده یانخاته لاوه و ته نها به هه ستی به نده گییه وه ده چیتته نیو خولگی به ندایه تیه وه و خۆی داده ماییت له هه موو ئەو کاریگه ربیانه ی له نوێژدا سه رقالبی ده کن. ئیتر به م شیویه ده چیتته نوێژه وه. به م جو ره، هه موو ئەو قوناغانه ی تا کاتی وه ستان بو نوێژ ئەنجامی داوه، به چاکه بۆی ده نووسیت. چونکه نییه تی ئەو، نوێژکردنه به ئاماده گیی دل. نییه تی ئیمانداریش له کرده وه که ی خیرتره.^۲ تو بی به رکه ره وه، ئەگه ر که سیك ئەم پیداو یستییه ی جیه جی بکات، ته نها پیداو یستییه که ی جیه جی کرده وه و به س. که چی ئیماندار ته نانه ت له سه ر ده ست به ئاو گه یاندنیش پاداشت ده دریتته وه. به لی، ئیماندار له سه ر ده ست به ئاو گه یاندن و تاره ت گرتنیش پاداشت وه رده گریت.

له راستیدا ده ست به ئاو گه یاندن و ده ستنوێژ، له و رووه وه که مرؤف به رۆح

۱ ترمذی، طهارة ۱۰۸؛ ابن ماجه، طهارة ۱۱۴.

۲ الطبرانی، المجمع الكبير ۱۸۵/۶-۱۸۶؛ البیهقی، السنن الصغری ۲۰۱.

بۇ نوپۇز ئامادە دەكەن، تا بېلى گىرنگىن. جا ئايا ئەمە لەبەر ئەوۋە بېت كە لە كاتى شۆردنى ئەندامە كانى دەستىنوئۇزدا بارگە كارەبايىە كانى جەستەى مرۇف توشى رېرەو گۇرپىن دەبن، يان بەھۇى ھەر لېكدانە ۋە يەكى ترەو بېت كە بۇى دەكرېت، ئەنجام ھەر يەك ئەنجامە. لە راستىدا كاتى ئيماندار دەستىنوئۇز دەگرېت، ئەم حېكمە تانە ھەر بە مېشكىشىدا ناھېئېت. دەستىنوئۇز گىرتى بۇ چى بى، بېرىشى ھەر لاي ئەو شتە يە. بېگومان نوپۇزىش لە پلەى يەكەمى رېزبەندىى بېر كىرەنە ۋە كانىدا يە. ئەو ئامادە كارىيەى بۇ دەستىنوئۇز دەكرېت، يەكەمىن ئاگادار كەرەو يە، دوۋە مېنىشىيان دەستىنوئۇز خۇيە تى.

ئەو جا بانگ دەفەرمۇى. ئەمەش بۇ سېيەمىن جار مرۇف بۇ نوپۇز ئاگادار دەكاتەو. لە راستىدا بە جېھېئانى سوننەتە مەسنونە كانى ھاوشېۋەى خواردەنەو ئەو ئاۋەى كە زىادە يە، ۋ، دوۋەكرىن، چ لە دەمى دەستىنوئۇزدا بى يان لە كۇتايىە كەيدا، خۇى لە خۇيدا جۇرېك تاۋدانە بە ئامادە گى رۇحى ۋ مەعنەۋى مرۇف. خۇ ھەر ئەۋەندەى نوپۇزى سوننەتە كەشى بۇ زىاد كىر، ئىدى مرۇف بە تەۋاۋى ئامادە دەبى بۇ نوپۇزى فەرز.

بەلى، لەئىو خولگەى نوپۇزدا ھەموو شتېك نوپۇزمان بېر دەخاتەو. ھەر لە سەرەتاۋە ئەو زايەلە لاھوتىيەى لە مئارەكانەۋە بەرز دەبېتەو، تا دېت ھەلكشانى مەعنەۋىمىمان پىتر دەكات، تا ۋاى لېدېت لە وېژدانماندا ھەست بە مەزنى خۇاى گەورە دەكەين. بۇ گەشىتن بەو مزگەوتەى بۇى دەرۇبىن، ھەنگاۋە كانمان گورجو گۇلتىر دەكەين. ئىدى ھاۋدەم لە گەل بانگدا، ھەرۋەك بېلى بەدەم ئەو بانگېشتەۋە دەچىن كە لە جىھانە كانى ئەۋدىۋە ھاتوۋە، بۇيە خېراتر ھەنگاۋ دەئېن. كاتىكېش ئەو دەنگەى بانگ دەبېزى بەرەو كۇتايى دەچېت ۋ رۋو لە تۋانەۋە دەنى، ئېمەش بە تەۋاۋى رۇح ۋ وېژدانمانەۋە لە گەلېدا دەتۋېنەۋە. پاشان دېئېنە مزگەوت ۋ نوپۇزى سوننەت دەكەين. ئەمەش لە رۋو يەكەۋە بە تاسەۋە لە دەرگا دانى قاىيى نوپۇزى فەرزە. دەلېى بەم نوپۇزە سوننەتە دەمانەۋى بە پەرۋەردگارمان بېلىن:

پەرۋەردگار! دەمەۋى ھەردەم رۋوم لە تۇ بېت. رۋوم لە تۇ بېت ۋ ئەۋەى لەدوۋى دەگەرېم لە قاى تۇدا بەدەستى بېنم. دەمەۋى تەنھا تۇ بېنم، تەنھا تۇ بېستىم ۋ

ساتىكىش بى تۆ ھەناسە نە دەم. ئاخىر چۈنكى جىگە لە تۆ رۈانينە ھەر لايەكى تر،
بىننىنى ھەر شتىكى تر، سەرقال بوون بە ھەر شتىكى تر ۋە نابه جىيە. منىش لە دەست
شتى نابه جى ھەلدېم و رۈو لە شتىكى زۆر گرنگ دەكەم.

زۆرلىكىدىكى لەم جۆرەى دەرگاي نوپۇزى فەرز و، تەقەدان لە دەرگاي پەحمەتى
ئىلاھى و، ھەولى بە دەستھىننى ھۆشيارى و بىدارى بۇ چۈنە ناو نوپۇزە ھەلدەستى و بە
نوپۇزى سۈننەتە ۋە بە دەست دېت، ھۆكارگەلىكى گرنگىن كە دىقەت و تەركىز لە فەرزدا
دەستەبەر دەكەن.

دەستنوپۇز ئەو كارىگەرىيەى پىويست بوو كەردى.. بانگىش بە ھەمان شىۋە.. بە دەم
سۈننەتەشە ۋە ھەنگاۋى سىيەممان نا.. رېك لەم كاتەدا بانگىپۇزىك ھەلدەستى و بە
كەمالى ئىخلاسى ۋە رۈو لە خوا دەكات و بە نەوايەك كە لە قوللايى دلەى قىرچاۋىيە ۋە
دېتە دەر، قامەت دەخوئىتى. ئىدى ئەمە بۇ ئىمە ئەو دوا دلۇپىيە كە كاسەى جۇش و
خۇشمان سەرىپۇز دەكات...

جا ئەگەر لەم كۆتا خالەشدا ھەر ھىشتا وىژدان نەكەوتىۋە جۇش و، مەۋف بە
تەۋاۋى بوۋىيە ۋە رۈۋى نەكەردىۋە پەرۋەردگارى و، نالە و نرەكى پەرۋىشى نەيگرتىۋە
و نەيوتىۋە. "لە كۆپىت مىحراپەكەم، لە كۆپىت؟!" ئەۋا ئەمە ئەۋە دەگەيەنېت كە
ناتەۋاۋىيەك لە ئارادايە.

دوچار بانگىپۇز لە رېگەى قامەتەۋە، دوايەمىن گورزى خۇى لە ھەموو ئەۋ شتەنە
دەۋەشىنى كە مەۋف بە غەيرى خۇاى گەۋرەۋە سەرقال دەكەن. ئىدى بەندەش "اللھ
أكبر" دەكات و بەم ھەستەۋە دەچىتە ناو نوپۇزەۋە. ئىنجا لە كاتى چۈنە ركوع و سۈجە
بردنىشدا ھەر ئەم وتەيە دوۋبارە دەكاتەۋە. بەم شىۋە، لە ھەموو يەكەن لە رۈكەنەكاندا
گەۋرەيى پەرۋەردگار و بچۈۋكى خۇى رادەگەيەنېت و، دلەى: "پەرۋەردگارم، تۆ
گەۋرەيت و منىش بچۈۋك." گەۋرە بە گەۋرەيى و مەزنى خۇى و، بچۈۋكىش بە تەۋاۋى
ھەستى پەرسەتەش و بەندايەتى خۇيەۋە دەستەۋنەزەر لە حوزووریدا دەۋەستى. جا ئىتر
نوپۇز خۇين، ئاۋىتە بەم ھەست و شەۋرەۋە دەچىتە بارەگاي پەرۋەردگارى. ئىۋە دەتۋان

ئەمە بە سەرەنجامى گىشتى دىقەت لە نوپۇشدا ناو بەرن.

مروڧ لە نوپۇشدا بە خۇاى گەورە دەگات.. ھەم بە جوړىك پىي دەگات، ئەو سەلامەى
كە ھەزرەتى محمد المصطفى (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە كاتى گەيشتنى بە پەرورەدگارى لە
مىعراجدا كردى، نوپۇش خويىش لە تەحياتدا راستەوخو ئاراستەى ھەق تەعالاى دەكات و
ھەمان ئەو سەلامە دووبارە دەكاتەوہ.

سپىنەوہى ھەلەكان

لە فەرموودە پىروژەكەدا لە رېنگەى "يَمْحُو اللهُ" ھە باس لە سپىنەوہى ھەلەكان
دەكرىت. لىزەدا وشەى "محو" بە واتاى سپىنەوہى شتىكى نووسراو دىت. كەوايى ھەلە لە
شيوہى تۆودا لە سروشتى ئادەمىزادا ھەيە. مروڧيش يان گەشە بەم تۆوہ دەدات، يان
بوارى گەشەكردن و سەردەرھىنانى نادات. جا ئىدى بە جىبەجى كردنى ئاموژگارىيەكانى
پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خۇاى بالادەست ئەم ھەلەنەمان دەسپىتەوہ و راي
دەمالى و توانا و لىھاتوويى خراپە لە دەروونماندا دەگوڤىت بە توانا و لىھاتوويى چاكە.

لە ئايەتى ﴿يَمْحُوُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ (الرعد : ۳۹)
ئامازە بو ئەم ھەقىقەتە كراوہ. واتاى ئايەتەكەش ئەمەيە: "خۇاى گەورە چى بىھوئىت
دەيسپىتەوہ و لاي دەبات. چىشى بوئ جىگىرى دەكات و بە نەگوڤرى دەھىلئىتەوہ.
سەرچاوەى ھەموو كىتەبەكانىش لاي ئەوہ."

ئەمە ئەوہ دەگەيەنئىت كە ھەلە، وەك توانا و لىھاتوويى، خەسلەتتىكى دانەبراي
سروشتى ئادەمىزادە و، تايبەتمەندىيەكى گىرنگى ھەموو مروڧىكە... كەواتە بەدلىيايىھەوہ
سپىنەوہ و پاك كردنەوہشى پەيوەندى بە ھەموو كەسيكەوہ ھەيە.

دەشى ھەموو مروڧىك ھەلە بكات. تەنانەت لەوانەيە سەرلەبەرى ژيانىشى لەنيو
لاداندا بەسەر بەرئىت. لە گەل ئەوہشدا، سپىنەوہى ئەم ھەلەنە و تۆماركردنى پلەى بەرز و
بالا لە جىگەيان، لە ھەموو كاتىكدا و بو ھەموو كەسيك شايانى روودانە. جا يەكئىك لە

ریڱاڳانی به هرهمه‌ند بوون بهم به خته‌وه‌رییه، دستنویژ گرتنه سه‌باری هم‌وو شتیك و بی‌ئاوردانه‌وه له هیچ نارحه‌تییه‌ك. دووه‌میان، به شه‌وق و تاسه‌مه‌ندییه‌کی جدیدییه‌وه روو‌کردنه مزگه‌وته. پاشان وه‌ك بلیی مانه‌وهی دلّه به‌هه‌ل‌واسراوی به مزگه‌وته‌وه. به دواشیدا، به مه‌به‌ستی نوورپه‌خشان کردنی به‌شه‌کانی تری ژیانی، ده‌رچوونه له مزگه‌وت به‌و نییه‌ته‌ی که سه‌رله‌نوی بۆی بگه‌رپه‌ته‌وه. سیه‌مه‌میشیان چاوه‌رپه‌کردنی نویژه له‌دوای نویژ. جا ئه‌مانه، همم هه‌له‌كان ده‌سپه‌وه، همم په‌له به په‌له‌ش عرووج به مروّف ده‌که‌ن به‌ره‌و عه‌رش‌ی که‌مالات.

رِبَاط

ئهو کرده‌وانه‌ی که له سه‌روهه باس کران پیغه‌مبه‌ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به "رِبَاط" ناویان ده‌بات. سی جاریش ئهم وشه‌یه دووباره ده‌کاته‌وه.

"رِبَاط" هه‌روه‌ك چۆن به ته‌وژم و لیشاوی به‌ره‌که‌تی ماددی و مه‌عنه‌وی ده‌وتری، هه‌ر به‌و جوړه‌ش، به واتای بیداری و هو‌شیاریش دی به‌رامبه‌ر به‌و خالانه‌ی که هه‌موو جوړه به‌لا و موسیبه‌تیکیان لیوه‌ دی. هه‌روه‌ك چۆن مانای خو‌په‌یوه‌ست کردن به ئیشیک یان شتیك و خو‌یه‌كلا کردنه‌وه‌ش ده‌دات به‌ده‌سته‌وه. ئه‌وه‌تا ئهو سه‌ربازه‌ی که خو‌ی ته‌رخان کردوه بۆ ئیشک‌گرتن له‌و خالانه‌دا که مه‌ترسییان لیوه‌ دیت، به "مُرَابُط" ناوده‌بریت. کۆی "مُرَابُط"یش "مُرَابُطون"ه. ته‌نانه‌ت سه‌رده‌مانی‌کبه‌م ناوه‌وه ده‌وله‌تیکیش دامه‌زێنرا. قورئانی پیروژ له‌ ئایه‌تی‌کدا فه‌رمانی ئا ئهم "رَابِطَةٌ"یه‌مان پی ده‌کات و، ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

(آل عمران : ۲۰۰)

"ئهی ئه‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه! ئارام بگرن و خو‌راگری بنوینن. ساز و ئاماده و به‌ئاگا بن (بۆ جیهاد)، له‌ خوا بترسن تا سه‌رکه‌وتوو بن."

له‌ ئایه‌تی‌کی تردا خوای گه‌وره له‌ گۆشه‌یه‌کی تره‌وه سه‌رنج‌مان بۆ لای "رِبَاط"

راده کیشی و، ده فەرموی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ (أنفال: ۶۰) "بەرامبەر (دوژمنان) ئەوەندە لە تواناتاندا یە هیز و ئەسپی دابەستراو بۆ جیهاد ئامادە بکەن." جا لە و ڕووەوە کە "ریباط" بە مانای خۆیە کلایی کردنەو و خۆ وەقفکردن دیت، ئەوا مەرۆف بە ڕیکوینکی دەستتوێژ دەگری. بە ویتەنی ڕایەلە، وەك بلیی ڕینگای نیوان مزگەوت و مال دەچنی و دلای هەر لای مزگەوتە. جا ئەگەر بەم هەستەو بۆ مال یان بۆ سەر کارەکەشی بگەریتەو، ئەوا وەك ئەو وایە کە خۆی بۆ خوا یە کلایی کردیتەو.

پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەم دەبرینە، دەرگایەکی ڕەگەزدۆزیش دەکاتەو و، دە فەرموی: لە بنەرەتدا "ریباط" بە خۆ تەرخانکردنی ئەو سەربازانە دەوتریت کە سنوورەکانی ولات لە دژی دوژمن دەپاریژن. ئینجا وەك چۆن ئامادەباشی لە بەرامبەر دوژمندا و، سەنگەرگرتن لەو خالانەدا کە مەترسی هاتنی دوژمنی لێو دەکر، بە "ریباط" دادەنری، هەر بەو جۆرەش، مەرۆف لە جەنگێکدا یە بەرامبەر بە دوژمنانیک کە ناویان شەیتان و نەفسە. ئەم جەنگە لە ڕوویە کەو و لەو جیهادەش گەورەترە کە لە سەرەو بەسکرا. مەرۆفیش بە جیهانی هەردوو جیهادە کە لە ئەستۆدا یە. یە کێک لە مانە جیهادی بچووک (الجِهَادِ الْأَصْغَرُ)، ئەوی تریشیان جیهادی گەورە (الجِهَادِ الْأَكْبَرُ) ه. زۆر جار مەرۆف لە کاتی ڕووبەر ڕووبوونەو و دەستەویە خەبوون لە گەل دوژمندا، دەر فەتی ئەو ی نییە کە بێر لە خواستە فریودەرەکانی نەفس بکاتەو. ئەمە جگە لەو ی کە ئاوەها مەرۆفیک کە مەتر ئەگەری ئەو ی هە یە بکە ویتە ژیر باری تەن و جەستە یەو. چونکە هزری جیهاد سەرتاپای کیانی تەنیو و بەتەواوەتی سەر قالی کردوو. بەلام هەر ئەو نەدی خۆی خزاندە باوەشی ڕەحەتی و تەمبەلییەو، ئیدی ئەگەری زۆرە کە تەمی خولیا خراپەکان گەمارۆی ڕۆحی بەن. هەر بۆ یە ناچارە لە بەرامبەر ئەوانەدا پارێزگاری لە دنیای ڕۆحی بکات. ئەمەش بۆ خۆی جیهادیکە و گرنگترین چەکی ئەو مەرۆفەش لەم جیهادەدا نوێژە. جیهاد لە جیی خۆیدا فەرز ی کیفایە ی،^۱ لە جیی خۆشیدا فەرز ی عەین.^۲

۱ فەرز ی کیفایە: ئەو یە ئەگەر کەسێک یان کۆمەلێک لە موسوڵمانان پێی هەلسان ئەوا ئەو فەرزە دیتە دی و لە سەر موسوڵمانانی تر لادەچێ وەك: بانگدان و نوێژی مردوو.

۲ فەرز ی عەین: ئەو فەرز یە کە پێوستە هەموو موسوڵمانێکی موکەلەف خۆی پێی هەلسیت، تا خۆی

ئەو ھەتا لە فەرزىيە تىشدا لىكچوونىك ھەيە لە نىوان جىھادى ماددى و جىھادى دەرووندا.
لە بەر ئەمەيە كە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويەتى: رَجَعْنَا مِنَ الْجِهَادِ
الْأَضْعَرِّ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ "لە جىھادى بچووكەو ھە بەرەو جىھادى گەورە گەراينەو ھە." ۱

بەلى، وابەستە بوونى دلى مروف بە مزگەوتەو ھە، واتا، ئاويئە بوون لە گەل نويز،
يان - بە تىگەيشتنە نەبەويە كە - ھۆگر بوونى نويز بە ھەستى شەھوتەو ھە و يە كپارچە
بوون بە عاشقى نويز، تا ئەو ھى وای لىدیت نويز بىئە بينايى چاوى خاوەنە كەى، ھاوشان
و يە كسان كراو بە كەدەوى ئەو كەسەى وا لە سەنگەردا خەرىكى ئىشكگرتنە.

جا ئە گەر پيوست بكات پوختەيە كى كورتى تىبىنيە كانمان سەبارەت بە فەرموودە كە
بخەينە روو، ئەوا دەليين:

فەرموودە كە باس لە سە شت دەكات. سە شتى وا، كە دوانيان زياتر تايەتن بە
ھەلسوكوتەو ھە و ئەوى تىرشيان پەيوەندى بە نىيەتەو ھەيە. ئىدى ئەم سەى حالەتە، لە
روانگەى ھەست و ھزرەو ھە چوار دەورەى مروف پەرزىنرئ دەكەن و بە گوڤەى خواستى
پەيامى مژدەبەخشى ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (ھود : ۱۱۴) "بىگومان
چاكەكان خراپەكان رادەمالن و دەيانسپرنەو ھە." لە گوناھەكانى رابردووى پاكى دەكەنەو ھە
و، لە بەرامبەر ئە گەرى ھەلەكانى داھاتووشيدا، بە عەشقى عىبادەت و پەيوەست بوون
بە پەروەردگار و ھىزى نىيەت پەرچە كى دەكەن. پاشان دەينىرنە مەيدانى جەنگ.

يەكەميان: وەختى ھەلومەرجى ئا، يان كەش و ھەوا لەبار نەيبت بو دەستنويز
گرتنىكى ئىسراحت. واتە لەو حالەتەدا كە ئاويش و ھەواش سارد بوون، يان بەھوى
دەست نەكەوتنەو ھە، ئا و ئەو ھەندە بەنرخ بوو يبت كە نەتوانرئ بو دەستنويز بەكار بەھىرئ
-بى گومان بەدەر لە حالەتى پيوست- گرتنى دەستنويزىكى تەواو و تىروئەسەل:
خلووسىكى زور قوول و، حىرصىكى جددى بەدەستھىناني پاداشت و، ئىشتياقتىكى لە
رادەبەدەرى بەندايەتى دەوتت تاو ھەكو بەجى بەھىرئ.

جىيە جىيە نەكات، لەسەرى لاناچى، وەك: نويزە فەرزەكان و رۇژووى مانگى رەمەزان.
۱ البىھقى، الزھد ۱/۱۶۵؛ خطيب البغدادي، تاريخ بغداد ۱۳/۵۲۳.

جا ئەگەر كەسبىك - وەك گوزارشت لە تەواوى ئەم واتا قوولانە - بتوانىت لە نالەبارترین و سەختترین ھەلومەرجدا دەستنۆیژ بگريت، ئەوا ئەمە ئەو دەگەيەنیت كە دلى ئەو كەسە ئاوەدانە و وابەستەى پەروردگار يەتى. جا خو خالى ھاوبەشيش ليرەدا بریتيە لە "ارتباط". لە دنيايەكى ئاوەها رۆشندا، پەلە رەشەكان گەر وەك تەلەزميش بچەقن بە رۆحدا، ئەوا بزائن كە مانەوەيان كاتيبە و لادەچن. وپراى جەخت كەردنەوهمان لەسەر كۆمەلە لايەنكى تری پەيوەندیدار بە دەستنۆیژەو، ھاوشیوێى ئەوێ كە دەستنۆیژ دەبیتە مایەى ھاوسەنگ كەردنى بارگە كارەبايەكانى جەستە و، تا رادەيەكى زۆر یاریدەى زالبون دەدات بەسەر بارگەزيبە دەروونییەكاندا و، رۆژى پینج جار رۆحى مرؤف بە هیزی مەعنەوى نویدەكاتەو، بەلام لەبەر ئەوێ ئەم باسانە لە چوارچيۆى بابەتەكە دەردەچن، بۆیە ئاماژەیان پى نادەین.

دووهمیان: بە واتايەكى تر ميعراج.. مەبەست لى ئەوێ كە مرؤف لە پیناو گەيشتن بە خواى گەورەدا بەردەوام لە ھاتووچۆدا يیت و رپنگاكانى مزگەوت لە ژيڕ ھەنگاوەكانیدا بسوینیت. زیندەر اگرتنى جەستە و پاراستنى توانا فيزيكيەكەى بە لايەك؛ شالبال گرتنى رۆح بە دەم كۆمەلە كەيف و شاديبەكەو كە لە سنوورى ئیدراك دەترازين، لەنۆیژ ھەلكيشانى دل بەر لە چوونە ناو نۆیژەو، بارگاوى بوون بە ھۆش و سەرنجى پيويست بۆ پەرستشيكى ھیندە گەنگ كە بە تەواوى مانا وەستانە لە حوزوورى خالقى ئەكواندا، نقوم بوون لە بېر كەردنەوێ جۆراوچۆردا لە ھەر رەھەنديك لە رەھەندە جياوازەكانى ئەم رپنگە دريژەدا كە بە كَثْرَةُ الْخَطَا "زۆرى ھەنگاوەكان" گوزارشتى ليكرەو، لە گەل ھەر نقوم بوونكيشدا لەخۆگۆران.. لە نيوەندى ئەم لەخۆگۆرانانەدا سەپینەوێ خەوشى رابردووە رەشەكان بە ليزمەى پەشيمانيبەكان و يەكپارچە سپى بوون بە سپياوى كرۆزانەو و نالین. ھەموو ئەمانە بازنەيەكى چاكەكيشى ئەوتۆيە - لە بەرامبەر بازنەى خراپەكيشدا بەكارى دەھيین - كە رابردووى ئەو كەسەى چاكى عەزيمەتى گەشتى ئەم ھەريمەى كەردووە بەلادا، راسپاردەى وەفای ھەلقوللوى نيو گوفتارى ﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ﴾ (الفتح : ۲) "سەرەنجام خواى گەورە لە گوناھەكانى رابردووت خووش دەبیت." دەكریت و، ئايندەشى ئەمانەتى قەلاى مەحكەمى ﴿وَمَا تَأَخَّرَ﴾ (الفتح : ۲) "گوناھەكانى داھاتووشت..". دەبیت. ھەريۆيە لە ھەر ھەوارئك

له ههواره كانی ئەم گهشته دا، چاوه كانی به دەم یمخو الله به الخَطَايَا وه دهتروكین و دلّه كانی به مزگینی یزفَع به الدرَجَات دهكهونه جۆش.

سپهه میان: چاوه ری کردنی کاته کانی نوێژ به وینهی چاوه پروانیی عاشقیك بوو ساته وهختی و یصال، ههروهها به کارهینانی ئەو دەمه پر پیت و بهر دهکاته به وینهی "خشتهی کات" و ریکخستنی کار و چالاکییه کانی ژیان به گوێرهی ئەم خشتهیه، تیگه یشتینیکی خهیاڵ تیپه ریئی ئەوتویه بوو چه مکی کات، که مروّف دهتوانیت له سایه ی ئەمه دا ئەو بوو شایانه پر بکاته وه که له ناکامی په رته وازه کردنی کاره کانی به سه ر چند کاتیکی دیاریکراوا هاتونه ته کایه وه. ههروهها دهتوانیت له م رپیه وه ئاسووده یی و دلنیا یی ناو نوێژ و نزیکی له په روه ردگار بگوازیته وه بوو دهروه ی نوێژی و سه رجه می سه رقالیه دنیا ییه کانی به سه تیه وه به خوی گه وروه، تا به م جوړه هه موو کرده وه کانی بن به عیبادت. به م پییه، وهك زۆریك له عیبادته کانی تر که به هو ی نییه ته وه چوارچیوه ی سنوورداریتی خۆیا نیان ته ی کردوه و بی سنووریا نیان به ده ست هیئا وه، ئەو نوێژه ش که به رۆحیه تی چاوه پروانییه وه ئەنجام ده دیت، هاوشیوه ی جیهادی ماددی و مه عنه وی، به ده سه واژه ی "رباط" گوزارشتی لیکراوه و بووه ته ناو نیسانی په یه ونه دی مروّف به په روه ردگاریه وه.

ئەم فه رمووده یه مان به مه به ستی پیا نیاندانی بر گه یه که له دنیا رۆشنه که ی ئیما ندار خسته پیا چاو. ئەو دنیا یه که له ئاسوی ده ست نوێژدا به ده ر ده که وی و له گه ل نوێژدا ئاسما ناوی ده بی. ئیتر ئەم فه رمووده یه ش به وینه ی گشت فه رمووده کانی تر، به ده برینیکی ئەوه په ری کورت به لام قوول، به وشه ی تا بلیی که م به لام گشتگیر، بوو به کارێزی سازگاری ئەو هه موو واتایه.

بی ئەوه ی درێژه ی زیاتری پی بده ی، ده چینه سه ر فه رمووده یه کی تری نوورانی پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەمجاره یان فه رمووده یه کی قودسییه.^۱

۱۵. مژده گه لیکی چاوه پروانه کراو بوو به نده صالحه کان

۱ فه رمووده ی قودسی: ئەو فه رمایه شتا نه ن که واتا کانیان لای خوا وه یه و شیوازی ده برینیان له لای نه پیغه مبه ره وه یه. واته پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خوا وه ده یانگیر یته وه.

له و فەرموودەیدا که ئیمامی بوخاری و موسلیم ریواہیتیان کردووہ، خۆی گەورە دەفەرموی:

أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا
خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ

”لە پاشەپەرژدا شتی وام بۆ بەندە صالحەکانم نامادە کردووہ، نە چاوە بینوییەتی، نە گۆیچەکە بیستوویەتی و نە بە خەیاڵی کە سیشدا هاتووہ.“^۱

لە فەرموودە کەدا باس لە مژدەییەکی چاوەرواننە کراوە دەکریت. لەودنیا مەرۆف خۆی لە بەرامبەر شتانیکدا دەبینیتەوہ کە ھەرگیز چاوەرپێ نەکردوون و ھەر بە خەیاڵیشیدا نەھاتوون. راستە قورئانی پیرۆز باسی ھەندی لە نەعمەتەکانی بەھەشتی کردووہ، بەلام ئەمە، تەنھا ناو و ناوونیشان و نزیك کردنەوہ و رۆانینگایەکی تیفکرینە. گەرن، ئەستەمە لە دنیا دا پەیی بە حەقیقەتەکانیان بەرین.

ابن عباس (رضي الله عنهما) لە تەفسیری ئایەتی ﴿وَأَتُوا بِهِنَّ مَثَرَهُنَّ﴾ (البقرة: ۲۵) ”شتانیکى ھاوشیوہیان پین درا.“ دەفەرموی ئەو نەعمەتەنەیی کە ئیوہ پێیان ئاشنان، لە بەھەشتدا تەنھا ناوہکانیان ھەییە.^۲ کاتیک تەمیان دەکەن، بە گۆرەیی تەمەکەیی دەتوانن بڵین کە ئەم تەمە لە فلانە شت دەچیت. بەلام ھەرگیز ھەمان ئەو شتە نییە. ھۆکاری ئەمەش دەگەریتەوہ بۆ ئەوہی کە نەعمەتەکانی بەھەشتیش ھەرۆک بەھەشت خۆی، بەجۆریک بەدیھینراون کە لە گەل ئەبەدییت و نەبراوہیی بەھەشتدا بگۆنچین. بۆیە ساویلکەییە لەویدا بەدوای شووتی و کالەک و سیو و ھەرمیی دنیا دا بگەرین...

بەھەشت خانەیی سەرسوورمان و شتە چاوەرپوان نەکراوەکانە. پێشانگایەکی سەر بە دواپەرژیی ئەوتۆییە بەھەشت، ھەموو جۆرە نەعمەتیکى تیدا ریز کراوە بە جۆریک کە تووشی سەرسوورمانت دەکات و نیگابردوو و مەست و ھەیرانت دەکات و لەھۆش خۆت دەبات و وات لێ دەکات نەزانی چی بکەیت. جگە لەمە، بینینی خۆی گەورەش (عَزَّ وَ

۱ بخاری، توحید ۳۵؛ مسلم، جنت ۲-۵.

۲ طبری، جامع البیان ۱/۱۷۴.

جَلَّ) که هزاران سال له ژيانی به ههشت ناگاته وه به تنها ساتيکی روئيه تی ئەو جه ماله، هەر له چاوهروان نه کراويه کانی به ههشته. ئەمه بهو واتايه دیت که ئيمانداران کاتيک ده چنه به ههشته وه له ویدا پهروهرد گاريان ده بينن. دهنای خوی گهوره (ث. «خوڤه ځوڤه ځوڤه») پاك و بهرپيه له زمان و مه كان. جا با ئەو مه كانه به ههشت و، ئەو زمانه زهمانی به ههشتيش بيټ. به لئ، بهنده صالحه كان ته نانهت نيعمه تيكي چاوهروان نه کراوی وهك ته ماشا کردنی (جمال الله) شيان بو ناماده کراوه.

"صالح" به واتای ئەو که سه دیت که بیج که موکوپری و ناته و اوای کار ده کات. هەرچی "صالحات" يشه، ئەو کرده وانهن که بیج که موکوپری و ناته و اوای ئەنجام دراون. زانینی ئەوهش که ئايا کرده ویهك چوهه ته بازنهی "صالحات" وه یان نا، ته نها له ریگهی پیوه ره ئیلاهییه کانه وه ده بیټ. واته ئايا له نیوهندی پیوه ره کانی پهروهرد گاردا نویژ چون ده کریټ؟ رۆژوو چون ده گیریټ؟ زه کات چون ده دریت؟ جیهاد چون به جیج ده هیتریت؟ جلهوی جیهانی ناوه وه چون ده گیریټه دهست؟ ویزدان چون پهروه ره ده کریټ؟ رۆح چون ده خریټه په رواز؟ ئیراده چون به هیژ ده کریټ؟ گه شهی ههسته كان چون ده بیټ؟ جا پیوه ری ئیلاهی سه بارهت بهم "چون" انه چون بیټ، ئەوا بهو شیویه نرخ و به هیان ده دریتتی و هەر بهو شیویه شه هه لده سه نگیترین. بهم پییه، هه رکات مرؤف هه و لیدا خوی به گویره ی فه رمایسته کانی کرد گاری ری کبخات و ناوازی دهنگی بهو جوړه بیټ که بیگه یه نیته ره زامه ندی پهروهرد گاری، ئەوا یه کهم ههنگای به رهو "صالحات" ناوه.

به لئ، ههروهك چون ژه نیاریك بهرله وهی دهست بکات به ژه نین، سه ره تا نامیره کهی عه یار ده دات، ئیوهش گه ره ده تانه ویی ئاوازیك بچرن که بیټه جیی ره زامه ندی پهروهرد گار و خو شنوو دبوونی، ئەوا هه ر چونیک بووه ده بیج خو تان به پیی ده ستوره کانی قورثانی پیروژ ساز و عه یار بدن. تا ئەوهی دهنگتان له جیهانه کانی ئەو دیو بینراودا په سه ند بکری. دهنای، هه ر سه یریشان نا کری. خوی بالاده ست "سمیع و بصیره"، هه موو شتی ده بینی و هه موو دهنگیکیش ده بیستی. به لام ئە گه ره دهنگتان به گویره ی ئەو مه قامه نه بیټ که ره زامه ندی ئەوی له سه ره، ئەوا گویتان لی ناگریټ. ئیدی ئەو کات ئیوهش نه تان توانیوه دهنگی خو تان بگه یه نن.

مانایه کی تری صالحات ئه وهیه که مرؤف هیئده به بایه خ و ورده کارییه وه کاره کانی
 ئه نجام بدات، دلنیا ییت له وهی که حق تهعالا چاودیره به سه ریه وه و ئاگای لییه تی.
 که وایه، پیویسته مرؤف هه موو کرده وه کانی، به وردی و هه ستیارییه وه جیبه جی بکات.
 چونکه دیار نییه چ کرده وه یکی ده بیته هوئی رزگار بوونی. هه ر بویه پیغه مبه ری نازدار
 و (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) ده فهر موئی: اِنَّ اللَّهَ وَلَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا "له خوا بترسه و
 هیچ چاکه یه که به که م مه زانه."^۱

له لایه کی تره وه فهر مووده قودسییه که باس له لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ "بۆ به نده صالحه کانم"
 ده کات. له م دهسته واره یه شه وه ئه وه تیده گه یین که صالحات ئه وه به ندانه ی له خوای گه وره
 نزیک کردو وه ته وه. تا وای لیها توه بوونه ته ئه وه خۆشه ویستانه ی که خوای گه وره خۆشی
 ده وین. فهر مووده یه کی قودسیی تر، رهوشی خۆشه ویستانی خوامان به م جو ره بۆ باس
 ده کات:

فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ
 الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا

"ئیتر هه ره ئه وه نده ی که خۆشم ویست، ده بمه ئه وه گو ییه ی که پیی ده بیستی و، ئه وه
 چاوه ی که پیی ده بینی و، ئه وه دهسته ی که پیی ده گری و، ئه وه پییه ی که پیی ده روات."^۲
 واته، به نده به هوئی "صالحات" وه هیئده نزیک ی له خوای گه وره به ده ست ده هیئیت،
 تا ئه وه ی سه رتاپا به و رهنگه ئیلاهییه رهنگین ده بی. ئیدی دوای ئه مه، هه روه ک
 مردووی ژیر دهستی مردووشوری لیدی و ئه وه ی به راست و چه پدا وه ری ده گپری
 هه ر ته نها خوای گه وره یه (عَزَّ وَجَلَّ). ئای ئه وه چ "جه بر" یکی شیرینه که خوا وه ند به
 به رده وامی به نده که ی ئاراسته ی راسته ری بکات! له وه به دو، روو وه رچه ر خاندنی وه ها
 مرؤقیك وهك شوینه واریکی لوتفی ئیلاهی، شتیك نییه شایانی باس ییت. چونکه ئه وه
 گه یشتو وه ته پله یه که به "به نده کانم" ناو به ری و، چو وه ته نیو گرو ی موقه ره به ینه وه..

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۶۳/۵؛ نسائی، السنن الكبرى ۴۸۶/۵؛ طبرانی، المعجم الكبير ۶۳/۷.
 ۲ بروانه: بخاری، رقاق ۳۸؛ أحمد بن حنبل، المسند ۲۵۶/۶.

راستییه‌کی، ئاوه‌ها که سینگ، هه‌رده‌م به دهم دروشمی "بیره هانام خودایه.. بی، چون بی تو هه‌لناکه‌م!.." هه له نالین و نرکه‌دایه.

خه‌ریکه بلین هه‌رچی کاری جوان و چاکه هه‌یه ئەم دەستی خۆی پی ده‌گه‌یه‌نیت و له هه‌رکام له‌م کارانه‌شیدا عه‌دوالی دۆزینه‌وه‌ی هۆکارێکه که رزگار بوونی خۆیی تیدا ببینیته‌وه. جا له‌بهر ئه‌وه‌ی که نازانی کام کرداری ده‌یته‌وه‌ی رزگار بوونی، بۆیه هه‌یچ چاکه‌یه‌ک له‌و چاکانه له کيس خۆی نادات که دینه به‌رده‌ستی. هه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌ی له دنیا دا ئه‌نجامی داو له شیوه‌ی بوخچه‌یه‌کی سه‌رسامکه‌ردا ره‌وانه‌ی ئاخیره‌ت ده‌کری. جا ئه‌و رۆژه‌ی که به به‌هه‌شت شاد ده‌ییت، یه‌ک به یه‌کی ئه‌و بوخچانه له به‌رده‌میدا ده‌کریته‌وه و ئه‌و پادا‌شته چاوه‌روان نه‌کراوانه‌ی ناویان به‌رجه‌سته ده‌که‌ن که نه چاو دیونی و نه گویش بیستونی.

به له‌بهر چاو گرتنی ئه‌و راستییه‌ی که هه‌ندی جار ئاودانی سه‌گیک وای له مرۆف کردوه -واشی لی ده‌کات- که شایانی چوونه به‌هه‌شت بی و هه‌ندی جاری تریش بی ئا و هه‌یشتنه‌وه‌ی پشیله‌یه‌ک بووته هۆکاری چوونه دۆزه‌خ و ده‌شبیته،^۱ ده‌لین: به‌هه‌شتیش و ئه‌و شتانه‌ش که له به‌هه‌شتدا ده‌به‌خشرین، سه‌رتاپا شتانیکی چاوه‌روانه‌کراو و سه‌رسامکه‌رن.

له لایه‌کی تره‌وه، مرۆف ته‌نها توانای زانیی ئه‌و شتانه‌ی هه‌یه که به چاوی ده‌یانینیته و به گوئی ده‌یانینیته و له ئەندیشه‌یدا ده‌توانیت وینایان بکات. له کاتی‌دا ئی‌مه ده‌زانین که هه‌روه‌ک چۆن مرۆف سنوورداره، ئەم هه‌سته‌وه‌رانه‌شی ئاوه‌ها سنووردارن. بۆیه ده‌بی ئه‌و راستییه باش بزانی که ئەم هه‌ستانه ته‌نها ئیدراکیکی سنوورداریان لیده‌که‌ویته‌وه و زۆر له‌وه کۆتاترن که کیشانه و پیوانه‌ی نیعمه‌ته‌کانی جیهانیکی بیسنووریان له توانادا بی.

ده‌رکی مه‌عالی به‌م عه‌قله گچکه‌ ناگری

ئەم ته‌رازووه به‌رگه‌ی ئەم هه‌موو باره ناگری

۱ بروانه: بخاری، مسقط ۹؛ مسلم، سلام ۱۵۱-۱۵۰.

دهکړی روویه کی تری فەرمووده که ئەمە بی: خوی گهوره پاداشتی کردوه چاکه کان به چەندین قات دەداتەوه. ئەو هتا جاری وایه به ده، جاری واش هیه به سەد، یان به هوسەد، جاری واش دەبیت به سەد ههزار یان ملیۆنیک، هەندی جاری تریش مه گەر هەر خۆی بزانی به چەند پاداشتیان دەداتەوه.. هیچ بەندهیه کیش نازانی که چۆن پاداشت دەدریتەوه. جا کاتی که له ئاخیره تدا پاداشتی کردوه کانی له شیوهی خەلاتیکی چاوه‌روانه‌کراوی سه‌روو خەیاڵکراودا ده‌خړیتە پیش، دۆش داده‌میئیت. ئیتر تەنانەت ئەو شتانە ی که به خەیاڵیشیدا نه‌هاتوون دەبنه راستی.

هه‌روه‌ک له بره‌گه‌کانی سه‌روه‌دا بینیمان، له کاتی که پێغه‌مبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم هه‌موو حەقیقه‌ته‌ی که تەنگیان به دیواری تیگه‌یشتن و ئیدراکی ئیمه هه‌ڵچنیوه، له ریگه‌ی چەند وشه‌یه‌که‌وه ده‌رده‌بری، ئەوا هه‌موو ئەمانه هه‌روا به‌ره‌وانی و بی خۆئاماده‌کردنی پیشوه‌خته له زاری موباره‌کی ده‌هاتنه‌ ده‌ر. هەر بۆیه به‌ته‌نیا ئەو فەرموودیه به‌سه‌ بۆ ئەوه‌ی بیسه‌لمیئنی که‌وا ئەو زاته (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دارای چ فەتانه‌تیکی به‌رز و بالاتر بووه له ئیدراکی مرۆفانه. جا نامانه‌وی درێژ ی زیاتر به‌بابه‌ته‌که‌ به‌دین. به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی که ناتوانین ده‌ستبه‌رداری ئەو چێزه‌ له‌دوونیه‌ بین که له‌باس کردنی ئەوه‌وه (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ) په‌خش ده‌بی، بۆیه هەر هیچ نه‌بی ده‌چینه‌ خزمەت چەند فەرموودیه‌ کی تریش.

١٦. به‌هه‌شت به‌ناره‌حه‌تی ده‌وره‌دراوه و دۆزه‌خیش به‌شه‌هوت.

له‌ فەرموودیه‌ کی تردا که ئیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردوه، پێغه‌مبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فەرموی: حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَ حُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ ”به‌هه‌شت به‌و شتانە ده‌وره‌دراوه که نه‌فس هه‌زیان پی ناکات. دۆزه‌خیش به‌شه‌هوت (واته ئەو شتانە ی که هه‌ز و ئاره‌زووه‌ جه‌سته‌یه‌یه‌کان ده‌روژین)...“^١

١ بخاری، رفاق ٢٨؛ مسلم، ج١. (ده‌قی فەرمووده‌که له موسلیمه‌وه وه‌رگیراوه.)

دۆزهخ به شههوت په رده پوښ کراوه و پېچراوی ناو بوخچه‌ی شههوتته و به‌سهر هه‌رئمی شههوتدا ده‌روانې. هه‌رچی به‌هه‌شتیشه به شتانی په‌رده‌پوښ کراوه که له روانگه‌ی روانینی رواله‌تیینی ژیرییه‌وه ناخوش و زه‌حمه‌تن. ئه‌و شتانه‌ی که‌وا له‌سهر ریځگای به‌ره‌و به‌هه‌شت درټزه‌وه‌بوودان، هه‌رگیز له‌و چه‌شنه شتانه نین که‌وا چاوی ئه‌وانه‌ی له‌مادده‌دا به‌ دووی هه‌موو شتی‌کدا ده‌گه‌رین، که‌یفیان یی بیت و به‌لایانه‌وه جوان یی.

له‌راستیدا چ به‌هه‌شت و چ دۆزه‌خیش بو ئیمه‌ نیعمه‌تن. چونکه ئه‌وه‌تا هه‌ردووکیان روئیکي به‌رچاویان هیه‌یه له‌ده‌ست‌خستنی ئیستیقامه‌تدا. یه‌کیکیان هاندر و تاسه‌بزوین، ئه‌وی دیکه‌شیان ناگادار که‌روه‌ه و ترس بزوین. وه‌ختی مروّف ته‌ماشای سیمای تاسه‌ بزوینی به‌هه‌شت ده‌کات، یه‌کپارچه‌ ده‌بیته‌ هه‌ول و دلّی بو ئه‌وی ده‌که‌ویتته‌ لی‌دان. هه‌ر که‌ روخساری گرژ و مؤنی دۆزه‌خیش ده‌بینی، له‌پیناو ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویتته‌ ناوی، ده‌داته شه‌قه‌ی بال. ئیتر به‌م جوړه‌ هه‌ردووکیان بو‌مان ده‌بن به‌رچه‌مت.

به‌لام خوای بالادست هه‌م به‌هه‌شت و هه‌م دۆزه‌خیشی هه‌ریه‌ک له‌بوخچه‌یه‌ک ناوه‌ و به‌م شیویه‌ پېشکه‌شی بازاری کرده‌وی مروّفه‌کانی فه‌رموه‌ه. ئیتر مروّفیش به‌و ئیراده‌یه‌ی که‌ پېی به‌خسراوه‌، سه‌رپشکی هه‌ل‌بژاردنی یه‌کیکه‌ له‌مانه‌. به‌ ئه‌ندازه‌ی ئیراده‌که‌ی، هه‌رکه‌س بیه‌وی ده‌بی به‌ "سعید - به‌خته‌وه‌ر" و داخوای به‌هه‌شت ده‌بی، ئه‌وه‌شی بیه‌وی، ده‌بی به‌ "شقی - به‌دبه‌خت" و رپی دۆزه‌خ ده‌گریته‌ به‌ر.

به‌لّی، چوارده‌وه‌ی دۆزه‌خ به‌ به‌رگی‌ک له‌ شه‌هوت ده‌وره‌دراوه‌ و که‌شیکي له‌و جوړه‌ ته‌نیویه‌تی. ئه‌م به‌رگه‌ش له‌ ده‌روه‌ زور سه‌رنج‌راکیش دیاره‌. هه‌رچی هه‌یه‌ له‌ خواردن، خواردنه‌وه‌، خه‌وتن، پرپیاکردنی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی نه‌فس هه‌زی لی‌یه‌تی و تیر بوون له‌ رووی جه‌سته‌بیه‌وه‌، هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی که‌ به‌ دم‌ ئاره‌زووه‌کانی مروّفه‌وه‌ دین، هه‌ر هه‌مووی به‌ وینه‌ی تانوپو ده‌وه‌ی دۆزه‌خیان ته‌نیوه‌. به‌ کورتيه‌که‌ی، رپی دۆزه‌خ مؤزایکیکی شه‌هوتته‌ و ختووه‌کی جیسمانییه‌تی مروّف ده‌دات.

به‌هه‌شتیش سه‌ده‌فیکه‌ ده‌وره‌دراوه‌ به‌ ناخوشی. ده‌ستنویژ گرتن، نوټژ کردن، چوون

بۇ ھەج، زەكات دان، جىھاد و تىكۆشان، بەرگە گرتنى ناپەھەتى لە پىناوى خوادا، جار نا جار رووبەر رووبونەھى مامەلەى كۆيلە لەنىو كۆمەلگەدا، بىبەش كردن لە ھەموو مافىكى مروقانه، راپىچى ئەم زىندان بۇ ئەو زىندان، لىدان خواردن تەنھا لەبەر ئەھى كە وتووتە: "پەروردگارم اللە"یە، شار بەدەر كردن و بەھىچ دانان و چەندىن شتى تر كە بە گوێرەى روالەتبىنىى ژىرى بە ناخۆش دەبىنرین. بەلى، بەھەشتىش بەمانە دەورەدراوہ و بەرگىكى لەم جوړە چوار دەورى تەنىوہ. ئەوانەى لە دەروہ دەروانن، ھەمىشە دەتالینە ئەم پەردانە و لەویدا گىردەخۆن. گەر روالەتى دەروہ پىوہر بىت، ئەوا دۆزەخ نەفس وروژینە و بەھەشتىش ترسىنەر. ھەر بۆيە زۆربەى خەلكى تەماشای دیوى دەروہیان كردوہ و بەو روالەتە دەركىبە ھەلخەلەتاون. بۆيە دەبىنن دۆزەخ داخوازى زۆرە و بەھەشتىش تا بلىى كەم..

زۆرىك لە مروقەكان شوین مامەلەى بچووك و بچ ئەرزى كەوتوون. ئەو كەسەى دەلى "نوێژ شتىكى باشە بەلام رۆژى پىنج جار بەلامەوہ زەحمەتە." كەسىكە نەیتوانىوہ باز بدات بەسەر ئەو نەختە زەحمەتەى لە نوێژدايە. ئەو تا زەحمەتى دەستنوێژ لە زستاندا كەسانىكى لە رىگادا جىھىشتووہ. كەچى ھەر وەك لە فەرموودەكەى پىشووتردا بىنىمان، ئەو كەسەى بەرگەى ئەو زەحمەتە كەمە دەگرىت كە لە دەستنوێژدا ھەيە، دەستنوێژ دەستى دەگرىت و ھەنگاو بە ھەنگاو لە بەھەشت نىكى دەكاتەوہ. دەكرى ھەمان شتىش سەبارەت بە رۆژوو و زەكات و ھەج و جىھادىش بوترى. چەندىن كەس كەوا عەقلىان رىگرە لەوہى عاقلانە رەفتار بكەن، توانايان نىبە بەسەر ئەم ئاستەنگ و ھەراز و نشىويبە بچووكانەدا باز بدن و، ئەو ناپەھەتى و ناخۆشيانەى بە چوار دەورى بەھەشتدا دەبىنن، بوونەتە رىگر لە چوونە بەھەشتيان.

دۆزەخىش جادووگەرەكە ھەوہس و ئارەزووہ سادەكانى بۇ خۆى كردوہ بە تەلە. ئەو تا زۆرىك لە خەلكى بىئاگا لەوہى كە پاش كەمىكى تر چ چارەنووسىك چاوەرپىيان دەكات، وەكو بالەفركە كردنى مىش بەرەو ھەنگوین، بەرەو ئەو ژەرەر رادەكەن. بەلى، شەھوہت بۇ ئەو جوړە كەسانە ھەنگوینىكى ژەرراويبە. يان دەتوانىن ئەم مروقانه بەو پەپولانە بچوینىن كە بوونەتە پەروانەى دەورى ئەو ئاگرەى كە دەيانسووتىنیت و لەناويان

دەبات. ئەمانىش بىچ عەقلانە بەرەو ئەو شەھەتەنە دەپۆن كە دەورى دۆزەخيان داو، تا لە كۆتاييدا خۆيان لەنيو دۆزەخدا دەبيننەو. جا لەبەرئەوئى عەقلىيان بەتەواوئى پىشتى پەردە نابرىت، بۆيە ئەو شتانەى پەردەدارى دۆزەخ، ئارەزوو جەستەيەكانيان دەوروزيئن و بەرەو خۆيان رايان دەكيشن.^۱

ئەو كەسانەش كە لە گەشتى ژياندا ئەو زاتەيان ناسيوە كەوا لە دوورپايى رېنگەكاندا وەستاو و بەگوپرەى ئەو پەيامەى لەووە وەريان گرتوو، رپى و ئاراستەى خۆيان ديارى كرددو و دليان بە رپوى حەقىقەتدا ھۆشيار بووتەو، لە ديوى ناووەى ئەو ناخۆشيانە تىگەيشتوون كەوا ئەملا و ئەولاي رپى بەھەشتيان گرتوو و بەھيچ جورىك پيى ھەلناخەلەتيئن. چونكە ئەو بەھەشتەى كە لە شيوەى تۆويكدا لە ويژدانياندا چيئراو، ھەموو ئان و ساتيەك لە گەشەسەندنايە و بەردەوام بۆن و بەرامەكەشى دنيای رپوحيان دەپيچيئت. لە كاتتيكدا خەلكى لە دەرەو بەدواى بەھەشتدا دەگەرپيئن، كەچى ئەمانە ھەر لە دنيادا لە سايەى ئەو بەھەشتەى لە ناخياندا سەوز بوو، ھەر دەليى خەريكى كەيف و شادى گيئرانن. ويپراى ئەوئى كە ئەوانەى لە بەھەشتە ماددييەكەى دنيادا دەرئين، بە دريژايى ھەموو ژيانيشيان ھيشتا ھەر ناتوانن بگەنەو بە خولەكيكى ئەو بەھەشتەى كە ئەوان لە ويژدانى خوياندا تييدا دەرئين. ئيمان ناويكە بەھەشتى لە خويدا ھەلگرتوو. كوفريش تۆويكەو دۆزەخى لە ھەگبەيدا حەشار داو. لە دواپۆژدا ئەمانە گەشە دەكەن و لق و پۆپ دەرەكەن و دەگوپيئن بۆ بەھەشت و دۆزەخىكى راستەقینە. كەوايى ئيماندار تەنانەت لە دنياشدا لە ژيانى بەھەشتدا دەرئى، ھەرچەندە بە روالەت ژيانيشى ناخۆش بيئريئ.

ئەو رپوھانەى كە بە ئىشتياقى گەيشتن بە بەھەشت بەلەفركەيانە، لەم رپيەدا كە ھەر مەنزىلكى بەختەوئىيەكە بۆ خۆى، زۆر جار سەربارى رپوھ، شان دەدەنە بەر ئەو

۱ پیغمبەرمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەم بابەتەمان بەم نمونەيە بۆ رپوون دەكاتەو: *إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ أُمَّتِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَتْ الدَّوَابُّ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا فَأَنَّا أَحَدٌ بِحُجْرَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَقَحَّمُونَ فِيهِ* "نمونەى من و نەتەوئەكەم وەك نمونەى پياويكە كە ئاگريئكى كرديئتەو، ئازەلان و پەروانەكانيش دەكەونە ناوى. من دامنينان دەگرم، بەلام ئيوە خۇتان فرى دەدەنە ناوى." (بخارى، رقاق ۲۶؛ مسلم فضائل ۱۷-۱۹. دەقى فەرمودەكە لە موسليمەو وەرگيراو.)

شتانەى كە بە لای نە فسەوہ گران. بەوینەى ئەو ئەزىزەى كە پەرسشە جەستەییەكانى وەك دەستنوێژ و نوێژ و پوژوو بەدوای خۆیاندا دەیهێنن، یان ئەو ئەركە قورسانەى كە زەكات و سەدەقە و فەریزە مالىیەكانى تر دەبخەن سەر شانى مرۆف، ئەمە جگە لەو بەرپرسیارىتییه مالى و گیانییهى كە لە شتانىكى وەك حەج و جیهاددا بەرگەیان دەگرێ. بەلام وەرە بێنە وا ئەم بەرپرسیارىتییهانە ئەم رینگەییەیان بۆ هەندىك هیندە زەحمەت كردووہ كە نەتوانن پێیدا بپوون. هى وا هەیه لەم رپپەدا ئیرادەى لە نوێژ و دەستنوێژ دەگیرى و پەكى دەكەوێت. تىابەتى برسیتى و تىنویتی لى دەبیت بە هەوارانىك و ناتوانیت بىپریت. هى واش هەیه دەكەوێتە داوى شەیدایى گىان و مالى. تىاشىابەتى بەجارى پپى لە چەند دانەپەك لەمانە دەخلىسكى و ناتوانیت بگاتە ئەو بەهەشتەى كەوا چوار هەنگاو لەولاترەوہ بە هەموو جوانى و ئارایشتى خۆیەوہ چاوەرپى دەكات.

بەلى، ئەگەر بەهەشت ئەو مەملەكەتە رەنگاوپرەنگەى خەونەكان بىت كە هەرچى تەسەوور هەیه بۆ خۆشەختى تىپپەراندووہ و، ئەو دنيا لوتكەپە بىت كە -هەرەك لە سەرىشەوہ ئامارەمان بە هەندىكىان دا- بە سەدەها ئەرك و بەرپرسیارىتى لە سەرەكەى تىریدایە و بە دنياپەك بەرەبەست و نشىوى دەورەدراوہ، كە هەرراشە، ئەوا لە بەرامبەرىدا دۆزەخ، كەندەلانىكى تۆقینەرى فەلاكەت زادەى ئەوتۆپە كە بە بارىك لەو وىست و حەز و شەهوەتانەوہ كە نەفسى مرۆف دەوروزین و تاو بە بلىسەى ئارەزووہ جەستەییەكانى دەدەن، لەسەر رینگەى رپبوارانى گەشتى هەتا هەتایى وەستاوہ و رپى پچى گرتوون و هەرچى حەز و ئارەزوو و شەهوەتى جىسمانى هەیه، هیناویەتپە كەف و كوڵ و خستوونپەتە هەلچوون. هەر بەوہشەوہ نەوہستاوہ، بەلكو هەموو كات. رپوانىنى سەرنجى رۆحە لاوازەكانى بەدەورى خۆیدا كوكردووہتەوہ و بە وینەى كونە رەشەكان (الثقوب السوداء) هەر شتى بەلايدا بپروات، بە چەقەهپزە كوشندە سامناكەكەى خۆى لووشى دەدات و لە خۆیدا دەتوینتەوہ.

ئای چەندە زۆرن ئەوانەى بە تەماشاكردنى پەردەى پاراوە و برىق و باقى دۆزەخ فریویان خوارد و خۆیان رادەستى ئەو شیوہ ترسناكە كرد! بە سەیركردنى رپووكەشى پەردەى بەهەشتیش مانەوہ و لەو خانەى بەختەوہرپپە هەمیشەییە و لەو جیهانە پپر

ناوازه‌یی و پی‌شبینی نه‌کراوه سلّم‌مینه‌وه و خوْیان بیبه‌ش کرد لی!..

به‌لی، حه‌قیقه‌تی مه‌سه‌له‌که نه‌مه‌یه که‌وا رپی تیناچیت که‌سیک به‌هه‌شتی بیستی
و زانیاری له‌سه‌ر هه‌بی، تاسه و ئیشتیاقی بوْی نه‌جوولی. هه‌روه‌ک چون رپی تیناچیت
که‌سیک دۆزه‌خ بیستی و هه‌ول نه‌دات لی دۆرکه‌وئته‌وه. به‌لام نه‌وه‌نده هه‌یه که له‌به‌ر
نه‌ینی ته‌کلیف و ئیمان به‌ غه‌یب و راستی تاقیکردنه‌وی دنیا، به‌هه‌شت به‌ په‌چه‌یه‌ک
له‌ ناخوشی و، دۆزه‌خیش به‌ فوستانیک له‌ شه‌هوت داپوشراوه و به‌م شیویه خراونه‌ته
به‌رده‌م مروّف.

جا وهره ئیستا بره‌وانه هیژ و نه‌فسوون و ناوه‌روکی گوفتاری پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که چون دوو ریگی دوور و دریژی مه‌زن و ترسناک، به‌ هه‌موو به‌خته‌وه‌ری
و مه‌ترسییه‌کیانه‌وه ده‌بات و ده‌یانبه‌ستیتته‌وه به‌ دوو ده‌ره‌نجامی بره‌وی دلخوشکه‌ر یان
توقینه‌ر، هه‌م -وه‌ک هه‌موو کاریکی تری- به‌ ره‌چاو کردنی بنه‌مای "أَعْظَمَ تَصْرَفٍ"
و به‌کار هیئانی چوار پینج وشه بو باسکردنی بابه‌تیکی مه‌زنی هاوشیویه نه‌م بابه‌ته!

جیی خوْیه‌تی لی‌رده‌ا نه‌وه بلیم که به‌ ره‌چاوکردنی چوارچیویه گشتی بابه‌ته‌که، لی‌رده‌ا
ویستمان ته‌نها به‌ ئاماره‌دان به‌و رووه‌ی که نه‌م فه‌رمایشته پیروزانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چهند گه‌وه‌ره په‌یقیکن، ده‌ست له‌ بابه‌ته‌که هه‌لبگرین. گه‌رنا، نه‌م
فه‌رمووده‌یه و فه‌رمووده‌کانی هاوشیویه، له‌ روانگه‌ی ره‌وانبیزی و زمانه‌وانبیه‌وه ده‌رگای
چهن‌دین واتای ناسک و ئاماره‌ی ره‌وانی تریان بو خستووینه‌ته سه‌ر پشت..! خوْ گه‌ر
به‌هاتبایه‌وه له‌م رووه‌شه‌وه فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شی بکرانایه‌ته‌وه، کی
ده‌زانجی شاهیدی چهند چه‌پکه‌مانای تر ده‌بووین. به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌م بابه‌ته بابه‌تیکی
ته‌واو جیاواز و سه‌ربه‌خوْیه، بوْیه ئیستا نه‌وه ده‌رگایه ناکه‌ینه‌وه.

۱۷. سی مافی: مافی خوا، مافی ده‌وله‌ت، مافی دین

ئیمامی تیرمیزی فه‌رمووده‌یه‌کی ترمان بو ده‌گی‌رتته‌وه:

أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ السَّمْعِ وَ الطَّاعَةِ وَ إِن تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، وَ إِنَّهُ مَن يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَ سُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَجُّدِ. وَ إِنَّا كُمْ وَ مُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ

”نامۆز گاریتان ده کهم به ته قوا و له خوا ترسان.. وه به ملکه چی و گوپراهلی نه گهرچی کویله کی ره شیشتان گوره تان بیت. هه ر کام له نیوه ته مه نی درپژ بی، له ثابنده دا نا کویله کی زور ده بینیت. نیوه ری بازی من و ری بازی خه لیفه راشیدیه کان بگر نه بهر و وه که ته وهی به ددانه خریکانتان بیگرن، ئاوه ها به توندوتولی دهستی پیوه بگرن. خۆشان له بیدعه پاریزن! بیگومان هه موو بیدعه یه که گومراهیه.“^۱

لیردها پیغه مبهری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باس له سی ماف ده کات. یه که میان ته قوا یه، که ته مه میان مافی خوا یه (عَزَّ وَ جَلَّ). دووه میان گوپراهلی و ملکه چی یه، که ته مه شیان مافی کار به دهست و کار گیرانی ده و له ته. سییه میشیان بریتیه له دهست گرتنی ته وا وه تی به سونه ته وه که ته مه شیان مافی دینه.

ته قوا وشه یه که له چا وگی "وقایه" وه وه ر گیرا وه. بویه له روویه که وه بریتیه له چوونه ناو شوورای پاراستنی کرد گاری بالادهسته وه. ته مه ش له ری ری ره چا وکردنی بنه ماکانی شه ریعه تی فیتری (ریسا سروشتیه کان) وه، که واته ته قوا به مانای پارپژراوی دی له به رامبه ر پيساکانی شه ریعه تی فیتریدا.^۲

ئه و سه روکی هه لئان بژاردوه، واته ئه و که سه ی به هه لئاردنی خۆتان کردووتانه به سه روکی خۆتان، نه گهر کویله یه کی قژلوولی ره ش پیستیش بوو، مه رجه گوپراهلی بکه ن

۱ ترمذی، علم ۱۶؛ أبو داود، سنة ۵؛ بیهقی، السنن الکبری ۱۱۴/۱۰.

۲ شه ریعه تی خوی گه وه دوو شه ریعه ته. یه کیکیان ئه و شه رعه زانراویه که له سیفه تی "که لام"ی خوی گه وره وه هاتووه و کردار و ره فتار و بارودوخی ئه م مروقه ری کده خات، که خوی له خویدا جیهائینکی بچوو که. ئه ی تریان ئه و شه ریعه ته فیتریه هه ره مه زنه یه که له سیفه تی "تیراده"ی خوی گه وره وه هاتووه و جموجو له کانی ئه م جیهانه ری کده خات، که خوی له خویدا مروقیکی یه کجار گه وره یه و، هه ندی جار به هه له - ناوی "سروشت"ی لع، ده نریت (پروانه: به دبعوززه مان سه عیدی نورسی، مه کتویات ۸۸۲، وه رگیرانی فاروق ره سوول یه حیا.)

و گویى بۇ بگرن. ئەمەش خۇي لەخۇيدا ديموكراسىيەتىكە لە سەروو ديموكراسىيەتەوہ. ديموكراسىيەتىك، ئىستاشى لەگەلدا بىت مرۇفایەتى نەيتوانیوہ بیگاتى. واش پروات تا ماوہیەكى درىژخایەنى تر پىي ناگات. كەچى ئەوہتا چواردە سەدەى رەبەق لەمەبەر بەو جۆرە باسى لىوہكراوہ. ئەمە لەگەل ئەوہدا كە دروست نىيە ناوى ديموكراسى بەسەر ئەو كۆرپسا و سىستەمەدا بەرپىن كە لەسەر دەستى پىغەمبەرىك پىشكەشى مرۇفایەتى كراوہ. چونكە تا ئىستا هېچ چەمكىكى ديموكراسى لە دنیادا نەگەبىشتوہتە ئەم ئاسۆیە. تەنەت لەو ولاتانەشدا كە وەك پىشكەوتوتتەرىن و شارستانىتەرىن ولاتانى دنیا ناسراون، هېشتا تىگەبىشتەن و ھزرىكى لەم جۆرە جىگىر نەبووہ. تا ئىستاش چەندىن ولات ھەيە كە رەش پىست بە مرۇف لەقەلەم نادەن. ئەمە لە كاتىكدا كە ئىسلام بەر لە چەندىن چەرخ باس لەوہ دەكات كە ئەگەر خەلكى بە وىستى خۇيان كەسىكى وايان كرده سەركردەيان، ئەوا پىويستە گوپرايەلىشى بكنە. لە لایەكى ترەوہ فەرموودەكە سەرنجمن رادەكىشى بۇ ئەوہى كە رىگەى خەلافەت بە پرووى ھەموو كەسىكدا كراوہیە. واتە ئەگەر خەلكى ئارەزوويان لىوو و وىستیان لەسەر بوو، ئەوا دەتوانن رەش پىستىكىش بكنە بە سەرۇكى خۇيان. كاتىكىش ئەو كەسە بوو بە سەرۇك، ئەوا ھەمووان ناچارن كە گوپرايەلى بكنە. بۆیە گرنگ نىيە كى ھەلبىژراوہ، گرنگ ئەوہیە زۆرىنە كىي ھەلبىژاردوہ.

بە نازلبونى نایەتى ﴿ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ﴾ (المائدة : ۳) ” وا ئەمرؤ دىنەكەتانم تەواو كامل كرد.“ دىن تەواو كامل بوو. ئىدى شتىك نەماوہ كە بوترىت و، هېچ شتىكى تازەش ناخرىتە ناو دىنەوہ. چونكە ھاتنە ناوہوہى ھەر بىدعەيەك، كوشتن و لەناوبردى سوننەتىكە. بۆیە پىويست دەكات تا ھىژمان تىدایە باوہش بكنە بە سوننەتى پىغەمبەرى خوا(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خەلىفە راشىدىيەكانىدا. ئەم باوہش پىاكردنەش بە دەست نا، بەلكو بە ددانەكان دەبى. سوننەتى ئەو، بالندەى بەختە. ئەگەر برىارىبى شتى رابوكرى، ئەوا پىويستە ئەو رابوكرىت و بەدەست بەئىترىت. ئەمە جگە لەوہى كە سوننەتەكانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَام) لە رىگەى دەمەوہ دەگەيەئىت بە كەسانى دى. ھەرەھا ددان لەو كەسانە جىردەكرىتەوہ كە زماندرىژى لە ئاست سوننەتدا دەكەن. ئىتر بەم چەشنە بواریان پى نادرىت كە ھەرۋا بىشەرمانە دەربارەى سوننەت قسە بكنە...

ئەو لايەنەنەي ليرەدا بە نيوەناچلي هەولماندا باسيان بکەين، کي دەزاني گەر راستەوخۆ لە زاري ئەو سولتاني گوفتارە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆيەو بەمانبەستايە و تواناي تينگەيشتنيمان هەبوايە، چ دەولەمەنديەک دەرزايە دنيای خەيالمانەو. ئەو دەم، هەر خونچەيەکی دەم پشکووتوي نيو گولستاني فەرموودەکانی، واتا گەليکی تەواو جياوازيان بە گويدا دەچرپاندين. جا ئەو کات ئيمەش دوابەدواي فەرمايشتەکەي، تەصديقمان دەکرد و، دەمانوت: فَصَدَّقَ رَسُولُ اللَّهِ "پيغەمبەري خوا راستي فەرموو..." وە دەشيلين.

ئاخر چۆن و نەليين لە کاتيکدا کە ئە گەر گوفتارەکانی هەنگاويک زياتر بنين، بەرەو ئاسماني ئيعجازي قورتان بەرز دەبنەو.

١٨. دووجار گەستران لە يەک کونەو

لە فەرموودەيەکدا کە ئيمامي بوخاري و موسليم پيکەو دەيگيرنەو، پيغەمبەر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەفەرموي: لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ "ئيماندار دووجار لە هەمان کونەو ناکەستري و پيوي نادري."^١

بريارينيە شتيکی ئەوتۆ لەسەر ئەم فەرموودەيە بليين کە پەيوەنديەکی زۆري بە سياسەتمەدارانی داهاوووە هەيە. بەلکو تەنها لە شيوي ئاماژەيەکدا بەم چەند ديري خوارەو واز ديين.

ئەو رۆحە رۆشنانەي لە ئايندەدا بەرووي کلتور و فەرھەنگي خوياندا هوشيار دەبنەو و هەر لە دنياکەي خوياندا بە شوين دنيای خوياندا دەگەرين. سوپاي روناکی.. پيويستە جار لەدواي جار هەلوستە لەسەر ئەم فەرموودەيە بکەن و بيري لعي بکەنەو و هەموو سياسەتيکی ناخويي و دەرەکييان لەسەر بناغەي ئەو پەند و وانانە بنيات بنين کە لەم فەرموودەيەو فيري بوون. ئيدي ئەو کات دەتوانين بليين کە رينگەيەکی گرنگيان بەرەو سەرکەوتن دۆزبوتەو. دەنا، هيچ کات سەکۆي سياسەت هەلخەلەتان و هەلخەلەتاندي لعي نابري و، ئوممەتەکەشمان بەردەوام هەلخەلەتيناو و هەلخەلەتاو

١ بخاري، الأدب ٨٣؛ مسلم، الزهد ٦٣.

۱۹. مروّقه‌کان وهک کانزان

په‌روه‌ده‌کارانی داهاتوش پیوسته توئینه‌وهی جدی له‌سه‌ر ئەم فه‌رمووده‌یه بکه‌ن که ئیمامی بوخاری و موسلیم گپ‌راویانه‌ته‌وه:

النَّاسُ مَعَادِنُ كَمَعَادِنِ الْفِضَّةِ وَالذَّهَبِ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ
فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا

”مروّقه‌کان هه‌روهک کانزاکانی زیر و زیو وهان. ئەوانه‌یان که له سه‌رده‌می نه‌فامیدا چاک بوون، کاتیک دینه ناو ئیسلامه‌وه و تئیدا قول دهنه‌وه (و هه‌رسی ده‌که‌ن)، دیسانه‌وه چاکترین ده‌بن.“^۱

وهک بلی پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌م گوفتاری، سه‌رجه‌م په‌روه‌رشیار و ده‌رووناسه‌کان له به‌رده‌م خویدا داده‌نیشیئت و ئەم وانه‌یه‌یان فیر ده‌کات:

ناسینی که‌سایه‌تی و سروشتی که‌سه‌کان له پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌دا زۆر گرنگه. ئەوه‌تا هیله‌کانی رۆخساری مروّقه، حاله‌تی رۆحی ئەو مروّقه ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه. که‌وابوو پیوسته به‌ر له هه‌موو شتیک له جیهانی رۆحی مروّقه‌کان تی‌بگه‌ین. ئینجا دواتر هه‌ر مروّقه‌و به‌گوێه‌ی ئەو بۆته‌یه‌ی که ده‌توانی تیا‌یدا بتوئینه‌ته‌وه، ئاماده‌بکری و ده‌ست بکری به‌ پرۆسه‌ی توانده‌وه‌ی. په‌روه‌رده‌ش له رۆیه‌که‌وه شکل و شیوه به‌خشینه به‌و تا‌وه‌وه‌یه. پرۆسه‌یه‌کی له‌م جوهری شکل و شیوه پی به‌خشینیش ته‌نها ئەو کاته ده‌ر‌ه‌خسیت که ئەو مروّقه له بۆته‌یه‌کی دیاریکرا‌ودا توئینه‌یه‌ته‌وه.

ئەو په‌روه‌رده‌یه‌ی که به‌بی زانیاری و هه‌روا به‌هه‌ر‌مه‌کی ده‌کریت، نه‌ک هه‌ر هه‌یج که‌لک و سوودی‌کی نابج، به‌لکو له‌وانه‌یه ر‌یخۆشکه‌ریش بی بۆ زنجیره‌ی زانیکی گه‌وره. بۆیه‌ خ‌وای ته‌ب‌اره‌ک وه‌ته‌ع‌الا ر‌وو ده‌کاته ئەو زاته‌ی که ر‌ابه‌ری ئەم کاره‌یه و، ده‌فه‌رموی:

۱ بخاری، مناقب ۱؛ مسلم، البر ۱۶۰.

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ ﴾ (يوسف : ۱۰۸) ”پييان بلن كە: ئەمە رېيازى منە؛ منىش و شوپنكە وتووانىشم لەسەر بەسىرەت بانگەيشتى خەلكى دەكەين بۆ لای خۆى گەورە.“

بەلن، بانگەوازکردن بۆ ھەر پەيام و ھزرىك دەپە لەسەر بنەماى بەسىرەت پە. بەسىرەت، واتە بزانیىت چى دەكەیت، بانگەوازی كى و بۆ چ شتىك و بە چ ئەندازەپەك. ئەنجامدانى ھەموو ئەمانەش بە ھەست و شعورپكى ديارىكراوۋە.

كەواپە پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە بانگەوازەكەيدا رېنگاى شعورى بۆ خۆى ھەلبۇاردوۋە و ئامۇژگارى ئوممەتەكەشى دەكات بۆ سەر ھەمان پى. لە راستىدا راستەوخۆ خۆى گەورە (جَلَّ جَلَالُهُ) خۆى فەرمانى پەپەرەوکردنى ئەم رېنگاپە دەكات.

كى و بە چەند پلەپەكى گەرمى دەتوئتەوۋە و خودى خۆى دەدۆزىتەوۋە.. كى و لە چ بۆتەپەكدا ئىشى لەسەر دەكرى.. كى و لە كویدا دەخرىتە ناو كەمۇلەوۋە، راپەلەى رىستنەكە بۆ كامپان چۆن دىت و چۆن دەروات، ھەموو ئەمانە شتانیكن كە تەنھا لە رېنگەى بەسىرەتەوۋە دەتوانرى ھەستپان پە بكرىت و بزانین.

ئەو كەسانەى لە سەردەمى جاھىلىدا و لەنىو مرۇفەكانى ئەو رۇژگارەشدا خاۋەن شعور و داراى بەسىرەت و حەقىقەت پەرىست و بە وىژدان بوون، لە پاش چاۋ كرانەوۋەشپان بە روى حەق و حەقىقەتدا و تىگەپشتىپان لە ئىسلام و لە تىگەپشتىشدا گەپشتىپان بە حەقىقەت، دىسانەوۋە لە چاكترىنەكان بوون. ئاخىر چونكە ئالتوون لە پاش تىپەرپوونىشى بە بۆتەى تەوانەوۋەدا ھەر بە ئالتوونى دەمىنپتەوۋە. زىو و مسىش ھەر بە زىو و مسى و، ھەرگىز ناگورپن بۆ كانزىپەكى تر. واتە ئەوانەى لە سەردەمى جاھىلىدا كانزاکەپان ئالتوون بوو، كاتىكىش دىنە ناو ئىسلامەوۋە ھەروا بە ئالتوونى دەمىنەوۋە. بەلام بە مەرجىك، ئەو مەرجەش دەستەواژەى إِذَا فَقَّهُوا بَوْمَان رِوون دەكاتەوۋە. بەلن، بەو مەرجەى لە دىندا بىن بە فەقىھ و شارەزا و تپايدا قول بىنەوۋە...

پىگومان بۆ ئەوۋى ئەوانىش بتوانن بگەن بەم ناستە، پىوئىست بە بوونى فىركار و مورشىدىك بگرە لە رووپەكەوۋە، پىوئىست بە بوونى كىمپاگەرىك دەكات تاكو ئىشپان

له سهر بکات و له بۆته دا بیاتوتینیتیه وه. به لێ، فووکردنی ئیسلام به وێژدانیاندا ته نهها بهم شیوهیه ده بێ و، ئهوانیش ته نهها بهم شیوهیه ده گهن به فیهقه.

۲۰. ستهم بێ سزا نامینیتیه وه

یه کێکی تر له وه فهرمووده پیرۆزانه ی که ناکرێ ئاماژه ی بێ نه دهین، ئهم فهرمووده یه ی پیغه مبهری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ده فهرموی:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِيُمْلِي لِلظَّالِمِ فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ ثُمَّ قَرَأَ: وَكَذَلِكَ أَخَذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

”خوای گه وه مۆلته ده دا به سته مکار، به لام ههر ئه وهنده ی گرتی، ئیتر پرزگاری نابێ. دواتر پیغه مبهری خوا به خویندنه وه ی ئهم ئایه ته بهردهوام بوو له سهر وته کانی: ’جا ئیتر تۆله و گرتنی پهروه ردگار بهم جوړه یه. ئا بهم جوړه تۆله له خه لکی زالم و سته مکار ده کاته وه و ده یانگرت. به راستی گرتنی ئه و زور توند و به ئازاره.‘ (هود: ۱۰۲)“

خوای گه وه مۆلته له سهر مۆلته ده دات به سته مکار. هه میشه ده رفته ده دات به وانیه که له به رامبه ریدا بیکوویی ده کهن و سنگ ده رده په رینن. به لام ههر ئه وهنده ی جارێک گرتنی، ئیتر پرزگار بوونیان بو نییه. ئه مه ئه وه ده گه یه نیت که کرده وه کانیان کاری له ”غیره الله“ کرده وه و هک ئه و دوا دلۆپه ی لیها ته وه که په رداخ سه ر پرێژ ده کات.

پهروه ردگاری مه زن کوومه له رپسایه کی کارپایی هه یه له گه ردووندا. ئهم رپسایانه هه رگیز گۆرانیان به سه ردا نایه ت. ئایه تی: ﴿لَا بُدَّ لِحَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ۳۰) ئه وه مان بو رپوون ده کاته وه که ”هه یچ گۆرانکاریه ک له به ده یه نانی خوای گه وه ردا نابیت و ناکریت.“ یه کیکیش له و یاسایانه بریتیه له وه ی که سته مکار ده بیت به شمشیری خوا. پیغه مبهری سهروه رمانو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئهم لایه نه مان بو باس ده کات و، ده فهرموی: الظَّالِمُ عَذَلُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ يَنْتَقِمُ بِهِ ثُمَّ يَنْتَقِمُ مِنْهُ ”سته مکار داد پهروه ری

۱ بخاری، تفسیر (۱۱) ۵؛ مسلم، البر ۶۱.

خوای گه ورهیه له سهر زهويدا. تۆلهی پیده کاته وه، پاشان تۆلهی لیده کاته وه.^۱

سته مکار شمشیری خوییه و ئهوانه یی ته می ده کات که سنووری خویان نازانن. له دوايشدا تۆلهیه کی وا له و سته مکاره که دهسه نیتته وه ئیوهش سهرتان لیی ده سوور می. ئه وهتا سته مکاران له مرۆدا جله ویان گرتووته دهست و له سهره پۆییدان. به لام نه کهن سهیری ئهم بارودوخه بکهن و بیئومیدی بتانگری. چونکه چه ندین "قریه"ی وا هه بووه که خوی گه وره مؤلهت و دهر فه تی پیداون، وهك بلیی پیی وتن: "بخون و بخونه وه و رابوین!" که چی ههر ئه وهنده ده زانیت گرتوونی و کاری ته واو کردوون.^۲

ئه گهر به چاویکی په ندینه وه ته ماشایه کی ده وره برتان بکهن، ئه وا ئیوهش چه ندین نمونه ی زیندوو و تاشکرای ئه مه تان بهرچاو ده که ویت. "سه دۆم، عامورا، پۆمپیی" ته نها سی نمونه ی ئه مه ن. کی ده زانی، له وانیه چه ندین نمونه ی تر هه بن که ناومان نه بیستییتنن، یان له بهر ئه وهی هینده ی ئه وان ی دیکه په ند نامیزنه بوون، له بیر کراون. هه مووشیان به زمانی حالیان شایه تی له سهر ئهم یاسا خوییه ده دن.

چ پیویست ده کات ئه وهنده دوور برۆین؟ ئه وهتا سه رده مانیک له م خاکه دا که ئیستا له سه ری ده ژین، ده و له تیکی مه زن بوونی هه بوو. ته نانه ت به خه ونی که سیشدا نه ده هات که رۆژی له رۆژان بره و خیت. که چی ئه و ره و خانه ی که به گو شه ی میشکی هیچ که سیکیشدا گوزهری نه ده کرد، وا ئه مرۆ وهك خه میکی تالی جهر گهر، نه ییتوانیوه رزگاری بی له تۆمارکردنی له یادگی میژوودا. ئه مرۆش مشتیک مرۆف له م ولاته بچوکه دا، که سنوره کانی له چوارچیوهی "میثاقی میلی" دا دیاری کراوه، خه باتی پاراستنی بوونی خویان ده کهن. له گه له ئه وهشدا، ره وته شه رهنگیزه ناوخوی و ده ره کییه کان ته نانه ت ئهم تۆزه مافی ژیا نه شیان پی ره وا نابینن.

ئه مهش یاسایه کی نه گۆره.. "جا ئیتر تۆله و گرتنی په ره ورد گارت به م جو رهیه..!" میژوونوس و کۆمه لئاسه رسته قینه کانی ئاینده سوودیکی زۆر وه رده گرن له م یاسا نه گۆره خوییه و ئه و نمونه نهش که له گۆرستانی میژوودا نیژراون. له وان هه شه ئهم

۱ عجلونی، کشف الخفاء ۳۰/۳۰.

۲ بروانه: سوره تی حج، ئایه تی ۴۸.

سوودهر گرتنه یان بیته هوی تهوی که به درژیایی چندین سه ده زیندوو و له سه بری بمیننه وه. جا لیره دا وهک چون زوریک له مه سه له و پروونکردنه وه کانمان سپارده ی گه وه هری گوفتاری تهو سولتانه کرد که ئاسو کانمانی رازاندوو ته وه، ههر بهو جو ره، راقه و لیکدانه وهی ته م فرموده یه شی پی ده سپیرین و ده چینه خزمهت فرموده یه کی دیکه.

۲۱. حهوت کومه ل له سیبه ری عه رشدا

پیغه مبه ری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموی:

سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابٌّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ يَمِينُهُ مَا تُنْفِقُ شِمَالُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاصَّتْ عَيْنَاهُ

”خوای گه وه ره لهو روره دا (رورزی قیامهت) که هیچ په ناگه یه ک نییه جگه له سیبه ری خو ی، حهوت که س له ژیر سیبه ره که یدا په نا ده دات. (یه که میان) ئیمام و پیشه وایه کی دادپه روه ر. (دووهمیان) تهو گه نه جی ته مه نی له نیو نه شوه ی په رستشدا به سه ر ده بات. (سیبه میان) تهو که سه ی دل به سه ته ی مزگه وته کانه. (چواره میان) هه ریبه ک لهو دوو که سه ی که له بهر خوا یه کتریان خوشده وی. له بهر خوا کو ده بنه وه و، ههر له بهر خواش جیا ده بنه وه. (پینجه میان) تهو که سه ی له بهر امبه ر داوی خواستی ئا فره تیکی خاوه ن پله و پایه و جوا نیدا (به رپه رچی نه فسی ده داته وه و) ده لی: ”من له خوا ده ترسم.“ (شه شه میان) تهو که سه ی هینده به نه ینی سه ده قه ده به خشی، ته وه ی که له لای راستیه وه یه تی نازنی چی به وه ی لای چه پی داوه. (حه وته میان) تهو که سه ی له ته نه اییدا یادی خوای گه وه ره ده کاته وه و چاوی پر ده بیته له فرمیسک.“^۱

ته م لایه نانه ی سه ره وه، که هه ریبه که یان بو خو ی دارای بایه خیکی تاییه تیبه له

۱ بخاری، اذان ۳۶؛ مسلم، زکاة ۹۱.

روانگەى ئىرادەى مۇرۇقەو، كۆمەلە بابەتتىكى ئەوتۇن كە بەجىھىننەنى ھەندىكىيان كارىكى سەخت و دژوارە و ھەندىكى تىرىشىيان پاشقولى جددى لە رۇح دەگرن. خۇ گەر مۇرۇق لە ھەندىكىشىيان رۇزگارى بى، ئەوا ھەردەم ئە گەرى كەوتنەناو داوى ئەوانى تىرى ھەبە. دەر بازبونىش لەم بۇسە بكوژانەى كە ئە گەر پارىژگارى و چاودىرى خۇاى گەورە نەبى، ھەرگىز دەر بازبون لىيان مەيسەر نابى، ھەرۋەھا بەجىنگەياندىنى ئەم بەرپرسىيارىتتە دژوارە تاقتە پرووكىن، بگرە تاقتە بەزىنەناش بە سەر كەوتووبى، دىسانەوہ لە رپى ئەو ئىرادەبەوہ دەبى كە بە پەسەندترىن و بەھىترىن ھۇكارى راکىشانى پارىژگارى و چاودىرى خۇاى گەورە دادەنرىت. بەوہش كە مۇرۇق پەيوەندىبەكى توندوتۇلى لە گەل پەرۋەردگارىدا ھەبى...

جا لىرەدا فەرموودەكە بە باسكردنى ئەم دىمەنە لە سەرگوزشتەى ئەو كۆمەلە قودسىبەى كە ھەمىشە بە ئىرادەبانەوہ لەسەر پى وەستاون و تۋانىوانە بوونيان ھەبىت و ھەمىشە پتەووبى و ابەستەبى خۇيانىيان بە پەرۋەردگاربانەوہ سەلماندوہ، لە راستىدا وىناى ئەو كۆمەلگە وىژدانىبەمان بۇ دەكات كە لە يوتۇپىكاندا بەداويدا دەگەرپاين. ئەو كۆمەلگەبەى بەردەوام بەداويدا دەگەرپاين بەلام ھەرچىمان دەكرد بۇمان نەدەدۇزرايەوہ. جا فەرموودەكە بە مەبەستى گەبىشتەوہ بەم بەختىارانە، ناخمان پىر دەكات لە تاسە و دلمان دەخاتە پەرۋاز.

بەلى، لەو رۇژدەدا كە خۇر جىى ھەرۋەكان دەگرىتەوہ و بە تىنى بەتىنى ھەموو لايەك دەبرزىنى و مىشكەكان دىنە كوئىن و ئارەق تەنگ بە گەرۋەكان ھەلدەچنىت و ھۇكارەكان بەجارىك لەكار دەكەون و ھەموو شتەكان لە دژى مۇرۇق دەكەونە كار، بەلى، لەو رۇژدەدا، جگە لە پارىژگارى و چاودىرى پەرۋەردگار ھىچ سىبەرىكى تر نابت، ھەر ناشكرى ھەبىت. ئىتر گرنىگ نىبە ئەو سىبەرە سىبەرى عەرش بىت يان ھى شتىكى تر. گرنىگ ئەوہبە كە ئەم سىستەم و رپسايەى ئىستا ھەبە، دەگورپىت و پىوەرەكان سەرۋىز دەبنەوہ و ئاسمان و زەوېش دەگورپىن بۇ شتىكى تر.

ئاشكرابە لەو رۇژە سامناكەدا كەس پىشتىوانىبە كەسى بۇ ناكرى و پارىژگارى و تكاى كەسبىش كەلكى نابت. جا بۇ لەو رۇژدەدا كە ھەموو لايەك كىشومات دەبى و

گیانه‌کان دینه قورقوراکه و سهران دسوورین و چاوان ئەبلەق دەبن، کەس دەتوانی
کەس بیاریزی؟!

بەلێ، لە وەها رۆژێکدا تەنھا یەک پەناگە هەیە، ئەویش سیبەری پارێزگاری خۆی
گەورەیه. ئەوانەش کە سوود لەم سیبەرە وەرەگرن بریتین لە:

(أ) ئەو سەرۆک وڵات و پیشەوایەکی کە لە دنیا دا لە ناست هەستی بەرپرسیاریتییە کەیدا
بوو و لە پال چاودێری کردنی ئەو راسپاردانەی کە لە ئەستۆیدا بوون، نوێنەرایەتی
دادگەری و راستپەویشی کردوو.

(ب) ئەو گەنجە خۆینگەرەمی لە هەرەتی کە فوکۆلی خواستە نەفسانییەکانیدا،
سەرباری ئارەزوو جەستەیی و لاشەییەکانی خۆی تەرخان کردوو بۆ بەندایەتی خۆی
گەورە.

(ج) ئەو مەردی مەیدانی بەندایەتیەکی کە حەز و ئارەزووی بەندایەتیەکی لە پیش
داخوایە جەستەییەکانییەو و بەردەوام دلی بۆ مزگەوت لێ دەدات.

(د) ئەو گیانفیدایانەی خۆشەویستی کە لەبەر خاتری خوا یەکتریان خۆشەویت.
کاتیەک کۆ دەبنەو، لەبەر خوا کۆ دەبنەو. کاتیکیش لێک جیا دەبنەو، هەر لەبەر خوا لە
یەک جیا دەبنەو و رەزامەندی و خۆشەویستی ئەویان کردوو بە میحراب.

(ه) ئەو دلاوهری هەمیشە لە چوارچۆی پەرژینی (مَخَافَةُ اللَّهِ) و (مَحَبَّةُ اللَّهِ) دا ژیا
بەسەر دەبات و تا بلیی هەستیاری لە پاراستنی عیقفەت و عیصمەتیدا و، ئەوپەری
خۆراگرە لە ناست خواستە شەهوانییەکانیدا و، داواکارییە خراپەکانی نەفسی بە هزر و
نەعرەتە "من لە خوا دەترسم" وەدەردەنیت و لەخۆی دوور دەخاتەو.

(و) ئەو پالەوانی ئیخلاص و جوامیریەکی کە وەک هیمای صدایەت و وەفا لە بەرامبەر
پەروردگاردا، مأل و سامانەکی لە دەمی خۆی دەگریتەو لە پیناو رەزامەندی خوادا
دەیبەخشیت. ئەم کارەش بە رۆحیەتیکی وەهاو ئەنجام دەدات کە دەگاتە پلە ئیبریی
و حەز ناکات جگە لە خوا کەسی تر پێی بزانی. ئەم حەزە کردنەشی لە ناستیکدا،

کاتیڭ شتیڭ به‌وهی (لای) ده‌سته‌راستی ده‌به‌خشیٔ، هه‌ول د‌دات له‌وهی (لای) ده‌سته چه‌پی بشاریٔته‌وه.

ز) ئەو قاره‌مانه به‌هه‌ست و دل زیندووهی که به تیڤکریڭ و چاودپریکردنی نه‌فسی، ساته‌کانی ته‌نهایی قولتر ده‌کاته‌وه و تاو ناتاو یکیش به فرمیسکه‌کانی، به‌سته‌ی هه‌سته‌کانی ده‌روونی ده‌چری و هه‌رده‌م هیژی ئیراده‌ی له‌خواوه وه‌رده‌گری و به‌و ئیراده پو‌لایینه‌شی، ئاره‌زووی سه‌ریچییبه‌کانی نه‌فسی ده‌شکیڭنیٔ و وردوخاشیان ده‌کات.

به‌لی، هه‌روه‌ک له‌چه‌ند فه‌رمایشتیکی تریشدا هاتووه، ئەو کاربه‌ده‌سته‌ی که به دادگه‌ری فه‌رمانه‌روایی ده‌کات، له‌قیامه‌ندا له‌سه‌ر مینه‌به‌ری نوورین داده‌نری و به‌هه‌رمه‌ندی خه‌لاته‌یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کانی په‌روه‌ردگاری میه‌ره‌بان ده‌بی.. ئەو گه‌نجه‌شی که له‌تافی گه‌نجیٔیدا به‌ندی چوارچیوه‌ی گه‌نجه‌یه‌ته‌که‌ی نه‌بووه، به‌ره‌زامه‌ندی خوی گه‌وره‌خه‌لات ده‌کری.. هه‌روه‌ک چو‌ن ئەو پاله‌وانی په‌رسته‌شی که نه‌خشی ژیان‌ی له‌نیوان مزگه‌وت و مال و شوینی کاردا ده‌چنی، خوی گه‌وره‌ده‌یخاته‌په‌نا و پاریزگاری خو‌یه‌وه.. ئەوانه‌شی که‌وا به‌چاوی "لانکه‌ی برایه‌تی" یه‌وه ده‌رواننه‌گه‌ردوون و ژیانیان له‌خوشه‌ویستی و خوشویسترانیان له‌پیناو خوادا به‌سه‌ر ده‌بن، له‌مه‌حشه‌ردا به‌هه‌رمه‌ندی (حَبَّةُ اللَّهِ) ده‌بن.. ئەو خاوه‌ن دلّه‌هوشیاره‌شی که ژیان‌ی دنیای به‌ده‌زووی "مه‌هابه" و "مخافه" ده‌هونیٔته‌وه، له‌دوارپو‌ژدا دل‌یاده‌ییٔ له‌و شتانه‌ی که لییان ده‌ترسی.. هه‌روه‌ها ئەو وه‌فادو‌سته‌ی که سه‌ده‌قه‌که‌ی وه‌ک پیوه‌ریک بو‌صه‌داقه‌ته‌که‌ی ده‌به‌خشی، له‌لایه‌ن ئەو زاته "هه‌ره‌به‌وه‌فایه‌وه‌پاداشتیکی ده‌دریٔته‌وه که به‌خه‌یالیشدا نه‌هاتی.. له‌کو‌تاییشدا ئەو خاوه‌ن هه‌ست و دلّه‌بیداره‌ی که رو‌اله‌تی پر و اتا و، ناوه‌روکی قول و، له‌و رووانه‌وه که خه‌لکی ده‌یناسن کاملترین سه‌رمه‌شقه‌بو‌یان و له‌ده‌می خه‌لوته‌ی له‌خزمه‌ت دو‌ستدا به‌فرمیسکه‌کانی، ناخی خوی بو‌ده‌ریٔری، له‌پو‌ژده‌ا ئەم که‌سه‌هه‌موو سه‌ختییبه‌کان ده‌به‌زیٔنی و به‌ئاوته‌کانی ده‌گات. جا ئیتر له‌پال باسکردنی ئەم خه‌لات و پاداشته‌ئوخه‌روییانه‌دا که ئەم که‌سانه له‌دوارپو‌ژدا به‌هه‌رمه‌ندی ده‌بن، فه‌رمووده‌که له‌شیوه‌ی تابلویه‌کدا بره‌گه‌یه‌ک له‌و کو‌مه‌لگا نمونه‌ییبه‌شمان ده‌خاته‌پیش چاو که هیله‌گشتییبه‌کانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی کامل ده‌کیشیٔ و، ئەو بناغانه‌ش روون ده‌کاته‌وه که

مرؤفایه تی به ره و ئه و ئامانجه ئاراسته ده کهن.

جا تو بلی پیویست بکات دیسانه وه جهخت له سه ره ئه وه بکهینه وه که: جیکردنه وهی
ئه وه هموو ناوه رو که قووله ی که مه گهر به چه ندین بهرگ کتیب ئینجا باس بکرت
له چند دپړنکدا، ههروهک گوزارشت کردن وایه له ده ریا له ریگه ی تاکه دلۆپیکه وه..؟

۲۲. دنیا سیبه ریکه

له فهرموده یه کی تر دا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموی:

مَا لِي وَمَا لِلدُّنْيَا مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَابٍ اِسْتَضَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا

”من چیم داوه له دنیا. من له دنیا دا وهک ریواریک وام که له ژیر سیبه ری دارنکدا
که میک مایته وه و پاشان روشتیب و به جیی هیشتیب.“^۱

راستی ژبانی دنیا چیه؟ ئه ی دهیب مرؤف له بهرامبهر شته فانی و کاتیبه کاند
چۆن هه لۆیسته یه ک بکات؟ باشه مرؤف بوچی هاتووته دنیا وه، ئه ی لیره وه به ره بو
کوئ ده چی؟

ته ماشایه کی بابه ته سه ره کییه کانی فه لسه فه و ئه و باسانه ش بکه که چه ندین سه ده یه
مشتومریان له سه ره ده کری.. ئینجا ئاوریک بده نه وه به لای ئه و پیغه مبه ره نازداره داو (عَلَيْهِ
اَكْمَلُ النَّحَايَا) که چۆن به ده برپینیکی زور کورتی ره وان هه موو ئه و مه سه لانه ی روون
کردو وه ته وه. ئه م بابه ته و هاوشیوه کانی که که سانی تر به چه ندین بهرگ کتیب و
به ره مه می بی شو مار که خویان ده ده نه له قه باره ی کتیب خانه کان. نه یان توایه به شیوه یه کی
روون و گومانبر بیخه نه روو، وا ئه م سولتانی گوفتاره دیت و له نیو ده برپینه له عمل و
گه وه ره ئاسا کانی دا به رووتترین و گومانبرترین شیوه روونیان ده کاته وه. به لای، سه ره جه می
مرؤفایه تی چهیرانی کورته بری و ره وانی گوفتاره کانی پیغه مبهری سه ره ره مانن (صَلَوَاتُ اللهِ
وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ).

۱ ترمذی، زهد ۴۴؛ ابن ماجه، زهد ۳.

۲۳. پینج شت که نه دراون به وانه ی پیشووتر

أُعْطِيتْ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَ جُعِلَتْ لِي
الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَ طَهُورًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ. وَأَحِلَّتْ لِي
الْعَنَائِمُ وَ لَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَ أُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَ كَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَ
بُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً

”پینج شتم پیدراون که پیش من نه دراون به هیچ که سیکی تر؛ به هر مه ندی
سه رخستنی (خوابی) بووم به ترس خستنه دلی دوژمنه وه له دووری (یه کی درپژی
هاوشیوهی) مانگه ریبه که وه. سه رپووی زه ویشم بو کراوه به مزگوت و هوکاری پاکژی.
جا بویه هر کهس له نوممه ته کهم کاتی نوپژی به سه ردا هات، نهوا (له هر کوئی بوو) با
نوپژه که ی بکات. غه نیمه تیشم بو حه لال کراوه، نه مه له کاتیکدا که بو هیچ که سیکی
تر حه لال نه بووه. هر وره ها (حقی) شه فاعه تیشم پیدراوه. (دیسانه وه پیش من) هم مو
پیغه مبه ریک ته نها بو گه له که ی خوئی ره وانه ده کرا، به لام من بو ته وای مرو فایه تی
ره وانه کراوم.“^۱

خوای گه وره به شیوهیه کی گشتی بو هم مان و، به شیوهیه کی تاییه تیش بو هر
نوممه ت و پیغه مبه ریک لوتف و چاکه یه کی جیاوازی هه بووه:

نه و هتا حه زه تی ناده م و مناله کانی به هر مه مند بوون به هه لژارده یی و ناوه پیروژه کانی
خوای گه وره .. حه زه تی نوح به خبات و پیداگری و عه زیمه ت.. حه زه تی ئیبراهیمیش
به پله ی باو کایه تی زوریک له پیغه مبه ران و عه شقی ته وحید و دوستایه تی له گه ل
خوادا.. حه زه تی موساش به په رورده و فیژکردن و زانسته کومه لایه تییه کان و شاره زایی
له به رپوه بردنی کومه لگه دا.. حه زه تی عیساس به نه رمونیانی له مامه له رپو حیه کاند
و نارامی و خوراگری و لیسورده یی و شه فقهه ت و خوشه ویستی.. سه رداری زه مان و
مه کان، حه زه تی موحه ممه دو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ) و نوممه ته که شی، وه ک زیادیه ک
بو سه ر نه و تاییه تمه ندیبانه ی که به پیغه مبه رانی پیشو به خشراوه، نه مان به هر مه ندی

۱ بخاری، تیمم ۱؛ مسلم، مساجد ۳.

كۆمەلە تايىبەتمەندىيەكى ھاۋشىۋەي ئىرادە، ھىكمەت، ھاۋسەنگى، پىكەۋەگونجاندىن
ۋە پىكەھىنان بوون، ھەرىكە لەمانەش بۇ خۇي تايىبەتمەندىيەكە لە تايىبەتمەندىيەكانى
جىھانىبوونى پەيامەكەيان ۋە كاملى دىنەكەيان.

بەم پىيە، لە بەرامبەر ئەۋەدا كە ئىسلام لە چاۋ دىنەكانى تردا ئەرك ۋە بەرپىسارىتتى
زىاترە، كەچى لە ھەمان كاتدا دەتوانىن بلىين لە ھەموۋان نەرمونىاتر ۋە بالاتر ۋە
بەرەكەتدارتر ۋە مرويىيانەترە. ئەمەش خۇي لە خۇيدا يەكىكە لە خەسلەتەكانى
جىھانىبوونەكەي.

ئەۋ فەرمۇدەيەشى كە لەسەرۋە ھىنمانەۋە، بە شىۋەيەكى كارىگەرتتە ۋە شىۋازىكى
رەنگىنتر پىغەمبەرى ئىسلام ۋە جىھانىبوونى پەيامەكەي دەخاتە بەرچاۋ.

ئەۋەتا كاتىك راگەيەنەرە بەشەرەفەكەي ئەم دىنە جىھانى ۋە پەيامە سەرتاسەرىيە
ۋە نۆيئەرە بەرپىزە يەكەمىنەكانى سەرگەرمى گەياندنى ئەم سىستەمە جىھانىيەبوون بە
ھەموۋ لايەكى دىيادا، لە ئاست ھەستى بەرپىسارىتتى ۋە شعورى ئەركەكەياندا بوون.
بۇيە دەبىنى لە پىناۋ رامكردنى سەرتاسەرى جىھاندا، لەم بەرەي جەنگ بۇ ئەۋ بەرەي
جەنگ رايان دەكرد ۋە لە پىناۋ خوادا تىدەكۆشان ۋە دەكوزران ۋە دەيانكۆشت ۋە بەم شىۋەيەش
لپۆەشاۋەيى ۋە لپىھاتنى خۇيان بۇ چوونە بەھەشت ۋە بىنىنى "جَمَلُ اللَّهِ" دەسەلماندا...
لەپىناۋ سەرخستنى ئەۋ پەيامەكى كە بۇي دەژيان، گالئەيان بە ژيان دەھات. بەلایى
كەمەۋە ھىندەي حەز ۋە ئارەزوۋى كەسانى دى بۇ ژيان، ئەمان بە تاسەي گەيشتن بە
پەرۋەردگار گرپان تى بەربوبوۋ ۋە ناخيان داگىرسابوۋ ۋە لە ھەۋلى ھىننەدى جىششىنى
سەرزويدا بوون. ھەر بۇيە لە تواناى كەسدا نەبوۋ بەرەنگارى ئەم كەسانە بىتتەۋە كەۋا
ژيانىان لەسەر خولگەي ناۋەھا ۋە بەستەيىيەك بە دوارپۇژرەۋە بىيات نابوۋ. ئەۋانەش كە
بە ھەلە ياخود نەزانى، خۇيان دووچارى بەدبەختىيەكى لەۋ جۆرە دەكرد، بە ترسىك كە
ھەر لە دوورەۋە مروف دەتوقىتت، لەرزەيان پىدەكەۋت ۋە ھەر لە يەكەم ھەنگاۋى رپدا
پەكيان دەكەۋت ۋە ئىفلىج دەبوون. ئەمە سەرەراي ئەۋەي كە بە گەۋرەگرتنى پەرۋەردگار
لە لايەن بەرەي ئىمانەۋە، لە شىۋەي سام ۋە ھەيىتەدا لە ئىمانداراندا رەنگى دەدايەۋە. بۇ
ئەۋ كەسانەكى كە بوونەتە خاۋەن ئىمانى راستەقىنە، نُصْرَتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ چەكىكى

چ ناوازه و قه لایه کی چهنده پته وه..!

ته وهش که زهوی بو شوینکه وتوانی ئەم دینه کراوه به مزگهوت، مه بهست لیی به جیهینانی په رستشه له لایهن هر موسولمانیکه وه که بیهوی، له هر شوینی که ئاره زووی لیی و بی ته وهی پیویستی به په رستگا یان شوینی نوێز بیت. که ئەمهش دیسانه وه یه کیکه له رههنده جیهانییه کانی ئیسلام. حه لال کردنی غه نیمه تیش رهه ندیکی تره و مه بهست لیی به ردهوامی پیدانی فه رمانبه ریی جیهاده به بی هیچ گیرخواردن و په ککه وتینک که تا رۆژی قیامت به ردهوام دهیت. رهه ندیکی تریش بریتیه له وه شه فاعه ته ی که له ودنیا به شه فاعه تی هه ره مه زن "الشَّفَاعَةُ الْعُظْمَى" ناسراوه و به هوییه وه تا رادیه ک دهستی هه موو که سیک ده گیریت و ده گه یه نریته ئاستیکی دیاریکراوی سه لامه تی. ته وهش که هر پیغه مبه ریک ته نیا بو گه له که ی خوی نیردراوه و ته ویش (ضَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو ته واوی مرؤفایه تی، رهه ندی راشکاوانه ی بابه ته که ده دات به دهسته وه..

جگه له مانه، بی هیچ جوړه زور له خو کردنیک ده توانین ئەم چه ند خاله ش له فه رمووده که وه هه لئینجین:

(أ) پیغه مبه رایه تی و ته و په یامه ش که پیویه وه ره وان کراوه، به خشش و به ره ره مه ندیه کی خوایی ته وتویه که به هیچ جوړیک به هه ول و تیکو شان به ده ست نایه ت.

(ب) ئەم پینج تایبه تمه ندیه به ته واوی مانا "مه زه ریه تی موحه ممه دی" ن و نه دراون به هیچ "نه بی" و "مورسه ل" یکی تر.

(ج) ترس و بیم خسته نه دلّی دوژمن له دوورییه کی زوره وه، ده رکه وته ی حاله تینکی پیغه مبه رانه یه و ته نها ته و که سانه ده گریته وه که له وه جه مسه ره مه عنه ویه ده دژین.

(د) نه به ستنه وهی په رستشه کان به په رستگا و پیاوانی ئایینییه وه، وه ک چوون مه ودایه ک له مه وداکانی جیهانی بوونی ئیسلام پیک دهینیت، له هه مان کاتدا ئاماره ش بو ته و ئاسانکارییه ده کات که مرؤف له هه موو کات و له هه موو جیه کدا ده توائیت له چوارچیویه په یوه ندی خالق و مه خلوقدا په یوه ندی به خوی خویه وه به ستیت. یه کیکی تر له وه لایه نانه ی که له گه ل ئیسلامدا هاتوه و جیی خویه تی لیرده تا تواماری بکه یین،

توانای پاکژکاری گله ههروهك ئاو. جا نازانم تو بلی پیویست بکات ههلوئیسته لهسه ر
گرنگی خوژوردن له ئیسلامدا و، پاکژکاری و گرنگی ئاو و، توانای گوژرانی گل به
دژبه کتیریا بکهین؟

ه) خودی غه نیمه ت له بنه ر هتدا حه رام نه بووه. به لکو ئه و یاساغه تا قی کردنه ویهه ک
بووه و وابه سته ی کاتیکی دیاریکراو بووه. له سه رده می پیغه مبه ری سه روه ریشماندا (صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه و هۆکارانه ی که ئه م هوکمه یان لی که وتبووه وه، تیپه ریندرا بوون، یاخود هه ر
نه ما بوون. هه روه ها له و رپوانگه یه وه که یه که مین سه رچاوه ی غه نیمه ت و گرنگترینیان
جیهاده، جیهادیش هه روه ک له ناوه رۆکی ئه م فه رمووده یه وه تیده گه یین: الْجِهَادُ مَا ضِلَّ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَرْدَه ویهه که که تا رپۆژی قیامه ت به رده وام ده ییت، ئه و له و رپوه وه که ئه م
غه نیمه ته ده ییت سه رچاوه ی بژیوی و هاندان و خه لاتکردنی ئه وانیه ی خو یان بو ئه م کاره
یه کلایی کردوه ته وه و، له هه مان کاتیشدا له رپوی ماددییه وه زیان به به ره ی دوژمن
ده گه یه نی ت و لاوازیان ده کات و ده رفه تی خو کۆکردنه وه یان بو ناهیلایته وه، کاریکه
له وپه ری گرنگیدایه. جا بۆیه له به ر ئه و گرنگی و بایه خه ی که هه یه تی، گه ر واجییش
نه کراییت، ئه و رینگه پیدراوه و وه ک "موباح" مامه له ی له گه لدا کراوه. ئه مه ویرای ئه وه ی
که ناییته رپگر له به رده م ئیخلا سدا، که یه کیکه له بنه ما گرنگه کانی "إِعْلَاءُ كَلِمَةِ اللَّهِ".

و) شه فاعه ت حه قه .. به ئیزنی خوا هه موو که سه ده توانی شه فاعه ت بکات. به لām
ئه و شه فاعه ته هه ره مه زنه ی که له رپوانگه ی گشتگیری و هه مه کیتی و چۆنیییه که یه وه
تا راده یه ک په یوه ندی به هه موو که سیکه وه هه یه، ته نها ده به خشریته ئه و زاته و یه کیکه
له "تایبه تمه ندیه کانی ئه حمه دی". به دلناییه وه بو ئیمه ش مایه ی شانازی و شادمانیه یه.

ز) ناردنی پیغه مبه رانی پېشوو (عَلَيْهِمُ السَّلَام) له چوارچیویه کی به رته سک و ته نها بو
گه ل و هۆزه کانی خو یان، ناردنی سولتانی پیغه مبه رانییش بو تی کرای مرو فایه تی بگره
بو سه رجه می بوونه وه ران، ده مانگه یه نیته ئه وه ی که: پیغه مبه رایه تی ئه و پیغه مبه رانه ی
که بو گه ل و هۆزه جیاوازه کان نیراون، به نده به مانه وه ی ئه و گه ل و هۆزانه وه. ئه مه
له کاتی کدا که به رده وامی ئه م په یامه مه زنه ی که په یوه ندی به هه موو بوونه وه رانه وه هه یه،
په یوه سته به مانه وه ی گه ر دوون و تا دنیا دنیا بی ت هه ر به رده وام ده ییت.

فهرمون ئەمەش رېشتەپەيڭىك لى پۈۋىناكى، كە لى پۈۋىناكى ناۋەرۈك و ھىزى دەرپىرن و پتەۋىي و گىشتىگىرىيەۋە، بە دەۋرى پۈۋىگەيەكى كۆكەرەۋى زۆر گىرنگدا ھۇنراۋەتەۋە.

۲۴. ئىماندار مەۋقى بەرپىسىارتىيە

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. الْأِمَامُ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. وَ الرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَ هُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَ الْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا. وَ الْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

”ھەريەك لى ئىۋە شۋان (سەرىپەرىشتىيار)ن و بەرپىسىارن لىۋەي لىھىزىر دەستاندايە. سەۋرۈكى ۋلات شۋانە و لىپىرسراۋە لىۋانەي لىھىزىر دەستىدان. ھەر تاكىك شۋانى مالى و مىندالەكەيەتى و لىيان بەرپىسە. ئافەت شۋانى مالى مىردەكەيەتى و بەرپىسە لىۋ شتانەي لى بازنەي چاۋدىپرى ئەۋدان. خىزمەتكار شۋانى مالى گەۋرەكەيەتى و لىپىرسراۋە لىۋ شتانەي لىبەردەستىدان. ھەموۋتان شۋان و ھەموۋشتان بەرپىسن لىۋ شتەي لىھىزىر دەستاندايە.“^۱

ۋشەي ”راعى“ بە ۋاتى ئەۋ كەسە دىت كە پاسەۋانى و پارىزگارى و چاۋدىپرى شتىك دەكات. لى زمانى عەرەبىدا بە شۋان دەۋترى ”الراعى“. ھۆكارى ئەمەش دەگەرپتەۋە بۇ ئەۋەي كە شۋان لى سەلامەتتىن و گونجاۋترىن لىۋەر گادا ئەۋ ئازەلانە دلەۋەرپىنىت كە خراۋەتە ئەستۋى و، لى ئازەلى دىندە دەيانپارىزىت و، لى حالىكىشدا ئەگەر تۈۋشى شتىك بىن، ئەۋا دللىۋزانە لى نىكەۋە گىرنگىيان پىچ دەدات. لى دەمى پاپەراندنى ئەم ئەركە پىرۋەشدا، سازگارىي فىترەتى دەپارىزىت و ھەموۋ كاتى خۋى لى دىنى نامەردانە بەدوۋر دەرگى. ھەرۋەھا لى سايەي ئەۋ ھەستى شەفەقەتە قوۋل و بەزەيىە فراۋانەيدا كە بەرامبەر بە رانەكەي لى دللىدايە، بە ئازارىيان ئازار دەچىزى و بە خۋشيشيان خۋشحال دەپى.

۱ بخارى، جمعة ۱۱؛ مسلم، الإمارة ۲۰.

جا ئىتر پەيوەندى نىۋان سەرۋكى ۋلات و ھاۋلاتيانىش لە ۋوويەكەوہ لەم پەيوەندىيە دەچىت. ھەر بۆيە ئەرکى سەرشانى سەرۋكى ۋلات و نوئىنەرەكانىيەتى لە بازنە جىاوازەكانى كارگىرپىدا -بىي گومان ھەريەكەو بە گوئىرەي ئاستى خۆي- كە ئاگانان لە ھاۋلاتيانى ژىر دەستيان بىي و لە شىن و شادىدا ھاوبەشىيان بن و دوارۋژى گەشىيان بۆ دابىن بكن و چارەسەر بۆ كىشەكانيان بدۆزنەوہ.

ھەمان پەيوەندىيە لە نىۋان سەرۋكى خىزان و ئەندامانى خىزانەكەيدا بەرچاۋ دەكەويت. وەك چۆن سەرۋك خىزان بەرپرسى يەكەمە لە دابىنكردنى خەرجى و پۆشاك و نىشتەجى كردنى خىزانەكەي لە جىگەي گونجاۋدا، ھەر بەو جۆرەش بەرپرسىيارە لە پەرورەدە و فىرکردىيان و، جوان مامەللە لە گەلل كوردىيان و، دەستەبەر كردنى بەختەوہرى دنيا و دوارۋژ بۆيان.

ھەمان ھالەت بەسەر مامەللەي نىۋان ژن و مېردىشدا دەچەسپىت. ئەوہتا ئافرەت لە ھەلسوۋراندنى كاروبارى ناومال و پاراستنى سەرۋەت و ئابروو و ناموسى مېردەكەيدا، ھاوشىۋەي ئەو شوانەيە كە بەرپرسى رانەكەيەتى.

پاراستن و چاۋدېرىكردنى خزمەتكار بۆ مال و مولكى گەورەكەي و، رۆلەش بۆ سەرۋەت و ناموس و كەسايەتى باوكى، دەكرى ھەر لە ھەمان چوارچىۋەي "راع" و "رەعيە"دا خويندەنەوہي بۆ بكرى. تەنانەت دەكرى بوترى: لە دىدى ئىسلامدا ھىچ مەرۋئىك نىيە گەيشتەيئە ئاستىكى دىارىكراۋ لە بەرپرسىيارىتى و خۆي لە بازنەي "راع" و "مەري"دا نەبىئەتەوہ. تەنانەت ئەگەر شوائىك ھىچ رەعيەتەيكىشى نەيئەت كە ئاراستەي بكات، ئەوا ھەر بەرپرسىيارە. بەلئى، ھەموو كەس ناچارە نەفس و عەقل و تەۋاۋى ھەست و ئەندامەكانى ھەرۋەك ئەمانەت بپارىئەت و چاۋدېرىيان بكات.

لەناۋ ھەموو رژىم و ئايىنەكاندا ئىسلام تاكە رېئساي ژيانە كەوا ئەرک و بەرپرسىيارىتى ھەموو تاكىكى ھەر لە سەرۋكى ۋلاتەوہ تا دەگاتە خزمەتكارى مالئىك، بە بچوكتىرەن وردەكارىيەوہ دىارى كرديت. ئەمەش لە سەردەمىكدا كە تەنانەت كەس خەونى بە دىموكراسىيەتەوہ نەدىبوو. جا بۆيە ھىچ رژىمىك نىيە لە دنيادا بتوانىت لەم بوارەدا

ته ودا پښه مبهري نيسلام (صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) ده فرموي: "سه روکي ولات به پرسه" نينجا به دوايدا به پرسياريتي و سنووري به پرسياريتيه کاني، هاو ده م له گه ل ټه رک و فرمانبه ريتيه کانيدا يه ک به يه ک ريز ده کات.. ټه رک و به پرسياريتي ټا فره ت و پياوېش وه بير دينته وه و، له کومه له مهيدانکي جيا جيا دا کومه له به پرسياريتيه کي ديار يکراو ده خاته ته ستوي هر به که يان.. قسه له به پرسياريتي باوک به رامبه ر ټوله کي و، ټوله ش به رامبه ر باوکي ده کات و تيشک ده خاته سه ر ټه رک و مافي هه ردوو لايان. خو ته گه ر هوتي پيشکه وتنه کاني جيهان به هه ند وه برگرين، ټه وا ده بينين که هر له سه رده مانکي زور ديزينه وه قسه ي له سه ر ټه رک و مافه کاني خزمه تکار و کريکار کردوه. به مه ش، به ماويه کي زور به ر له شله ژانه کومه لايه تيه کاني نيو ميژووي مروفايه تي، ريگه چاره ي دروستي بو گرفتیکي کومه لايه تي پيشکه ش کردوه.

ټه مه ش دهر پرينکي تري پښه مبه رانه يه که هر له مافي دوو لايه نه ي سه روکي ولات و هاو لايه تيه کانيه وه بيگره - که زور به يان له "الأحكام السلطانية" دا باسکراون- تاوه کو مافي ټوله و دا يک و باوک، له و يشه وه تا ده گاته مافي ژن و ميژد و خاوه ن کار و کريکار، هر هه مووي به چه ند وشه يه کي که م دهر پريوه. ټه مه له کاتيکدا که هه ربه ک له م بابه تانه له کتبه فيقه ي و سه رچاوه ته خلاق ي و په روه رده ييه کان و تو ماره کومه لايه تي و ياساييه کاندا هه ربه که يان پانتاييه کي فراوانيان دا گير کردوه.

۲۵. چه ند حه رام و مه کروهيک

إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ وَوَأَدَّ الْبَنَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ وَكَرِهَ لَكُمْ قَيْلَ وَ
قَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ

"خوای گه وره ياخي بوون له دا يکان و، زينده به چال کردني کچان و، جبه جي نه کردني (ټه و ماف و قه رزانه ي له سه رتانه) و، وه رگرتنی (شتانیک که مافتان پيوه نييه) حه رام کردوه له سه رتان. هه روه ها قسه و قسه لوك و، زور پرسيار کردن و، مال

به فیروډانی (لیږه و له‌وی) لیتان مه‌کروهه کردووه.^{۱۶}

یاخیبون له دایک

یاخیبون و سرکه‌شی نواندن به‌رامبهر به دایک، به "عُقُوقُ الْأُمَّهَاتِ" گوزارشتی لیکراوه. ئەم دەسته‌واژه‌یه‌ش واتایه‌کی وا به میسکی مروڤدا دینیت وهك بلیی ئەو مندالهی له دایکی هه‌لده‌گه‌ریته‌وه و لیبی یاخی ده‌ییت، هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کی مافداری له‌گه‌ل دایکیدا ده‌پچرینتی و ده‌یهاو‌پژینته کونجی ته‌نیاییه‌وه. ئە‌گه‌رچی یاخیبون له باوکیش به هه‌مان شیوه‌هه‌رامه، که‌چی له‌ فەرمووده‌که‌دا ته‌نها باسی دایک کراوه. ده‌توانین هۆکاری ئە‌مه‌ش بگه‌رینینه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی که‌ ئافه‌رتان زۆرتەر پبویستیان به‌ پاراستنه‌ و، له‌ سۆز و لاوازییه‌کانیشیاندا له‌پیش پیاوانه‌وه‌ن. له‌م نیه‌نده‌شدا ناسک و نیانی و توانای به‌رگه‌نه‌گرتنی سروشتیان وای لی کردوون که‌ زووتر و زۆرتەر کاریگه‌ر بن به‌م جوړه‌مامه‌لانه. ئینجا له‌و رووه‌وه که‌ باوکانیش خاوه‌نی هه‌مان ئە‌و مافانه‌ن که‌ دایکان هه‌یانه، ئە‌وا فەرمووده‌که‌ پیمان ده‌لیت که‌ هه‌ر سه‌ریپچی و هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌ک به‌رامبهر به‌ باوکیش هه‌ر به‌ یاخیبون داده‌نریت. به‌لام هه‌رگیز ناگاته‌وه به‌و یاخیبونه‌ی له‌ به‌رامبهر دایکدا ده‌نوینریت.

زینده‌به‌چال کردنی کچان

زینده‌به‌چال کردنی کچان له‌ سه‌رده‌می جاهیلیدا به‌ ده‌سته‌واژه‌ی "وَأَدَّ الْبَنَاتِ" ئاماژه‌ی بۆ کراوه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، له‌ هه‌ندیك ناوچه‌ی دیاریکراو و له‌نیو هه‌ندیك توپژی دیاریکراوی کۆمه‌لگه‌دا، زۆرینه‌ی ئە‌و کۆریه‌ کیزانه‌ی ده‌هاتنه‌ دنیاوه هه‌روا به‌ زیندوویی ده‌خرانه‌ ژیر گله‌وه. هۆکار و پالنه‌ره‌کانی ئە‌م نه‌ریته‌ درندانه‌یه‌ جوړاو‌جوړ بوون. هه‌ندیکیان به‌ پالنه‌ری غیره‌تیکی سه‌یری نه‌فامیانه، هه‌ندیکی تریش به‌ بیانوی سه‌ختی بژیوی ژیان، یان له‌ ترسی ئە‌وه‌ی نه‌بادا له‌ ریگه‌ی کچه‌کانیانه‌وه سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌یان بکه‌وتته‌ ده‌ستی بینگانه، هه‌ندیکیش ته‌نها له‌به‌ر ده‌مارگیری خیله‌کی

۱ بخاری، استقراض ۱۹، الأدب ۶؛ مسلم، أفضیة ۱۲، ۱۴.

دەستیان دەچوو ئەم کارە قیزەونەو. ھۆکار و پالئەرەکانی ئەم کارە ھەرچیەك بوویت، کارێکی دزیو و درندانە بوو و دەبواوە بەری پێبگیرایە. بەریشی پێگیرا. بۆیە دەبینین قورئانی پیرۆز و سوننەتی سەحیحی پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە شیوێهەکی چروپەر لەسەر ئەم بابەتە ھەلۆستەیان کردوو.

ناپاکی لە ئەمانەتدا

وشەى "مَنْعًا" لە فەرموودەكەدا ئاماژە بۆ نەگێڕانەوێ ئەو قەرز و مافانە دەكات كە دەبێ بگێڕدرێنەو. وشەى "هَات"یش ئاماژە بۆ ئەو شیواز و ڕینگا جوړاوجۆرانە دەكات كە بە مەبەستى وەرگرتن و داواکردنى شتانیك كە وەرگرتن و داواکردنیان قەدەغەیه دەگیرێنە بەر. ھەردووکیشیان، واتە نەگێڕانەوێ ئەو شتەى كە پێویستە بگەرێنرێتەو و وەرگرتنى ئەو شتەش كە نایێت وەر بگیرێت، حەرمان. حەرمانى ئەمەش ھەرۆك حەرمانى سەر كەشێكردن بەرامبەر بە داىك و باوك و زیندەبەچال كەردنى كچانە. لە ھەمان كاتدا دەكرێ ئەم دوو وشەیه ئاماژەیان بۆ وانا گەلێكى تریش تێدا بیت. ئەو تا وشەى یەكەمیان ڕووى لەو كەسەیه كە مافەكانى سەرشانى، ھەر لە زەكات و سەدەقەو تا دەگاتە كۆمەكییه ماددییهكانى تر، بەرامبەر بە ھەژاران و ئەو كەسانەى وان لە ئەستۆیدا بەجێ ناهێنێت. وشەى دووھمیشیان دەروانیته ئەو كەسەى كە خەرىكى سواڵكردن و دەست پانكردنەوێ. لە شوێنى خۆمانەو ھەنگاویك بەرەو پێشتر دەبین و دەلێین: وشەى یەكەم ھەموو ئەو قازانجە ناپەرەوايانە دەگرێتەو كە بە ڕینگەى نایاسایی بەدەست ھاتوون؛ ھەر لە نكوولێ كەردن و زەوتكەردنى ئەو سامانانەى كە راستەوخۆ خراونەتە ئەستۆى كەسێكەو، تاوێكو نەگێڕانەوێ بەھای چەك و سەنەدەكان و، دەستدانە چەواشەكارى لە ڕینگەى ئیفلاسى ساختە و، ھەموو چەشنەكانى قۆستەنەو لەكاتى بوونى جیاوازی لە نرخەكاندا. ئینجا دواى ھەموو ئەمانەش، نەگێڕانەوێ ئەم ناحەقیانە و سەر كەشى نواندن. وشەى دووھمیش ھەموو چەشنە "وەرگرتن"ێكى زیانبەخش دەگرێتەو؛ ھەر لە سواڵكردنیكى ئاساییو ھەبەرگەر ھەتاوێكو قۆستەنەوێ ھەستە ئایینی و نەتەوايەتییهكانى گەلێك و، داواكارى راستەوخۆیان ناپەرەوايانە راستەوخۆى ھەندێك ھێزى زۆردار، فەرمانى بنیان

نافەرمى كە مەبەستىيان تىزكردى ئارەزوۋەكانىيانە، ھەرۋەھا دەستدرىژى گرووپە مافيا گەورە و بچووكەكان و پەنابردنيان بۆ ھەزار و يەك رېنگا بۆ بە تالان بردنى سەرۋەت و سامانى خەلكى.

ئەم فەرمایشته پىرۋزە بە دەربرىنىكى كورت و پر واتا، ئامازە بۆ كۆمەلە مەسەلەيەكى گىرنگ دەكات. ئەوۋەتا باس لەو مندالانە دەكات كە سىلەي رەحميان لەگەل داىك و باوكياندا بچراندوۋە و كەوتوونەتە سەرگەردانىيەۋە. ئەو داىك و باوكانەش كە چاۋى خۇيان لە ئاست ئەو سۆز و مېھرەبانييەدا دەنوقىنن كە لە سروشتياندا دانراۋە، تەننەت دەگاتە ئەۋەي نكوللى بكنە و دوور لە بەزەيى و بە شىۋەيەكى نامرۇۋانە مامەلە لەگەل مندالەكانياندا بكنە. ئىنجا دىتتە سەر باسى كۆمەلگا، كە خۇي لە خۇيدا خۇزىنىكى گەورەيە. لىرەشدا ئامازە بۆ كۆمەلە خۇپەرستىك دەكات كە بەرژەۋەندى و سوۋدى خۇيان لە ھەموو بەھايەك بەرزتر رادەگىر و، بە پىشلىكردى نارامى و ئاسايش و ماف و دادپەرۋەرى، كۆمەلگە دەخەنە مەترسىيەۋە. جا لەبەر بوونى خالى ھاۋبەش لە نىۋانياندا، ھەر ھەموۋيان ھەرام كراۋن. پاشان باس لە سىج حالەتى قەدەغە كراۋى تر -با نەشگەنە ئاستى ئەۋانەي سەرۋە- دەكات كە ئەۋانىش برىتىن لە: "قِيلَ وَقَالَ" وتى وتى، "كَثْرَةَ السُّؤَالِ" پرسىبارى بەجى و نابەجى يان بە ھونەر كرىنى سوأل، سىھەمىشيان "إِضَاعَةَ الْمَالِ" بە فېرۋدانى سەرۋەت و سامان لىرە و لەۋى.

قسە و قسەلۆك

"قِيلَ وَقَالَ" بە واتاى قسە و قسەلۆك دىت. ئىمە لىرەدا قسە لەسەر بىنەرەتى وشەكان ناكەين. بەلكو دەمانەۋىت كەمىك ھەلۋىستە لەسەر ناۋەرۋكەكانيان بكنەين. قسە و قسەلۆك بەۋ قسانە دەۋترىت كە ھىچ كەلك و سوۋدىكىان نىيە، نە بۆ دنيا نە بۆ ئاخىرەت، بەلكو تەنھا قسەي زياد و ناپۋىستىن. قسەي لەم جۆرە، جا چ لە شىۋەي ئەۋ ئاخاۋتەنەدا بىت كە ھىچ پەيۋەندىيەكىان بە خاۋەنەكەيەۋە نىيە، يان لە چەشنى ئەۋ قسانە بىت كە لە سنوورى قەدەغە كراۋەكان نرىك دەبنەۋە، ھەر كامىكىان بىت، بە گوپرەي ئاستى كۆمەلايەتى ئەۋانەي بەم كارەۋە خەرىكن و، بە لەبەرچاۋگرىتى

فراوانی گۆرپه پانی بلاقوبوننه وه که بیان (هاوشیوهی پوژنامه و بلاوکراوه و ته له فزیوون) لهو کۆمه لگایانه دا که تاکه کانی له کارکه وتوو و، خه لکه که شی بی ئاسۆ و دوور له ئامانجن به دردیکی کۆمه لایه تی سامناک داده نریت، له لایه کی تره وه هه رچی چلک و چه به لی کوشنده هه یه که ئیسلام به گوناھی نیوان لیوه کانی داناوه، هه ر هه مووی له شه تلگه ی ئه م قسه و قسه لۆکانه وه چه که ره ده که ن و گه شه ده سینن. هه ر بۆیه پیغه مبه ری خوا و (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قسه کردن یان قسه نه کردن ده خاته ناو ئه و سێ شته وه که له یه ک ئاستدا ریزی کردوون و، ده فه رموی:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيفَهُ

“هه رکه سه ی برۆی به خوا و پوژی دواپی هه یه با قسه ی چاک بکات یان بیده نگ بیته. هه رکه سه ی برۆی به خوا و پوژی دواپی هه یه با ئازاری دراوسێکه ی نه دات. هه رکه سه ی برۆی به خوا و پوژی دواپی هه یه با ریز له میوانه که ی بگریته.”^۱

پرسیاری زۆر

ده توائین "كَثْرَةُ السُّؤَالِ" به وه لیكبه دینه وه که بریتیه له پرسیارکردنی به جی و نابه جی، یاخود سوآلکردن بی ئه وه ی هیچ ئاتاجیبه ک له ئارادا بیته، بگره به وه شه وه نه وه ستیته و بگریته به خو. خو دیاره هه ردووکیشیان لۆمه کراو و زیانبه خشن. له قورئانی پیروژ و سوننه تی سه حیحدا هه روه ک چۆن سوآلکردن -به دهر له حاله تی ناچاری و ئاتاجی- سه رزه نشته کراوه، ئاوه هاش لۆمه ی پرسیارکردنی بی ئه ندازه و به رده وام کراوه. ئینجا ده بینیت ئه م دوو سه رچاوه شیرینه له هه موو دهرفه تی کدا مروقه ئاراسته ی فیروونی شتانیك ده که ن که سوودیان هه بیته له بنیاتنانی جیهانی هه ست و هزریاندا. سه رباری ئه وه شه قورئانی پیروژ پرسیارکردن ده کات به دوو به شه وه: به شیکیان په سه ند و ئه وی تریشیان نابه سه ند. ده توائین ئه م ئایه ته وه ک نمونه بو پرسیار په سه ند و دروست

۱ بخاری، الأدب ۳۱؛ مسلم، الإیمان ۷۴-۷۷.

بهینینه وه: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ..﴾ (البقرة: ۲۱۵) ”هاوه لان پرسپاری
 ئه وهت لئده کهن که چی ببه خشن.“ ئه م ئایه ته ش نمونه ی پرسپاری لؤمه کراوه:
 ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ..﴾ (الإسراء: ۸۵) ”حه قیقه تی رۆحت لئ ده پرسن.“

پرسین یان نه پرسین، سوال کردن یان سوال نه کردن، هه ریه ک له م حاله تانه به گویره ی
 پیوه ریک که ده ریده خات ئایا پالیان داوه ته وه به پیوستیه که وه یان نا، له ئاتاجیه که وه
 سه رچاوه یان گرتوه یان نا، له نیو ”أَفْعَالِ الْمُكَلِّفِينَ“ دا له سه روو ئه و هیله وه یان له ژیره وه
 جیی خویان ده که نه وه و ده رده که ویته که ئایا واجبن یا حه رام، موباحن یا مه کروه. بویه
 بروامان وایه که رافه کردن و لیکدانه وه ی هاوه شی ئه و دوو بابه ته، که وه ک دوو مه سه له ی
 جیاواز دینه به رچا، له ده وری ئه و روو که یه کخه ره ی که ئاماژه مان پئدا، هؤکاریک بیته
 بؤ نزیک بوونه وه ی زیاترمان له مه به سته ی فرمووده که.

به فیروڈانی سهروهت و سامان

دهتوانین ”إِضَاعَةَ الْمَالِ“ به وه پئناسه بکهین که بریتیه له به هه ده ردان و په رش
 و بلا و کردنه وه ی سهروهت و سامان به ملا و ئه ولادا، به بی ره چا و کردنی هیچ جوړه
 سوویدیکی ماددی یان مه عنه وی، دنیایی یان ئاخیره تی. که ئه مه ش بؤ خوی ده ردیکی
 کؤمه لایه تیه. به لی، به فیروڈانی سهروهت و سامان له شتانی کدا که هیچ که لک و
 بایه خنکیان نییه، هه رچه نده له سه ره تادا وا ده ربه که ویته که زیانیکه و به ته نها له خاونه که ی
 ده که ویته، به لام له و رووه که ئه و که سه له دوو توئی سهروهت و سامانه که یدا سهروهت
 و سامانی نه ته وه یشی به هه ده رداوه، ئه و ئه و هه له خه رجیه ی که زیانیکه هه نده کی و
 تاکه که سی بوو، ده بیته به روو داویک که په یوه ندی به هه موو که له وه هه بیته و زیان به
 ته وای کؤمه لکه بگه یه نیته.

له گه ل کؤتایی هینان به م بر گه یه دا، که ده ست پیوه گرتن و دروستخه رجی کردبووه
 ته وه ری باسه که ی و له رۆژگاری ئه مرپۆماندا دارای گرنگیه کی زۆره و واش دیاره
 که له داها توو دا گرنگی و بایه خی زیاتر به ده ست دینیت، ده مانه ویته جاریکی تر ئه و
 قولی و فراوانی و هه مه ره نگیه تان بکه یه وه پیش چا و که ئه و سولتانی گو فتاره له

رېږي هه لېږاردنی ټو و شانہی به کاریان دهینیت و، ټو جیانهش که ټو و شانہیان تیدا داده نیت به خشیونی به و ته کانی.

۲۶. ئیحسان

الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

”ئیحسان ټو وهیه به شیوهیه که خوا بپرستیت هر وه که ټو وهی بیینیت. خو ټه گهر تو ش ټو نه بیینی ټو تو ده بیینی.“^۱

ټاویته بوونی ”ئیمان“ له گه ل ”ئیسلام“ و به ”ئیسلام“ وه ژیان له جه مسهری ”ئیحسان“ دروشمی ئیمانداره کامله کانه. گه یشتنی ئیماندار له ناو ئیسلام و ئیمان وه به مه و دایه که له سه روو ئیمان و ئیسلام وه، ئینجا به جه پینانی هر چییه که ټم کو تاخاله داخو زیه تی، ټه میش بو خو ی ئیحسانیکه. وه لایمی په روه رد گاریش به رام بهر به م روو تی کردنه دل سو زانه یه که شایانی شو کو مه ندی و مه زنی ذاتی خو یه تی، به گو ی ره ی ده ستوری ”چاکه چاکه به ره م دی نیت.“ ئیحسانیکه تره.. ئیحسانیکه له جو ری خه لات ه سه رسو وره ی نه ره کان: ”شتانیک، نه چاو دیویه تی، نه گو ی بیستوویه تی، نه به دلی هیچ مرؤ فیکیشدا هاتو وه.“^۲ مه گهر ﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴾ (الرحمن : ۶۰) ”پاداشتی ئیحسان شتیکی تر نییه جگه له ئیحسان.“ به لام ټه ونده هه یه که ئیحسانی به نده هر هینده ی قو لاییه که یه تی. واته له شیوهی ئیخلاص و ټه دهب و ریژ و ترسدا خو ی ده نو نیت. ټو وهی خو ای گه وره ش (جَلَّ جَلَالُهُ)، به گو ی ره ی مه زنی و مو لکه که یه تی. واته، به هه زار و یه که واریداته وه دلی به نده که ی به ئیمان ده رازینیت وه و به ئیلهام ده بیینیته جو ش و په رده ی سه ر چاوی لادهبات و حه قیقه تی شتانی پیشان ده دات و ده می له وهی په یوه ندی پیوه ی نییه ده پارژیت و زمانی به حی که مت ده خاته گو و هه سته کانی بیدار ده کاته وه و به هه لاتگه کانی ته جه لیددا ده یگه ری نیت. جا هر ټه ونده ی ئیماندار گه یشته ټو خاله ی که تیایدا په رده ی سه ر رو خساری بوون که می که

۱ بخاری، ایمان ۳۷؛ مسلم، ایمان ۱-۷.

۲ بخاری، توحید ۳۵؛ مسلم، الجنة ۲-۵.

لادهدریت، ئیدی وهك ئەوه وایه كه "به بیچ چەند و چوون" ئەو زاتە ببینیت. بەلام لەبەر ئەوهی ئەو زاتە (مُحْتَمَلَةً) خاوەن حەقیقەتی ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ (الأنعام : ۱۰۳) "بینین و بیناییەکان ناتوانن دەرکی بکەن."، ئەوا بەنده بەو یەقینەوه كه ئەو زاتە ناگای لیبەتی و دەییینی، هەر وها لەتاو چیژی بینی و سام و هەیبەتی بینرانی لە لایەن ئەوهوه، لەهۆش خۆی دەچی. تا ئەوهی لە سایە ی رەنگداربوونی بە خواپەرستی و ئیخلاس و خشوع و خضوعدا، هەر لە دووتویی دیتنی ناتەواوی ئەم دنیا بەدا، چیژی دیتنی تەواویی ئەو دنیا وەر دەگریت و بە وینە ی بەرپۆروو بوونی پۆروووائیک كه چۆن بەدرپۆرای پۆروووەكه ی چیژی ساتەکانی بەربانگ لە پۆحیدا هەست پی دەکات، ئەمیش هەروا، لەو چەند پۆژی صەومی و یصالی دنیا دا، چیژە قات قاتبووەکانی عاشیرەکانی وەصلی دۆست هەست پی دەکات و لە نیوەندی یەك ژیاندا بە یەك جار تامی هەزاران ژیان دەکات.

بەلێ، ئەوهنده ی كه بەنده حمز دەکات ئەو سولتانی ئەزل و ئەبەده ببینی و لە ئاسمانی چیژی دیتنیدا شابال بگری، ئەوهندهش چیژ لە بینرانی و چاودیری کراوی وەر دەگری. چونکه دنیایە لەوهی كه لەو خزمەتانهیدا كه لە پینا و گەوره كهیدا ئەنجامی دەدات، لە لایەن گەوره كهیهوه دەبینرێ و چاودیری دەکری... لە سایە ی ئەم چیژەشدا، تەنانەت بچووکترینی ئەو کردوانەشی كه لەم پینا وەدا دەیکات، رەنگی نەشویەکی قوول و بیایانی پەرستش دەگری.

ئەمەش دەلاقەیه کی بچووک بەرووی گوفتاری پیغمبەردا .. سی چوار وشە ی موبارەکی لەعل و گەوهەرئاسای ئەو سولتانی گوفتارە .. ئەو ناوهرۆکه بەرینه ی كه لە چەندین بەرگدا جیی نابیتەوه.

جا ئیتر ئەمە دلۆپیک لە دەریا و، گەردیلەیهك لە خۆر و، چەند ورشەیهك لەو جیهانانە ی ئەستیرەکان دەینه خشیین..! پیم وایه لیكدانه و هەلویستەکردن و لەسەر ئەو گوفتارە نوورپەخشانی كه ئاوهیتە ی درهوشانەوهی حەقیقەتی ئەحمەدین و، بوونە ئاوینە ی نیشانەری بالای بەها و بەژنی ناوازیی ئەو فەرمايشتانه کاری ئەو نەزانانە نەبی كه سەریان لە گوفتار دەرنایچی. لە سەرەتا و کۆتاییشدا هەر پشت بە خوی گەوره

دەبەستین و لیبی دەپارپینەوه که لەم پرکیشییەمان خۆش بیئت.

ئەو بوو لە سەرەتادا عەرزەم کردن که راقە کردن و لیکدانەوێ فەرمووده پرشنگدارەکانی
ئەو سەرورەو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە تەواوی رەهەند و لایەنەکانیەوه، کاریکە لە سەر و وزە
و توانای ئیلمەوێه. هەر و هەر چاوەروانیی خۆشمان بوو دەرکەوتنی مەردانی ئەم مەیدانە
دەرپرێ. بەلام لە گەڵ هەموو ئەمانەشدا، ئەگەر دیسانەوه پرکیشییە کمان کردبێ و
هەر و کمان دایبێت که چەند لایەنیکێ چەند فەرموودهیک شی بکەینەوه، ئەوا ئەو لایەنانە
که زاتی لیکدانەوێمان کردوو، تەنها چەند وتەیکێ نوورانی بوون لە دنیای بەرینی
ئەو فەرموودهیک. ئەویش تەنها لەو رۆووه که پەپوهندییان بە قوولێ ناوەرۆک و پتەوی
پەیف و هیزی دەرپرینەوه هەبوو. هەموو ئەمانەش بە زمانی عەوام...

جا بۆیە ئومید دەکەم که خوای بالادەست لیمان خۆشبیئت و شارەزایانیش بە چاوی
لیبوردنەوه بوو که موکورتییەکان بروان...
